

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord</i>	
(98/C 196/01)	E-1720/97 van Heidi Hautala aan de Raad Betreft: VN-verklaring over de rechten van inheemse volkeren	1
(98/C 196/02)	P-2729/97 van Marianne Thyssen aan de Commissie Betreft: Compensatieregeling voor Nederlandse tankstationuitbaters langs de Belgische en Duitse grens (Aanvullend antwoord)	1
(98/C 196/03)	E-3169/97 van Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Intrekking van programma bij ontstentenis van een besluit van de Raad	2
(98/C 196/04)	E-3378/97 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Tweede richtlijn vennootschapsrecht 77/91/EEG	3
(98/C 196/05)	E-3516/97 van John Iversen aan de Commissie Betreft: Groeibevorderaars	3
(98/C 196/06)	E-3548/97 van Frédéric Striby aan de Commissie Betreft: Harmonisatie van de juridische en fiscale status van stokers voor eigen gebruik	4
(98/C 196/07)	E-3549/97 van Frédéric Striby aan de Commissie Betreft: Oneerlijke accijnsheffing op pure alcohol	4
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3548/97 en E-3549/97	5
(98/C 196/08)	E-3563/97 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: Mededeling van de Commissie over belastingcoördinatie (COM(97)0495)	5
(98/C 196/09)	E-3564/97 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: Mededeling van de Commissie over belastingcoördinatie (COM(97)0495)	6
(98/C 196/10)	E-3565/97 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: Mededeling van de Commissie over belastingcoördinatie (COM(97)0495)	6
(98/C 196/11)	E-3566/97 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: Mededeling van de Commissie over belastingcoördinatie (COM(97)0495)	6

Prijs: 30 ecu

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 196/12)	E-3567/97 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: Mededeling van de Commissie over belastingcoördinatie (COM(97)0495)	7
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3563/97, E-3564/97, E-3565/97, E-3566/97 en E-3567/97	7
(98/C 196/13)	E-3591/97 van Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Films met de beste ontvangsten in Spanje	8
(98/C 196/14)	E-3648/97 van Armelle Guinebertière aan de Commissie Betreft: Oneerlijke concurrentie van het BTW-stelsel	8
(98/C 196/15)	E-3658/97 van María Izquierdo Rojo aan de Commissie Betreft: Europese projecten in Granada en de wijk el Albaicín	9
(98/C 196/16)	E-3667/97 van John Iversen aan de Commissie Betreft: BSE	9
(98/C 196/17)	E-3705/97 van Françoise Grossetête aan de Commissie Betreft: Interne markt – verkoop van kant en klare brillen in de EU	10
(98/C 196/18)	E-3728/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: SAP-Andespact en gemeenschappelijke markt van Midden-Amerika: vervalste certificaten van oorsprong en borgtocht	11
(98/C 196/19)	E-3729/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Opening van een tariefcontingent voor 1000 ton tonijnfilet uit derde landen tegen verlaagd tarief	12
(98/C 196/20)	E-3730/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Levering van tonijn als grondstof voor de communautaire conservenindustrie	12
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3729/97 en E-3730/97	13
(98/C 196/21)	E-3746/97 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Geluidshinder door en milieueffectrapportage voor het tracé van de autoweg Milaan- Napels ter hoogte van de gemeente Galliciano nel Lazio (RM)	13
(98/C 196/22)	E-3749/97 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Aanbesteding van de gemeente Rome voor een reclamecontract	14
(98/C 196/23)	E-3759/97 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: Levenslang leren: samenwerking EU/VS	15
(98/C 196/24)	E-3772/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Vrije toegang tot de documenten inzake Schengen	16
(98/C 196/25)	E-3777/97 van Jean-Antoine Giansily en Jacques Donnay aan de Commissie Betreft: Het Franse plan voor de textielindustrie	16
(98/C 196/26)	E-3812/97 van Hilde Hawlicek aan de Commissie Betreft: Aandeel van de cultuur in de EU-begroting	18
(98/C 196/27)	E-3813/97 van Ilona Graenitz aan de Commissie Betreft: Speelgoed in levensmiddelen	18
(98/C 196/28)	E-3818/97 van Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Schrappen arbeidsplaatsen bij Kodak	19
(98/C 196/29)	E-3823/97 van Roberto Mezzaroma aan de Commissie Betreft: Belastingparadijzen	20
(98/C 196/30)	E-3824/97 van Roberto Mezzaroma aan de Commissie Betreft: Podologie in Europa	21
(98/C 196/31)	E-3845/97 van Kirsi Piha aan de Commissie Betreft: Voorlichting inzake de uitbreiding van de Unie	22
(98/C 196/32)	E-3846/97 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Richtlijnen inzake audiovisuele activiteiten	22
(98/C 196/33)	E-3847/97 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: De instelling „Culturele Hoofdstad van Europa”	23
(98/C 196/34)	E-3869/97 van Roberta Angelilli aan de Commissie Betreft: Onregelmatigheden bij de aanbesteding voor de automatisering van het Italiaanse Ministerie van Onderwijs	24

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 196/35)	E-3870/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Concurrentievermogen van de Europese industrie	25
(98/C 196/36)	E-3879/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Groenboek over de betrekkingen tussen de Europese Unie en de ACS-landen	26
(98/C 196/37)	E-3880/97 van Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Groenboek over de betrekkingen tussen de Europese Unie en de ACS-landen	26
(98/C 196/38)	E-3881/97 van Amedeo Amadeo en Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Groenboek over de betrekkingen tussen de Europese Unie en de ACS-landen	26
(98/C 196/39)	E-3882/97 van Amedeo Amadeo en Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Groenboek over de betrekkingen tussen de Europese Unie en de ACS-landen	27
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3879/97, E-3880/97, E-3881/97 en E-3882/97	27
(98/C 196/40)	E-3883/97 van Amedeo Amadeo en Spalato Belleré aan de Commissie Betreft: Vervoerbare drukapparatuur	28
(98/C 196/41)	E-3886/97 van Leonie van Bladel aan de Raad Betreft: Misbruik EU-subsidiegelden in Rusland	29
(98/C 196/42)	E-4158/97 van Leonie van Bladel aan de Raad Betreft: Mislukken TACIS-project in Rusland	29
(98/C 196/43)	E-0298/98 van Leonie van Bladel aan de Raad Betreft: Halsstarrige houding Nederlandse staatssecretaris inzake oplossing van een conflict met Russische partners	30
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-3886/97, E-4158/97 en E-0298/98	30
(98/C 196/44)	E-3890/97 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Uitsluiting van getroffen producenten uit de compensatieregeling	31
(98/C 196/45)	E-3896/97 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Verlaging van de BTW in arbeidsintensieve bedrijfstakken	32
(98/C 196/46)	E-3900/97 van Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: Internationale rechtshulp bij de overdracht van asielzoekers	32
(98/C 196/47)	E-3907/97 van Cristiana Muscardini aan de Commissie Betreft: Niet-naleving door de gemeente Mantova van de richtlijnen 92/50/EEG en 93/38/EEG inzake overheidsopdrachten voor dienstverlening	33
(98/C 196/48)	E-3908/97 van Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Leveranties hoogverrijkt uranium (HEU) aan FRM II	34
(98/C 196/49)	E-3920/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Voorstelling van de Griekse eilanden op de euro-munten en de euro-bankbiljetten	35
(98/C 196/50)	E-3924/97 van Johannes Swoboda aan de Commissie Betreft: Voor steun in aanmerking komende instituten die voorlichting geven over de uitbreiding van de EU naar het oosten	35
(98/C 196/51)	E-3930/97 van W.G. van Velzen aan de Commissie Betreft: Voorgenomen fusie Worldcom en MCI voor de Internet-markt	36
(98/C 196/52)	E-3935/97 van Graham Mather aan de Commissie Betreft: Het recht van beroepsgidsen om in de gehele EU hun beroep uit te oefenen	37
(98/C 196/53)	E-3938/97 van Heidi Hautala aan de Commissie Betreft: Bescherming van de wilde zalm in de Oostzee	38
(98/C 196/54)	P-3939/97 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Het witwassen van de opbrengsten van illegale activiteiten	39
(98/C 196/55)	E-3941/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Oprichting van een Griekse afdeling in de Europese School 3	39
(98/C 196/56)	E-3947/97 van Johannes Swoboda aan de Raad Betreft: OESO-overeenkomst over de bestrijding van corruptie	40
(98/C 196/57)	E-3948/97 van Johannes Swoboda aan de Raad Betreft: Initiatief voor een oplossing van de kwestie Kosovo	41

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 196/58)	E-3959/97 van Johanna Maij-Weggen aan de Commissie Betreft: Chinese bevolkingsbeleid	41
(98/C 196/59)	E-3967/97 van Reimer Böge aan de Commissie Betreft: Noodzaak van een algemene voedermiddelenrichtlijn	42
(98/C 196/60)	E-3968/97 van Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Het probleem van het jaar 2000	42
(98/C 196/61)	E-3969/97 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Werkloosheid onder jongeren met een voortgezette opleiding	44
(98/C 196/62)	E-3972/97 van Gianni Tamino aan de Commissie Betreft: Overheidsopdrachten en MER voor de 'Cispadana'-weg	44
(98/C 196/63)	P-3978/97 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Berichten over de illegale uitvoer van Brits rundvlees vanuit België naar Zaïre in augustus 1996 onder toekenning van exportrestituties	45
(98/C 196/64)	E-3979/97 van Eva Kjer Hansen aan de Commissie Betreft: Regelingen voor kwijtschelding en/of uitstel van douaneschulden	47
(98/C 196/65)	E-3984/97 van Laura González Álvarez, Alonso Puerta en María Sornosa Martínez aan de Commissie Betreft: Arbeidsomstandigheden in de steenkolengroeven in de gemeente Acalândia (Brazilië)	48
(98/C 196/66)	E-3992/97 van Alexandros Alavanos aan de Raad Betreft: Racistisch geweld in Duitsland	48
(98/C 196/67)	P-3993/97 van Olivier Dupuis aan de Raad Betreft: Het geval van de heer Khemaïs Csila (Tunesië)	49
(98/C 196/68)	E-3996/97 van Friedhelm Frischenschlager aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van werknemers	50
(98/C 196/69)	E-3998/97 van Eva Kjer Hansen aan de Commissie Betreft: Vertraagde betaling in het kader van het PACTE-beheer	51
(98/C 196/70)	E-4002/97 van Elly Plooij-van Gorsel aan de Commissie Betreft: Europees voorraadbeheersysteem door farmaceutisch bedrijf	51
(98/C 196/71)	E-4003/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Inkomsten voor de EU-begroting door een heffing op vissersboten	52
(98/C 196/72)	E-4004/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Bomaanslag op het oecumenisch patriarchaat in Istanbul	53
(98/C 196/73)	E-4006/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: De communautaire leesteenindustrie en het milieu	53
(98/C 196/74)	E-4007/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Campagne voor het promoten van Europese leesteen	54
(98/C 196/75)	E-4010/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Kwaliteitsnormen voor communautaire leesteen	54
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-4006/97, E-4007/97 en E-4010/97	54
(98/C 196/76)	E-4008/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Onderzoek en technologische ontwikkeling in de communautaire leesteenindustrie	55
(98/C 196/77)	E-4009/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: De concurrentiepositie van de communautaire leesteenindustrie	56
(98/C 196/78)	E-4011/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Export van communautaire leesteen	56
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-4009/97 en E-4011/97	56
(98/C 196/79)	E-4015/97 van Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Misleidende reclame van luchtvaartmaatschappijen	58
(98/C 196/80)	E-4018/97 van Panayotis Lambrias aan de Commissie Betreft: Inrichting van een Griekse afdeling aan de in aanbouw zijnde derde Europese school	58

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 196/81)	E-4019/97 van Panayotis Lambrias aan de Commissie Betreft: Financiering van onderzoek naar allergische ziekten	59
(98/C 196/82)	E-4020/97 van Panayotis Lambrias aan de Commissie Betreft: Lood in het drinkwater	59
(98/C 196/83)	E-4021/97 van Panayotis Lambrias aan de Commissie Betreft: Gevaarlijke levensmiddelen in supermarkten	60
(98/C 196/84)	E-4022/97 van Panayotis Lambrias aan de Commissie Betreft: Maatregelen tegen de verdovende stof Ecstasy	60
(98/C 196/85)	E-4024/97 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Maatregelen ten behoeve van gehandicapten	62
(98/C 196/86)	E-4026/97 van Mair Morgan aan de Commissie Betreft: Agenda 2000	63
(98/C 196/87)	E-4027/97 van Glenys Kinnock aan de Raad Betreft: Landmijnen en EU-steun	64
(98/C 196/88)	E-4037/97 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Schurft bij schapen	64
(98/C 196/89)	E-4038/97 van Joaquín Sisó Cruellas aan de Commissie Betreft: Onderzoek naar subsidies voor de scharlakenluiskarmijn	65
(98/C 196/90)	E-4039/97 van María Sornosa Martínez aan de Commissie Betreft: De achteruitgang van de zoutpannen van Agua Amarga in Alicante	66
(98/C 196/91)	E-4045/97 van Raimo Ilaskivi, Marjo Matikainen-Kallström en Jyrki Otila aan de Commissie Betreft: De ehcc-bacterie en het slachten van runderen	67
(98/C 196/92)	E-4047/97 van Antonio Tajani en Claudio Azzolini aan de Raad Betreft: Autonomie Bank van Italië	68
(98/C 196/93)	E-4048/97 van Antonio Tajani en Claudio Azzolini aan de Commissie Betreft: Autonomie Bank van Italië	68
(98/C 196/94)	P-4054/97 van Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Netto-betaling Nederland in 1997	69
(98/C 196/95)	E-4062/97 van Fernand Herman aan de Commissie Betreft: Gezondheidszorg	69
(98/C 196/96)	E-4073/97 van Riccardo Nencini aan de Commissie Betreft: Verzekeringen	70
(98/C 196/97)	E-4077/97 van Guido Podestà aan de Commissie Betreft: Invoering in de Europese Unie van een garantiestelsel „Performance Bond”	71
(98/C 196/98)	E-4078/97 van Monica Baldi aan de Commissie Betreft: Anti-Italiaanse spots op Channel Four	72
(98/C 196/99)	P-4079/97 van Georg Jarzembowski aan de Commissie Betreft: Grondafhandelingsdiensten	72
(98/C 196/100)	E-4087/97 van Katerina Daskalaki aan de Commissie Betreft: Waterkrachtcentrale in archeologisch beschermd gebied	73
(98/C 196/101)	E-4089/97 van Peter Truscott aan de Commissie Betreft: Fondsen voor Hertfordshire (1994-1997) in het kader van de werkgelegenheidsfondsen Adapt, Horizon, Youthstart, Now en Integra	74
(98/C 196/102)	E-4093/97 van Peter Truscott aan de Commissie Betreft: Gelden voor Hertfordshire (1994-1997) in het kader van de Fondsen EFRO en KONVER	74
(98/C 196/103)	E-4095/97 van Peter Truscott aan de Commissie Betreft: Fondsen voor Hertfordshire (1994-1997) in het kader van de fondsen PHARE en TACIS	75
(98/C 196/104)	E-4096/97 van Peter Truscott aan de Commissie Betreft: Fondsen voor Hertfordshire (1994-1997) in het kader van MEDIA II en Jumelage-fondsen	76

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 196/105)	E-4097/97 van David Morris aan de Commissie Betreft: Ontwikkeling van menselijk kapitaal en de financiering ervan	76
(98/C 196/106)	E-4099/97 van Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Gunning van contracten	77
(98/C 196/107)	E-4106/97 van Konstantinos Hatzidakis aan de Commissie Betreft: Stand van de uitvoering van communautaire initiatieven en projecten in het kader van het Cohesiefonds in Griekenland	78
(98/C 196/108)	E-4107/97 van Joan Vallvé aan de Commissie Betreft: Gebruikmaking van koelmogelijkheden in grensoverschrijdende fruittelende gebieden	78
(98/C 196/109)	E-4108/97 van Gianfranco Dell'Alba aan de Commissie Betreft: Het proces wegens de op 3 september 1995 in Colombia gepleegde moord op de Italiaanse staatsburger Giacomo Turra	79
(98/C 196/110)	P-4109/97 van Mirja Rynnänen aan de Commissie Betreft: Ondersteuning van organisaties die operationele steun ontvangen van de EU	80
(98/C 196/111)	E-4114/97 van Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Het sociaal beleid in het kader van de betrekkingen EU-ACS	80
(98/C 196/112)	E-4119/97 van Marjo Matikainen-Kallström aan de Commissie Betreft: Door Afghanistan en Pakistan veroorzaakte drugsproblemen	81
(98/C 196/113)	E-4121/97 van Gerhard Hager aan de Commissie Betreft: Verklaring over de sport	82
(98/C 196/114)	E-4124/97 van Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Milieuschoonmaak op het Kola-schiereiland	82
(98/C 196/115)	E-4125/97 van Claude Desama aan de Raad Betreft: Situatie Eurocontrol	83
(98/C 196/116)	E-4135/97 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Russisch besluit tot uitsluiting van producten van de TIR-regeling	84
(98/C 196/117)	E-4137/97 van David Bowe aan de Commissie Betreft: Invoer van primaten uit Indonesië	85
(98/C 196/118)	E-4138/97 van David Bowe aan de Commissie Betreft: Invoer van primaten uit Indonesië	85
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-4137/97 en E-4138/97	85
(98/C 196/119)	E-4142/97 van Francisco Sanz Fernández aan de Commissie Betreft: Intercultureel onderwijs/SOCRATES-programma	85
(98/C 196/120)	E-4143/97 van Francisco Sanz Fernández aan de Commissie Betreft: SOCRATES-programma	86
(98/C 196/121)	E-4145/97 van Antoinette Spaak aan de Commissie Betreft: Omzetting van richtlijn 94/80/EG door de lidstaten	86
(98/C 196/122)	E-4146/97 van Marco Cellai aan de Commissie Betreft: Herstructureren en fusies in de Italiaanse bank- en verzekeringssector	87
(98/C 196/123)	E-4147/97 van Gastone Parigi aan de Commissie Betreft: Exclusieve afnameovereenkomsten tussen oliemaatschappijen en exploitanten van tankstations in Italië	88
(98/C 196/124)	P-4148/97 van Sirkka-Liisa Anttila aan de Commissie Betreft: Steun voor voedergras ter compensatie van het grote prijsverschil tussen graan en voedergras ten gevolge van Agenda 2000	89
(98/C 196/125)	E-4166/97 van Irene Soltwedel-Schäfer aan de Commissie Betreft: Brits rundvlees	90
(98/C 196/126)	E-4169/97 van Eryl McNally aan de Commissie Betreft: SKY-satellietuitzendingen in de EU	91
(98/C 196/127)	E-4172/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Cohesie- en cultuurbeleid	91
(98/C 196/128)	E-4173/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Cohesie- en cultuurbeleid	92

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 196/129)	E-4174/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Cohesie- en cultuurbeleid	92
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-4173/97 en E-4174/97	92
(98/C 196/130)	E-4175/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Cohesie- en cultuurbeleid	92
(98/C 196/131)	E-4176/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Cohesie- en cultuurbeleid	94
(98/C 196/132)	E-4177/97 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Cohesie- en cultuurbeleid	94
(98/C 196/133)	E-4185/97 van Bárbara Dührkop Dührkop aan de Raad Betreft: Verbod op drijfnetten en Brits voorzitterschap	94
(98/C 196/134)	E-4188/97 van Eolo Parodi en Guido Viceconte aan de Commissie Betreft: Toewijzing van „slots” op communautaire luchthavens	95
(98/C 196/135)	E-4189/97 van Eolo Parodi en Guido Viceconte aan de Commissie Betreft: Communautaire financiering van de restauratie van het Petruzzelli-theater in Bari	96
(98/C 196/136)	E-4190/97 van Ernesto Caccavale aan de Commissie Betreft: Elektriciteitsleidingen en magnetische velden: gezondheidsrisico's	96
(98/C 196/137)	E-4192/97 van Maria Berger aan de Raad Betreft: Particulier wapenbezit	98
(98/C 196/138)	E-4195/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Agenda 2000 en doelstelling 1: Staatssteun 1993-1997	99
(98/C 196/139)	E-4202/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Agenda 2000 en doelstelling 1: Ontvangen bedragen 1993-1997	100
(98/C 196/140)	E-4203/97 van José García-Margallo y Marfil aan de Commissie Betreft: Agenda 2000 en doelstelling 1: Investerings 1993-1997	100
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-4202/97 en E-4203/97	101
(98/C 196/141)	E-4205/97 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Lessen over de Europese Unie in de studieprogramma's van scholieren	101
(98/C 196/142)	E-4207/97 van Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Blauwboek over de visserij in de Europese Unie	102
(98/C 196/143)	E-4215/97 van Francesco Baldarelli aan de Commissie Betreft: Eerbiediging van de rechten van de consument en de regels inzake vrije mededinging in Italië	102
(98/C 196/144)	E-4216/97 van Undine-Uta Bloch von Blottnitz aan de Raad Betreft: Verbod op het gebruik van drijfnetten – Uitblijven van het besluit van de Raad – Informatieplicht	103
(98/C 196/145)	E-4224/97 van Cristiana Muscardini en Amedeo Amadeo aan de Commissie Betreft: Genetische afwijkingen	104
(98/C 196/146)	P-4229/97 van Ulf Holm aan de Raad Betreft: Reclamecampagne over het Verdrag van Amsterdam	105
(98/C 196/147)	P-4230/97 van Pierluigi Castagnetti aan de Commissie Betreft: Goedkeuring DOCUP 1997-1999 van de regio Friuli-Venezia-Giulia	105
(98/C 196/148)	P-0001/98 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Controle op luchtvaartuigen uit derde landen	106
(98/C 196/149)	E-0014/98 van Gordon Adam aan de Raad Betreft: Reactie van de Raad op de paper van Greenpeace over energie en milieu	107
(98/C 196/150)	E-0019/98 van Nikitas Kaklamanis aan de Commissie Betreft: Bescherming van de Schengen-gegevens	107
(98/C 196/151)	E-0027/98 van Christoph Konrad aan de Commissie Betreft: Humanitaire hulp van de EU aan Afghanistan	108
(98/C 196/152)	E-0030/98 van John Corrie aan de Raad Betreft: Steunverlening van de EU aan Cyprus	109
(98/C 196/153)	E-0037/98 van Bill Miller aan de Commissie Betreft: Accijnzen	110

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud (vervolg)</u>	<u>Bladzijde</u>
(98/C 196/154)	P-0042/98 van Heidi Hautala aan de Commissie Betreft: De verenigbaarheid met het EG-Verdrag van de Finse energieheffing voor 1 januari 1997	111
(98/C 196/155)	P-0043/98 van Daniel Varela Suanzes-Carpegna aan de Commissie Betreft: Niet-naleving van de visserijovereenkomst met de EU door het Koninkrijk Marokko	111
(98/C 196/156)	E-0048/98 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Ondersteuning van het vredesproces in Guatemala	112
(98/C 196/157)	E-0049/98 van Jesús Cabezón Alonso aan de Commissie Betreft: Naleving van het vredesakkoord in Guatemala	112
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-0048/98 en E-0049/98	112
(98/C 196/158)	E-0057/98 van Alex Smith aan de Commissie Betreft: Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de EU en Zuid-Afrika	113
(98/C 196/159)	E-0058/98 van Alex Smith aan de Commissie Betreft: Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de EU en Zuid-Afrika	113
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen E-0057/98 en E-0058/98	114
(98/C 196/160)	E-0085/98 van Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Financiële situatie in Taiwan en voorlichtingsbureau in Taipei	114
(98/C 196/161)	P-0091/98 van Ernesto Caccavale aan de Commissie Betreft: Misbruik van de machtspositie van de RAI in de radiosector	115
(98/C 196/162)	E-0099/98 van Umberto Bossi aan de Raad Betreft: Maatregelen tegen de illegale immigratie in Europa	116
(98/C 196/163)	E-0118/98 van Jesús Cabezón Alonso aan de Raad Betreft: Visserijovereenkomst met Marokko: onderbreking van de visserijactiviteiten	117
(98/C 196/164)	P-0133/98 van Katerina Daskalaki aan de Raad Betreft: Moord op een kerkwachter in Istanboel	118
(98/C 196/165)	P-0138/98 van Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: Vluchten Brussel-Straatsburg	118
(98/C 196/166)	E-0141/98 van Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Communautair initiatief „Pesca” voor Griekenland	119
(98/C 196/167)	P-0169/98 van Sérgio Ribeiro aan de Raad Betreft: Afbeelding van de EU op euromunten waarop Portugal niet duidelijk te onderscheiden valt	120
(98/C 196/168)	E-0190/98 van Cristiana Muscardini aan de Raad Betreft: Dubbele nationaliteit voor Italianen in België	120
(98/C 196/169)	P-0192/98 van Luigi Florio aan de Raad Betreft: Pluralisme en vrije meningsuiting in Turkije en Italië	121
(98/C 196/170)	E-0203/98 van Gerhard Hager aan de Raad Betreft: Task force Schengen	122
(98/C 196/171)	E-0267/98 van Yiannis Roubatis aan de Raad Betreft: Tragische gevolgen van de politiek van sancties voor de Iraakse bevolking	122
(98/C 196/172)	E-0286/98 van Ana Miranda de Lage aan de Raad Betreft: Mensenrechten op Cuba-comité	123
(98/C 196/173)	E-0299/98 van Leonie van Bladel aan de Raad Betreft: Speciale Aziatische EU-ambassadeur	124
(98/C 196/174)	P-0310/98 van Magda Aelvoet aan de Raad Betreft: Veiligheid in het gebied van de Grote Meren in Afrika	124
(98/C 196/175)	P-0353/98 van Carmen Díez de Rivera Icaza aan de Raad Betreft: Nationaal symbool op Euro	125
(98/C 196/176)	P-0500/98 van Jaak Vandemeulebroucke aan de Raad Betreft: Wapenembargo naar Burundi	125
(98/C 196/177)	P-0501/98 van Elly Plooij-van Gorsel aan de Raad Betreft: Aftappen van Europees telefoon-, fax-, en e-mailverkeer door de VS	126

I*(Mededelingen)***EUROPEES PARLEMENT****SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD**

(98/C 196/01)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1720/97**van Heidi Hautala (V) aan de Raad***(22 mei 1997)**Betreft:* VN-verklaring over de rechten van inheemse volkeren

In november 1995 nam het Parlement een resolutie aan over de ontwerpverklaring van de VN over de rechten van inheemse volkeren (B4-1415/95) ⁽¹⁾. Inmiddels is een speciaal met deze verklaring belaste werkgroep van de Mensenrechtencommissie twee keer bijeengekomen.

1. Hebben lidstaten van de EU aan de werkzaamheden van deze werkgroep deelgenomen?
2. Zo ja, heeft de EU in de werkgroep een gemeenschappelijk standpunt ingenomen?
3. Zo neen, waarom niet?
4. Overweegt de Raad een gemeenschappelijk standpunt met betrekking tot deze verklaring en/of met betrekking tot het vraagstuk van de inheemse volkeren in het algemeen?

⁽¹⁾ PB C 323 van 4.12.1995, blz. 117.

Antwoord*(30 maart 1998)*

De EU heeft geen gemeenschappelijk standpunt vastgesteld ten aanzien van het door de geachte afgevaardigde in haar vraag genoemde onderwerp. De Raad kan niet zeggen welke lidstaten van de EU hebben deelgenomen aan de werkzaamheden van de speciaal met de verklaring belaste werkgroep van de Mensenrechtencommissie. Dit is een aangelegenheid die onder de nationale bevoegdheid van de afzonderlijke lidstaten van de EU valt.

De Raad overweegt momenteel niet een gemeenschappelijk standpunt vast te stellen, noch met betrekking tot de verklaring, noch met betrekking tot de kwestie inheemse volkeren in het algemeen.

(98/C 196/02)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-2729/97**van Marianne Thyssen (PPE) aan de Commissie***(30 juli 1997)**Betreft:* Compensatieregeling voor Nederlandse tankstationuitbaters langs de Belgische en Duitse grens

Naar verluidt treedt vanaf vandaag 23.7.1997 voor de Nederlandse tankstationuitbaters langs de Belgische en Duitse grens een regeling in werking die hen compenseert voor het verlies dat deze handelaars lijden door de door een belastingverhoging duurder geworden benzine in hun land.

Kan de Commissie mij mededelen of deze regeling, die geen algemeen geografische toepassing kent op het grondgebied van de lidstaat Nederland maar geografisch beperkt is tot de grenszones, in overeenstemming is met de Europese concurrentieregels?

**Aanvullend antwoord
van de heer Van Miert namens de Commissie**

(16 februari 1998)

De Commissie is thans in staat de volgende informatie te verstrekken ter aanvulling bij haar antwoord van 11 september 1997 ⁽¹⁾.

De Nederlandse overheid heeft op 18 augustus 1997 een steunmaatregel (N 558/97) ten behoeve van Nederlandse benzinestations langs de Belgische en Duitse grens aangemeld. Natuurlijke of rechtspersonen, vennootschappen onder firma of commanditaire vennootschappen, voor rekening van dewelke één of meerdere benzinestations worden uitgebaat en hun opvolgers komen in aanmerking voor de subsidie. De steunmaatregel heeft tot doel de eigenaars van deze tankstations te vergoeden voor de vermeende omzetsdaling ingevolge de verhoging van de accijns op lichte olie die op 1 juli 1997 in Nederland in werking is getreden. De looptijd van het steunprogramma is maximaal drie jaar, tot 1 juli 2000.

Op 22 september 1997 heeft de Commissie om aanvullende informatie verzocht teneinde te onderzoeken: (i) in hoeverre de aangemelde maatregelen de concurrentie in andere lidstaten, meer bepaald in België en Duitsland, kunnen verstoren en (ii) of de steun een accumulatief effect kan hebben. Daarenboven wordt betwijfeld of deze overeenkomsten verenigbaar zijn met Verordening (EEG) nr. 1984/83 van de Commissie van 22 juni 1983 betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het EG-Verdrag op groepen afnameovereenkomsten ⁽²⁾. De Nederlandse overheid heeft op 30 oktober 1997 geantwoord. Op 17 december 1997 heeft de Commissie om bijkomende informatie verzocht aangezien de Nederlandse overheid geen bevredigend antwoord had gegeven op alle vragen in de brief van de Commissie van 22 september 1997. Momenteel kan de Commissie nog geen standpunt vaststellen aangezien zij van de Nederlandse overheid nog geen antwoord heeft gekregen op haar brief van 17 december 1997.

⁽¹⁾ PB L 173 van 30.6.1983.

⁽²⁾ PB C 82 van 17.3.1998, blz. 133.

(98/C 196/03)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3169/97
van Raymonde Dury (PSE) aan de Commissie**

(13 oktober 1997)

Betreft: Intrekking van programma bij ontstentenis van een besluit van de Raad

In het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen van 1 augustus 1997, nr. C 233/8 wordt medegedeeld dat de Commissie heeft besloten de oproep tot het indienen van voorstellen voor subsidies voor coöperaties, onderlinge maatschappijen, verenigingen en stichtingen in de Gemeenschap te annuleren. De Commissie houdt aldus rekening met het feit dat de Raad geen besluit heeft goedgekeurd over het meerjarig werkprogramma 1994-1996 ten behoeve van deze organisaties, alsmede met het achterhaalde karakter van dit programma.

Kan de Commissie een nadere verklaring geven van de gevolgen van het uitblijven van besluiten voor de betrokken organisaties en preciseren of een vervangend programma bestaat of zal worden ingevoerd, alsmede of er precedenteren zijn van programma's die zijn komen te vervallen door het uitblijven van een besluit van de Raad?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(30 januari 1998)

Het geachte Parlementslid heeft gelijk: de oproep tot het indienen van voorstellen hield inderdaad verband met het voorstel van de Commissie voor een besluit van de Raad inzake het meerjarig werkprogramma (1994-1996) ten behoeve van coöperaties, onderlinge maatschappijen, verenigingen en stichtingen (COMVS). Deze oproep is op 24 augustus 1996 gepubliceerd, maar het voorstel was eind 1996 nog altijd niet goedgekeurd door de Raad.

De Commissie was derhalve verplicht een passende oplossing te zoeken voor de financiering van de COMVS-projecten die bij deze oproep hoorden. Op 29 juli 1997 besloot zij haar voorstel voor een werkprogramma in te trekken, de oproep te annuleren en vervolgens een specifiek besluit te nemen voor de financiering in 1997 van 12 projecten, geselecteerd uit de voorstellen die naar aanleiding van de oproep waren ingediend. Tevens werd besloten om naast deze 12 projecten ook een aantal andere acties te financieren op basis van hoofdstuk B5-321 (sociale economie) van de begroting voor 1997.

De Commissie bestudeert momenteel de mogelijkheid om een nieuw voorstel voor een meerjarig werkprogramma in te dienen. Hoofddoel daarvan is coöperaties, onderlinge maatschappijen, verenigingen en stichtingen te helpen om als onderneming beter te presteren en actief bij te dragen aan de strijd tegen de werkloosheid.

Voor meer details wordt het geachte Parlementslid verwezen naar het antwoord van de Commissie op mondelinge vraag H-0717/97 die tijdens het vragenuur van de EP-vergaderperiode van oktober 1997 door mevrouw Jackson is gesteld ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Handelingen van het Parlement (oktober 1997).

(98/C 196/04)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3378/97
van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie
(23 oktober 1997)

Betreft: Tweede richtlijn vennootschapsrecht 77/91/EEG

Is de Commissie van mening dat richtlijn 77/91/EEG ⁽¹⁾ voldoende draagvlak biedt om op te treden tegen regeringen die in de periode tussen de inwerkingtreding van deze richtlijn en de aanpassing van hun nationale wetgeving maatregelen hebben genomen die in strijd zijn met de richtlijn?

⁽¹⁾ PB L 26 van 31.1.1977, blz. 1.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(6 januari 1998)

De Commissie kan tegen een lidstaat een niet-nakomingsprocedure inleiden wanneer zij van oordeel is dat die lidstaat een uit het Gemeenschapsrecht voortvloeiende verplichting niet is nagekomen. Dit beginsel is vanzelfsprekend van toepassing op Richtlijn 77/91/EEG van de Raad van 13 december 1976 strekkende tot het coördineren van de waarborgen welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van artikel 58, tweede alinea, van het EG-Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden met betrekking tot de oprichting van de naamloze vennootschap, alsook de instandhouding en wijziging van haar kapitaal, zulks ten einde die waarborgen gelijkwaardig te maken. De wenselijkheid en de strekking van een dergelijke maatregel kunnen evenwel slechts worden beoordeeld op basis van de concrete omstandigheden van ieder afzonderlijk geval van niet-nakoming dat aan een gegeven lidstaat kan worden toegeschreven en waarbij tevens duidelijk naar een bepaalde nationale wetgeving kan worden verwezen.

(98/C 196/05)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3516/97
van John Iversen (PSE) aan de Commissie
(12 november 1997)

Betreft: Groeibevorderaars

Het vermoeden dat Tylosine in varkensvoeder ertoe kan leiden dat mensen resistent worden tegen het geneesmiddel Erythromycine is verontrustend. Zal de Commissie in dit verband met voorstellen voor regels komen over aanduidingen op vlees van varkens die met groeibevorderaars zijn gefokt?

Zal de Commissie in verband met een en ander ook heffingen voorstellen op antibiotische groeibevorderaars die worden toegevoegd aan het voer van varkens die voor de slacht bestemd zijn?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(15 januari 1998)*

De Commissie herinnert het geachte Parlementslid eraan dat op grond van de wetgeving betreffende toevoegingsmiddelen in diervoeding en de controles met het oog op de goedkeuring van toevoegingsmiddelen op communautair niveau, deze middelen geen gevaar mogen opleveren voor de gezondheid van mens of dier of voor het milieu en de consument ook niet mogen schaden door de eigenschappen van dierlijke producten te veranderen.

Zoals de Commissie reeds in haar antwoord op schriftelijke vraag nummer E-3388/97 ⁽¹⁾ van het geachte Parlementslid heeft aangegeven, beschikt zij niet over gegevens waaruit een oorzakelijk verband blijkt tussen het gebruik van tylosine in varkensvoeder en het ontstaan van resistentie tegen erytromycine bij voor de mens pathogene bacteriën. Indien echter het door Finland gevraagde nieuwe onderzoek betreffende de toelating van tylosine aan het licht mocht brengen dat er gevaar bestaat voor de gezondheid van de consument, zou de Commissie onmiddellijk voorstellen het gebruik van het middel te verbieden.

De Commissie is dan ook van mening dat, voor zover de in diervoeding gebruikte toevoegingsmiddelen veilig worden geacht, geen specifieke etikettering van de betrokken producten hoeft te worden voorgeschreven.

De Commissie is niet voornemens heffingen op bovengenoemde middelen voor te stellen.

⁽¹⁾ PB C 174 van 8.6.1998, p. 51

(98/C 196/06)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3548/97**van Frédéric Striby (I-EDN) aan de Commissie***(12 november 1997)*

Betreft: Harmonisatie van de juridische en fiscale status van stokers voor eigen gebruik

De juridische en fiscale status van stokers voor eigen gebruik loopt per lidstaat uiteen. Zo is distillatie van alcohol in Spanje, Italië, Portugal en Griekenland geheel vrijgegeven. In Duitsland wordt er tot een grens van 5000° pure alcohol een preferentiële en degressieve belasting geheven. Ook in Oostenrijk geldt een verlaagd tarief.

In Frankrijk hebben sinds 1960 nog maar zeer weinig particuliere stokers recht op belastingvrijstelling omdat dit voorrecht krachtens een beschikking van 29 november 1960 wordt opgeheven „bij het overlijden van de begunstigen of hun overlevende echtgenoten”. De nog bestaande Franse particuliere stokers komen voor geen enkele belastingverlaging in aanmerking en bevinden zich dus in een nadelige positie ten opzichte van hun Europese collega's.

Welke stappen denkt de Commissie te ondernemen om het juridisch en fiscaal statuut van de particuliere stokers in de Europese Unie te harmoniseren?

(98/C 196/07)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3549/97**van Frédéric Striby (I-EDN) aan de Commissie***(12 november 1997)*

Betreft: Oneerlijke accijnsheffing op pure alcohol

Hoewel er communautaire voorschriften inzake accijnzen bestaan, worden ze in Frankrijk anders toegepast waardoor de concurrentieverhoudingen tussen particuliere stokers en industriële distilleerders worden verstoord.

In Frankrijk moet een stoker namelijk onmiddellijk accijnzen betalen over het product van zijn distillatie, terwijl de industriële distilleerder deze accijnzen pas bij de verkoop van zijn product hoeft te voldoen. Bovendien wordt bij de industriële distilleerder die zijn productie laat rijpen, per jaar een verlies van het alcoholgehalte van 6 % afgetrokken. De kleine zelfstandige stoker bevindt zich dus duidelijk in het nadeel ten opzichte van de industriële distilleerder.

Is de Commissie op basis van deze gegevens van mening dat de richtlijnen inzake accijnsproducten in dit geval op eerlijke en coherente wijze worden toegepast?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-3548/97 en E-3549/97
van de heer Monti namens de Commissie**

(6 januari 1998)

In de notulen van de Raad inzake Richtlijn 92/83/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 betreffende de harmonisatie van de structuur van de accijns op alcohol en alcoholhoudende dranken ⁽¹⁾ is een verklaring van de Raad en de Commissie opgenomen dat lidstaten die de productie van kleine hoeveelheden alcohol door particulieren voor eigen gebruik traditioneel vrijstellen, dergelijke vrijstellingen mogen blijven toepassen. In overeenstemming met deze verklaring is Frankrijk de productie van tien liter zuivere alcohol per jaar door particulieren blijven vrijstellen als deze traditioneel dat recht hadden.

Afgezien van dit bijzondere geval moet accijns worden geheven op alle productie van spiritualiën. Krachtens artikel 22 van Richtlijn 92/83/EEG mogen de lidstaten evenwel op de productie van kleinere distilleerderijen verlaagde accijnstarieven toepassen. Frankrijk heeft er samen met de meeste lidstaten voor gekozen van deze optie geen gebruik te maken.

Aangezien Frankrijk deze keuze heeft gemaakt, moeten de algemene regels gelden die zijn vastgesteld in Richtlijn 92/12/EEG van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop ⁽²⁾ zodat, met de bovengenoemde uitzondering betreffende stokers voor eigen gebruik, alle Franse distilleerderijen belastingentrepots zijn waarin de geproduceerde goederen zich onder schorsing van accijns bevinden tot zij in het vrije verkeer worden gebracht, en waarin verliezen die inherent zijn aan de aard van de producten van de distilleerderij in aanmerking worden genomen.

Wat tenslotte de benadering van de Commissie van de toekomstige harmonisatie op dit gebied betreft: een van de redenen waarom de afwijkingen oorspronkelijk waren toegestaan, was dat — binnen de vastgestelde parameters — de fiscale behandeling van deze kleinere producenten geacht werd onvoldoende effect te hebben op de interne markt om uniformiteit op communautair niveau te behoeven. In het licht van de klachten van het geachte Parlementslid zal de Commissie op de zaak blijven toezien; zij denk er momenteel echter niet over om verdere stappen te ondernemen teneinde de behandeling van de particuliere stokers te harmoniseren.

⁽¹⁾ PB L 316 van 31.10.1992.

⁽²⁾ PB L 76 van 23.3.1992.

(98/C 196/08)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3563/97

van Graham Mather (PPE) aan de Commissie

(13 november 1997)

Betreft: Mededeling van de Commissie over belastingcoördinatie (COM(97)0495)

Tijdens de ECOFIN-zitting van 13 oktober 1997 werd de mededeling van de Commissie voor het eerst behandeld. In het document wordt een pakket van maatregelen voorgesteld ter bestrijding van wat schadelijke belastingmededinging wordt genoemd. De Raad heeft de Commissie verzocht uiterlijk op 12 november een nieuwe mededeling in te dienen en daarin de resultaten te verwerken van de zitting van de Raad en van de bijeenkomst van 20 oktober van de Groep Belastingbeleid. Met algemene stemmen benadrukten de ministers dat zij voornemens waren ter zake op de ECOFIN-zitting van 1 december politieke overeenkomst te bereiken.

Over de belasting van inkomen uit kapitaal wordt in punt 19 III van de mededeling gezegd dat iedere lidstaat een minimum aan bronbelasting moet heffen of aan de andere lidstaten gegevens moet verstrekken over inkomen uit kapitaal. In punt 19 IV wordt vervolgens gesteld dat de Gemeenschap de uitbreiding van de overeengekomen oplossing tot buiten haar grondgebied dient te bevorderen.

1. Via welke mechanismen en internationale organisaties wil de Commissie de overeengekomen oplossing bevorderen?
2. Welke middelen zullen in het kader van deze organisaties en mechanismen worden gebruikt?

(98/C 196/09)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3564/97
van Graham Mather (PPE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Mededeling van de Commissie over belastingcoördinatie (COM(97)0495)

Tijdens de ECOFIN-zitting van 13 oktober 1997 werd de mededeling van de Commissie voor het eerst behandeld. In het document wordt een pakket van maatregelen voorgesteld ter bestrijding van wat schadelijke belastingmededinging wordt genoemd. De Raad heeft de Commissie verzocht uiterlijk op 12 november een nieuwe mededeling in te dienen en daarin de resultaten te verwerken van de zitting van de Raad en van de bijeenkomst van 20 oktober van de Groep Belastingbeleid. Met algemene stemmen benadrukten de ministers dat zij voornemens waren ter zake op de ECOFIN-zitting van 1 december politieke overeenkomst te bereiken.

Over de belasting van inkomen uit kapitaal wordt in punt 19 III van de mededeling gezegd dat iedere lidstaat een minimum aan bronbelasting moet heffen of aan de andere lidstaten gegevens moet verstrekken over inkomen uit kapitaal. In punt 19 V wordt vervolgens gesteld dat de regelingen voor het controleren van de fiscale woonplaats van in aanmerking komende niet te omslachtig moeten zijn.

1. Welk onderzoek heeft de Commissie verricht naar eventuele regelingen?
2. Wat heeft dit onderzoek aangetoond?
3. Welke financiële gevolgen brengt het controleren van de fiscale woonplaats van in aanmerking komende met zich mee voor de Gemeenschap en voor de overheid van de lidstaten?

(98/C 196/10)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3565/97
van Graham Mather (PPE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Mededeling van de Commissie over belastingcoördinatie (COM(97)0495)

Tijdens de ECOFIN-zitting van 13 oktober 1997 werd de mededeling van de Commissie voor het eerst behandeld. In het document wordt een pakket van maatregelen voorgesteld ter bestrijding van wat schadelijke belastingmededinging wordt genoemd. De Raad heeft de Commissie verzocht uiterlijk op 12 november een nieuwe mededeling in te dienen en daarin de resultaten te verwerken van de zitting van de Raad en van de bijeenkomst van 20 oktober van de Groep Belastingbeleid. Met algemene stemmen benadrukten de ministers dat zij voornemens waren ter zake op de ECOFIN-zitting van 1 december politieke overeenkomst te bereiken.

Over de belasting van inkomen uit kapitaal wordt in punt 19 III van de mededeling gezegd dat iedere lidstaat een minimum aan bronbelasting moet heffen of aan de andere lidstaten gegevens moet verstrekken over inkomen uit kapitaal. In punt 19 VI wordt vervolgens gesteld dat een lidstaat, indien zij niet kiest voor het uitwisselen van gegevens, een minimum aan bronbelasting moet heffen. Het belastingpercentage moet ten minste worden vastgesteld op een niveau dat voldoende is om een aanvaardbaar belastingniveau op spaartegoeden in een andere lidstaat mogelijk te maken.

Hoe wordt het „aanvaardbare niveau” berekend en vastgesteld?

(98/C 196/11)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3566/97
van Graham Mather (PPE) aan de Commissie
(13 november 1997)

Betreft: Mededeling van de Commissie over belastingcoördinatie (COM(97)0495)

Tijdens de ECOFIN-zitting van 13 oktober 1997 werd de mededeling van de Commissie voor het eerst behandeld. In het document wordt een pakket van maatregelen voorgesteld ter bestrijding van wat schadelijke belastingmededinging wordt genoemd. De Raad heeft de Commissie verzocht uiterlijk op 12 november een nieuwe mededeling in te dienen en daarin de resultaten te verwerken van de zitting van de Raad en van de bijeenkomst van 20 oktober van de Groep Belastingbeleid. Met algemene stemmen benadrukten de ministers dat zij voornemens waren ter zake op de ECOFIN-zitting van 1 december politieke overeenkomst te bereiken.

Over de belasting van inkomen uit kapitaal wordt in punt 19 III van de mededeling gezegd dat iedere lidstaat een minimum aan bronbelasting moet heffen of aan de andere lidstaten gegevens moet verstrekken over inkomen uit kapitaal.

1. Hoe zou minimum van de bronbelasting in een bepaalde lidstaat voor belastingdoeleinden worden aangepast aan het in het land waar een burger verblijft gebruikelijke percentage van de belasting op inkomen uit kapitaal?
2. Welk onderzoek heeft de Commissie verricht om te bepalen hoeveel dergelijke aanpassingen kosten?

(98/C 196/12)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3567/97

van Graham Mather (PPE) aan de Commissie

(13 november 1997)

Betreft: Mededeling van de Commissie over belastingcoördinatie (COM(97)0495)

Tijdens de ECOFIN-zitting van 13 oktober 1997 werd de mededeling van de Commissie voor het eerst behandeld. In het document wordt een pakket van maatregelen voorgesteld ter bestrijding van wat schadelijke belastingmededinging wordt genoemd. De Raad heeft de Commissie verzocht uiterlijk op 12 november een nieuwe mededeling in te dienen en daarin de resultaten te verwerken van de zitting van de Raad en van de bijeenkomst van 20 oktober van de Groep Belastingbeleid. Met algemene stemmen benadrukten de ministers dat zij voornemens waren ter zake op de ECOFIN-zitting van 1 december politieke overeenkomst te bereiken.

Over de belasting van inkomen uit kapitaal wordt in punt 19 III van de mededeling gezegd dat iedere lidstaat een minimum aan bronbelasting moet heffen of aan de andere lidstaten gegevens moet verstrekken over inkomen uit kapitaal.

1. Hoe wil de Commissie ervoor zorgen dat de gegevens die aldus worden uitgewisseld verenigbaar en vergelijkbaar zijn?
2. Hoe wil de Commissie de veiligheid waarborgen van de gegevens die aldus worden uitgewisseld?
3. Welk onderzoek heeft de Commissie verricht om de kosten te ramen die het opzetten en toepassen van een dergelijk systeem met zich meebrengen?

Gecombineerd Antwoord

**op de schriftelijke vragen E-3563/97, E-3564/97, E-3565/97, E-3566/97 en E-3567/97
van de heer Monti namens de Commissie**

(3 februari 1998)

De Commissie wil de geachte afgevaardigde graag zowel op haar nieuwe mededeling van 5 november 1997 ⁽¹⁾ als op de conclusies van de Raad Ecofin van 1 december 1997 inzake het belastingbeleid wijzen.

In zijn conclusies heeft de Raad een tekst over de belasting van spaargelden goedgekeurd; deze omvat vier punten die als basis voor een nieuw voorstel voor een richtlijn kunnen dienen.

Zoals de Commissie in haar bovengenoemde mededeling al aankondigde, is zij voornemens zeer spoedig een dergelijk voorstel te doen, in principe tegen april 1998.

In het huidige stadium vindt de Commissie het voorbarig commentaar te geven op de gevoelige en moeilijke kwesties die de geachte afgevaardigde aanroert.

De Commissie denkt hierover nog na en zal haar standpunt in het voorstel voor een richtlijn duidelijk naar voren brengen.

⁽¹⁾ COM(97) 564 def.

(98/C 196/13)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3591/97**van Yves Verwaerde (PPE) aan de Commissie***(13 november 1997)*

Betreft: Films met de beste ontvangsten in Spanje

Kan de Commissie me de lijst van films, per nationaliteit, geven die in de jaren 1991, 1992, 1993, 1994 en 1995 de beste ontvangsten verwezenlijkt hebben in Spanje?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(2 februari 1998)*

De Commissie zendt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks de gevraagde gegevens toe.

(98/C 196/14)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3648/97**van Armelle Guinebertière (UPE) aan de Commissie***(19 november 1997)*

Betreft: Oneerlijke concurrentie van het BTW-stelsel

Een Franse bedrijfsleider die materiaal levert aan konijnenfokkers, vertelt dat hij benadeeld wordt door het verschil in BTW al naar gelang de leverancier een Fransman is dan wel onderdaan van een andere lidstaat van de Unie.

In dat laatste geval wordt geen belasting geheven wanneer begin '98 wordt geleverd. De fokker declareert zijn BTW pas begin '99 en krijgt gedurende 12 tot 18 maanden geen voorschot op de 20,60 % BTW waarvoor de Franse staat tussenpersoon is.

Wanneer het materiaal daarentegen bij een Franse leverancier wordt gekocht dan moet de fokker al bij de aankoop BTW afdragen.

Er bestaat dus een oneerlijke concurrentie waarmee de Franse belastingdienst de Franse ondernemers opzadelt.

Hoe denkt de Commissie een gunstiger concurrentieklimaat te scheppen, vooral bij de toepassing van de BTW?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(6 januari 1998)*

De door het geachte Parlementslid beschreven situatie is het gevolg van de omstandigheid dat voor het intracommunautaire handelsverkeer andere regels gelden voor de verkoop binnen een gegeven lidstaat.

Overeenkomstig de fundamentele beginselen waarop de werking van de belasting over de toegevoegde waarde (BTW) is gebaseerd, neemt alleen de belastingplichtige verkoper van goederen of diensten de lasten en verplichtingen op zich met het oog op de juiste toepassing van de BTW. De BTW-overgangsregeling wijkt evenwel van deze beginselen af voor de intracommunautaire verkoop van goederen door de belastingplichtige koper ertoe te verplichten de verschuldigde BTW te betalen in de lidstaat waar de goederen aankomen. In extreme gevallen kunnen de verschillende fiscale behandelingen die zo ontstaan, schadelijk zijn voor de verkoop binnen een gegeven lidstaat.

In haar verslag over de werking van de BTW-overgangsregeling voor intracommunautaire transacties ⁽¹⁾ heeft de Commissie er reeds op gewezen dat de overgangsregeling afbreuk doet aan de essentiële kenmerken van de BTW. De Commissie heeft in haar mededeling „Een gemeenschappelijk BTW-stelsel — Een programma voor de interne markt” ⁽²⁾, de beperkingen van het huidige stelsel opgesomd en vervolgens voorgesteld om meer

bepaald elk onderscheid tussen intracommunautaire en binnenlandse transacties af te schaffen en een programma in te voeren voor een gefaseerde totstandbrenging van het nieuwe gemeenschappelijke BTW-stelsel. De voorstellen die de Commissie in het kader van haar werkprogramma moet doen zouden dus een einde moeten maken aan deze problemen.

⁽¹⁾ COM (94) 515 def.

⁽²⁾ COM (96) 328 def.

(98/C 196/15)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3658/97
van María Izquierdo Rojo (PSE) aan de Commissie
(19 november 1997)

Betreft: Europese projecten in Granada en de wijk el Albaicín

Kan de Commissie uitvoerige inlichtingen verschaffen over de projecten bestemd voor de wijk „el Albaicín” in de stad Granada, die voor Europese cofinanciering zijn goedgekeurd en waarvan enkele worden vermeld in „Carta Local” van oktober 1997?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie
(3 februari 1998)

In antwoord op de vraag van het geachte Parlementslid memoreert de Commissie dat zij in 1986 in Granada in totaal 200.000 ecu heeft bijgedragen aan een project voor de instandhouding van het Alhambra, van de Patio de los Leones, van de Baños de Comares en van de „cubiernas planas”.

In het kader van het opleidingsprogramma Leonardo da Vinci werden voor de provincie Granada drie projecten goedgekeurd, namelijk één in 1995 voor een totaalbedrag van 58.000 ecu (Iliberis) en twee in 1997 voor een totaalbedrag van 234.000 ecu (Europees plattelandsnetwerk voor beroepsvoorlichting en beroepskeuzevoorlichting en scholing in landbouw en milieu in de plattelandsgebieden).

In juli 1997 heeft de Commissie op grond van artikel 10 van de verordening met betrekking tot het Europees fonds voor regionale ontwikkeling (EFRO) ⁽¹⁾ een stedelijk modelproject voor de wijk Albaicín in Granada goedgekeurd, dat ook betrekking had op het Alhambra. In totaal komt 6.051.150 ecu van de kosten van dit project voor steun in aanmerking. In het kader van het EFRO is voor het project 2.953.897 ecu beschikbaar.

⁽¹⁾ PB L 193 van 31.7.1993.

(98/C 196/16)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3667/97
van John Iversen (PSE) aan de Commissie
(19 november 1997)

Betreft: BSE

In resolutie 97/534/EU ⁽¹⁾ worden alle lidstaten verzocht bijzonder risicomateriaal uit de voedselketen te verwijderen. Zulks op basis van een aanbeveling van het Wetenschappelijk Veterinair Comité inzake een dergelijke verwijdering in landen of gebieden waar is vastgesteld dat TSE-verwekkers kunnen voorkomen. In de resolutie wordt zonder nader bewijs gesteld dat geen enkele lidstaat vrij van een eventueel TSE-risico kan worden geacht.

De manier waarop in Deense exportslachthuizen wordt geslacht verschilt in de volgende opzichten duidelijk van de situatie in andere lidstaten:

- naar aanleiding van een goedkeuring door de VS uitsluitend slacht van Deense dieren
- scrapie is nooit vastgesteld en BSE uitsluitend in uit het VK ingevoerde dieren

- het — nageleefde — verbod op de invoer van beendermeel van runderen sinds 1933 en op het gebruik van herkauwers sinds 1990
- sinds 1992 is BSE een ziekte waarvoor registratieplicht geldt.

Denemarken is dan ook officieel vrij van BSE overeenkomstig artikel 3.2.13.3 van de veterinaire code van het OIE.

1. Op welke met feiten onderbouwde basis beweert de Commissie dat in Denemarken BSE-risico bestaat?
2. Waarom wordt in de resolutie niet de mogelijkheid geboden dat de lidstaten overeenkomstig artikel 6, lid 4, BSE-vrij kunnen worden verklaard, en dat hiermee niet het veterinaire regionalisatiebeginsel van de EU ter zijde wordt gezet?

(¹) PB L 216 van 8.8.1997, blz. 95.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(10 februari 1998)

Artikel 6, lid 4, van Beschikking 97/534/EG van 30 juli 1997 houdende verbod, in verband met overdraagbare spongiforme encefalopathieën, op het gebruik van risicomateriaal (¹) bepaalt dat de lidstaten de uit „internationale overeenkomsten” voortvloeiende verplichtingen moeten naleven.

De tekst voorziet niet in ontheffingen voor derde landen of lidstaten. Door verscheidene derde landen en lidstaten, waaronder Denemarken, zijn aanvragen ingediend om vrij van overdraagbare spongiforme encefalopathieën of vrij van boviene spongiforme encefalopathieën te worden verklaard. De Commissie is gemachtigd om op dezelfde rechtsgrondslag als voornoemde beschikking dit soort ontheffingen voor te stellen.

Ingevolge een verzoek van de Commissie heeft de wetenschappelijke stuurgroep een geharmoniseerde lijst van criteria opgesteld, op grond waarvan alle aanvragen om vrij van overdraagbare spongiforme encefalopathieën of vrij van boviene spongiforme encefalopathieën te worden verklaard zullen worden beoordeeld en op basis waarvan de landen eventueel kunnen worden verzocht om nadere informatie te verstrekken. De wetenschappelijke stuurgroep heeft deze lijst op 26 januari 1998 afgerond. De tot dusver ontvangen aanvragen (waaronder die van Denemarken) zullen nu snel worden beoordeeld.

De Commissie kan geen standpunt ten aanzien van de situatie in een afzonderlijke lidstaat innemen, zolang zij het noodzakelijke wetenschappelijke advies niet heeft ontvangen. De Commissie zal de situatie in verband met deze kwestie beoordelen, zodra dit advies beschikbaar is.

(¹) PB L 216 van 8.8.1997.

(98/C 196/17)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3705/97

van Françoise Grossetête (PPE) aan de Commissie

(19 november 1997)

Betreft: Interne markt — verkoop van kant en klare brillen in de EU

Gezien de verschillen die bestaan tussen de lidstaten in de verkoopvoorwaarden voor kant en klare brillen en overwegende dat dit product invloed heeft op de gezondheid van de consumenten, wil ik de Commissie vragen of zij voornemens is met een communautaire regeling te komen ter harmonisering van de verkoopvoorwaarden met name betreffende de kwalificaties van degenen die kant en klare brillen verkopen (opticiëns, apotheken, andere ...).

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(2 februari 1998)*

De Commissie is momenteel niet voornemens voorstellen in te dienen ter invoering van een communautaire regeling met betrekking tot de verkoopvoorwaarden voor kant-en-klare brillen.

Wat de kwalificaties van verkopers van kant-en-klare brillen betreft, bestaat er geen communautaire regeling ter coördinatie van de opleiding van deze beroepsuitoefenaars of van de toegang tot de beroepsactiviteiten van deze sector en de uitoefening daarvan. Deze voor een beroep specifieke regeling bestaat slechts voor zeven beroepen (artsen, tandartsen, algemeen verpleegkundigen, dierenartsen, vroedvrouwen, apothekers en architecten).

Gezien het subsidiariteitsbeginsel en aangezien de erkenning van beroepskwalificaties van de kleinhandelssector van kant-en-klare brillen (opticien, optometristen enz.) wordt geregeld bij de Richtlijnen 89/48/EEG van 21 december 1988 betreffende de ingezetenen van de lidstaten die in het bezit zijn van in een derde lidstaat afgeleverd diploma ⁽¹⁾ en 92/51/EEG van 18 juni 1992 inzake een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, ter aanvulling van Richtlijn 89/48/EEG ⁽²⁾ is de Commissie niet voornemens voorstellen in te dienen ter coördinatie van de opleiding en de voorwaarden voor het uitoefenen van deze beroepen.

Bij het ontbreken van een communautaire regeling zijn de lidstaten alleen bevoegd om de verkoopvoorwaarden, het niveau en de duur van de opleiding op hun grondgebied, alsmede de voorwaarden voor de toegang tot de uitoefening van deze beroepen vast te stellen, vooropgesteld dat de nationale wetgeving het communautaire recht en met name de beginselen van het vrije verkeer van goederen en non-discriminatie in acht neemt.

⁽¹⁾ PB L 19 van 24.1.1989.

⁽²⁾ PB L 209 van 24.7.1992.

(98/C 196/18)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3728/97**van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie***(21 november 1997)*

Betreft: SAP-Andespact en gemeenschappelijke markt van Midden-Amerika: vervalste certificaten van oorsprong en borgtocht

Zoals bekend zijn vervalste certificaten van oorsprong ontdekt bij de invoer van tonijn door communautaire bedrijven uit derde landen zoals Colombia en Costa Rica.

Als de regeringen van de exportlanden als gevolmachtigden van de Commissie worden beschouwd die de genoemde certificaten afgeven en zelfs over het officiële papier beschikken, waarom wordt de schuld voor deze fraude dan op de importerende bedrijven geschoven die te goeder trouw handelen, omdat zij ervan uitgaan dat de certificaten die door een officiële instantie van een ter zake bevoegd land aan hen worden afgegeven, echt zijn?

Vindt de Commissie dit niet onrechtvaardig?

Waarom behandelen de regeringen van de lidstaten deze aangelegenheid niet op dezelfde wijze, omdat het toch om communautaire bedrijven gaat? Bepaalde lidstaten verlangen geen borgtocht voor deze invoer, zolang het onderzoek nog niet is afgesloten, maar andere doen dat wel, waardoor hun ondernemingen tegenover de concurrentie duidelijk worden benadeeld.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(18 februari 1998)*

De door het geachte Parlements lid aangehaalde kwestie houdt verband met de uitgebreide problematiek van de werking van de preferentiële tariefstelsels. De Commissie herinnert eraan dat zij eind juli 1997 hierover een mededeling aan de Raad en het Parlement heeft aangenomen ⁽¹⁾.

In die mededeling wordt een antwoord gegeven op de specifieke vragen in verband met het handelen te goeder trouw en de uniformisering van het optreden van de lidstaten inzake inning. Wat de „goede trouw” betreft, is de Commissie vanzelfsprekend verplicht zich te houden aan de conclusie van het Hof van Justitie dat het vertrouwen in de geldigheid van een certificaat van oorsprong normalerwijze niet is beschermd. Dat wil zeggen dat die geldigheid kan worden betwist indien bijvoorbeeld de goederen waarop het certificaat van oorsprong betrekking heeft, niet overeenkomstig de oorsprongscriteria zijn verkregen. Evenzo blijft, ongeacht de betrouwbaarheid van de instanties die de certificaten van oorsprong in een derde land afgeven, de mogelijkheid tot betwisting van die geldigheid noodzakelijk in geval van fraude na de afgifte van het certificaat (bijvoorbeeld aanbidding voor invoer in de Gemeenschap van andere dan de geëxporteerde goederen). Volgens het Hof van Justitie vormen al deze elementen, samen met nog andere aspecten, een normaal handelsrisico ⁽²⁾.

Het ontbreken van eenvormigheid bij de maatregelen van de lidstaten komt voort uit het feit dat de Gemeenschap niet over één enkele douaneadministratie beschikt. De Commissie zal trachten de situatie te verbeteren, hetzij in het kader van een horizontale maatregel, hetzij in het kader van beschikking nr. 210/97/EG van het Parlement en de Raad van 19 december 1996 houdende goedkeuring van een actieprogramma voor de douane in de Gemeenschap („Douane 2000”) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Document COM(97) 402 def.

⁽²⁾ Zaak Van Gend & Loos NV; Gevoegde zaken 98 en 230/83; Arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 13.11.1984.

Zie evenwel ook Faroe Seafood — Gevoegde zaken C 153/94 en C 204/94 — Arrest van 14.5.1996.

⁽³⁾ PB L 33 van 4.2.1997.

(98/C 196/19)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3729/97

van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie

(21 november 1997)

Betreft: Opening van een tariefcontingent voor 1000 ton tonijnfilet uit derde landen tegen verlaagd tarief

Verordening (EG) nr. 702/97 ⁽¹⁾ van 14 april 1997 betreft de opening van een autonoom communautair tariefcontingent voor bepaalde visserijproducten.

Op grond van deze verordening mag 1000 ton tonijnfilets uit derde landen worden ingevoerd, waarbij de douanerechten met de helft worden verlaagd.

Kan de Commissie de redenen meedelen voor de uitzonderlijke opening van dit tariefcontingent voor landen die niet onder een stelsel van algemene preferenties vallen en waarvoor geen overeenkomsten zoals de Overeenkomst van Lomé gelden?

Is dit een buitengewone maatregel of bestaat de mogelijkheid dat deze in de naaste toekomst wordt herhaald?

⁽¹⁾ PB L 104 van 22.4.1997, blz. 8.

(98/C 196/20)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3730/97

van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie

(21 november 1997)

Betreft: Levering van tonijn als grondstof voor de communautaire conservenindustrie

De productie van tonijn en tonijnfilets van de ACS-LGO-landen die onder de Overeenkomst van Lomé vallen en van de landen van het Andespact en de gemeenschappelijke markt van Midden-Amerika voor welke het SAP-stelsel geldt, kan leiden tot levering van grondstof voor de communautaire industrie teneinde de recente schaarsteproblemen het hoofd te bieden. Is de Commissie van mening dat de contingenten voor deze landen voldoende zijn voor een adequate bevoorrading van onze conservenindustrie of moeten deze worden verhoogd?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-3729/97 en E-3730/97
van mevrouw Bonino namens de Commissie**

(23 januari 1998)

Er is voor 1997 een autonoom communautair contingent voor de invoer van 1000 ton tonijnfilet tegen 12 % invoerrecht geopend in verband met de bevoorradingproblemen van de Europese tonijnconservenindustrie. Deze problemen zijn het gevolg van de algemene situatie op de wereldmarkt voor tonijn (een gering aanbod tegenover een sterke vraag), maar ook van de evolutie in de verwerking van de vis (ontwikkeling van verwerking tot filets in landen bij de visgronden, zodat alleen het voor conserven bruikbare product wordt getransporteerd.)

Het tariefcontingent voor tonijnfilets voor de verwerkende industrie in de Gemeenschap is bedoeld voor andere derde landen dan de ACS-landen (staten in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan), waarvan de betrokken producten immers al zonder rechten ingevoerd mogen worden.

Elk jaar opnieuw onderzoekt de Commissie de situatie van alle markten waarvoor aanvragen voor contingenten of tariefschorsingen door de lidstaten worden ingediend. Momenteel wordt aan de analyse van 1998 gewerkt. De voorstellen van de Commissie zullen naar verwachting, zoals gebruikelijk, tegen eind januari 1998 worden voorgelegd. Voor tonijn wordt een aanvraag voor opening van een contingent voor filets onderzocht.

(98/C 196/21)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3746/97
van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie**

(21 november 1997)

Betreft: Geluidshinder door en milieueffectrapportage voor het tracé van de autoweg Milaan- Napels ter hoogte van de gemeente Gallicano nel Lazio (RM)

In 1989 is op het grondgebied van de gemeente Gallicano nel Lazio een verbindingsstuk van de autoweg Milaan-Napels aangelegd, op sommige plaatsen op amper 20 meter van de huizen. De betrokken weg trekt veel verkeer aan en is daardoor een bron van veel overlast voor de bewoners die dagelijks heel wat lawaai te verduren krijgen.

Kan de Commissie, gelet op haar „Groenboek: een toekomstig beleid inzake de bestrijding van geluidshinder” en met name op de maatregelen welke ter beperking van geluidshinder door het verkeer genomen zullen moeten worden, aangeven:

1. welke van de in het Groenboek genoemde maatregelen zij reeds genomen heeft en met welk resultaat?
2. of het mogelijk is dat de Gemeenschap — steeds in het verlengde van de in het Groenboek geuite voornemens — financiële steun verstrekt voor een eventueel project tot beperking van de geluidsoverlast op de betrokken weg;
3. langs welke weg de in punt 2 bedoelde steun aangevraagd kan worden;
4. of bij de aanleg van deze weg rekening gehouden is met de bepalingen van richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ inzake milieueffectrapportage?

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985, blz. 40.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(5 februari 1998)

Na de publicatie van het Groenboek van de Commissie over het beleid inzake de bestrijding van geluidshinder ⁽¹⁾ in november 1996, werd een raadpleging georganiseerd van alle partijen die bij de geluidshinderproblematiek betrokken zijn.

De raadpleging werd in juni 1997 afgesloten. De ontvangen meningen zijn geanalyseerd en hun synthese is bijna voltooid.

Het is nog te vroeg om te spreken over de toepassing van de maatregelen uit het Groenboek. Er wordt echter een voorstel voor een richtlijn inzake geluidbeperking van motoren voorbereid en de Commissie bestudeert eveneens de beste benadering voor het ontwikkelen van een evaluatie- en beheerstrategie voor omgevingslawaai. Er wordt ook een voorstel voor een richtlijn over beperking van bandenlawaai uitgewerkt.

De toepassing van de andere genoemde maatregelen moet nog aan een grondig onderzoek onderworpen worden. Over een voornemen tot verstrekking van communautaire steun voor projecten tot beperking van geluidoverlast maakt het Groenboek geen gewag. In het document wordt voorgesteld om geluid bij de lijst van criteria te voegen waarmee rekening moet worden gehouden bij het verstrekken van steun. Dat is één van de redenen waarom de Commissie de mogelijkheden onderzoekt om op communautair niveau kwaliteitsdoelen voor het niveau van het omgevingslawaai te stellen.

Tenslotte zal de Commissie zich tot de Italiaanse autoriteiten richten om na te gaan of voor het werk in kwestie een milieueffectbeoordeling overeenkomstig Richtlijn 85/337/EEG gemaakt is.

(¹) Doc. COM(96) 540 def.

(98/C 196/22)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3749/97
van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie
(21 november 1997)

Betreft: Aanbesteding van de gemeente Rome voor een reclamecontract

De gemeente Rome heeft enkele maanden geleden een beperkte aanbesteding uitgeschreven voor een groot reclameproject. Na een eerste selectie door de technische commissie van het gemeentdepartement economie en bedrijfsleven zijn er drie kandidaten overgebleven: Decaux uit Frankrijk, Panel 2 + 4 uit Griekenland en het Italiaanse bedrijf NDP. Uit bepaalde punten in het rapport van die technische commissie kan echter worden afgeleid dat Decaux bij de presentatie van de offerte enkele onregelmatigheden heeft begaan. De juridische dienst van de gemeente Rome heeft dat bevestigd en als zijn mening uitgesproken dat die onregelmatigheden een grond kunnen vormen voor afwijzing van de betrokken offerte.

Kan de Commissie aangeven:

1. of deze aanbesteding voor een contract ter waarde van 60 miljard lire voldoet aan de richtlijnen betreffende het plaatsen van opdrachten voor dienstverlening en werken (92/50/EEG (¹) en 93/36/EEG (²));
2. of de door Decaux begane onregelmatigheden volgens de Europese voorschriften een voldoende reden tot uitsluiting kunnen vormen;
3. hoe zij over deze zaak denkt?

(¹) PB L 209 van 24.7.1992, blz.1.

(²) PB L 199 van 9.8.1993, blz.1.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(6 januari 1998)

De Commissie beschikt niet over de nodige informatie om aan te geven of de procedure voor de plaatsing van een opdracht die door de gemeente Rome voor een reclameproject zou zijn aanbesteed aan de richtlijnen voldoet. Het geachte Parlementslid wordt verzocht de Commissie in kennis te stellen van de essentiële gegevens, met name het voorwerp van de opdracht en de datum van bekendmaking van het bericht van de aanbesteding waaraan zij refereert.

Het geachte Parlementslid wordt eveneens verzocht de Commissie alle informatie mee te delen betreffende de vermeende onregelmatigheden die aan de relevante communautaire richtlijnen dienen te worden getoetst.

Om de bovenstaande redenen kan de Commissie geen oordeel geven over de genoemde feiten.

(98/C 196/23)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3759/97**van Graham Mather (PPE) aan de Commissie***(21 november 1997)**Betreft: Levenslang leren: samenwerking EU/VS*

1996 was het Europees jaar van de *éducation permanente*. Het officiële verslag van de Commissie moet weliswaar nog worden gepubliceerd, maar een aantal hoofdthema's is reeds vastgesteld en een van de voornaamste conclusies van het verslag zal ongetwijfeld zijn dat de strategie die de Commissie toepast — het tot standaard verheffen van idee en praktische toepassing van levenslang leren — juist is en derhalve met nadruk moet worden nagestreefd. Duidelijk is echter dat de VS op dit gebied bijzonder ver zijn voortgeschreden en dat dus veel lering kan worden getrokken uit de Amerikaanse aanpak van en ervaring met levenslang leren. Kan de Commissie, dit in overweging nemende, mededelen:

1. of zij voornemens is het initiatief te nemen tot bevordering van de samenwerking tussen EU en VS op het gebied van levenslang leren? Dit zou kunnen gebeuren naar analogie van de huidige samenwerkingsovereenkomst tussen EU en VS op het gebied van hoger en beroepsonderwijs. Zelfs kan deze overeenkomst worden uitgebreid tot levenslang leren.
2. of in het huidige benchmarking-initiatief van de Commissie hoge prioriteit wordt verleend aan levenslang leren?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie*(8 januari 1998)*

Levenslang leren houdt in: individuen helpen bij een volkomen ontwikkeling van hun persoonlijkheid, en ondernemingen en organisaties helpen bij het volledig profijt trekken uit nieuwe en verbeterde vaardigheden van hun totale personeel, zodat zij met veranderingen kunnen omgaan en met succes concurreren op wereldniveau. Deze boodschap heeft de Commissie verwerkt in haar denkpatroon over de volledige serie onderwijs- en opleidingsactiviteiten.

In wezen is het idee van levenslang leren reeds opgenomen in het concept van de overeenkomst tussen Europese Unie en de Verenigde Staten inzake samenwerking op het gebied van hoger onderwijs en hogere beroepsopleiding. Om dit idee met meer intensiteit te verwezenlijken is de Commissie op zoek naar specifieke projectvoorstellen op het gebied van de beroepsopleiding, in zoverre als particuliere ondernemingen aan projecten kunnen deelnemen als geassocieerde partners. Bovendien worden verbindingen met het stelsel van gemeentelijke, c.q. regionale, educatieve centra in de Verenigde Staten aangemoedigd, vooral op het gebied van bijscholing van, en aankweken van nieuwe vaardigheden bij, werknemers van middelbare leeftijd of herintredende werknemers.

De geachte afgevaardigde is misschien geïnteresseerd in de gevarieerde lijst van tot dusverre onder de EU/VS samenwerkingsovereenkomst gesubsidieerde projecten, die de Commissie rechtstreeks aan hem en aan het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement zal toezenden.

Wat de tweede vraag betreft, introduceerde de bijlage van de mededeling van de Commissie, „Benchmarking van het concurrentievermogen — een instrument ten dienste van ondernemers en de overheid” ⁽¹⁾ vier mogelijke gebieden waarop proefprojecten voor benchmarking kunnen worden uitgevoerd. Drie daarvan houden verband met vaardigheden en immateriële investeringen („Informatie en communicatietechnologie (ICT) en de nieuwe technische en organisatorische context”, „Financiering van innovatie en bescherming van de intellectuele eigendom”, „ontwikkeling van menselijke hulpbronnen”). De dimensie van het levenslang leren is van groot belang voor immateriële investeringen.

Er zij echter op gewezen dat benchmarking projecten worden ontwikkeld op voorstel van de lidstaten en dat de Commissie geenszins kan garanderen dat het een of andere thema in de toekomst de aandacht zal krijgen die het verdient.

⁽¹⁾ COM(97)153.

(98/C 196/24)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3772/97
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie
(21 november 1997)

Betreft: Vrije toegang tot de documenten inzake Schengen

Het Verdrag van Schengen wordt in het nieuwe Verdrag van de Europese Unie opgenomen, waarin speciale nadruk wordt gelegd op het recht van toegang van de Europese burger tot openbare documenten. Desalniettemin melden berichten uit Zweden dat de Zweedse regering bepaalde documenten met betrekking tot de wijze waarop de controles aan de buitengrenzen van de Unie en de uitwisseling van informatie tussen de lidstaten dienen te worden uitgevoerd, als „top-secret” bestempelt.

De kwestie is nogal ernstig en wekt gerechtvaardigde verontrusting over de redenen die de Zweedse regering tot dit besluit hebben gebracht.

Kan de Commissie medelen hoe zij over het bovenstaande denkt, of er berichten zijn over soortgelijke gevallen in andere lidstaten van de Unie en of zij het raadzaam acht de lidstaten aan te bevelen ongehinderde toegang tot alle openbare documenten die het Verdrag van Schengen betreffen, te garanderen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(2 februari 1998)

De verworvenheid van Schengen wordt in het kader van de Europese Unie opgenomen zodra het Verdrag van Amsterdam en de daarbij behorende protocollen in werking treden.

Aangezien evenwel de meeste documenten met betrekking tot deze verdragen door de betrokken nationale overheden zijn opgesteld, wordt de toegang tot deze documenten geregeld en zal altijd geregeld blijven door de geldende nationale bepalingen, met inachtneming van de vertrouwelijkheidsregels, die unaniem door de lidstaten die de verdragen van Schengen hebben ondertekend zijn goedgekeurd. Dit is in overeenstemming met de bepalingen van de gemeenschappelijke gedragscode van de Commissie en van de Raad inzake de toegang tot hun documenten, hetgeen de instellingen slechts toegang tot hun eigen documenten geeft en de aanvragers naar de auteur van de documenten verwijzen wanneer het gaat om documenten van een andere instelling.

Wat de verzoeken om toegang tot documenten van de Raad of van de Commissie betreffende het Verdrag van Schengen betreft, worden deze dus reeds gedekt door bovengenoemde gedragscode. De toegang tot deze documenten kan derhalve dus worden toegekend, behalve wanneer deze vallen onder een van de nadrukkelijk vastgestelde uitzonderingen, teneinde bepaalde particuliere of overheidsbelangen te beschermen of de vertrouwelijkheid van de beraadslagingen van deze instelling te waarborgen.

Wat de regelgeving van Schengen betreft, zij erop gewezen dat zodra het Verdrag van Amsterdam in werking treedt en de verworvenheid van Schengen in het kader van de Europese Unie is opgenomen, de regels betreffende de publicatie van handelingen in het Publicatieblad hierop van toepassing zijn.

(98/C 196/25)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3777/97
van Jean-Antoine Giansily (UPE) en Jacques Donnay (UPE) aan de Commissie
(21 november 1997)

Betreft: Het Franse plan voor de textielindustrie

Het Franse plan voor de textielindustrie, beter bekend onder de naam „plan Borotra”, dat door de vorige Franse regering in het leven is geroepen en dat voorzorg in een verlichting van de sociale lasten voor de textielbedrijven, is door de Commissie fel bekritiseerd.

Door dit plan, waarvan meer dan 2.000 bedrijven hebben geprofiteerd, zou de werkgelegenheid in deze sector, waar het aantal arbeidsplaatsen in tien jaar tijd is gehalveerd, kunnen worden gestabiliseerd, of zelfs licht kunnen toenemen.

Nu blijkt echter dat Brussel dit plan niet alleen als onwettig beschouwt, maar dat de Commissie ook nog eens terugbetaling verlangt van de door sommige textielbedrijven ontvangen subsidies.

Kan de Commissie mededelen op grond van welke criteria en argumenten zij tot de conclusie is gekomen dat het Franse textielplan onwettig is?

Acht zij een dergelijk oordeel niet ongerijmd en in hoge mate inopportuun, op een moment dat alle Europese beleidsmakers het erover eens zijn dat absolute prioriteit moet worden verleend aan bescherming en bevordering van de werkgelegenheid in de Europese Unie?

Denkt zij niet dat een alternatieve oplossing voor de moeilijke situatie waarin de textielindustrie verkeert, zou kunnen bestaan in een herziening van de verplichte bijdragen, die onevenredig zwaar drukken op de arbeidskosten, en in de heffing van rechten aan de grenzen van de Europese Unie als bescherming tegen sociale en fiscale dumping?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(13 januari 1998)

In een op 9 april 1997 goedgekeurde beschikking heeft de Commissie geoordeeld dat de steunmaatregelen in het kader van de experimentele maatregelen tot verlaging van de sociale lasten in de textiel-, kleding-, leder- en schoenindustrie, genaamd „Plan textile”, onwettig zijn en bovendien onverenigbaar met het EG-Verdrag.

De steun is onwettig daar Frankrijk, in strijd met artikel 93, lid 3, van het EG-Verdrag en ondanks verscheidene waarschuwingen van de Commissie, begonnen is deze aan de begunstigde ondernemingen toe te kennen voordat de Commissie zich erover had uitgesproken.

De Commissie is van mening dat de lasten die voor de ondernemingen voortvloeien uit akkoorden die in bepaalde sectoren tussen de sociale partners zijn gesloten met het oog op een herschikking van de arbeidstijd of met andere oogmerken, en die aanleiding geven tot loonsverhogingen of tot betaalde vakantiedagen boven hetgeen wettelijk is voorgeschreven, lasten zijn die normaal uit eigen middelen dienen te worden betaald. Derhalve is de Commissie van oordeel dat deze maatregel van de lidstaat in dit verband door zijn aard zelf en in zijn geheel als staatssteun moet worden beschouwd.

Daar het om sectorale steunmaatregelen gaat en deze zijn toegekend aan kwetsbare sectoren die niet enkel in Frankrijk, maar in de hele Gemeenschap in een crisissituatie verkeren, kan de Commissie hiervoor niet de uitzonderingen toestaan die zijn vervat in de richtsnoeren inzake werkgelegenheidssteun ⁽¹⁾. Slechts wanneer de betrokken maatregelen waren uitgebreid tot de hele Franse economie, was het Franse plan buiten de werkingssfeer van artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag gevallen.

Bovendien heeft de Commissie verzocht het deel van de onwettig toegekende steun dat de in de „de minimis”-regel bepaalde drempel ten bedrage van 100 000 ecu over drie jaar overstijgt, terug te vorderen. Deze terugvordering betreft derhalve slechts bepaalde bedrijven met meer dan 50 werknemers, want het bedrag van de steun voor de andere bedrijven ligt onder deze drempel en deze wordt door de Commissie dus onbetekenend geacht.

In haar beschikking wijst de Commissie erop dat zij van oordeel is dat de strijd voor werkgelegenheid een belangrijke prioriteit is in de Gemeenschap en dat voor het welslagen van die strijd een betere integratie nodig is van het macro-economische beleid en het industriebeleid van de lidstaten, die, evenals de Commissie, blijf moeten geven van vindingrijkheid en durf bij het zoeken naar nieuwe oplossingen om de plaag van de werkloosheid te overwinnen.

Overigens heeft de Commissie altijd gesteld dat haar opmerkingen aangaande de omstreden regeling geen betrekking hebben op de doelstellingen die Frankrijk nastreeft inzake de schepping van werkgelegenheid (met name voor jongeren), maar op de wijze waarop het die doelstellingen wil bereiken en op de gevolgen van die keuzen. Het instemmen met dergelijke regelingen voor sectorale steun kan er immers toe leiden dat de problemen van de bedrijven in de ene lidstaat worden overgedragen naar hun concurrenten in de andere.

In dit verband acht de Commissie het noodzakelijk een strenge houding aan te nemen ten aanzien van sectorale steun, om tijdig te voorkomen dat deze steunverlening metertijd in de verschillende lidstaten escaleert en daardoor het begrip interne markt op losse schroeven komt te staan.

Wat ten slotte alternatieve oplossingen met het oog op vermindering van de arbeidskosten betreft, wijst de Commissie erop dat zij in een mededeling betreffende controle op overheidssteun en vermindering van arbeidskosten ⁽²⁾ heeft aangegeven welke initiatieven terzake in overeenstemming met het Verdrag kunnen zijn. Voorts wenst de Commissie dat er naar aanleiding van de Europese Raad over de werkgelegenheid van 20 en 21 november 1997 alternatieve oplossingen voor sectorale hulp worden voorgesteld met het oog op tenuitvoerlegging door de lidstaten.

⁽¹⁾ PB C 334 van 12.12.1995.

⁽²⁾ PB C 1 van 3.1.1997.

(98/C 196/26)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3812/97
van Hilde Hawlicek (PSE) aan de Commissie
(28 november 1997)

Betreft: Aandeel van de cultuur in de EU-begroting

In diverse culturele publicaties wordt steeds weer het aandeel van de cultuur in de EU-begroting met uiteenlopende percentages aangegeven. Deze cijfers worden dikwijls van de ene publicatie in de andere overgenomen.

1. Hoe hoog is het werkelijke aandeel van de cultuur in de EU-begroting in 1997?
2. Hoe is dit aandeel, vanaf het ogenblik waarop de Commissie zich met culturele activiteiten bezighoudt, in de loop der jaren veranderd?
3. Welke sectoren of begrotingsposten telt de Commissie bij de berekening van het aandeel van de cultuur mee?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(5 februari 1998)

Ik kan het geachte Parlementslid in antwoord op haar vraag mededelen dat het aandeel van de cultuur in 1997 27.925.000 ecu bedroeg, ofwel 0,03% van de Gemeenschapsbegroting (89.137.000.000 ecu).

De ontwikkeling van het aandeel van de cultuur in de Gemeenschapsbegroting is als volgt:

Jaar	Totaal budget cultuur B3-2000	Gemeenschaps-begroting	Aandeel cultuur in de Gemeenschapsbegroting in %
1990	8.800.000	48.480.000.000	0,018
1991	10.000.000	59.370.000.000	0,016
1992	11.962.000	63.907.000.000	0,018
1993	12.355.000	70.408.000.000	0,017
1994	14.800.000	71.789.000.000	0,020
1995	19.654.000	79.846.000.000	0,024
1996	23.316.000	86.580.000.000	0,026
1997	27.925.000	89.137.000.000	0,031
1998	30.900.000	91.013.000.000	0,033

Het kaderprogramma cultuur 2000-2006, dat in mei 1998 bij het Parlement en bij de Raad moet worden ingediend, geeft hoop op een verdere stijging van de voor cultuur bestemde bedragen.

Bij de berekening van het aandeel van de cultuur neemt de Commissie het voor cultuur bestemde deel van hoofdstuk B3-20 in aanmerking, d.w.z. de begrotingsposten:

- B3-2000: Raphaël-programma
 B3-2001: Caleidoscoop-programma
 B3-2002: Ariane-programma
 B3-2003: overige culturele acties

(98/C 196/27)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3813/97
van Ilona Graenitz (PSE) aan de Commissie
(28 november 1997)

Betreft: Speelgoed in levensmiddelen

De EU-commissie spoedgevallen productveiligheid heeft nu twee gevallen behandeld van door speelgoed in levensmiddelen veroorzaakte gevaren voor de veiligheid voor de consument, maar tot nu toe geen specifieke stappen aanbevolen (de laatste vergadering was op 22 oktober 1997).

Weet de Commissie dat dit soort producten in de VS verboden is en dat een grote levensmiddelenproducent zeer onlangs naar aanleiding van twaalf gemelde ongevallen is opgedragen een dergelijk product uit de markt te nemen?

Waarom onderneemt de Commissie geen spoedactie om onze consumenten, en vooral onze kwetsbare kinderen te beschermen?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(19 december 1997)

Zoals reeds vermeld in de antwoorden op de vragen E-2479/97 van de heer Whitehead ⁽¹⁾ en E-3085/97 van de heer Apollinario ⁽²⁾, heeft het Comité voor noodgevallen inzake productveiligheid uit hoofde van Richtlijn 92/59/EEG ⁽³⁾ reeds specifieke maatregelen genomen met betrekking tot combinaties van speelgoed met levensmiddelen.

De Commissie is zich bewust van de verschillen tussen de Amerikaanse en de Europese wetgeving ten aanzien van niet-voedingsproducten die in levensmiddelen zijn ingebed. Ook is zij op de hoogte van de beslissing van Nestlé om, als reactie op groeiende kritiek, uit eigen beweging te stoppen met de verkoop van het snoepgoed „Nestlé Magic”, hoewel de American Food and drug administration niet had besloten tot dwingende maatregelen.

Op Europees niveau bestaat er geen specifieke wetgeving die verbiedt dat niet-voedingsproducten worden ingebed in levensmiddelen. Richtlijn 92/59/EEG bepaalt echter dat de lidstaten de nodige maatregelen moeten nemen om te garanderen dat alle verbruiksgoederen die op de markt verschijnen, veilig zijn. De Commissie kan krachtens deze richtlijn alleen optreden tegen producten die een ernstig en rechtstreeks risico inhouden indien de lidstaten daarom hebben verzocht en aan diverse andere voorwaarden is voldaan ⁽⁴⁾.

Op de jongste vergadering van het Comité voor noodgevallen van 22 oktober 1997 deden de vertegenwoordigers van de lidstaten verslag over de resultaten van de in opdracht van de Commissie gehouden specifieke marktenquêtes over niet-verpakte met levensmiddelen gecombineerde niet-voedingsproducten. De lidstaten verklaarden dat zij over de instrumenten beschikken om in de toekomst de uit deze producten voortvloeiende risico's met succes te bestrijden en dat actie van de Commissie niet nodig was.

Over verpakte niet-voedingsproducten die in levensmiddelen zijn ingebed vermeldden de lidstaten geen enkele noodzaak voor actie op nationaal niveau en zij verlangden geen enkele maatregel van de Commissie. De Commissie heeft harerzijds de lidstaten die hierover nadere informatie hebben, verzocht deze te verschaffen.

De Commissie zal deze zaak aan de hand van deze informatie blijven volgen. Zouden de bestaande instrumenten niet voldoen, dan zal zij verdere stappen overwegen om een hoog niveau van consumentenbescherming te garanderen.

⁽¹⁾ PB C 82 van 17.3.1998, blz. 89.

⁽²⁾ PB C 102 van 3.4.1998, blz. 164.

⁽³⁾ PB L 228 van 11.8.1992

⁽⁴⁾ Artikelen 9 tot 11 van Richtlijn 92/59/EEG

(98/C 196/28)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3818/97

van Raymonde Dury (PSE) aan de Commissie

(28 november 1997)

Betreft: Schrappen arbeidsplaatsen bij Kodak

De multinational Kodak heeft onlangs aangekondigd dat bij haar bedrijven 10.000 arbeidsplaatsen zullen worden geschrapt.

Kan de Commissie mededelen welke stappen zij van plan is te nemen teneinde na te gaan of de richtlijn betreffende de voorlichting van werknemers door Kodak is en zal worden nageleefd?

Heeft de Commissie kennis genomen van de motieven van het bedrijf? In de persartikelen wordt melding gemaakt van het feit dat Japan de handel op dit gebied verregaande beperkingen oplegt en dat het zijn markt zou beschermen. Kan de Commissie mededelen wat de exacte situatie dienaangaande is en of zij de standpunten van de firma Kodak deelt?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(18 februari 1998)*

De Commissie deelt de geachte afgevaardigde mee dat zij tot dusver geen klacht heeft ontvangen betreffende de verificatie van de naleving van het Gemeenschapsrecht wat de door de groep Kodak aangekondigde reorganisatie betreft.

De communautaire richtlijnen die van toepassing zouden kunnen zijn op de feiten in kwestie zijn Richtlijn 75/129/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 92/56/EG van de Raad van 24 juni 1992 betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake collectief ontslag ⁽¹⁾ en Richtlijn 94/45/EG van de Raad van 22 september 1994 inzake de instelling van een Europese ondernemingsraad of van een procedure in ondernemingen of concerns met een communautaire dimensie ter informatie en raadpleging van de werknemers ⁽²⁾. Deze richtlijnen zijn in de lidstaten omgezet. Het zijn in eerste instantie de nationale autoriteiten die de naleving van de nationale bepalingen ter omzetting van beide richtlijnen in kwestie moeten garanderen.

Wat de kwestie van de toegang tot de Japanse markt van films en fotopapier betreft, verwijst de Commissie naar het antwoord dat zij tijdens het vragenuur van de vergadering van het Parlement in januari 1998 op mondelinge vraag H-991/97 van de heer Killilea heeft gegeven en waarin zij haar standpunt ten aanzien van de door de Verenigde Staten in de Wereldhandelsorganisatie (WTO) ondernomen actie uiteenzet. De resultaten van de werkzaamheden van het panel van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel (GATT) zijn nog niet bekendgemaakt maar het panel lijkt tot de conclusie te zijn gekomen dat de door de niet-Japanse ondernemingen op het gebied van fotoproducten ondervonden moeilijkheden in verband met de toegang tot de Japanse markt niet het gevolg zijn van acties die rechtstreeks aan de Japanse regering zijn toe te schrijven.

⁽¹⁾ PB L 245 van 26.8.1992.

⁽²⁾ PB L 254 van 30.9.1994.

(98/C 196/29)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3823/97**van Roberto Mezzaroma (UPE) aan de Commissie***(28 november 1997)*

Betreft: Belastingparadijzen

Welke gebieden of gebiedsdelen in Europa worden als belastingparadijzen aangeduid?

Heeft de Commissie dergelijke belastingparadijzen doen c.q. laten ontstaan of zal zij ze in de nabije toekomst creëren of bijdragen tot de ontwikkeling ervan?

Wat is de rol van de bestaande belastingparadijzen en welke rol moeten ze in de toekomst gaan spelen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(2 februari 1998)*

„Belastingparadijs” is een begrip dat in de Europese wetgeving niet is gedefinieerd. Daarom is het moeilijk gebieden als belastingparadijzen aan te wijzen. Het is dan ook niet mogelijk vragen te beantwoorden over de rol die de Commissie bij het ontstaan ervan zou hebben gespeeld. De Commissie is echter onlangs gestart met een belangrijk initiatief om de coördinatie in de Gemeenschap op belastinggebied te bevorderen. Zij heeft een nieuwe, brede aanpak van zowel de directe als de indirecte belastingen in de Gemeenschap voorgesteld. In haar mededeling aan de Raad van 5 november 1997 ⁽¹⁾ presenteert de Commissie een pakket maatregelen om schadelijke belastingconcurrentie aan te pakken. Hierin is een ontwerp-gedragscode opgenomen die bedoeld is om schadelijke belastingmaatregelen te identificeren en te bestrijden. De Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, keurden vervolgens op 1 december 1997 een resolutie betreffende een gedragscode inzake de belastingregeling voor ondernemingen goed. Deze code

voorziet in een definitie van belastingmaatregelen die potentieel schadelijk zijn, en in een procedure om te beoordelen of dergelijke maatregelen ook inderdaad schadelijk zijn. Schadelijke maatregelen moeten worden teruggedraaid of, in geval van nieuwe maatregelen, mogen niet worden ingevoerd. In de resolutie is tevens vastgelegd dat de Raad kan besluiten de verslagen die tijdens de beoordelingsprocedure zijn gemaakt, bekend te maken.

(¹) COM(97) 564.

(98/C 196/30)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3824/97
van Roberto Mezzaroma (UPE) aan de Commissie
(28 november 1997)

Betreft: Podologie in Europa

Hoe zit het in Europa met de erkenning en het vrije verkeer van werknemers in de paramedische gezondheidszorg, en met name:

1. hoe is de situatie op het gebied van de podologie in Europa;
2. welke richtlijnen bestaan er voor de sector podologie en voor andere paramedische beroepen;
3. welke subsidiemogelijkheden kent de EU ten behoeve van het vrije verkeer van de studenten van universitaire opleidingen;
4. welke subsidiemogelijkheden kent de EU voor bijscholing in de paramedische beroepssectoren?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(2 februari 1998)

1. Volgens de gegevens waarover de Commissie beschikt is het beroep van podoloog in alle lidstaten, met uitzondering van België en Griekenland, gereguleerd.
2. Podologie en paramedische beroepen vallen, zover het hier gaat om gereguleerde beroepen, onder de werkingssfeer van Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoge-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten (¹) of onder de werkingssfeer van Richtlijn 92/51/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende een tweede algemeen stelsel van erkenning van beroepsopleidingen, ter aanvulling van Richtlijn 89/48/EEG (²).
3. De Commissie verleent financiële steun voor de uitwisseling van studenten van universiteiten in het kader van het programma Socrates, hoofdstuk I hoger onderwijs (Erasmus), in alle studierichtingen in het hoger onderwijs.

De nationale overheden besluiten of universiteiten in aanmerking komen om aan het programma deel te nemen.

De podologiestudenten van in aanmerking komende universiteiten die met de Commissie een „institutioneel contract” hebben gesloten, kunnen een mobiliteitsbeurs krijgen ter dekking van een deel van de reiskosten en de verschillen in de kosten voor levensonderhoud.

4. Hoewel het programma Leonardo da Vinci een algemeen karakter heeft, kunnen via dit programma specifieke acties worden gefinancierd voor de opleiding van personen in de paramedische gezondheidszorg. Hieraan zijn evenwel twee hoofdvoorwaarden verbonden: deze acties moeten innovatief zijn en een transnationaal karakter hebben (hierbij moeten in de meeste gevallen ten minste drie lidstaten zijn betrokken).

(¹) PB L 19 van 24.1.1989.

(²) PB L 209 van 24.7.1992.

(98/C 196/31)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3845/97**van Kirsi Piha (PPE) aan de Commissie***(5 december 1997)**Betreft:* Voorlichting inzake de uitbreiding van de Unie

De uitbreiding van de Unie is de grootste uitdaging voor Europa in de nabije toekomst. De voorbereidingen voor de onderhandelingen met de eerste landen zijn op een oor na gevild en na de Top van Luxemburg zullen de onderhandelingen waarschijnlijk begin 1998 een aanvang nemen. Tegelijkertijd is echter de belangstelling van de burgers in de lidstaten van de Unie voor de uitbreiding bijna nihil en zelfs nog slinkende. Gevreesd moet worden dat de politici zullen bijdragen aan een negatieve publieke opinie met betrekking tot het stijgen van de contributie voor de Unie en het verlagen van de communautaire steun. De EMU is een goed voorbeeld van het belang dat pas in een zeer laat stadium werd gehecht aan de mening van de burgers en de noodzaak tot het beïnvloeden daarvan. Het lijkt er echter op dat de meeste Europese burgers de gezamenlijke valuta afwijzen. Welke maatregelen gaat de Commissie nemen om een voorlichtingscampagne te voeren over de uitbreiding van de Unie en welke bedragen zijn daarmee gemoeid?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie*(6 februari 1998)*

De Commissie is welingelicht over het belang van de door het geachte Parlementslid aangehaalde kwestie. De behoefte bestaat voor de regeringen van de kandidaat-lidstaten om bij hun eigen bevolking het bewustzijn in verband met de kwestie te verhogen en voor de Gemeenschap om bij te dragen aan deze gang van zaken in de kandidaat-lidstaten en de lidstaten.

De eerste campagne wordt, doorgaans onder de kop Europese integratie, gedekt door toekenningen die na verzoek worden toegekend aan kandidaat-lidstaten via de gewoonlijke Phare-procedures.

De activiteiten van de Gemeenschap in de kandidaat-lidstaten op dit vlak worden hoofdzakelijk verstrekt via de delegaties van de Commissie. Hiermee kon pas in 1997 na een stabiliteitsmaatregel worden begonnen en voorspelbaarheid betreffende de financiering via het voorlichtingsprogramma voor meerdere landen van Phare kon door het Parlement worden verzekerd. Bij de toekenning voor 1997 is 5 miljoen ecu opzij gezet om de voorlichtingsactiviteiten van de delegaties te financieren, terwijl centrale financiering wordt gebruikt voor deskundig onderzoek.

Met steun van het voorlichtings- en communicatieprogramma voor meerdere landen van Phare verzorgt de Commissie de diensten van haar bezoekersprogramma, onderzoeken van Eurobarometer en het vlaggenschip-tijdschrift European Dialogue dat elke 2 maand in tien Centraal-Europese talen verschijnt.

Het is gebleken dat de website van de Commissie Europaplus heel succesvol is als informatiemiddel voor het grote publiek in en buiten de Gemeenschap. De website van DG 1A bijvoorbeeld, die Centraal- en Oost-Europa dekt, ontvangt meer dan 500 000 bezoekers per maand. Informatie omtrent uitbreiding en ermee verbandhoudende onderwerpen zijn ook verkrijgbaar bij de kantoren van de Commissie in de lidstaten.

(98/C 196/32)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3846/97**van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie***(5 december 1997)**Betreft:* Richtlijnen inzake audiovisuele activiteiten

Vele lidstaten schenden de richtlijnen inzake audiovisuele activiteiten (bijv. Richtlijn 89/552/EEG ⁽¹⁾ „Televisie zonder grenzen”, Richtlijn 93/83/EEG ⁽²⁾ „Coördinatie van bepaalde voorschriften betreffende het auteursrecht en naburige rechten op het gebied van de satellietomroep en de doorgifte via de kabel”, Richtlijn 94/46/EEG ⁽³⁾ „De mededinging op de markten voor telecommunicatiediensten” en Richtlijn 95/47/EEG ⁽⁴⁾ „Het gebruik van normen voor het uitzenden van televisiesignalen”). Bovendien is de audiovisuele sector, volgens de ter zake bevoegde commissaris, de heer Oreja, voor de Commissie een van de belangrijkste sectoren.

1. Kan de Commissie in het licht hiervan zeggen op welke manier zij denkt een gemeenschappelijke strategie toe te passen, die verder gaat dan MEDIA II en die de Europese audiovisuele productie steunt op een ogenblik dat bijna alle „audiovisuele richtlijnen” door de lidstaten worden geschonden?
2. Zal de Commissie voor het Hof van Justitie beroep instellen wegens schending van hoger genoemde richtlijnen, en zo ja, wanneer en tegen welke lidstaten?

(¹) PB L 298 van 17.10.1989, blz. 23.

(²) PB L 248 van 6.10.1993, blz. 15.

(³) PB L 268 van 19.10.1994, blz. 15.

(⁴) PB L 281 van 23.11.1996, blz. 51.

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie

(3 februari 1998)

Naast de start van het MEDIA II-programma heeft de Commissie voorgesteld een Europees Garantiefonds ter aanmoediging van de film- en televisieproductie op te richten (voorstel van de Raad van 14 februari 1995) (¹). Het Parlement heeft hierover een gunstig advies uitgebracht. In de Raad moet echter nog de vereiste eenparigheid van stemmen worden gevonden.

In het kader van de nieuwe initiatieven heeft de Commissie een fase van overleg en analyse op gang gebracht, met name via het congres over audiovisuele aangelegenheden dat in het voorjaar van 1998 in het Verenigd Koninkrijk zal plaatsvinden en de discussiegroep van hoog niveau die onlangs door het met culturele zaken belaste Commissielid is opgericht. Daarnaast zal zij, zoals zij eerder had aangekondigd, in de loop van 1998 een groenboek publiceren over de culturele aspecten van de nieuwe audiovisuele en informatiediensten.

Voorts moet erop worden gewezen dat de Commissie in het kader van de niet-nakomingsprocedure krachtens artikel 169 van het EG-Verdrag over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt, met name wat betreft het al dan niet inschakelen van het Hof van Justitie. Op 24 oktober 1997 werd een tweede verslag (²) van de Commissie aan het Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité goedgekeurd over de toepassing van Richtlijn 89/552/EEG van de Raad van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten (³), de zogenaamde „Televisie zonder grenzen”-richtlijn. In dit verslag worden onder meer zeven arresten van het Hof van Justitie beschreven en geanalyseerd die betrekking hebben op de uitlegging en de toepassing van deze richtlijn. Bovendien heeft de Commissie onlangs besloten Italië voor het Hof van Justitie te dagen omdat deze lidstaat de krachtens het EG-Verdrag en de „Televisie zonder grenzen”-richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen.

(¹) PB C 41 van 13.2.1996.

(²) COM(97)523 def..

(³) PB L 298 van 17.10.1989.

(98/C 196/33)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3847/97

van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie

(5 december 1997)

Betreft: De instelling „Culturele Hoofdstad van Europa”

Uit het antwoord dat de heer Oreja namens de Commissie op mijn vraag nr. E-3127/96 (¹) heeft gegeven blijkt dat de Griekse overheid nog geen aanvraag had ingediend voor de financiering van de manifestatie „Thessaloniki '97 Culturele Hoofdstad van Europa”. Kan de Commissie, gezien het feit dat we nu een jaar verder zijn en deze manifestatie ten einde loopt, zeggen of zij uiteindelijk financieel heeft bijgedragen aan de organisatie van de manifestatie „Thessaloniki '97 Culturele Hoofdstad van Europa”, en zo ja welk bedrag zij aan steun heeft gegeven?

(¹) PB C 41 van 13.2.1996.

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(6 februari 1998)*

De Commissie heeft als volgt bijgedragen in de manifestatie „Culturele hoofdstad van Europa” in 1997:

1. Een bijdrage van 403 012 ecu in het kader van actie IV van het Caleidoscoop-programma (begrotingslijn B3-2001) ter ondersteuning van de volgende vijf acties:
 - de sopraan Vasso Papantaniou (met het Hongaars Staatsorkest 11/11/1997) 24 089 ecu
 - het Hongaars Staatsorkest 11-12/11/1997 47 289 ecu
 - het koor van de Ionio-universiteit 22/11/1997 18 991 ecu
 - de opera „Konstantinos Palaiologos” 26-28/11/1997 296 390 ecu
 - „Kitchensink” van Paul Mercier 1-2/12/1997 16 253 ecu
2. Een bijdrage van 208 556 ecu uit hoofde van begrotingslijn B3-2003 „Overige culturele acties in de Gemeenschap en in samenwerking met derde landen” voor de organisatie van de tentoonstelling „Schatten uit de kloosters van de berg Athos”.

De communautaire bijdrage voor 1997 beloopt aldus in totaal 611 568 ecu.

Voorts heeft de Commissie zoals elk jaar in het kader van de Culturele hoofdstad van Europa bijgedragen in de organisatie van de Aristeion-prijzen (een Europese literaire prijs en een Europese vertaalprijs) voor een bedrag van 344 890 ecu.

(98/C 196/34)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3869/97**van Roberta Angelilli (NI) aan de Commissie***(5 december 1997)*

Betreft: Onregelmatigheden bij de aanbesteding voor de automatisering van het Italiaanse Ministerie van Onderwijs

In twee vorige vragen, namelijk P-1972/97 ⁽¹⁾ en P-2841/97 ⁽²⁾, heb ik de aandacht van de Commissie gevestigd op een feit dat kan wijzen op onregelmatigheden bij de aanbesteding voor automatisering van het Italiaanse Ministerie van Onderwijs. Die aanbesteding is niet alleen van belang wegens het enorme bedrag van de opdracht maar ook en vooral wegens het aantal door het ministerie te automatiseren diensten. Bovendien blijkt de Commissie er reeds een advies over te hebben ontvangen. Kan de Commissie aangeven of:

1. zij van de Italiaanse autoriteiten informatie heeft ontvangen omtrent eventuele schendingen van het Gemeenschapsrecht in het kader van de aanbesteding;
2. het advies waarnaar zij in haar antwoord op de vorige vraag verwijst nieuwe, belangrijke elementen ter opheldering van het voorval behelst en, zo ja,
3. door wie en op welke grond het gepresenteerd is;
4. het mogelijk is te zijner tijd in kennis te worden gesteld van de resultaten van het door haar ingestelde onderzoek?

⁽¹⁾ PB C 45 van 10.2.1998, blz. 132.

⁽²⁾ PB C117 van 16.4.1998, blz. 76.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(9 februari 1998)*

1. De Italiaanse autoriteiten hebben aan het verzoek om informatie van de Commissie gevolg gegeven op 12 november 1997. Uit hun antwoord kan worden afgeleid dat de wijziging van de aandeelhouders van de onderneming TSF tijdens de procedure van aanbesteding voor de automatisering van het Italiaanse Ministerie van Onderwijs, geen gevolgen heeft gehad voor de technische capaciteit van de groep ondernemingen waaraan de overheidsopdracht is gegund. De Commissie zal de Italiaanse autoriteiten evenwel nadere informatie vragen om zich een duidelijker beeld van de feiten te vormen.

2. De klacht die de Commissie heeft ontvangen bevatte geen elementen die opheldering omtrent de feiten konden geven.
3. De Commissie waarborgt dat de klachten die bij haar worden ingediend, vertrouwelijk worden behandeld.
4. De Commissie zal het geachte Parlementslid zo vlug mogelijk op de hoogte brengen van de resultaten van haar verdere contacten met de Italiaanse autoriteiten teneinde de situatie op te helderen.

(98/C 196/35)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3870/97

van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie

(5 december 1997)

Betreft: Concurrentievermogen van de Europese industrie

De Commissie heeft een mededeling gepubliceerd „Benchmarking van het concurrentievermogen — een instrument ten dienste van ondernemers en de overheid” (COM(97)0153 def.). Deze mededeling is een goed uitgangspunt voor een vergelijkende studie van het concurrentievermogen (benchmarking).

Samenhang tussen dit initiatief en andere communautaire belevismvormen, met name het beleid inzake onderzoek en ontwikkeling, innovatie, sociaal-economische samenhang en ondernemingen, is zonder meer noodzakelijk.

Is de Europese Commissie bereid om de doelmatigheid van haar beleid (interne markt, regionaal beleid, onderzoek en ontwikkeling) via benchmarking te toetsen?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(30 januari 1998)

De Commissie is verheugd dat haar standpunt dat benchmarking voor de Gemeenschap een belangrijk instrument kan zijn om prestaties in de verschillende belangrijke sectoren en factoren die het economisch succes bepalen te vergelijken, bijgeval vindt. In dit verband is de Commissie van mening dat benchmarking een belangrijke rol kan spelen bij de evaluatie van communautair beleid.

Om de algemene invoering te bevorderen van benchmarking als instrument om de koers van het beleid te beïnvloeden, voert de Commissie momenteel een aantal proefprojecten uit op belangrijke beleidsterreinen die van invloed zijn op de randvoorwaarden. De proefprojecten vormen een effectieve werkmethode om benchmarking tot ontwikkeling te brengen uitgaande van een consensus waarbij alle belangrijke partijen betrokken zijn, gebaseerd op doorzichtigheid, dialoog en deskundigheid. De bedoeling is dat de aldus ontwikkelde methode vervolgens systematisch wordt toegepast op een groot aantal gebieden waaronder andere takken van communautair beleid.

Tevens zou de Commissie er op willen wijzen dat de eerste stappen in verband met de benchmarking van de andere in de vraag genoemde beleidstakken van de Gemeenschap al zijn gezet. Het actieplan voor de interne markt behelst een vorm van benchmarking die inhoudt dat de vooruitgang in het licht van vastgestelde doelstellingen permanent wordt gevolgd. In het kader van het geïntegreerd programma ten behoeve van het midden- en kleinbedrijf (MKB) en de ambachtelijke sector⁽¹⁾ zullen de Commissie en de lidstaten gecoördineerde werkzaamheden uitvoeren waarbij benchmarking een belangrijke rol zal spelen om de beste praktijk op het gebied van administratieve vereenvoudiging en ondersteunende maatregelen voor ondernemingen te bevorderen.

Wat de economische en sociale cohesie betreft, zijn in de regionale ontwikkelingsprogramma's die mede door de Gemeenschap worden gefinancierd, in principe kwantitatieve doelstellingen opgenomen gebaseerd op analyses van de verschillen in economische prestaties en concurrentievermogen tussen de regio's. De doelmatigheid van de programma's wordt achteraf geëvalueerd in het licht van de oorspronkelijke kwantitatieve doelstellingen.

⁽¹⁾ COM(96)329 def.

(98/C 196/36)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3879/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(5 december 1997)

Betreft: Groenboek over de betrekkingen tussen de Europese Unie en de ACS-landen

De Commissie heeft een Groenboek over de betrekkingen tussen de Europese Unie en de ACS-landen bij het aanbreken van de 21ste eeuw — Uitdagingen en keuzen voor een nieuwe vorm van partnerschap (COM(96)0570 def.) gepubliceerd.

Een nieuw waarachtig partnerschap vereist een sterkere politieke band tussen de EU en de ACS-landen, alsook en tegelijk een aanpassing van het samenwerkingskader zodat die landen gemakkelijker aan het internationale handelsverkeer kunnen deelnemen. Er is behoefte aan nieuwe vormen van samenwerking en aan een actievere deelneming door de niet-gouvernementele organisaties. Anderzijds zou de geografische opzet van de nieuwe partnerschapsovereenkomst kunnen worden gewijzigd met het oog op een van meer samenhang getuigende en beter gecoördineerde aanpak ten aanzien van de ACS-landen.

Is de Commissie bereid de overeenkomst te herzien en daarbij meer rekening te houden met de geografische heterogeniteit en de verschillen qua ontwikkelingspeil?

(98/C 196/37)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3880/97
van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie
(5 december 1997)

Betreft: Groenboek over de betrekkingen tussen de Europese Unie en de ACS-landen

De Commissie heeft een Groenboek over de betrekkingen tussen de Europese Unie en de ACS-landen bij het aanbreken van de 21ste eeuw — Uitdagingen en keuzen voor een nieuwe vorm van partnerschap (COM(96)0570 def.) gepubliceerd.

De commerciële en financiële betrekkingen tussen de EU en de 70 ACS-landen gaan geleidelijk een nieuwe fase in. Er is nu behoefte aan een diepgaande bezinning — de huidige overeenkomst verstrijkt namelijk in februari 2000 — over de richtsnoeren voor die betrekkingen in de toekomst, omdat deze in de eerste plaats toegesneden moeten zijn op de nieuwe mondiale context en daarnaast ook op de grotere politieke en economische verantwoordelijkheden van de Europese Unie op internationaal vlak.

Is de Commissie bereid het begrip „gedifferentieerde wederkerigheid” zodanig aan te passen dat de ACS-landen geleidelijk steeds meer kunnen deelnemen aan het internationale handelsverkeer en dat aan de handel tussen de Europese Unie en de ACS-landen een nieuwe impuls kan worden gegeven?

(98/C 196/38)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3881/97
van Amedeo Amadeo (NI) en Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie
(5 december 1997)

Betreft: Groenboek over de betrekkingen tussen de Europese Unie en de ACS-landen

De Commissie heeft een Groenboek over de betrekkingen tussen de Europese Unie en de ACS-landen bij het aanbreken van de 21ste eeuw — Uitdagingen en keuzen voor een nieuwe vorm van partnerschap (COM(96)0570 def.) gepubliceerd.

Sedert 1975 vormt de Overeenkomst van Lomé het kader voor de handelsbetrekkingen en de financiële samenwerking tussen de Europese Unie en de op dit moment 71 ACS-landen. De Overeenkomst is om de vijf jaar bijgewerkt zodat ze kon aansluiten bij de ontwikkeling van de sociaal-economische toestand, er nieuwe samenwerkingsinstrumenten in konden worden opgenomen en nieuwe prioriteiten konden worden vastgesteld. De laatste herziening gaat terug tot 1995. De thans lopende Vierde Overeenkomst van Lomé verstrijkt op 29 februari 2000 en de onderhandelingen tussen de verdragsluitende partijen worden normaliter achttien maanden voordien, d.w.z. in september 1998, ingeleid. Tot dan heeft de Europese Unie dus de tijd om haar standpunt te bepalen.

De samenwerking met de Gemeenschap is voor veel ACS-landen een flinke steun in de rug en heeft onmiskenbaar bijgedragen tot verbetering van de levensomstandigheden van hun bevolking. Aan de vooravond van de XXIste eeuw moeten de betrekkingen tussen de Europese Unie en de ACS-landen op een nieuwe leest worden geschoeid waarbij rekening moet worden gehouden met de nieuwe politieke en economische voorwaarden voor ontwikkeling, alsook met de fundamenteel veranderde Europese redenen voor samenwerking.

Is de Commissie bereid te streven naar een doorzichtiger en doelmatiger beleidsaanpak, niet alleen van Europese zijde maar ook van de zijde van de autoriteiten van de ACS-landen?

(98/C 196/39)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3882/97

van Amedeo Amadeo (NI) en Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie

(5 december 1997)

Betreft: Groenboek over de betrekkingen tussen de Europese Unie en de ACS-landen

De Commissie heeft een Groenboek over de betrekkingen tussen de Europese Unie en de ACS-landen bij het aanbreken van de 21ste eeuw — Uitdagingen en keuzen voor een nieuwe vorm van partnerschap (COM(96)0570 def.) gepubliceerd.

De nieuwe internationale context, de in het verleden opgedane ervaringen en de sociaaleconomische ontwikkelingen in de ACS-landen vereisen nieuwe prioriteiten voor het beleid inzake ontwikkelingssamenwerking dat op grond van drie categorieën van aspecten kan worden herzien: de economische, sociale en milieuaspecten; de institutionele aspecten; handel en investeringen.

Is de Commissie bereid om in het kader van de samenwerking voorrang te geven aan de volgende sectoren:

- onderwijs en opleiding, inzonderheid voor meisjes en vrouwen;
- ondersteuning van de particuliere sector en van ondernemersinitiatief;
- milieubescherming, een betere afstemming van de landbouwbedrijvigheid op de behoeften van de bevolking, stedenbouw, toegepast onderzoek, de verspreiding van nieuwe technologieën en cultuur.

**Gecombineerd Antwoord
van de heer Pinheiro namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-3879/97, E-3880/97, 3881/97 en E-3882/97**

(28 januari 1998)

Op de vraag van de geachte Afgevaardigde kan bevestigend worden geantwoord. De Commissie zal een gedifferentieerde aanpak volgen: de samenwerkingsmodaliteiten en -prioriteiten zullen worden aangepast aan het ontwikkelingspeil van de partner, zijn behoeften en zijn ontwikkelingsstrategie op lange termijn. In dit verband zal bijzondere aandacht worden besteed aan de minst ontwikkelde en ingesloten landen.

Ervan uitgaand dat een diepgaande bezinning over de toekomst van de betrekkingen tussen de Gemeenschap en de landen van Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (ACS) nodig was en dat de nakende vervaldatum van de Overeenkomst van Lomé daartoe de gelegenheid bood, heeft de Commissie vorig jaar een „Groenboek over de betrekkingen tussen de Europese Unie en de ACS-landen bij het aanbreken van de 21e eeuw — Uitdagingen en keuzen voor een nieuwe vorm van partnerschap”⁽¹⁾ gepubliceerd. Aan de hand van dit document, waarin de belangrijkste problemen en opties voor de toekomst zijn vastgesteld, heeft de Commissie een ruim openbaar debat opgezet dat aanleiding heeft gegeven tot een groot aantal bijdragen en evenementen: studiebijeenkomsten en overlegfora georganiseerd op initiatief van de Commissie, spontane initiatieven van niet-gouvernementele organisaties (NGO), verenigingen, vertegenwoordigers van de particuliere sector, vakbondsorganisaties, debat in het Parlement en het Economisch en Sociaal Comité.

Na afloop van dit overleg en rekening houdend met de voorstellen en standpunten die tijdens de debatten zijn geformuleerd, heeft de Commissie een oriënterend beleidsdocument⁽²⁾ ingediend dat als uitgangspunt moet dienen voor de opstelling van onderhandelingsrichtsnoeren.

Wat de geografische werkingssfeer van een toekomstige overeenkomst betreft, stelt de Commissie voor de algemene werkingssfeer van de overeenkomst te behouden met invoering van het differentiatie-beginsel. De Commissie is namelijk van mening dat de wil tot solidariteit die de partners van de ACS-groep bij de besprekingen hebben getoond en die op de top van staatshoofden van de groep van ACS-Staten in Libreville is bevestigd, moet worden gerespecteerd. Daarnaast lijkt het wenselijk om het differentiatie-beginsel in te voeren dat is gebaseerd op de specifieke regionale kenmerken en vooruitzichten voor regionale integratie van de partners en op het ontwikkelingspeil van elke partner.

Wat de economische en commerciële betrekkingen betreft, worden met de door de Commissie voorgestelde aanpak drie doelstellingen nagestreefd: de ACS-Staten helpen bij hun geleidelijke integratie in de wereldconomie, zowel wat het handelsverkeer als de particuliere investeringen betreft; versterken van de Europese aanwezigheid in de economieën van de ACS-Staten; de ACS-Staten uitnodigen om met de Gemeenschap samen te werken in de internationale onderhandelings over handel en economie.

In dit verband lijken twee soorten overwegingen van doorslaggevend belang te zijn: aan de ene kant moet rekening worden gehouden met de politieke wil tot regionale integratie van de ACS-Staten en aan de andere kant moet de aanpak worden afgestemd op de toestand van de minst ontwikkelde landen waarvoor het stelsel van unilaterale preferenties moet worden gehandhaafd en zelfs verbeterd in het kader van de follow-up van het actieplan dat op de vergadering van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) in Singapore is aangenomen.

Om deze doelstellingen te verwezenlijken zouden regionale overeenkomsten kunnen worden overwogen hetzij in de vorm van overeenkomsten inzake economisch partnerschap die de geleidelijke instelling van vrijhandelszones beogen, in overeenstemming met de Wereldhandelsorganisatie en het gemeenschappelijk landbouwbeleid, dan wel, bij wijze van overgang, in de vorm van overeenkomsten voor economische samenwerking die de toegang van ACS-Staten tot de Europese markt consolideren en een element van wederkerigheid invoeren voor de Europese export naar de ACS-markten. Deze overeenkomsten zouden bepalingen bevatten die het mogelijk maken de samenwerking op met de handel verband houdende gebieden te ontwikkelen.

Wat de financiële en technische samenwerking betreft, is in het Groenboek vooral de nadruk gelegd op het streven naar effectiviteit, vereenvoudiging en differentiatie. De Commissie heeft deze beginselen overgenomen in haar oriëntatie-document waarin wordt voorgesteld om de praktische uitvoeringsmodaliteiten van de financiële en technische samenwerking grondig te herzien om het systeem effectiever en soepeler te maken, rekening houdend met de zich snel ontwikkelende behoeften. De komende overeenkomst moet ook gemakkelijker toegankelijk zijn voor de gedecentraliseerde actoren. De Commissie stelt met name voor om het aantal instrumenten te beperken en om voor de programmering en derhalve voor de dialoog over het beleid opnieuw een centrale plaats in te ruimen.

Het debat over de doelstellingen en prioriteiten van het samenwerkingsbeleid van de Gemeenschap is voor de Commissie de aanleiding geweest om de samenwerking opnieuw toe te spitsen op de armoedebestrijding, in het kader van een geïntegreerde aanpak waarin zowel de economische groei, de sociale en milieuaspecten als de institutionele aspecten van de ontwikkeling in aanmerking worden genomen. Bovendien moet ervoor worden gezorgd dat er een nauwe band bestaat tussen een versterkte politieke dimensie en de samenwerking. In dit verband kan de voorkoming van gewelddadige conflicten en de noodzaak om de diepere oorzaken daarvan aan te pakken de prioriteiten van de actie beïnvloeden. Deze acties, waarvan de lijst a priori niet volledig kan zijn, moeten betrekking hebben op drie prioritaire thema's: ondersteuning van de groei, het concurrentievermogen en de werkgelegenheid; de sociale en culturele dimensie en de regionale integratie. Daarnaast zijn nog drie transversale beginselen vastgelegd, namelijk het ontwikkelen van de capaciteiten, met name van de instellingen, het systematisch rekening houden met de gender-problematiek en verminderen van de verschillen tussen mannen en vrouwen alsmede het in stand houden van de natuurlijke hulpbronnen en het milieu.

(¹) COM(96)570.

(²) COM(97)537.

(98/C 196/40)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3883/97

van **Amedeo Amadeo (NI)** en **Spalato Belleré (NI)** aan de Commissie

(5 december 1997)

Betreft: Vervoerbare drukapparatuur

De Commissie heeft een voorstel ingediend voor een richtlijn van de Raad betreffende vervoerbare drukapparatuur (COM(96)0674 def. – 97/0011 SYN) (¹).

Als de richtlijn van kracht wordt, zal deze leiden tot lagere kosten en derhalve economische voordelen opleveren voor de producenten van drukapparatuur. De keuring en het aanbrengen van merken vindt dan namelijk in één enkele lidstaat plaats hetgeen de weg vrijmaakt voor een vrij verkeer van gekeurde apparatuur over het gehele grondgebied van de EU. Door de aldus ontstane mededinging zal de prijs van de betrokken apparatuur fors dalen.

Is de Commissie bereid ervoor te zorgen dat de producenten van deze branche (d.w.z. van gasflessen, brandstofreservoirs en andere componenten, evenals de producenten en distributeurs van vloeibaar gas) het aldus ontstane economische voordeel in hun eindprijs doorberekenen en ten goede laten komen aan de consument?

(¹) PB C 95 van 24.3.1997, blz. 2.

Antwoord van de heer Kinnoek namens de Commissie*(9 februari 1998)*

Volgens de Commissie zullen de producenten zeker profiteren van kostenbesparingen bij het verkrijgen van goedkeuring voor vervoerbare drukapparatuur wanneer de voorgestelde richtlijn van kracht wordt. De producenten van deze apparatuur behoeven dan immers niet langer goedkeuring in alle lidstaten te verkrijgen, omdat goedkeuring en merken in één lidstaat volstaan om de apparatuur in alle lidstaten op de markt te brengen en te gebruiken.

Terwijl niet formeel kan worden gegarandeerd dat deze kostenbesparingen zullen worden doorberekend, is de Commissie ervan overtuigd dat de marktwerking hiervoor zal zorgen.

(98/C 196/41)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3886/97**van Leonie van Bladel (UPE) aan de Raad***(5 december 1997)**Betreft: Misbruik EU-subsidiegelden in Rusland*

1. In de Russische krant „Rossiyskie Vesti”, spreekbuis van de Russische regering, zijn op 11 april 1995, 29 juni 1995 en 18 oktober 1997 onder de respectievelijke koppen: „Erfenis van een Nederlandse grootmoeder”, „Muizenval met Nederlandse kaas” en „Nederlandse echo na onderzoek Rossiyskie Vesti” een drietal artikelen met betrekking tot misbruik van EU-subsidiegelden gepubliceerd. Heeft de Raad aan de Commissie opdracht gegeven om het in de artikelen van deze krant genoemde misbruik van EU-subsidiegelden te onderzoeken, zo ja wat zijn dan de bevindingen van de Raad in dezen en zo nee waarom heeft een dergelijk onderzoek nog niet plaats gevonden en is de Raad bereid om alsnog met de grootste spoed de Commissie te verzoeken onderzoek te doen naar het vermoedelijke misbruik van de EU-subsidiegelden met betrekking tot de bouw van het distributiecentrum in Moskou?
2. Is het juist, zoals in het artikel „Muizenval met Nederlandse kaas” op 29 juni 1995 in de krant „Rossiyskie Vesti” wordt gesteld, dat „het leeuwendeel van de gelden bestemd voor het Russische ontwikkelingsproject, de bouw van een distributiecentrum bij Moskou in samenwerking met het Russische semi-overheidsbedrijf TONAR, werd opgestreken door de Nederlandse multinational Koninklijke AHOLD N.V. voor consultancy werk en dat onder het mom van hulp aan Rusland, zakenmensen en officials zichzelf met de EU-subsidiegelden hebben verrijkt?
3. In de diverse artikelen stelt de krant „Rossiyskie Vesti” dat gelden die door de EU in dezen aan Rusland ter beschikking zijn gesteld voor technische hulp niet efficiënt zouden zijn gebruikt. Kan de Raad aangeven op welke wijze de EU-gelden bij de voorgenomen bouw van het distributiecentrum zijn gebruikt en waarom de bouw van het distributiecentrum niet gerealiseerd is?
4. Is de Raad niet van mening, dat de Nederlandse rechter de facto heeft vastgesteld dat door de multinational Koninklijke AHOLD N.V., de Nederlandse partner in het project, onrechtmatig is gehandeld ten aanzien van haar Russische partner TONAR, de subsidiegelden die ten behoeve van dit project door de Europese Unie zijn verstrekt, dienen te worden teruggevorderd?
5. De Russische krant „Rossiyskie Vesti” concludeert op 18 oktober 1997 dat „de Nederlandse regering eigenlijk alleen haar eigen nationale bedrijven helpt”. Realiseert de Raad zich dat een dergelijke handelwijze van de Nederlandse overheid averechts werkt op de doelstelling van de Europese Unie bij de verstrekking van subsidiegelden aan Rusland, namelijk het bevorderen van de activiteit in Rusland, alsmede de stabiliteit en veiligheid in Europa als geheel?

(98/C 196/42)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4158/97**van Leonie van Bladel (UPE) aan de Raad***(22 januari 1998)**Betreft: Mislukken TACIS-project in Rusland*

1. De staat der Nederlanden en zijn adviseur Koninklijke Ahold NV zijn 4 december 1997 door de Russische partner Tonar voor de rechter gedaagd voor betaling van een schade van negen miljoen gulden toegebracht door het onrechtmatig beëindigen van een TACIS-hulpprogramma (TAGOS) geïnitieerd door de EU. Volgens

uitspraak van het Amsterdamse gerechtshof is de beëindiging van het hulpprogramma onrechtmatig geweest. Zowel de Staat der Nederlanden als Koninklijke Ahold NV weigeren de schade op een correcte manier af te wikkelen en dwingen de Russische partner tot een kostbare, nodeloze en langdurige procedure. Realiseert de Raad zich dat de naar verwachting jarenlange procedure, los van een positief of negatief resultaat voor de eiseres, een negatief effect zal hebben op toekomstige subsidieprogramma's en het wederzijdse vertrouwen en stabiliteit in de relatie met Oost-Europa en is de Raad niet van mening dat er sprake is van grove nalatigheid van de zijde van Koninklijke Ahold NV, nu ondanks de vingerwijzing van het Amsterdamse gerechtshof, dat Koninklijke Ahold NV schadeplichtig achtte, als wel van de zijde van de Staat der Nederlanden, iedere vorm van redelijk overleg met de benadeelde partij, in dezen de Russische partner Tonar, wordt geweigerd?

2. In het door de EU opgedragen onderzoek dat door Koninklijke Ahold NV is uitgevoerd, blijkt dat het realiseren van een levensmiddelengroothandel, c.q. distributiecentrum, de hoogste prioriteit heeft. Koninklijke Ahold heeft deze conclusie als prioriteit in haar rapportage van augustus 1992 vastgelegd. Bevreedt het de Raad niet dat het hulp uitvoerende land, in dit geval Nederland, in het kader van het TACIS-hulpprogramma weigert op de primaire wensen van het hulp ontvangende land, in dit geval Rusland, in te gaan en dat tevens de afspraken die door Nederland met de Russen zijn gemaakt consequent niet worden nagekomen, zelfs nadat is gebleken dat de Russen volledig hebben voldaan aan alle voorwaarden die door de Europese Unie en door het Nederlandse Ministerie van Economische Zaken aan de Russen zijn gesteld?

(98/C 196/43)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0298/98

van Leonie van Bladel (UPE) aan de Raad

(17 februari 1998)

Betreft: Halsstarrige houding Nederlandse staatssecretaris inzake oplossing van een conflict met Russische partners

1. Draagt de Raad kennis van het feit dat de Staat der Nederlanden evenals de Nederlandse multinational Koninklijke Ahold N.V. door het Russische semi-overheidsbedrijf Tonar corporation voor de Haagse arrondissementsrechtbank zijn gedaagd?

2. Is de Raad niet van mening dat het totaal mislukte TACIS-project van EZ en Koninklijke Ahold N.V., dat met Europese subsidiegelden is gefinancierd, op een elegantere manier zou moeten worden opgelost dan voor de rechter zoals de Nederlandse staatssecretaris van Economische Zaken (EZ) voorstelt?

3. Kan de Raad meegaan in de gedachte dat het vertrouwen van Rusland in de vrije marktwerking en indirect de veiligheid en stabiliteit die Europa nastreeft wordt ondermijnd vooral door de manier waarop nu door de Nederlandse staatssecretaris van EZ halsstarrig wordt geweigerd om, zoals ook door de Nederlandse parlementariërs Van Walsem, Leers en De Koning is voorgesteld, partijen gezamenlijk om de tafel tot een oplossing te laten komen, temeer daar de handelwijze van AHOLD alsmede de handelwijze van het Nederlandse Ministerie van Economische Zaken het vertrouwen van de Russische burger in initiatieven uit West-Europa te niet doet, mede gezien de eerdere uitspraak van het Amsterdamse Gerechtshof die in een eerder vonnis de handelwijze van Koninklijke Ahold N.V. onrechtmatig heeft verklaard?

4. Is de Raad op basis van bovenstaande bereid om het initiatief tot het oproepen van een gesprek tussen partijen, binnen het kader van het herstel van het vertrouwen van de Russische burger in initiatieven uit West-Europa, te ondersteunen middels een dringend verzoek aan de Nederlandse staatssecretaris van EZ om haar halsstarrige houding te laten varen?

Gecombineerd Antwoord op de schriftelijke vragen E-3886/97, E-4158/97 en E-0298/98

(7 april 1998)

In het kader van het TACIS-programma wordt technische bijstand verleend voor de economische hervormingen in Rusland en wordt getracht om door de overdracht van know-how de overgang naar een markteconomie te bevorderen.

Sinds de ineenstorting van de USSR hebben zich bij de voedselvoorziening van de Russische steden grote problemen voorgedaan, die overigens geleid hebben tot een omvangrijke voedselhulpoperatie van de kant van de Gemeenschap. Structurele behoeften in verband met de overgang naar de markteconomie op dit gebied hebben de Gemeenschap ertoe gebracht de productie, de verwerking en de distributie van levensmiddelen aan te merken als prioritaire activiteiten in het kader van het TACIS-programma.

In dit verband is via het TACIS-programma een voorstudie gefinancierd voor een groothandelscentrum voor levensmiddelen te Moskou. Deze studie is gevolgd door een steunmaatregel, die werd gefinancierd uit de bilaterale technische bijstand van de Nederlandse regering.

De Raad wenst er in algemene zin op te wijzen dat het beheer van het TACIS-programma deel uitmaakt van de verantwoordelijkheden die de Commissie krachtens de achtereenvolgende verordeningen nr. 2157/91, nr. 2053/93 en nr. 1279/96 uitoefent. Het is derhalve de taak van deze instelling inlichtingen te verstrekken over de uitvoering van de door haar gefinancierde operaties. Wat meer specifiek het door de Nederlandse Staat uit eigen middelen gefinancierde project aangaat, meent de Raad dat het niet op zijn weg ligt om zich daarover uit te spreken, nu de zaak door een Russische vennootschap in de betrokken lidstaat in rechte aanhangig is gemaakt.

(98/C 196/44)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3890/97

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(11 december 1997)

Betref: Uitsluiting van getroffen producenten uit de compensatieregeling

In de verklarende besluiten bij EU-Verordening 950/97 ⁽¹⁾(die Verordening 2328/91 ⁽²⁾ vervangt) gebruikt de Griekse regering als criterium voor de toepassing van artikel 5 het „gezinsinkomen” en niet het inkomen van de „eigenaar van het landbouwbedrijf”. Dit heeft tot gevolg dat producenten van wie de gezinsleden (echtgenote, kinderen) buiten het landbouwbedrijf werken en over een eigen inkomen beschikken, geen recht hebben op compensaties wegens rampen.

De plattelandsontwikkeling, zoals die wordt bevorderd door de communautaire beleidsmaatregelen, is mede gebaseerd op het bestaan van inkomens buiten de landbouw.

1. Kan de Commissie in het licht hiervan zeggen of het al dan niet wettig is om het inkomen van de eigenaar van het landbouwbedrijf en de inkomens buiten de landbouw van de andere leden van zijn gezin samen te tellen?
2. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen zodat de eigenaars van landbouwbedrijven die voldoen aan de in artikel 5 van Verordening 950/97 genoemde criteria, niet van compensaties worden uitgesloten om hoger vermelde redenen?

⁽¹⁾ PB L 142 van 2.6.1997, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 218 van 6.8.1991, blz. 1.

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(13 februari 1998)

Om de investeringssteun aan landbouwbedrijven in het kader van Verordening (EG) nr. 950/97 betreffende de verbetering van de doeltreffendheid van de landbouwstructuur te concentreren op de bedrijven die deze steun het meest nodig hebben, heeft Griekenland het begrip „bedrijfshoofd met hoofdberoep landbouw” zo gedefinieerd dat bij de bepaling van zijn totale inkomen rekening wordt gehouden met het gezinsinkomen.

De lidstaten kunnen namelijk bij de bepaling van het begrip „bedrijfshoofd met hoofdberoep landbouw” aanvullende voorwaarden vaststellen, aangezien in de genoemde verordening alleen de minimumvoorwaarden zijn opgenomen waaraan een bedrijfshoofd met hoofdberoep landbouw moet voldoen om voor de betrokken steun in aanmerking te kunnen komen ⁽¹⁾.

Ook bij de bepaling van de begunstigden van de nationale steun die in geval van een natuurramp wordt toegekend, houdt Griekenland rekening met het gezinsinkomen. Dit is gerechtvaardigd om dezelfde redenen als die welke in aanmerking zijn genomen voor de steunverlening in het kader van Verordening (EG) nr. 950/97. Deze aanvullende voorwaarde bij de toekenning van nationale steun is evenmin in strijd met de hierop van toepassing zijnde artikelen 92 tot en met 94 van het EG-Verdrag.

⁽¹⁾ Artikel 5, lid 5, van de genoemde verordening.

(98/C 196/45)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3896/97**van Joaquín Sisó Cruellas (PPE) aan de Commissie***(11 december 1997)*

Betreft: Verlaging van de BTW in arbeidsintensieve bedrijfstakken

Het voorstel van commissaris Monti om bij wijze van proef een verlaagd BTW-tarief in te voeren voor bepaalde bedrijfstakken met een hoge arbeidsintensiviteit heeft veel steun gekregen bij de mogelijk hiervoor in aanmerking komende sectoren. Daarom kan men veel verwachten van de positieve uitstraling van dit voorbeeld. De Europese Unie van ambacht en midden- en kleinbedrijf (UEAPME), de Confederatie van de nationale horeca van de Europese Unie en van de Europese Economische Ruimte (HOTREC) en de Europese Federatie voor nijverheid en bouw (FIEC) hebben zich optimistisch betoond over de mogelijkheid om voor hun diensten een laag BTW-tarief door te voeren, want hierdoor kunnen volgens hen meer banen worden gecreëerd en kan men beter concurreren met derde landen, terwijl ook de fiscale concurrentie tussen de landen van de Unie onderling beperkt kan worden.

Voor zover mij bekend bestudeert de Commissie momenteel de kwestie van de vermindering van de BTW voor bepaalde diensten en bekijkt zij de mogelijkheid om een voorstel voor een richtlijn hierover uit te brengen.

Kan de Commissie medelen welke bedrijfstakken hiervoor in beginsel in aanmerking zouden komen en of zij streeft naar een algehele invoering van een laag BTW-tarief voor alle diensten?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(13 februari 1998)*

De standpunten van de Commissie met betrekking tot de schriftelijke vraag van de geachte afgevaardigde zijn uitvoerig in haar mededeling aan de Raad „Werkschepping: mogelijkheid van een verlaagd BTW-tarief op arbeidsintensieve diensten voor een experimentele periode en op facultatieve basis” ⁽¹⁾ uiteengezet.

In deze mededeling stelt de Commissie vast dat de diensten, waarop eventueel verlaagde BTW-tarieven voor arbeidsintensieve sectoren kunnen worden toegepast, echt arbeidsintensief moeten zijn, rechtstreeks voor verbruikers worden verricht, waarvoor voornamelijk gebruik wordt gemaakt van laaggeschoolde arbeid, die hoofdzakelijk lokaal zijn (om het probleem van grensoverschrijdende verstoring van de handel te voorkomen) en waarvoor het verband tussen verlaging van de prijzen en extra vraag en werkgelegenheid het duidelijkst is.

De Commissie is van mening dat de volgende categorieën waarschijnlijk de beste kansen op werkschepping bieden en dat de lidstaten daaruit zouden moeten kunnen kiezen:

- reparatiediensten betreffende roerende materiële goederen (inclusief fietsen, maar exclusief andere vervoermiddelen);
- renovatie- en reparatiediensten betreffende huisvesting (met uitzondering van nieuwbouw);
- recreatieparken, schoonmaakdiensten, wasserijen en thuiszorgdiensten, zoals thuishulp, verzorging van kinderen, gehandicapten, bejaarden of zieken.

Voorlopig overweegt de Commissie niet de algemene toepassing van een verlaagd BTW-tarief voor alle diensten binnen arbeidsintensieve sectoren.

⁽¹⁾ SEC(97) 2089 def.

(98/C 196/46)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3900/97**van Nel van Dijk (V) aan de Commissie***(11 december 1997)*

Betreft: Internationale rechtshulp bij de overdracht van asielzoekers

De Nederlandse Orde van Advocaten en de Permanente Commissie van deskundigen in internationaal vreemdelingen-, vluchtelingen- en strafrecht in Nederland bepleiten een regeling die erin voorziet dat wanneer

een asielzoeker in het kader van de Overeenkomst van Dublin wordt overgedragen van de ene aan de andere lidstaat, in zijn/haar dossier gegevens zijn opgenomen over eerdere professionele hulpverleners van de asielzoeker, zodat een rechtshulpverlener in het land waaraan wordt overgedragen contact kan opnemen met de rechtshulpverlener van het eerste land.

Onderschrijft de Commissie de wenselijkheid van zo'n regeling?

Is de Commissie bereid om gebruik te maken van haar initiatiefrecht teneinde een dergelijke regeling tot stand te brengen, hetzij op basis van artikel K3 van het Verdrag van Maastricht, hetzij op basis van artikel 73K van het Verdrag van Amsterdam indien dit Verdrag in werking treedt?

Zal de Commissie zich ervoor inspannen om een regeling voor internationale rechtshulp bij de overdracht van asielzoekers tot stand te brengen indien en wanneer het Dublin-acquis wordt gecommunautariseerd?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie

(23 februari 1998)

De Commissie wijst erop dat het elke asielzoeker die krachtens de Overeenkomst van Dublin van de ene lidstaat aan de andere is overgedragen, vrijstaat om gegevens over degenen die hem of haar in de eerste lidstaat (waar hij/zij oorspronkelijk een asielverzoek heeft ingediend) hebben bijgestaan, te verstrekken aan zijn/haar rechtshulpverlener in de tweede lidstaat (aan welke hij/zij is overgedragen).

De Commissie beschikt niet over aanwijzingen dat een centrale regeling voor de uitwisseling van dergelijke informatie nodig is. In de meeste gevallen waarin een asielzoeker krachtens de Overeenkomst van Dublin van de ene lidstaat aan de andere wordt overgedragen, zal de eerste lidstaat nog niet begonnen zijn met het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het asielverzoek; voorts is niet duidelijk of een rechtshulpverlener in de eerste lidstaat vaak over informatie beschikt die relevant is voor het resultaat van het asielverzoek in de tweede lidstaat. Indien de Commissie bewijzen in handen zou krijgen dat een formele regeling zoals voorgesteld door de Permanente Commissie van deskundigen in internationaal vreemdelingen-, vluchtelingen- en strafrecht in Nederland in een reële behoefte voorziet, zou zij de invoering van een dergelijke regeling zorgvuldig in overweging nemen.

Een regeling voor de uitwisseling van informatie tussen de lidstaten in individuele gevallen moet verenigbaar zijn met de bepalingen van artikel 15 van de Overeenkomst van Dublin. Artikel 15 legt beperkingen op ten aanzien van de doeleinden waarvoor informatie mag worden uitgewisseld, het soort informatie dat mag worden uitgewisseld, de partijen die informatie mogen uitwisselen, alsmede de partijen die in kennis mogen worden gesteld van de uitgewisselde informatie.

Het krachtens artikel 18 van de Overeenkomst van Dublin ingestelde Comité is de enige instantie die bevoegd is om uitvoeringsmaatregelen vast te stellen en voorstellen te doen voor herzieningen of wijzigingen van deze overeenkomst. Aangezien de Overeenkomst van Dublin in 1990 werd gesloten, vóór de inwerkingtreding van het Verdrag betreffende de Europese Unie, beschikt de Commissie niet over het recht van initiatief in het krachtens artikel 18 ingestelde Comité.

De Commissie buigt zich thans over een aantal vraagstukken in verband met asiel in de context van artikel 73K van het Verdrag van Amsterdam, en zij zou het op prijs stellen wanneer meer gedetailleerde voorstellen worden gedaan met betrekking tot deze door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde kwestie.

(98/C 196/47)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3907/97

van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie

(11 december 1997)

Betreft: Niet-naleving door de gemeente Mantova van de richtlijnen 92/50/EEG en 93/38/EEG inzake overheidsopdrachten voor dienstverlening

1. Heeft de Commissie de inhoud bestudeerd van de klacht die is ingediend door de minderheidsadviesgroepen van de gemeente Mantova over niet-naleving door de gemeente in kwestie van de communautaire voorschriften, aangezien zij zonder een openbare aanbesteding te houden diensten heeft uitbesteed inzake toezicht op de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op de werkplaats?
2. Is de Commissie op de hoogte van het feit dat deze gemeente de richtlijnen 92/50/EEG ⁽¹⁾ en 93/38/EEG ⁽²⁾ niet heeft toegepast, aangezien zij een vennootschap met een meerderheid aan overheidsaandelen heeft opgericht waarvan zij aandeelhouder is, en waaraan zij zonder inachtneming van genoemde regelgeving het beheer van de gemeentelijke informaticadiensten heeft gegund?

3. Is de Commissie het eens met de interpretatie van de adviesgroepen, die deze besluiten van de gemeente Mantova als overtreding van de voorschriften beschouwen?

4. Wat denkt de Commissie te doen indien deze tekortkomingen bevestigd worden?

(¹) PB L 209 van 24.7.1992, blz. 1.

(²) PB L 199 van 9.8.1993, blz. 84.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(3 februari 1998)

1. en 2. De Commissie bestudeert momenteel diepgaand de door de geachte afgevaardigde ter sprake gebrachte gevallen.

3. Na de behandeling van deze gevallen kan de Commissie vaststellen of de communautaire regels inzake overheidsopdrachten voor dienstverlening eventueel zijn geschonden.

4. De Commissie zal zo nodig gebruik maken van de in artikel 169 van het EG-verdrag vastgestelde procedure.

(98/C 196/48)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3908/97

van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie

(11 december 1997)

Betreft: Leveranties hoogverrijkt uranium (HEU) aan FRM II

1. Kan de Commissie bevestigen dat het voorzieningsagentschap van Euratom onderhandelt met Russische instanties over voorziening van de Europese onderzoekreactoren met hoogverrijkt uranium? Zo ja, betreffen deze onderhandelingen dan ook leveranties aan de omstreden FRM II-reactor in München?

2. In welk stadium verkeren de onderhandelingen? Wat is er reeds overeengekomen, en welke zijn de nog openstaande punten? Wanneer wordt de afsluiting van de onderhandelingen verwacht?

3. Kan de Commissie bevestigen dat er bij het voorzieningsagentschap van Euratom een ontwerp ligt voor een overeenkomst over HEU-leveranties uit Rusland aan de FRM II?

4. Is de Commissie niet bevreesd dat de non-proliferatie van hoogverrijkt uranium door de FRM II een ernstige terugslag zal ondervinden, en zo neen, waarom niet?

Antwoord van de heer Papoutsis namens de Commissie

(2 februari 1998)

De aandacht van het geachte Parlementslid wordt gevestigd op het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op zijn schriftelijke vraag E-2903/97 (¹).

Sedertdien hebben gesprekken plaatsgevonden tussen de instanties die verantwoordelijk zijn voor enkele onderzoekreactoren in de Gemeenschap, en de Russische autoriteiten. Indien deze gesprekken tot leveranties van hoogverrijkt uranium zouden leiden, dan geschieden deze met inachtneming van de strikte regels terzake van de veiligheidscontrole en het non-proliferatiebeleid.

(¹) PB C 134 van 30.4.1998, blz. 33.

(98/C 196/49)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3920/97**van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie***(11 december 1997)*

Betreft: Voorstelling van de Griekse eilanden op de euro-munten en de euro-bankbiljetten

Commissaris de Silguy heeft in zijn antwoord op een van mijn schriftelijke vragen (E-0885/97 ⁽¹⁾) gezegd dat de geografische voorstelling van Europa op de euro-munten en -bankbiljetten voorlopig was en dat zij in haar definitieve vorm ook de Griekse eilanden zou bevatten, die niet waren afgebeeld op de ontwerpen van de nieuwe Europese munt welke een tijdje geleden waren gepubliceerd.

Deze kwestie houdt uiteraard de Griekse publieke opinie bezig en houdt ook verband met de noodzakelijke voorwaarde dat de eerste gemeenschappelijke munt in de geschiedenis van ons continent psychologisch aanvaard moet door de Europese volkeren. Kan de Commissie in het licht hiervan zeggen of rekening is gehouden met de belofte van de bevoegde commissaris bij de definitieve vaststelling van de voorstellingen op de nieuwe euro-munten en -bankbiljetten?

⁽¹⁾ PB C 319 van 18.10.1997, blz. 186.

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie*(29 januari 1998)*

In mei 1997 heeft het Europees Monetair Instituut de definitieve afbeeldingen voor de euro-bankbiljetten goedgekeurd. Wijzigingen zijn onder meer aangebracht aan de kaart van Europa, die is gecorrigeerd met het oog op de correcte geografische weergave van Europa. In het bijzonder zijn alle eilanden, archipels en grondgebieden met een oppervlakte van meer dan 400 km² voorgesteld.

Met betrekking tot de munten heeft de Commissie na afloop van de Europese Raad van Amsterdam aangekondigd dat de afbeelding die was uitgekozen voor de gemeenschappelijke zijde van de munten licht gewijzigd zou worden met het oog op een correcte voorstelling van de kaart van Europa.

Deze wijzigingen zijn nu uitgevoerd op basis van de opmerkingen van de autoriteiten van de vijftien lidstaten en de definitieve afbeeldingen zijn goedgekeurd door de Ecofin-Raad van 17 november 1997.

Door de technische beperkingen die voortvloeien uit de grootte van de munten, worden alleen de eilanden met een minimale oppervlakte van 2500 km² voorgesteld. Op basis van dit criterium is met name Kreta toegevoegd op de afbeelding voor de munten ter waarde van 10 cent tot 2 euro.

Bovendien is de voorstelling van Griekenland herzien in het licht van de opmerkingen van de Griekse overheid, die onder andere de voorstelling van de Peloponesos en het schiereiland Chalkidiki heeft gewijzigd.

(98/C 196/50)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3924/97**van Johannes Swoboda (PSE) aan de Commissie***(11 december 1997)*

Betreft: Voor steun in aanmerking komende instituten die voorlichting geven over de uitbreiding van de EU naar het oosten

Diverse Oostenrijkse instituten hebben belangstelling getoond om voorlichtingsbijeenkomsten te organiseren over de gevolgen van de uitbreiding naar het oosten voor gemeenten in Oostenrijkse grensregio's alsmede voor gemeenten in Hongarije, Tsjechië en Slovenië.

Komen voorlichtings- en adviesbijeenkomsten over waarschijnlijk te verwachten gevolgen van de uitbreiding naar het oosten voor gemeenten aan deze en gene zijde van de buitengrens van de EU in aanmerking voor steun?

Antwoord van Mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(29 januari 1998)*

De voorgestelde activiteiten kunnen voor steun in aanmerking komen in het kader van het Interreg II C-Programma „Cadses” (Central Adriatic Danubian and South Eastern European Space — Regio's in Midden-Europa, rond de Adriatische Zee, in de Donauvallei en in Zuidoost-Europa). Hiertoe moeten de betrokkenen een project uitwerken en voorleggen aan het Oostenrijkse Cadses-secretariaat. Er is al één project ingediend dat betrekking heeft op de gevolgen van de uitbreiding van de Gemeenschap.

Het adres van het Cadses-secretariaat wordt rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en ook aan het Secretariaat-generaal van het Parlement meegedeeld.

(98/C 196/51)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3930/97**van W.G. van Velzen (PPE) aan de Commissie***(12 december 1997)*

Betreft: Voorgenomen fusie Worldcom en MCI voor de Internet-markt

Onlangs verschenen er berichten in de pers over een voorgenomen fusie van de bedrijven Worldcom en MCI. Wanneer deze fusie daadwerkelijk zal plaatsvinden zal de nieuwe onderneming die hieruit voortkomt een zeer dominante positie innemen op de Internet-markt.

1. Is de Commissie van plan de effecten van deze voorgenomen fusie voor de toegang tot het Internet te toetsen aan de Europese mededingingsregels, in het bijzonder artikel 90 juncto artikel 85 en 86 van het Verdrag?
2. Is de Commissie van mening dat er gegronde redenen zijn om voorwaarden te stellen aan deze voorgenomen fusie ten behoeve van de marktontwikkeling in de Europese Unie?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(3 februari 1998)*

Op 20 november 1997 ontving de Commissie van WorldCom Inc. en MCI Communications Corporation een gezamenlijke aanmelding van een transactie waarbij beide ondernemingen zouden fuseren in de zin van Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Commissie van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen ⁽¹⁾ (de „fusieverordening”). De aanmelding is in onderzoek overeenkomstig de bepalingen van de verordening. Er loopt geen procedure met betrekking tot de aangemelde transactie in het kader van de artikelen 90, 85 of 86 van het EG-Verdrag.

Op 18 december 1997 werd de aanmelding onvolledig verklaard. De Commissie wacht nog op volledige informatie. Vanaf het moment dat deze is ontvangen, heeft de Commissie ingevolge artikel 10 van de fusieverordening een maand tijd om een besluit als bedoeld in artikel 6, lid 1, onder c, van die verordening te nemen.

Indien een procedure als bedoeld in artikel 6, lid 1, onder c, van de fusieverordening wordt ingeleid, geeft artikel 8 de partijen gedurende deze procedure de mogelijkheid wijzigingen in hun oorspronkelijke concentratieplan voor te stellen om er aldus voor te zorgen dat de concentratie geen dominante positie creëert, dan wel een dominante positie nog versterkt, waardoor een daadwerkelijke mededinging op de interne markt of in een aanzienlijk deel ervan ernstig zou worden verstoord. Mocht een procedure worden ingeleid, dan kunnen de partijen zelf besluiten dergelijke wijzigingen voor te stellen.

⁽¹⁾ PB L 257 van 21.9.1990.

(98/C 196/52)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3935/97**van Graham Mather (PPE) aan de Commissie***(12 december 1997)*

Betreft: Het recht van beroepsgidsen om in de gehele EU hun beroep uit te oefenen

Op grond van richtlijn 75/368/EEG ⁽¹⁾ hebben EU-burgers de vrijheid om hun diensten op verschillende terreinen te verrichten. In de bijlage bij de richtlijn worden activiteiten die vallen onder „recreatieve diensten” opgenomen onder bepalingen van de richtlijn. „Gidsen” worden eveneens specifiek in de bijlage genoemd. Overeenkomstig deze richtlijn kunnen de bevoegde instanties van de lidstaten Europese-Gemeenschap-certificaten van vakbekwaamheid (of het equivalent hiervan) verstrekken op vertoon waarvan beroepsgidsen voor archeologische tours het recht hebben om hun beroep uit te oefenen op plekken van archeologisch belang in de Unie.

Overeenkomstig de Griekse nationale wet 273/93 is het rondleiden van groepen op historische plaatsen uitdrukkelijk verboden.

1. Over welke procedures beschikt de Commissie om de vrijheid van beroepsgidsen te garanderen om in de gehele Unie hun diensten te verlenen?
2. Is het de Commissie bekend dat de communautaire wetgeving in dit geval wordt overtreden en, zo ja, welke stappen heeft zij gezet om deze situatie ongedaan te maken?

⁽¹⁾ PB L 167 van 30.6.1975, blz. 22.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(2 februari 1998)*

De door het geachte Parlementslid genoemde Richtlijn 75/368/EEG van de Raad van 16 juni 1975 houdende maatregelen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor diverse werkzaamheden (ex klasse 01 tot en met klasse 85 CITI) en houdende met name overgangsmaatregelen voor deze werkzaamheden, is van toepassing op reisleiders en toeristentolken („couriers” en „interpreter-guides” in de Engelstalige versie). In dit opzicht verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar het antwoord op schriftelijke vraag 2615/95 van de heer Kellett-Bowman ⁽¹⁾, en vestigt zij tevens de aandacht op een eerdere mededeling over de vergelijkbaarheid van de getuigschriften van vakbekwaamheid tussen lidstaten ⁽²⁾, waarin bepaald wordt dat het profiel van reisleider niet verward mag worden met dat van toeristengids.

De door het geachte Parlementslid vermelde Griekse wetgeving heeft betrekking op de werkzaamheden van toeristengidsen en is dus geen omzetting van Richtlijn 75/368/EEG, aangezien toeristengidsen uitdrukkelijk buiten het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen. De betrokken Griekse wetgeving dient derhalve om geen enkele reden getoetst te worden aan deze richtlijn, aangezien het voorwerp ervan niet hetzelfde is.

De Commissie heeft in het verleden het probleem van het vrij verrichten van diensten van toeristengidsen reeds bestudeerd. Zij heeft de middelen aangewend waarin het EG-Verdrag voorziet (inbreukprocedure op grond van artikel 169 van het EG-Verdrag), hetgeen geleid heeft tot het arrest van het Hof van Justitie van 26 februari 1991 ⁽³⁾. In dit arrest heeft het Hof verklaard dat de op dat moment geldende Griekse wetgeving met betrekking tot toeristengidsen niet in overeenstemming was met artikel 59 van het EG-Verdrag (vrij verrichten van diensten).

De Commissie heeft vervolgens een procedure ingeleid op grond van artikel 171 van het EG-Verdrag wegens niet-uitvoering van dit arrest van het Hof. In het kader van deze inbreukprocedure heeft Griekenland ontwerpdecreet 273/93 aangemeld, dat zij aan het opstellen was teneinde zich te conformeren aan dit arrest. De Commissie was van oordeel dat in het ontwerp bepalingen waren opgenomen die het arrest van het Hof niet op een bevredigende wijze tenuitvoerlegden en heeft Griekenland verzocht bepaalde wijzigingen aan te brengen. Bij het wijzigen van het ontwerpdecreet is rekening gehouden met de wensen van de Commissie. Derhalve heeft de Commissie tijdens haar vergadering van 26 juni 1997 besloten de inbreukprocedure tegen Griekenland te beëindigen.

Ter aanvulling van deze informatie, wordt het geachte Parlementslid gewezen op het werkdocument inzake toeristengidsen ⁽⁴⁾ dat door de Commissie is goedgekeurd.

⁽¹⁾ PB C 72 van 7.3.1997.

⁽²⁾ PB 320 van 7.12.1992.

⁽³⁾ Arrest van 26.2.1991, zaak C 189/89 Commissie tegen Griekenland., Jurisprudentie, blz. 735.

⁽⁴⁾ SEC (97) 837 def.

(98/C 196/53)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3938/97**van Heidi Hautala (V) aan de Commissie***(12 december 1997)**Betreft:* Bescherming van de wilde zalm in de Oostzee

Volgens een verklaring van het Finse onderzoeksinstituut voor jacht en visserij was de natuurlijke toename van de stand van de wilde zalm in de rivier de Torniojoki in 1996 groter dan 30 jaar geleden. Volgens de onderzoekers is de reden voor dit goede resultaat de beperking van de visserij met drijfnetten in de Oostzee. Dit resultaat kan echter onverwacht om tal van redenen verslechteren en daarom moet de stand van jonge zalm over een periode van 5 à 8 achtereenvolgende jaren sterk toenemen.

Een werkgroep van het Finse Ministerie van Land- en Bosbouw heeft voorgesteld deze beperking te versoepelen o.a. door de opening van het zeevisseizoen twee weken te vervroegen en vangstquota per schip in te stellen en daarbij de deadlines geheel af te schaffen. Volgens deskundigen op het gebied van de zalmtrek zouden deze maatregelen desastreus zijn voor de zalm. Welk standpunt vertegenwoordigt de Commissie in de visserijcommissie voor de Oostzee? De Raad van ministers van Visserij besloot de visserij met drijfnetten elders dan in de Oostzee te beëindigen. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de visserij met drijfnetten in de Oostzee te beëindigen?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie*(28 januari 1998)*

De Commissie wil erop wijzen dat de informatie van het Finse onderzoeksinstituut voor jacht en visserij over de sterke toename van de stand van wilde zalm nog niet door de Internationale raad voor het onderzoek van de zee (ICES) is bevestigd, maar er is soortgelijke informatie ontvangen van betrouwbare wetenschappelijke bronnen in Zweden waar meer dan in Finland wilde zalmrivieren voorkomen.

Deze positieve trend wijst erop dat de geleidelijke beperkingen van de totale toegestane vangsten (TAC) voor zalm, als aanbevolen door de Internationale visserijcommissie voor de Oostzee (IBSFC), de gewenste resultaten lijken op te leveren. De beperkingen van de TAC gedurende vier achtereenvolgende jaren tot ongeveer de helft van het niveau van 1993 hebben een direct effect op de vangsten van wilde zalm in een gemengde visserij op wilde en gekweekte zalm. Meer wilde zalm kan ontsnappen en naar de thuisrivieren terugkeren om er te paaien.

Het zalmmactieplan (SAP) van de IBSFC, dat begin 1997 is goedgekeurd, beoogt het effect van de verminderde TAC's te versterken door de kuststaten te verzoeken aanvullende nationale maatregelen te nemen, zoals een tijdelijk of plaatselijk vangstverbod buiten het verdragsgebied van de IBSFC en in binnenwateren. Het SAP bevat ook duidelijke doelstellingen en strategieën om de stand van wilde zalm in de afzonderlijke rivieren te herstellen tot ten minste 50% van de productiecapaciteit van elke rivier of elk riviersysteem. Zoals de geachte afgevaardigde aangeeft, kan dit doel alleen over een periode van tien jaar worden bereikt, gezien de levenscyclus van zalm.

De IBSFC heeft voor 1998 een totaal vangstverbod op zalm in het verdragsgebied aanbevolen voor de periode 15 juni 1998 – 30 september 1998. Dit is een minimumvereiste voor de verdragsluitende partijen. De Commissie heeft ook voorinformatie van Finland ontvangen over het voornemen om voor 1998 – naast het vangstverbod van de IBSFC tijdens de zomer – nationale maatregelen te nemen om de wilde zalm te beschermen tijdens de migratie naar de paaiplaatsen. De Commissie meent dat het gecombineerde effect van de vermindering van de visdruk in het centraal gedeelte van de Baltische Zee, het algemeen vangstverbod tijdens de zomer en aanvullende plaatselijke maatregelen zullen bijdragen aan de verwezenlijking van het algemene doel van het SAP tegen 2010.

Wat de door de geachte afgevaardigde aan de orde gestelde vraag betreft, wil de Commissie erop wijzen dat ook wilde zalm zal worden gevangen met ander tuig dan drijfnetten, zoals beuglijnen, vallen of gewone netten. Het verbod op het gebruik van drijfnetten zal daarom de onvermijdelijke vangst van wilde zalm die zich tijdens de migratie met gekweekte zalm vermengt, niet kunnen uitsluiten.

De discussie over de aanvaardbaarheid van het vissen met drijfnetten heeft uitsluitend te maken met mogelijke bijvangsten van vogels en zoogdieren. Zoals herhaaldelijk door de ICES is bevestigd, zijn dergelijke bijvangsten in de Baltische Zee minimaal.

(98/C 196/54)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3939/97**van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie***(4 december 1997)*

Betreft: Het witwassen van de opbrengsten van illegale activiteiten

Er bestaan aanwijzingen (het onderwerp heeft het Griekse parlement al bezig gehouden) als zouden bepaalde banken zich bezig houden met het legaliseren van de inkomsten uit illegale activiteiten (het zogenaamde „witwassen” van geld), hetgeen in strijd is met de bepalingen van richtlijn 91/308/EEG ⁽¹⁾, welke door de Griekse autoriteiten in nationaal recht is omgezet (wet 2331, nummer 173 van het Griekse staatsblad van 24.8.1995).

Er zijn al 27 klachten ingediend, die door het Comité voor financiële controle van het Griekse parlement worden bestudeerd. De banken zelf erkennen dat zij niet in staat zijn om hun transacties te controleren, hetgeen aantoont dat er grote problemen bestaan bij de tenuitvoerlegging van richtlijn 91/308/EEG.

Op een eerdere vraag ⁽²⁾ van mij heeft Commissaris Monti geantwoord (13.05.1996) dat „...indien er enige twijfel bestaat ten aanzien van de naleving van de richtlijn, de Commissie de daartoe voorziene procedures in werking zal stellen”.

Op basis van de hierboven genoemde feiten zou ik de Commissie willen vragen:

1. Is zij op de hoogte van deze feiten, en wat is haar oordeel hierover?
2. Welke maatregelen denkt zij te nemen om een effectievere tenuitvoerlegging van de richtlijn te verzekeren?

⁽¹⁾ PB L 166 van 28.6.1991, blz. 77.

⁽²⁾ Vraag E-0823/96, PB C 280 van 25.9.1996, blz. 87.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(3 februari 1998)*

De Commissie is niet op de hoogte van de door de geachte afgevaardigde genoemde situatie of van de problemen waarmee de banken kennelijk te kampen hebben. De Commissie zal derhalve een brief naar de Griekse autoriteiten sturen en daarin om volledige informatie verzoeken.

Tegelijkertijd zou de Commissie de geachte afgevaardigde willen vragen om haar in kennis te stellen van alle bijzonderheden die hem in dit verband bekend zijn.

(98/C 196/55)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3941/97**van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie***(12 december 1997)*

Betreft: Oprichting van een Griekse afdeling in de Europese School 3

De vertegenwoordigers van de ouders van de leerlingen uit de Griekse afdeling van de Europese School Brussel 1 (Ukkel) hebben handtekeningen verzameld en stappen ondernomen opdat een nieuwe Griekse afdeling zou worden opgericht in de 3e Europese School in Brussel, die momenteel wordt gebouwd. Zij vinden de oprichting van deze afdeling absoluut noodzakelijk, aangezien de reeds bestaande Griekse afdeling van de Europese School Brussel 1 overbevolkt is en er klassen moeten worden gesplitst. Door deze toestand worden vele Griekse kinderen verplicht naar Belgische scholen te gaan, waardoor zij niet de kans krijgen correct hun moedertaal aan te leren.

Deze kwestie is van het allergrootste belang en is een onderdeel van de gevoeligheid die het multiculturele Europa moet hebben voor de taal, de cultuur en de tradities van de landen die er deel van uitmaken.

Kan de Commissie zeggen wat haar officieel standpunt is over dit onderwerp en ook of in de in aanbouw zijnde Europese School, waar de leerlingen van andere nationaliteiten wel nieuwe afdelingen krijgen, een bijkomende Griekse afdeling zal worden opgericht?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie*(2 februari 1998)*

De raad van bestuur, een intergouvernementeel orgaan dat verantwoordelijk is voor de Europese scholen, is als enige bevoegd om het lesprogramma en de organisatie van dit programma vast te stellen. Bijgevolg zal hij te zijner tijd moeten beslissen welke taalafdelingen op de derde Europese school van Brussel, die thans in aanbouw is, worden ingevoerd. Bij deze beslissing moet rekening worden gehouden met de beginselen die ten grondslag liggen aan het onderwijskundig systeem van deze scholen.

De Commissie, die deel uitmaakt van de raad van bestuur en die een bijzonder groot belang hecht aan het goed functioneren van de Europese scholen, zal erop toezien dat deze beginselen worden nageleefd.

(98/C 196/56)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3947/97**van Johannes Swoboda (PSE) aan de Raad***(15 december 1997)*

Betreft: OESO-overeenkomst over de bestrijding van corruptie

De OESO heeft afspraken gemaakt over de bestrijding van corruptie. Deze hebben evenwel uitsluitend betrekking op omkoping van overheidsfunctionarissen.

In hoeverre zet de Europese Unie zich in voor een verdergaande en algehele morele veroordeling en gerechtelijke vervolging van corruptie en omkoping?

Antwoord*(30 maart 1998)*

De Raad heeft al een aantal maatregelen ter bestrijding van corruptie aangenomen, waaronder:

1. De Overeenkomst van 26 mei 1997 ter bestrijding van corruptie waarbij ambtenaren van de Europese Gemeenschappen of van de lidstaten van de Europese Unie betrokken zijn ⁽¹⁾.
2. De Overeenkomst van 26 juli 1995 aangaande de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, en het daaraan gehechte protocol van 27 september 1996 dat specifiek over corruptie handelt ⁽²⁾.
3. De gemeenschappelijke standpunten van 6 oktober en 13 november 1997, beide betreffende de onderhandelingen in het kader van de Raad van Europa en de OESO over de bestrijding van corruptie ⁽³⁾.

Voorts heeft het Luxemburgse voorzitterschap van de Raad een gemeenschappelijk optreden ter bestrijding van corruptie in de privé-sector voorgesteld. Dit voorstel, waarover het Europees Parlement advies heeft uitgebracht, wordt momenteel door de bevoegde werkgroep van de Raad behandeld opdat er de komende maanden goede voortgang mee kan worden gemaakt. Het Britse voorzitterschap hoopt er voor het eind van dit halfjaar overeenstemming over te bereiken.

In dit verband zij vermeld dat het Actieplan tegen georganiseerde criminaliteit, dat de Europese Raad van Amsterdam in juni 1997 heeft goedgekeurd, een specifieke aanbeveling (nr. 6) bevat voor de ontwikkeling van een alomvattend anticorruptiebeleid van de EU om de transparantie in het openbaar bestuur en het bedrijfsleven te vergroten en corrumperende praktijken van de zijde van de georganiseerde criminaliteit te voorkomen. Dit is ook het doel van de mededeling van de Commissie van 21 mei 1997 aan het Europees Parlement en de Raad over het beleid van de Unie ter bestrijding van corruptie.

De Raad zal de bestrijding van fraude en corruptie krachtadig voortzetten.

⁽¹⁾ PB C 195 van 25.06.1997, blz.1.

⁽²⁾ PB C 316 van 27.11.1995, blz. 48 en PB C 313 van 23.10.1996, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 279 van 31.10.1997, blz.1 en PB L 320 van 21.11.1997, blz. 1.

(98/C 196/57)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3948/97
van Johannes Swoboda (PSE) aan de Raad
(15 december 1997)

Betreft: Initiatief voor een oplossing van de kwestie Kosovo

Frankrijk en Duitsland hebben een initiatief ontplooid om te komen tot een oplossing van de kwestie Kosovo.

In hoeverre is over dit initiatief overlegd met de Raad en wat zijn de eerste reacties op dit initiatief van de verschillende betrokken partijen?

Antwoord

(7 april 1998)

1. Frankrijk en Duitsland hebben de Raad op de hoogte gesteld van hun initiatief in deze kwestie, onder bijvoeging van een brief die zij na overleg met de overige leden van de Europese Unie en van de Contactgroep aan President Milosevic hebben gezonden. In deze brief wordt duidelijk gesteld dat dit initiatief moet worden gezien tegen de achtergrond van het streven naar een oplossing van de problemen in Kosovo en naar beëindiging van het internationale isolement van de Federale Republiek Joegoslavië; zowel het ene als het andere is in het belang van de stabiliteit van de regio en van Europa. Voorlopig lijkt hun initiatief, zoals zoveel andere initiatieven van de internationale gemeenschap, helaas geen gehoor te hebben gevonden.

2. De Raad volgt de situatie in Kosovo van nabij. De voorzitter van de Raad heeft tijdens de plenaire vergadering van 11 maart 1998 in het Parlement een verklaring over Kosovo afgelegd en zal het Parlement via de geëigende fora op de hoogte houden van de ontwikkeling van de situatie.

3. De Raad heeft onlangs een aantal maatregelen aangenomen die Belgrado onder druk moeten zetten om tot een vreedzame oplossing van de crisis in Kosovo te komen. Die maatregelen omvatten een wapenembargo, het niet-leveren van uitrusting die kan worden gebruikt voor binnenlandse repressie of terroristische doeleinden, een moratorium op exportkredieten en een verbod visa te verstrekken aan Servische functionarissen die voorkomen op een lijst van personen die in Kosovo duidelijke verantwoordelijkheden voor de veiligheid dragen.

Uit dit besluit naar aanleiding van de besprekingen van de Ministers van Buitenlandse Zaken van 13 maart moge blijken hoeveel gewicht de EU aan de recente ontwikkelingen in Kosovo toekent. De Europese Unie is voornemens de druk op de autoriteiten in Belgrado te handhaven, teneinde hen te bewegen tot een zinvolle dialoog zonder voorafgaande voorwaarden. Zij verwacht zowel van de autoriteiten in Belgrado als van de Albanese leiders in Kosovo dat zij hun verantwoordelijkheden aanvaarden; de belangen van de Federale Republiek Joegoslavië, met inbegrip van Kosovo, en de stabiliteit van de regio zijn daarmee gediend.

(98/C 196/58)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3959/97
van Johanna Maij-Weggen (PPE) aan de Commissie
(12 december 1997)

Betreft: Chinese bevolkingsbeleid

Is de Commissie op de hoogte van de berichten over grootschalige gedwongen sterilisaties in Tibet die zouden hebben plaatsgevonden tussen september en oktober 1996 (volgens de TSG Nieuwsbrief NL)?

Is het de Commissie bekend dat de Chinese autoriteiten een verplicht loterijstelsel hanteren om te bepalen of een echtpaar nog kinderen mag krijgen?

Deelt de Commissie de conclusie dat het Chinese bevolkingsbeleid erop gericht is het aantal Tibetanen te verminderen?

Is de Commissie bereid om bij de Chinese autoriteiten te protesteren tegen deze gang van zaken?

Is de Commissie bereid om deze kwestie in te brengen in de VN-Commissie voor de rechten van de mens?

Kan de Commissie melden welke stappen zij al over het bevolkingsbeleid heeft ondernomen tegen China?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie*(2 februari 1998)*

De eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden in China blijft voor de Commissie onderwerp van voortdurende bezorgdheid. Waar zij het gerechtvaardigd acht, heeft de Commissie steeds haar bezorgdheid uitgedrukt ten aanzien van de situatie omtrent de mensenrechten, in het bijzonder in Tibet.

De Commissie beschikt niet over nauwkeurige gegevens omtrent de door het geachte Parlementslid vermelde feiten. Indien deze feiten bevestigd zouden worden, zou de Commissie het niet nalaten om, zoals ze reeds in het verleden heeft gedaan, in het kader van de bilaterale dialoog met China in verband met de mensenrechten, elke schending van de mensenrechten en de menselijke waardigheid ter sprake brengen.

(98/C 196/59)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3967/97**van Reimer Böge (PPE) aan de Commissie***(12 december 1997)*

Betreft: Noodzaak van een algemene voedermiddelenrichtlijn

Deelt de Commissie de opvatting dat gezien het grote aantal bestaande richtlijnen een algemene voedermiddelenrichtlijn moet worden ontwikkeld, om zo een duidelijk gedefinieerd en overzichtelijk kader voor de EU-voedermiddelenwetgeving te creëren?

Zo ja, met welke essentiële doeleinden en principes moet dan volgens de Commissie in de eerste plaats rekening gehouden worden?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(3 februari 1998)*

De Commissie is het met het geachte Parlementslid eens dat het, gezien het grote aantal richtlijnen die voorschriften inzake diervoeding bevatten, wenselijk zou zijn die richtlijnen op vrij korte termijn te herwerken tot één enkele tekst.

Daarmee was reeds een begin gemaakt, maar helaas moesten de betrokken werkzaamheden worden onderbroken om andere problemen aan te pakken waarvan wordt gevonden dat deze voorrang moeten krijgen.

De Commissie is van mening dat een herwerking van de huidige regelgeving in de eerste plaats tot een vereenvoudiging moet leiden, maar dat daarbij geen afbreuk mag worden gedaan aan de doelstellingen die met die huidige regelgeving worden nagestreefd, namelijk bescherming van de gezondheid van dieren en mensen, milieubehoud, handhaving van de kwaliteit van de diervoeders en voorlichting van de dierhouders. De vereenvoudigde voorschriften zullen doorzichtiger zijn en daardoor beter kunnen worden toegepast door de verschillende betrokkenen, waaronder met name de industrie.

(98/C 196/60)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3968/97**van Mihail Papayannakis (GUE/NGL) aan de Commissie***(12 december 1997)*

Betreft: Het probleem van het jaar 2000

In een artikel uit de „Times” van zondag 23 november wordt bericht dat een groep experts aan president Clinton een rapport heeft voorgelegd, waaruit blijkt dat Europa door het feit dat de invoering van de EURO min of meer samenvalt met het optreden van de softwareproblemen in verband met het jaar 2000 voor onoverkomelijke problemen van zowel technische als economische aard zal worden gesteld.

Volgens het krantenbericht zouden de Amerikaanse specialisten Europa eigenlijk wel willen „voorstellen” de invoering van de gemeenschappelijke munteenheid met tenminste vijf jaar uit te stellen.

Dit is stellig een zeer ernstig onderwerp en Europa kan ten aanzien van zijn eigen interne aangelegenheden natuurlijk niet zomaar afgaan op suggesties van derden, maar ik zou de Commissie wel willen vragen:

1. Neemt zij de analyses van de Amerikaanse experts serieus of is zij van mening dat hier sprake is van al dan niet bewuste desinformatie?
2. Hoe ernstig schat zij de omvang in van dit toch wel reële probleem? Zijn er hiernaar studies gedaan en wat waren de resultaten daarvan?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie

(16 februari 1998)

De Commissie is op de hoogte van de studie die aan president Clinton is voorgelegd, waarin onder andere wordt voorgesteld de Europese Monetaire Unie (EMU) vijf jaar uit te stellen in verband met het tekort aan goed opgeleid personeel dat in staat is de omschakeling van de informatietechnologiesystemen (IT-systemen) te begeleiden. Hoewel de Commissie vraagtekens zet bij enkele conclusies uit het rapport, erkent zij dat de auteur ervan een van de meest gerespecteerde Amerikaanse deskundigen op het gebied van kostenramingen voor software is en dat het rapport zelf een welkome en nuttige bijdrage aan het debat over de gevolgen van de EMU op IT-gebied levert.

De Commissie bestudeert al enige tijd de IT-implicaties van het jaar 2000 en de invoering van de euro. Op 2 oktober 1997 werd door haar een rondetafelconferentie georganiseerd die uitsluitend was gewijd aan de uitdaging van de invoering van de euro voor de informatietechnologie. Bij deze conferentie bleek duidelijk dat de probleemdefinitie van de twee vraagstukken wat de computersystemen betreft zeer verschillend is. Deskundigen wijzen erop dat het millenniumprobleem een IT-aangelegenheid met zakelijke impact is, terwijl de euro een zakelijke aanlegenheid met IT-impact is. Toepassing van dezelfde methoden voor het schatten van de kosten van beide projecten, zoals in het rapport wordt gedaan, is dus wellicht niet de beste benadering. Beide vraagstukken moeten echter grofweg in dezelfde tijdsperiode worden aangepakt en elk vraagstuk op zich stelt ons wat de (personele en financiële) middelen betreft, voor een enorme uitdaging. Samen vormen zij een uitdaging van ongekende proporties voor degenen die verantwoordelijk zijn voor softwaresystemen.

De Commissie voert momenteel uitgebreid overleg met IT-gebruikers en -leveranciers en draagt bij tot de financiering van een reeks enquêtes om te zien in hoeverre de Europese industrie klaar is voor de EMU en het jaar 2000. Uit het overleg komt naar voren dat beide uitdagingen inderdaad aanzienlijk zijn en dat het mogelijk is deze stap voor stap te benaderen. Bovendien lijkt men op geen van beide veranderingen voldoende voorbereid. Hoewel men zich snel steeds meer bewust wordt van deze vraagstukken en belooft hieraan iets te doen, houdt de praktische uitvoering geen gelijke tred hiermee. Het is van het grootste belang dat de industrie haast maakt met de voorbereidingen op de euro, omdat anders de nodige IT-aanpassingen niet op tijd zullen zijn voltooid. Uit het overleg blijkt echter ook dat de vastgestelde termijnen voor de euro haalbaar zijn en dat de betrokken investeringen snel rendabel zullen worden, terwijl het jaar 2000 alleen maar geld kost.

Informatie over beide onderwerpen is beschikbaar op het World Wide Web (<http://www.ispo.cec.be/y2keuro>). De Commissie heeft verscheidene documenten opgesteld met advies over de IT-aspecten van de omschakeling op de euro⁽¹⁾ en werkt op het ogenblik aan een mededeling over de computerproblemen inzake het jaar 2000.

⁽¹⁾ Mededeling van de Commissie — Praktische aspecten van de invoering van de euro, COM(97)491, beschikbaar op <http://europa.eu.int/euro/en/practi/practi.asp>.
Recommendation for the placement of the euro sign on computer keyboards and similar information processing equipment, beschikbaar op <http://www.ispo.cec.be/y2keuro/docs.eukeyb.pdf>.
Preparing financial information systems for the euro, werkdocument, XV/7038/97, beschikbaar op <http://www.ispo.cec.be/y2keuro/docs/wdiseuro.pdf>.

(98/C 196/61)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3969/97**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie***(12 december 1997)*

Betreft: Werkloosheid onder jongeren met een voortgezette opleiding

Uit een door Eurostat gepubliceerde studie (nr. 6897/6-1097) blijkt dat in Griekenland de werkloosheid onder jongeren met een voortgezette opleiding hoger is (20 %) dan bij jongeren die alleen basisonderwijs hebben genoten (14,3 %), terwijl het Europese gemiddelde voor beide categorieën resp. 11,5 % en 23,5 % bedraagt.

Deze cijfers wijzen op een devalorisatie van het voortgezette beroepsonderwijs in Griekenland. Kan de Commissie een analyse geven van de oorzaken van deze „paradoxe” situatie?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(2 februari 1998)*

Het is de Commissie bekend dat het verband tussen het werkloosheidspercentage en het opleidingsniveau niet in alle lidstaten van de Gemeenschap gelijk is. In Griekenland en ook in Portugal bijvoorbeeld neemt het werkloosheidsrisico bij een hoger opleidingsniveau niet zo duidelijk af als in de andere lidstaten. Dit verschijnsel schijnt in deze twee lidstaten niet alleen bij jongeren veel voor te komen, maar kan ook bij de jongere volwassen beroepsbevolking (25-49 jaar), in het bijzonder bij mannen, worden geconstateerd. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het verslag „Werkgelegenheid in Europa — 1996” dat rechtstreeks aan de geachte afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Parlement wordt toegezonden.

De verslechtering van de situatie voor jongeren met een voortgezette opleiding op de arbeidsmarkt is een verschijnsel dat in veel lidstaten voorkomt en dat door verschillende factoren kan worden veroorzaakt. De in de laatste tien jaar geconstateerde sterke toename van de deelname aan onderwijs en opleiding en de verlenging van de studietijden in alle lidstaten kunnen tot moeilijkheden bij de opname van de nieuwe, beter opgeleide generatie op de arbeidsmarkt leiden, wanneer daar aan de kant van de werkgelegenheid geen overeenkomstige vraag naar vaardigheden en kwalificaties tegenover staat. De ontwikkeling van de werkgelegenheidsstructuur, die gepaard gaat met de stapsgewijze hervorming van de Europese economie in de richting van een diensteneconomie met hooggekwalificeerde activiteiten doet vermoeden dat deze moeilijkheden, in het bijzonder bij jonge mensen met een hoger onderwijsdiploma, slechts van tijdelijke aard zijn. Deze hervorming gaat echter niet in alle lidstaten even snel en het zou kunnen dat het percentage traditionele arbeidsplaatsen en activiteiten in Griekenland, net als in andere Zuid-Europese landen, nog relatief hoog is.

De naar verhouding grote werkloosheid onder jongeren met een hoger onderwijsdiploma kan ook een weerspiegeling zijn van een relatief slechte afstemming van hun opleiding op de verwachtingen en eisen van de arbeidsmarkt. Ook hier wijst alles erop dat dit probleem niet alleen in Griekenland speelt, zelfs wanneer deze lidstaat misschien op het gebied van de hogere beroepsopleiding in vergelijking met de universitaire opleidingen op de meer traditionele vakgebieden met een groter tekort te kampen heeft.

De vraag van de geachte afgevaardigde is in ieder geval belangrijk en dient bij alle analyses van de Commissie in het kader van de maatregelen voor de follow-up van de richtsnoeren voor de werkgelegenheid in aanmerking te worden genomen.

(98/C 196/62)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3972/97**van Gianni Tamino (V) aan de Commissie***(12 december 1997)*

Betreft: Overheidsopdrachten en MER voor de 'Cispadana'-weg

De Italiaanse pers („La Nuova Ferrara van 1 november 1997) heeft bericht dat de dienst contracten van de ANAS te Rome de inschrijvingsprocedure heeft gestart voor het eerste traject van de tweede fase van de „Cispadana"-weg. Het gaat om een kort traject van 3,7 km over het grondgebied van de gemeente S. Agostino (FE), dat 38 miljard lire moet gaan kosten. Het totale project bestaat uit een autoweg zonder gelijkvloerse kruisingen met een totale lengte van 24,7 km (wat de provincie Ferrara betreft). Het is ongeveer 30 jaar geleden

uitgewerkt en nooit meer bijgewerkt of aangepast aan de veranderingen in de ruimte ordening die intussen hebben plaatsgevonden; zo omvat het viaducten door de betrokken gemeenten (S. Carlo — S. Agostino), die daardoor in tweeën zouden worden gedeeld. Het totale project zou worden opgesplitst in drie uitvoeringsfasen, waarvan de tweede nog eens in twee trajecten. In het gebied waar de „Cispadana” is gepland, zou voor het ogenblik slechts dit éne, zeer korte traject worden gerealiseerd, dat niet zou zijn aangesloten op het grote wegennet, terwijl in datzelfde gebied al jaren de nationale weg SS N.r 16 „Adriatica” en de E 45 op hun voltooiing liggen te wachten.

Het project voor de „Cispadana”-weg is nooit aan de bij communautaire richtlijn vereiste MER onderworpen, en er is nooit een Europese inschrijving geweest.

Acht de Commissie het noodzakelijk dat het gehele project „Cispadana” wordt onderworpen aan een MER en acht de Commissie het toelaatbaar dat een project van in totaal meer dan 300 miljard lire wordt opgesplitst in overheidsopdrachten per traject om de Europese regelgeving inzake overheidsopdrachten te omzeilen?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(5 februari 1998)

Daar de Commissie niet op de hoogte is van het door het geachte Parlementslid genoemde project, zal zij de nodige stappen ondernemen om er gedetailleerde informatie over te verzamelen en om de naleving van de communautaire wetgeving te garanderen.

De Commissie verzoekt het geachte Parlementslid niettemin de details van de in schriftelijke vragen vermelde projecten nauwkeuriger te beschrijven om haar de kans te geven een voorlopige beoordeling te maken.

Wat de Europese regelgeving inzake overheidsopdrachten betreft, is de opsplitsing van overheidsopdrachten in onderdelen op zich geen schending van die regelgeving. In artikel 6 van Richtlijn 93/37/EEG van de Raad van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken ⁽¹⁾ is alleen vastgesteld dat bij het bepalen van het bedrag dat als criterium dient voor het al dan niet toepassen van de richtlijn, met de waarde van elk onderdeel rekening moet worden gehouden. In elk geval is de waarde van het door het geachte Parlementslid genoemde traject van 3,7 km op zich alleen al groter dan bovenvermeld bedrag.

De Commissie zal bij de Italiaanse autoriteiten nagaan waarom voor de door het geachte Parlementslid vermelde overheidsopdracht geen aanbesteding is uitgeschreven en of in dit geval de voorwaarden vervuld zijn voor het openen van een inbreukprocedure tegen Italië volgens artikel 169 van het EG-Verdrag.

⁽¹⁾ PB L 199 van 9.8.1993.

(98/C 196/63)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3978/97

van Jaak Vandemeulebroucke (ARE) aan de Commissie

(9 december 1997)

Betreft: Berichten over de illegale uitvoer van Brits rundvlees vanuit België naar Zaïre in augustus 1996 onder toekenning van exportrestituties

In de Vlaamse pers werd een kopie van een document gepubliceerd waaruit blijkt dat nauwelijks vijf maanden nadat de Europese Unie de export van Brits rundvlees verbod naar EU-lidstaten en derde landen (Besluit 96/239 ⁽¹⁾), later gewijzigd door Besluit 96/362 ⁽²⁾ een bedrijf uit Zele er in augustus 1996 in slaagde om met medeweten van en met de uitdrukkelijke goedkeuring van een kabinetsmedewerker van de Belgische minister van Volksgezondheid 36 ton Brits rundvlees te exporteren naar het toenmalige Zaïre.

Belgische veterinaire inspecteurs zouden door de kabinetsmedewerker onder druk zijn gezet om de nodige certificaten te ondertekenen die de uitvoer van Brits rundvlees mogelijk maakten en die de uitbetaling van exportrestituties door het Belgisch Interventie en Restitutie Bureau (BIRB) mogelijk maakten.

Zo de berichtgeving klopt, stellen we vast dat reeds elf maanden voor het uitbreken van het vleesfraudeschandaal op 2 juli 1997 en net één jaar voor de ontdekking van Brits rundvlees, bestemd voor Wit-Rusland, bij een bedrijf in Zele (25 augustus 1997) zowel verantwoordelijken in het kabinet van de Volksgezondheidsminister als inspecteurs van het IVK op de hoogte waren van de aanwezigheid van Brits rundvlees in België. Het betekent min of meer dat het vleesfraudeschandaal en het gesjoemel met Brits rundvlees in België reeds jaren aansleept en van grotere omvang is dan tot op heden werd aangenomen.

Mag ik van de Commissie vernemen:

1. Of zij reeds voor het verschijnen van deze persberichten op de hoogte was van de feiten met betrekking tot de aanwezigheid en uitvoer van Brits rundvlees in België in het jaar 1996? Zo ja, welke maatregelen zij ter zake nam? Zo neen, of zij ja dan neen van plan is ter zake op te treden?
2. Hoe zij kan verklaren dat pas één jaar na de hierboven beschreven feiten tegen het betrokken bedrijf in Zele maatregelen werden genomen, dit na ontdekking van een nieuwe partij Brits rundvlees met als bestemming Wit-Rusland?
3. Of zij ja dan neen beschikt over een overzicht van de aan dit bedrijf verstrekte exportvergunningen naar derde landen waarbij exportrestitutiesteun werd uitbetaald? Kan zij mij ter zake een overzicht bezorgen met aanduiding van de hoeveelheden vlees die werden uitgevoerd, de toegekende en uitbetaalde exportrestitutie alsmede de plaats en de bedrijven van bestemming?
4. Hoe zij van plan is het vleesfraudeschandaal globaal aan te pakken en een einde te stellen aan de illegale uitvoer van Brits rundvlees?

(¹) PB L 78 van 28.3.1996, blz. 47.

(²) PB L 139 van 12.6.1996, blz. 17.

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(6 februari 1998)

Allereerst zij eraan herinnerd dat het totaalverbod voor de verzending van rundvlees uit het Verenigd Koninkrijk naar de andere lidstaten en de derde landen pas in werking trad met Besluit 96/239/EG van 27 maart 1996 betreffende een aantal maatregelen inzake de bescherming tegen boviene spongiforme encefalopathie (BSE). Alle zendingen van Brits vlees vóór die datum waren niet aan een embargo onderworpen.

Dit vastgesteld zijnde kan de Commissie aan haar antwoorden aan de geachte afgevaardigde beginnen.

1. Het antwoord is neen. Bij de huidige stand van de informatie beschikt de Commissie echter niet over elementen die als bewijs kunnen dienen dat het vlees in kwestie niet na de instelling van het embargo in België is ingevoerd.

2. Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, waren de voor het toenmalige Zaïre en Wit-Rusland bestemde zendingen niet in strijd met het embargo.

De Belgische autoriteiten hebben de Commissie in kennis gesteld van de maatregelen die zij tegen de firma in kwestie hebben genomen. Het betreft de blokkade tegen van deze firma afkomstig rundvlees, waartoe op 27 augustus 1997 werd besloten als gevolg van onregelmatigheden ten aanzien van de Belgische gezondheids-wetgeving, de opheffing van deze blokkade in het licht van de gedane onderzoeken, en de toekenning van een nieuwe vergunning op 17 november 1997, onder toepassing van een permanente veterinaire controle.

3. De Europese wetgeving schrijft niet voor dat de Commissie beschikt over lijsten van vergunningen die, in dit geval, onder de verantwoordelijkheid van de nationale overheden ressorteren.

4. De Commissie wil er de geachte afgevaardigde op wijzen dat de recente gebeurtenissen vóór alles hiaten in de door de lidstaten uitgevoerde controles aan het licht hebben gebracht. De Commissie volgt niettemin de ontwikkeling op dit gebied op de voet, onder meer via de verslagen van haar inspectiediensten, en zij stelt steeds wanneer zij dit nuttig acht de nodige juridische aanpassingen voor.

(98/C 196/64)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3979/97**van Eva Kjer Hansen (ELDR) aan de Commissie***(14 januari 1998)*

Betreft: Regelingen voor kwijtschelding en/of uitstel van douaneschulden

De Tijdelijke Enquêtecommissie communautair douanevervoer van het Europees Parlement heeft de Commissie aanbevolen in haar pakket hervormingsmaatregelen een voorstel op te nemen voor kwijtschelding van uitstaande douaneschulden (zie aanbeveling 27, PE 220.895/def.).

Kan de Commissie mededelen welk gevolg zij heeft gegeven aan de aanbeveling tot opnemng van het voorstel tot kwijtschelding van uitstaande douaneschulden en van het tijdschema voor de invoering van een dergelijke regeling?

Kan zij mededelen of de douaneadministraties zijn verzocht in gezamenlijk overleg te besluiten de invordering van nog uitstaande bedragen op te schorten tot boven bedoelde regeling van kracht wordt, alsmede hoe de douane-instanties op dit verzoek hebben gereageerd?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(24 februari 1998)*

In aanbeveling nr 27 van de enquetecommissie van het Parlement over het douanevervoer, waaraan het geachte parlementslid refereert, wordt de Commissie verzocht een voorstel in te dienen voor een regeling die voorziet in de kwijtschelding van uitstaande douaneschulden wanneer wordt bewezen dat deze het gevolg zijn van slecht beheer. Volgens deze aanbeveling zouden de douanediensden bovendien verzocht moeten worden, in afwachting van de vorengenoemde maatregel, de uitnodigingen tot betaling die voor de invoering van de 100 % zekerheidstelling voor gevoelige goederen werden verzonden, op te schorten.

In haar mededeling aan het Parlement en de Raad getiteld „Een actieprogramma voor het douanevervoer in Europa — Een nieuw douanebeleid” ⁽¹⁾ zet de Commissie uiteen waarom deze aanbeveling naar haar mening niet ten uitvoer kan worden gelegd. Zij noemt hiervoor drie redenen. Ten eerste omvatten de uitstaande schulden zowel eigen middelen van de Gemeenschap (douanerechten) als nationale middelen (BTW en accijnzen) en zijn het de lidstaten die beslissen of verzoeken tot niet navordering van laatstgenoemde middelen al dan niet worden ingewilligd.

Ten tweede voorziet de huidige douanewetgeving niet in een algemene kwijtschelding van de douaneschuld, hetgeen overigens onbillijk zou zijn gezien het grote aantal uiteenlopende situaties dat zich kan voordoen. Deze wetgeving voorziet enkel in de mogelijkheid tot teruggave of niet invordering van de douaneschuld in bijzondere omstandigheden. Deze omstandigheden zijn noodzakelijkerwijze strikt individueel en dienen op het passende niveau (nationaal of communautair) geval per geval te worden onderzocht. Daarbij moet rekening worden gehouden met het feit dat de aangever steeds verantwoordelijk is voor het verloop van het douanevervoer, ook indien hij het slachtoffer is van fraude door de georganiseerde misdaad. Weliswaar kan in geval van onregelmatigheden bij het douanevervoer in bepaalde omstandigheden rekening worden gehouden met vergissingen van de administratie.

Tenslotte bevat de douanewetgeving, overigens om redenen die vergelijkbaar zijn met de vorengenoemde, geen enkele bepaling die een algemene opschorting van de betalingen mogelijk maakt. Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat een dergelijk moratorium, dat inderdaad een wens is van het bedrijfsleven, geen oplossing is voor het probleem, aangezien na het verstrijken van dit moratorium de douaneschuld nog steeds bestaat. De douanewetgeving geeft de douanediensden wel de mogelijkheid uitstel van betaling en betalingsfaciliteiten toe te staan. Handelaren die bepaalde moeilijkheden ondervinden kunnen zich in dergelijk geval tot deze autoriteiten wenden. Voorts is de Commissie voornemens een verruiming van de mogelijkheden tot uitstel van betaling voor te stellen in gevallen waarin er sprake is van meerdere debiteuren, teneinde zodoende de verantwoordelijkheid van de debiteur te verduidelijken en de fraudebestrijding te verbeteren.

⁽¹⁾ PB C 176 van 10.6.1997.

(98/C 196/65)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3984/97**van Laura González Álvarez (GUE/NGL), Alonso Puerta (GUE/NGL)
en María Sornosa Martínez (GUE/NGL) aan de Commissie***(14 januari 1998)*

Betreft: Arbeidsomstandigheden in de steenkolengroeven in de gemeente Acalândia (Brazilië)

Het Centrum voor bescherming van het leven en de mensenrechten van Acalândia is een NGO die zich in deze Braziliaanse gemeente inzet voor erkenning van het burgerschap en de strijd tegen slavenarbeid en uitbuiting, waarbij de aandacht met name uitgaat naar de steenkoolmijnen.

Deze NGO heeft felle kritiek geuit op de situatie van uitbuiting en bijna-slavernij waarin zich de werknemers van de steenkoolmijnen van de gemeente Acalândia bevinden. In deze steenkoolgroeves vinden voortdurend ongevallen plaats als gevolg van gebrekkige arbeidsomstandigheden en tevens wordt er kritiek geuit op het feit dat hier ook kinderen jonger dan 15 jaar te werk zijn gesteld. Volgens de door deze NGO verschaft informatie behoren verscheidene van deze steenkoolgroeves toe aan de staalbedrijven Viena en Pindaré.

Kan de Commissie medelen of zij op de hoogte is van deze kritiek? Kan de Commissie ons mededelen of in het kader van de overeenkomsten tussen de EU en Brazilië en Mercosur erop wordt toegezien dat de Braziliaanse regering de internationaal erkende arbeidsnormen en -voorwaarden naleeft en het verbod op kinderarbeid eerbiedigt?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie*(3 februari 1998)*

De Commissie is uiteraard op de hoogte van gangbare praktijken en misbruiken op het werk, met name in de mijnen, waar soms kinderen bij betrokken zijn.

Talrijke verenigingen, diverse organisaties, niet-gouvernementele organisaties of particulieren vestigen de aandacht van de Commissie op dergelijke gevallen, die meestal straatarme en weerloze bevolkingsgroepen treffen.

De uitbuiting, ja zelfs de buitensporige uitbuiting van arbeiders, is te wijten aan ontoereikende economische en sociale omstandigheden die leiden tot dit soort situaties. Het zal veel tijd vergen om deze omstandigheden te veranderen.

Men kan echter stellen dat het optreden van de Commissie in haar algemene betrekkingen met de partnerlanden, en in dit geval in haar samenwerking met Brazilië, er juist door vooraf getroffen maatregelen op gericht is een eind te maken aan dit soort situaties.

Telkens als verwacht wordt dat haar optreden doeltreffend kan zijn, streeft de Commissie er derhalve naar, op basis van beoordelingselementen waarover zij beschikt, om de autoriteiten te benaderen langs wegen die haar het meest geschikt lijken.

(98/C 196/66)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3992/97**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Raad***(15 januari 1998)*

Betreft: Racistisch geweld in Duitsland

Volgens gegevens van het Duitse Bureau voor misdaadbestrijding zijn sinds vorig jaar de gevallen van neonazistische agressie met 14 % toegenomen tot een totaal aantal van 5.173; de agressie richtte zich tegen Portugezen, Italianen, Turken, Grieken en werknemers van andere nationaliteit.

Een van de slachtoffers van dit racistisch geweld was de Griekse gastarbeider Anastassios Dalakouras, die op 8 november 1997 in een dorp van de deelstaat Brandenburg door een groep rechtsradicalen werd overvallen en zwaar gewond.

Kan de Raad meedelen, overwegende dat controle op dergelijke racistische acties en uitingen tot de bevoegdheden van de Europese Unie behoort, aangezien het hier enerzijds de bescherming van de rechten van de mens en anderzijds het beginsel van het vrij verkeer van personen betreft, hoeveel personen bij bovengenoemde gevallen van geweld zijn gearresteerd en welke beschuldigingen tegen hen zijn ingebracht? Welke maatregelen denkt de Duitse regering te nemen om de gevallen van racistisch geweld op haar grondgebied in te perken?

Antwoord

(30 maart 1998)

1. De Raad veroordeelt alle door racisme of vreemdelingenhaat ingegeven handelingen. De Raad beschikt niet over statistieken betreffende de door de Geachte Afgevaardigde vermelde incidenten.
2. In dit verband vestigt de Raad de aandacht op het gemeenschappelijk optreden van 15 juli 1996 ter bestrijding van racisme en vreemdelingenhaat ⁽¹⁾. Zoals in dit gemeenschappelijk optreden bepaald is, zal de Raad voor eind juni 1998 beoordelen of de lidstaten hun uit dit gemeenschappelijk optreden voortvloeiende verplichtingen zijn nagekomen en daarbij rekening houden met de aangehechte verklaringen. Het ligt niet op de weg van de Raad om zich uit te spreken over preventieve maatregelen die door de regeringen van de lidstaten moeten worden genomen.
3. De Raad memoreert tenslotte het bestaan van het Europees Waarnemingscentrum voor racisme en vreemdelingenhaat, dat is opgericht bij Verordening nr. 1035/97 van de Raad van 2 juni 1997. De Raad van Bestuur van het Waarnemingscentrum heeft op 21 januari 1998 voor het eerst vergaderd in Wenen. Het voornaamste doel van het Waarnemingscentrum bestaat in de levering van objectieve, betrouwbare en vergelijkbare gegevens aangaande verschijnselen van racisme, vreemdelingenhaat en antisemitisme op Europees niveau aan de Gemeenschap en haar lidstaten. Die gegevens zullen zeer nuttig zijn met het oog op de maatregelen die de lidstaten of de Unie op hun respectieve bevoegdheidsgebieden zullen moeten treffen.

⁽¹⁾ PB L 185 van 24.07.1996, blz. 5.

(98/C 196/67)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-3993/97

van Olivier Dupuis (ARE) aan de Raad

(15 december 1997)

Betreft: Het geval van de heer Khemaïs Csila (Tunesië)

De heer Khemaïs Csila, Tunesisch onderdaan en vice-voorzitter van de Tunesische Liga van de mensenrechten, is op 29 september 1997 gearresteerd wegens een politieke verklaring waarin hij uiteenzette waarom hij een hongerstaking begon, o.a. met het oog op het terugkrijgen van zijn werk en van zijn paspoort. Hier staat hier duidelijk de vrijheid van meningsuiting op het spel. Overigens heeft de delegatie van het Europees Parlement tijdens een recent bezoek aan Tunis een aantal gevallen van schendingen van de mensenrechten en de grondrechten aan de orde gesteld, waaronder dat van de heer Csila.

Welke maatregelen heeft de Raad genomen of denkt hij te nemen, opdat een einde komt aan de willekeurige hechtenis van de heer Khemaïs Csila en de ongegronde vervolgingen waaronder hij gebukt gaat? Welke initiatieven denkt de Raad meer in het algemeen te ontplooiën om de Tunesische autoriteiten ertoe te bewegen een einde te maken aan de schendingen van de mensenrechten en vastberaden een begin te maken met de democratisering en de opbouw van een rechtsstaat?

Antwoord

(30 maart 1998)

De Raad hecht veel politiek belang aan de bevordering en de naleving van de mensenrechten in Tunesië en volgt de ontwikkelingen aldaar op de voet.

Zoals de Geachte Afgevaardigde ongetwijfeld weet, was Tunesië het eerste land aan de Middellandse Zee dat een nieuwe Euro-mediterrane overeenkomst ondertekende. Deze overeenkomst stelt een politieke dialoog in waarbinnen beide partijen openlijk over allerlei politieke onderwerpen, met inbegrip van de mensenrechten, kunnen discussiëren. Bovendien bevat de overeenkomst een „mensenrechtenclausule” die bepaalt dat de betrekkingen tussen de partijen „en alle bepalingen van deze overeenkomst gebaseerd zijn op de eerbiediging van de democratische beginselen en de mensenrechten die de grondslag van hun binnen- en buitenlands beleid vormen en een wezenlijk onderdeel van de overeenkomst zijn”.

Evenals een delegatie van het Europees Parlement onlangs heeft gedaan, heeft de Raad de kwestie van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden aan de orde gesteld en zal hij dat blijven doen, zowel in algemene zin als met betrekking tot specifieke gevallen zoals dat van de heer Khémaïs Csila, daarbij zijn Tunesische gesprekspartners herinnerend aan hun verantwoordelijkheden en verbintenissen ten aanzien van de mensenrechten in het kader van de overeenkomst EG-Tunesië en van het Barcelonaproces.

(98/C 196/68)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3996/97

van Friedhelm Frischenschlager (ELDR) aan de Commissie

(14 januari 1998)

Betreft: Vrij verkeer van werknemers

De autonome provincie Bolzano (Italië) heeft voor haar gebied in de afgelopen 30 jaar uitgebreide wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften uitgevaardigd ter bevordering van overheidswege van de aankoop van onroerend goed door gezinnen en personen met lage inkomens voor gebruik als eerste woning, en voor andere woonsubsidies (o.a. toewijzing van gesubsidieerd bouwland, huurtoeslagen, noodhulpmaatregelen, enz.).

Afgezien van het criterium economische behoefte wordt zowel de verlening van de subsidies als hun omvang in de eerste plaats afhankelijk gesteld van de vraag hoe lang degene die steun ontvangt in het gebied van de autonome provincie Bolzano gevestigd is geweest (artikel 4 van de provinciale wet nr. 4 van 2.4.1962). De plaats van vestiging in andere lidstaten van de Gemeenschap blijft buiten beschouwing.

Is de Commissie van deze bepalingen op de hoogte?

Is de Commissie verder van mening dat deze regeling, met name voorzover deze wordt toegepast op werknemers uit andere lidstaten van de Gemeenschap, strookt met het communautairrechtelijke verbod op discriminatie en derhalve in het bijzonder met artikel 9 van verordening van de Raad (EEG) nr. 1612/68 ⁽¹⁾ van 15 oktober 1968, vooral ook met het oog op de lange termijnen die voor de vestigingsduur gelden?

Kan de Commissie, mocht zij van mening zijn dat deze regeling indruist tegen de Gemeenschapswetgeving, mededelen welke stappen zij heeft ondernomen, resp. zal ondernemen, om de eerbiediging van de Gemeenschapswetgeving te waarborgen?

⁽¹⁾ PB L 257 van 19.10.1968, blz. 2.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(24 februari 1998)

De Commissie zal zich tot de Italiaanse autoriteiten wenden om kennis te nemen van alle details van de inbreukmakende regeling. Op grond van deze details zal kunnen worden vastgesteld of de door de geachte afgevaardigde beschreven situatie een indirecte discriminatie van de communautaire werknemer ten opzichte van de Italiaanse werknemer inhoudt.

(98/C 196/69)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-3998/97**van Eva Kjer Hansen (ELDR) aan de Commissie***(14 januari 1998)*

Betreft: Vertraagde betaling in het kader van het PACTE-beheer

De Commissie heeft in haar antwoord op mijn laatste vraag (H-0718/97) ⁽¹⁾ verzekerd dat zij had geleerd van haar fouten en dat deze in de toekomst zullen worden opgelost. Helaas zijn de huidige problemen nog altijd niet opgelost en ik voel mij derhalve verplicht het ernstig wanbeheer van het PACTE-programma opnieuw aan de orde te stellen, als gevolg waarvan grote vertragingen bij de betaling aan de aannemers zijn ontstaan.

1. Is de Commissie zich bewust van de financiële gevolgen door de grote vertragingen bij de betaling van onderaannemers? In een bepaald project uit 1995 moesten de onderaannemers 22 maanden op hun geld wachten. Vindt de Commissie het aanvaardbaar dat als gevolg van onbetaalde rekeningen bedrijven en personen failliet zijn gegaan?
2. Welke concrete maatregelen denkt de Commissie te nemen om ervoor te zorgen dat het PACTE-kantoor in Straatsburg en de interne administratie van de Commissie van het programma behoorlijk worden beheerd zodat verzekerd is dat de onderaannemers worden betaald?

⁽¹⁾ Volledig verslag der vergaderingen van het EP (november 1997).

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(27 februari 1998)*

De Commissie heeft in februari 1997 de laatste tranches van de communautaire bijdrage uitbetaald aan het bureau dat dit programma beheert.

In maart 1997 heeft zij het bureau PACTE in Straatsburg gewezen op de urgentie van de betaling van de saldi voor de projecten. Nadat dit kantoor bij bepaalde projectleiders onregelmatigheden had vastgesteld, heeft het een audit laten uitvoeren om zich ervan te vergewissen dat de betalingsaanvragen wel degelijk met daadwerkelijke uitgaven overeenstemden.

Projectleiders moeten zich derhalve tot het bureau PACTE wenden om te weten hoe het staat met de betaling van de saldi voor hun project.

De Commissie is zich bewust van de problemen die een gedelegeerd financieel beheer met zich brengt. Daarom is zij voornemens om voor dergelijke acties van deze financieringswijze af te stappen.

(98/C 196/70)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4002/97**van Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) aan de Commissie***(14 januari 1998)*

Betreft: Europees voorraadbeheersysteem door farmaceutisch bedrijf

Sinds 1 maart 1996 heeft MSD gewerkt aan een Europees voorraadbeheersysteem voor zeven belangrijke geneesmiddelen. Daarbij wordt de per klant (lees: farmaceutische groothandel) beschikbare hoeveelheid geneesmiddelen per half jaar gebaseerd op de verkoopprognoses voor elk van deze geneesmiddelen. Deze prognoses worden opgesteld aan de hand van de verkopen in het afgelopen half jaar, aangepast met een verwachte groeifactor per product. MSD behoudt zich het recht voor alle bestellingen die de prognose te boven gaan niet te leveren.

1. Is de Commissie op de hoogte van een Europees voorraadbeheersysteem voor zeven belangrijke geneesmiddelen dat sinds 1 maart 1996 toegepast wordt door MSD?
2. Is een dergelijk systeem verenigbaar met de mededingingsregels die op de interne markt gelden? Zo nee, wat denkt de Commissie hieraan te doen?
3. Welke actie onderneemt de Commissie om te bereiken dat de geneesmiddelenproducenten in de lidstaten onder gelijke voorwaarden de prijs van hun geneesmiddelen kunnen bepalen, zodat dergelijke voorraadbeheersystemen ter bescherming tegen parallelimport niet meer nodig zijn? Wat zijn de resultaten van deze actie?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(19 februari 1998)*

1. De Commissie kan het geachte Parlementslid bevestigen dat MSD International services inderdaad per 1 maart 1996 voor zijn belangrijkste geneesmiddelen een Europees voorraadbeheersysteem heeft ingevoerd.
2. MSD heeft overeenkomstig Verordening 17/62 van de Raad, eerste verordening over de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag ⁽¹⁾, het Europese voorraadbeheersysteem bij de Commissie aangemeld (kennisgeving van 1 maart 1996, zaak IV/35.928/F3).

De zaak-ADALAT (beschikking 96/478/EG van de Commissie van 10 januari 1996 inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EG-Verdrag ⁽²⁾), die op een soortgelijk probleem betrekking heeft, is op dit ogenblik aanhangig bij het Gerecht van eerste aanleg. De Commissie vindt dat zij de beslissing van het Gerecht moet kennen alvorens haar standpunt in de zaak-MSD te bepalen.

3. De meeste lidstaten hebben maatregelen van economische aard genomen ten aanzien van het op de markt brengen van geneesmiddelen om in het kader van de volksgezondheid de uitgaven aan deze producten onder controle te houden. Deze maatregelen brengen dikwijls directe of indirecte controles op de geneesmiddelenprijzen met zich mee waarmee wordt beoogd het feit te compenseren dat er geen of onvoldoende concurrentie is; ook omvatten zij beperkingen ten aanzien van het assortiment geneesmiddelen dat onder de nationale stelsels van ziektekostenverzekering valt. Dit soort maatregelen is verenigbaar met het Gemeenschapsrecht mits zij geen discriminatie inhouden ten opzichte van producten die uit andere lidstaten worden ingevoerd en in overeenstemming zijn met de vereisten inzake doorzichtigheid zoals vastgelegd in richtlijn 89/105/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de doorzichtigheid van maatregelen ter regeling van de prijsstelling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en de opneming daarvan in de nationale stelsels van gezondheidszorg ⁽³⁾.

De Commissie is met de lidstaten en de betrokken sociale partners, met name de farmaceutische industrie, een dialoog aangegaan met het doel de interne markt ook op dit gebied te voltooiën. De discussie hierover die tijdens de rondetafelgesprekken in december 1996 en december 1997 in Frankfurt op gang is gekomen, zal binnenkort in de Raad Interne markt worden voortgezet.

⁽¹⁾ PB 13 van 21.2.1962

⁽²⁾ PB L 201 van 9.8.1996

⁽³⁾ PB L 40 van 11.2.1989

(98/C 196/71)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4003/97**van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie***(14 januari 1998)*

Betreeft: Inkomsten voor de EU-begroting door een heffing op vissersboten

Volgens gegevens van de „Bonden van eigenaren van vissersboten in de lidstaten van de EU” moet iedere eigenaar van een dergelijke boot, wil hij een visvergunning krijgen, een bepaald geldbedrag storten, waarvan een gedeelte voor de communautaire begroting en de rest voor de lidstaten van de Unie bestemd is.

Kan de Commissie meedelen waar in de communautaire begroting deze bedragen als inkomsten kunnen worden teruggevonden, hoeveel zij in 1997 beliepen en tevens of haar diensten overwegen deze heffing te verhogen?

Antwoord van mevr. Bonino namens de Commissie*(12 februari 1998)*

Reders van communautaire schepen die een visvergunning wensen te verkrijgen in het kader van een tussen de Gemeenschap en een derde land gesloten visserijovereenkomst:

- betalen geen kosten wanneer het een overeenkomst op basis van wederkerigheid betreft. Overeenkomsten op basis van wederkerigheid zijn overeenkomsten waarbij de Gemeenschap in ruil voor de aan communautaire schepen verleende vangstmogelijkheden in de wateren van een derde land aan schepen uit dit derde land vangstmogelijkheden in de communautaire wateren toekent. Deze overeenkomsten betreffen de Noordzee, de Oostzee en het noordelijk deel van de Atlantische Oceaan;

- betalen licentierechten wanneer het overeenkomsten betreft voor de toegang tot een visserijzone in ruil voor een financiële tegenprestatie. Overeenkomsten met een financiële tegenprestatie zijn overeenkomsten waarbij een derde land aan communautaire schepen vangstmogelijkheden verleent in ruil voor een door de Commissie te leveren financiële tegenprestatie en een bijdrage ten laste van de reder van het schip die de vergunning aanvraagt. Deze bijdrage wordt door de reder in haar geheel aan het derde land betaald. Dit type overeenkomst wordt gesloten met landen in het zuidelijk deel van de Atlantische Oceaan en de Indische Oceaan, die lid zijn van de groep landen in Afrika, het Caribische gebied en de Stille Oceaan (ACS).

Bijgevolg betaalt de reder die voor zijn schip een visvergunning aanvraagt, de Commissie geen geld en op de begroting van de Commissie komen dergelijke bedragen dan ook nergens voor.

(98/C 196/72)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4004/97
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie

(14 januari 1998)

Betreft: Bomaanslag op het oecumenisch patriarchaat in Istanbul

Op 3 december 1997 werd een bomaanslag op het oecumenisch patriarchaat in Istanbul gepleegd. De bom explodeerde op het dak van de Heilige Georgios-kerk, was afkomstig van het terrein ten noorden van de tuin van het patriarchaat en werd naar de mening van Turkse ambtsdragers geworpen vanaf de minaret van een moskee die juist achter de ambtswoning van de patriarch gelegen is.

Deze aanslag had tot gevolg dat diaken Nektarios van het oecumenisch patriarchaat aan de schouder werd gewond en dat herhaald chirurgisch ingrijpen geboden was om de scherven van de bom bij hem te verwijderen. Er dient op te worden gewezen dat, ondanks de herhaalde aanslagen op het oecumenisch patriarchaat, de veiligheidsmaatregelen ontoereikend blijven.

Kan de Commissie mededelen welke acties zij denkt te ondernemen opdat de Turkse autoriteiten er eindelijk toe worden gebracht doeltreffende maatregelen tot beveiliging van het oecumenisch patriarchaat te treffen, zodat dergelijke incidenten in de toekomst kunnen worden vermeden?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(5 februari 1998)

Het Turkse ministerie van Buitenlandse Zaken heeft in december 1997 de aanslag die op het orthodoxe Patriarchaat werd gepleegd, officieel veroordeeld. Het ministerie Van Buitenlandse Zaken heeft er bij die gelegenheid de nadruk op gelegd dat alles in het werk zou worden gesteld opdat de daders zouden worden aangehouden en gedagvaard evenals om te vermijden dat deze feiten zich opnieuw zouden voordoen. Het onderzoek is op dit ogenblik aan de gang.

Wat de veiligheidsmaatregelen betreft die na deze aanslag werden genomen, wijzen de inlichtingen die door de Commissie bij het oecumenisch Patriarchaat in Istanbul werden ingewonnen op de permanente aanwezigheid van gewapende politieagenten die ter bescherming van het Patriarchaat aangesteld werden en ook op de opstelling van ononderbroken politiepatrouilles in de omgeving van het gebouw. Het Patriarchaat heeft zich tevreden verklaard met de door de Turkse autoriteiten genomen maatregelen.

(98/C 196/73)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4006/97
van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie

(14 januari 1998)

Betreft: De communautaire leesteenindustrie en het milieu

Kan de Commissie mededelingen verstrekken over de communautaire subsidies die momenteel aan de communautaire leesteenindustrie worden verstrekt om bij te springen in de hoge milieukosten waarmee deze bedrijfstak te kampen heeft en die haar concurrentiepositie op de markt dreigt te verzwakken?

Is de Commissie voornemens nieuwe steunmaatregelen vast te stellen voor de communautaire bedrijven in deze sector om tegemoet te komen in deze kosten?

Kan de Commissie mededelingen verstrekken over de reeds vastgestelde of in voorbereiding zijnde maatregelen ter inrichting van afvalopslagplaatsen en met het oog op een betere benutting van afval in het kader van de communautaire leesteenindustrie?

(98/C 196/74)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4007/97

van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie

(14 januari 1998)

Betreft: Campagne voor het promoten van Europese leesteen

Het promoten van Europese leesteen laat in het algemeen te wensen over. Het prestige van dit product berust op traditie en de onovertroffen resultaten als afdekkingsmateriaal. In de landen die van oudsher niet tot de afnemers kunnen worden gerekend, echter, is leesteen een grotendeels onbekend bouw materiaal omdat veel architecten en aannemers niet op de hoogte zijn van de technische kenmerken ervan, noch weten hoe het moet worden gebruikt, wat de duurzaamheid ervan is en welke „prestaties” het levert. De algemene indruk is er een van een duur product dat zich uitsluitend leent voor historische panden of zeer luxueuze bouwprojecten. Evenmin is men ervan doordrongen dat onze Europese leesteen een ander product is dan de leesteen van derde landen, noch is men zich bewust van het maatschappelijke belang van deze bedrijfstak.

Acht de Commissie het gelet op het bovenstaande niet noodzakelijk om op communautair niveau subsidie beschikbaar te stellen voor het promoten van Europese leesteen?

Heeft de Commissie maatregelen getroffen of is zij voornemens maatregelen te nemen om Europese leesteen onder de aandacht te brengen en meer bekendheid te geven?

(98/C 196/75)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4010/97

van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie

(14 januari 1998)

Betreft: Kwaliteitsnormen voor communautaire leesteen

Momenteel is er op communautair niveau geen enkele norm die specifiek voorziet in kwaliteitscontroles voor binnen de EU geproduceerde leesteen, noch in controles op de kwaliteit van uit derde landen geïmporteerde leesteen.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij heeft getroffen of denkt te nemen om specifieke, geharmoniseerde controles op te zetten met betrekking tot de kwaliteit van binnen de EU geproduceerde leesteen en die van uit derde landen geïmporteerde leesteen?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-4006/97, E-4007/97 en E-4010/97
van de heer Bangemann namens de Commissie**

(6 februari 1998)

In haar verslag aan de Raad over de uitvoering van de conclusies van de Raad van 18 november 1993 over de niet-energetische winningsindustrie (¹), heeft de Commissie geconstateerd dat de communautaire wetgeving in de problematiek van de milieukosten een veel minder belangrijke rol speelt dan de nationale of subnationale regelgeving. Hoewel zij het regionale belang van de sector en de mogelijkheid van steun uit de structuurfondsen niet wil uitsluiten, beschikt de Commissie niet over financiële instrumenten om dergelijke kosten te compenseren.

De Commissie heeft geen middelen om de producten van de leesteensector rechtstreeks te promoten; zij is overigens van oordeel dat dit in de eerste plaats een taak is van de beroepsorganisaties. Ze wijst erop dat acties op het gebied van beroepsopleiding, in samenwerking met andere betrokkenen uit de bouwwereld of zelfs de onderzoekssector, aan deze doelstelling kunnen bijdragen.

De tenuitvoerlegging van Richtlijn 89/106/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake voor de bouw bestemde producten ⁽²⁾, waarbij de sector via de normalisatiewerkzaamheden betrokken is, zal waarschijnlijk een gunstig effect hebben op het imago van het product en op het internationale concurrentievermogen van de communautaire producenten. Ingevolge het positieve advies van het permanent comité voor de bouw, heeft de Commissie op 20 november 1997 Beschikking 97/808/EG gegeven, die betrekking heeft op een procedure voor de conformiteitsverklaring van deze producten, voor zover zij behoren tot de „bestratingsproducten en vloerafwerkingen” (floorings) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ SEC (96) 852.

⁽²⁾ PB L 40 van 11.2.1989.

⁽³⁾ PB L 331 van 3.12.1997.

(98/C 196/76)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4008/97

van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie

(14 januari 1998)

Betreft: Onderzoek en technologische ontwikkeling in de communautaire leesteenindustrie

De Commissie verwijst in haar voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende het vijfde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002) COM(97)0142 def. ⁽¹⁾, op bladzijden 6-7 naar het feit dat de KMO's in hun hoedanigheid van vectoren en actoren op het gebied van innovatie tweederden van de werkgelegenheid van de Europese Unie genereren en daarom moeten kunnen beschikken over een gemakkelijke toegang tot de geavanceerde technologieën die zij nodig hebben en tot de mogelijkheden die de communautaire onderzoeksprogramma's bieden. Tegelijkertijd wijst de Commissie erop dat het menselijk potentieel van de EU, d.w.z. de kwaliteit van haar onderzoekers, ingenieurs en technici, gehandhaafd moet blijven, kwantitatief moet worden uitgebreid en beter moet worden benut.

98 % Van de communautaire leesteenbedrijven zijn KMO's. Kan de Commissie in dit verband mededelen welke projecten door de EU worden gefinancierd in het kader van het vierde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1995-1998) en waaraan leesteenbedrijven hebben deelgenomen en kan zij hierbij het land vermelden, het totaalbedrag van het project en het bedrag van de communautaire cofinanciering?

Kan de Commissie voorts mededelen of in het kader van het vijfde kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002) specifiek rekening zal worden gehouden met de leesteensector?

⁽¹⁾ PB C 173 van 7.6.1997, blz. 10.

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(4 februari 1998)

De leesteensector heeft, evenals andere industriële sectoren van de delfstofwinning en steenbewerking, de mogelijkheid om deel te nemen aan het vierde kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling (OTO) ⁽¹⁾, met name aan het programma op het gebied van industrie- en materiaaltechnologie (IMT), maar ook aan andere programma's, zoals die op het gebied van informatietechnologie, energie en milieu.

Aangezien de onderzoeksactiviteiten van het vierde OTO-kaderprogramma niet zijn gericht op specifieke industriële sectoren, kunnen er, in plaats van gedetailleerde gegevens per sector, beter concrete voorbeelden worden gegeven.

In dit verband kunnen drie projecten worden genoemd die zijn gefinancierd in het kader van de acties voor technologiestimulering (CRAFT) van het IMT-programma. Bij deze projecten zijn 16 kleine en middelgrote ondernemingen uit Spanje, Ierland, Portugal, Finland en het Verenigd Koninkrijk betrokken.

1. Een volledige innovatieve productielijn voor de fabricage van leistenen vloertegels
projectnr. BES2-5168; communautaire financiering: 187.000 ecu.
2. Terugwinning van leesteenafval
projectnr. BES2-2134; communautaire financiering: 387.500 ecu.
3. Ontwikkeling van geëxpandeerde leesteen voor gebruik in de tuinbouw en gecombineerd gebruik
projectnr. BES2-5271; communautaire financiering: 309.800 ecu.

Het voorstel voor het vijfde OTO-kaderprogramma ⁽²⁾ heeft ten doel de deelname van MKB's te bevorderen, met name in het kader van het programma „Innovatie en deelneming van het MKB”. Net als in het verleden kunnen er ondernemingen uit de lesteensector aan deelnemen, met name aan de activiteiten „Totstandbrenging van een gebruikersvriendelijke informatiemaatschappij” en „Bevordering van een concurrerende en duurzame groei”.

(1) PB L 126 van 18.5.1994.

(2) COM(97)142 def.

(98/C 196/77)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4009/97

van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie

(14 januari 1998)

Betreft: De concurrentiepositie van de communautaire lesteenindustrie

De belangrijke communautaire lesteenindustrie vormt een sector met een lange traditie en een veelbelovende toekomst, die in verscheidene lidstaten is vertegenwoordigd en alleen al in Spanje verantwoordelijk is voor rechtstreekse werkgelegenheid voor 4.800 personen en indirecte werkgelegenheid voor ruim 19.000 mensen, waarbij nog komt dat deze industrie zich vooral bevindt in perifere gebieden met een economische achterstand of in gebieden waarin sprake is van industriële neergang. De concurrentiepositie van deze bedrijfstak wordt ernstig bedreigd door de import van lesteen uit derde landen, waar het niet zo nauw wordt genomen met de sociale en arbeidsomstandigheden, en waar de milieuwetgeving ver achterblijft bij die van de EU.

Beseft de Commissie dit wel?

Kan de Commissie mededelingen verstrekken over de maatregelen die zij heeft genomen of denkt te nemen ter versterking van de concurrentiepositie van de communautaire lesteenindustrie?

Kan de Commissie mededelen welke landen lesteen exporteren naar de EU, met vermelding van de respectieve omvang van deze export en van de voorwaarden die hierop van toepassing zijn?

Kan de Commissie aangeven welk douanetarief op de invoer van bewerkte lesteen wordt toegepast?

Kan de Commissie mededelen welke economische en/of handelsakkoorden tussen de EU en derde landen rechtstreeks of indirect van belang zijn voor de lesteenindustrie van deze derde landen?

(98/C 196/78)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4011/97

van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie

(14 januari 1998)

Betreft: Export van communautaire lesteen

De EU importeert uit derde landen als China en Brazilië veel meer lesteen dan zij naar deze landen exporteert.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij heeft genomen of denkt te nemen om de export van communautaire lesteen uit derde landen te bevorderen?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-4009/97 en E-4011/97
van Sir Leon Brittan namens de Commissie**

(6 februari 1998)

De Gemeenschap is een netto-exporteur van bewerkte lesteen. In 1996 bedroeg de uitvoer van dit product 43.610 ton (waarvan 7.997 ton uit Spanje), terwijl de invoer 26.639 ton beliep. De cijfers voor het eerste halfjaar van 1997 geven dezelfde tendens te zien als het voorgaande jaar.

Het betrokken product wordt uit een zeer beperkt aantal landen in de Europese Gemeenschap ingevoerd. In 1996 was namelijk 85 % van de communautaire invoer uit slechts vijf landen afkomstig, te weten Brazilië (5.501 ton), China (5.158 ton), India (4.864 ton), Noorwegen (4.538 ton) en Canada (3.091 ton). De uitvoer uit de Gemeenschap is in hoofdzaak op de Verenigde Staten, Japan, Australië en Zwitserland gericht.

Op de invoer in de Gemeenschap is de zogenaamde „meestbegunstigingsclausule” van toepassing waaraan een ad valoremrecht van 2,1 % verbonden is. Opgemerkt zij evenwel dat de invoer uit de landen van de Europese Economische Ruimte (EER) (bijvoorbeeld Noorwegen) en de landen van Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Zuidzee vrijgesteld is van douanerechten. Bovendien worden de betrokken producten overeenkomstig het schema van algemene preferenties (SAP) ten gunste van de ontwikkelingslanden als niet-gevoelige producten beschouwd. Dit betekent dat zij bij invoer niet aan douanerechten zijn onderworpen. Het is niet de bedoeling dat de status van deze producten vóór het verstrijken van het huidige schema (op 31 december 1998) wordt herzien.

Brazilië, China en India komen in aanmerking voor dit schema van algemene preferenties. Voor China werden, gezien de industriële ontwikkeling van dit land in de betrokken sector, de voordelen van het SAP geleidelijk afgeschaft. Dit is de reden waarom met ingang van 1 januari 1997 de preferentiële marge voor de invoer van bewerkte leesteen uit China met 50 % werd verminderd en deze marge vanaf 1 januari 1998 werd afgeschaft. Het volledige douanerecht van 2,1 % is derhalve opnieuw op dit land van toepassing.

De Commissie stelt alles in het werk om de communautaire uitvoer te bevorderen en de toegang tot de markt van derde landen voor de communautaire industrie te verbeteren. Zoals het geachte Parlementslid ongetwijfeld bekend is, heeft de Commissie in 1996 een nieuw initiatief genomen — de zogenaamde „markttoegangsstrategie” — dat erop gericht is de belemmeringen voor de communautaire uitvoer te identificeren en op te heffen. De lesteensector werd evenals alle andere takken van industrie uitgenodigd en aangemoedigd actief deel te nemen aan het opsporen van deze belemmeringen voor de internationale handel. De Commissie zal in overleg met de lidstaten alle noodzakelijke en dienstige maatregelen nemen om een oplossing te vinden voor deze problemen.

Bovendien zij opgemerkt dat de Commissie een mededingingsbeleid voert ten gunste van de extractieve industrie, dat gebaseerd is op de mededeling betreffende de concurrentiepositie van de niet-energetische winningsindustrie ⁽¹⁾ en de desbetreffende conclusies van de Raad van 18 november 1993. Deze documenten worden te zamen met een verslag van de Raad ⁽²⁾ over de op dit gebied genomen maatregelen rechtstreeks ter informatie aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toegezonden. Deze initiatieven, die ook betrekking hebben op andere extractieve activiteiten in verband met de productie van bouwmaterialen, beogen in hoofdzaak een grotere transparantie van de markten en een beter toezicht op de gevolgen van de milieuwetgeving voor de extractieve activiteiten. In het kader hiervan publiceert de Commissie op gezette tijden op basis van door de sector zelf verstrekte gegevens een jaarverslag over de Europese mineralen, dat ten doel heeft de transparantie van de markt te verbeteren voor de consumenten en voor de producenten, die overigens dikwijls tot het midden- en kleinbedrijf behoren. De Europese Vereniging van leesteenproducenten werd verzocht hieraan zijn medewerking te verlenen. Wat het milieu-aspect betreft, is de Commissie van mening dat de milieuwetgeving van de Gemeenschap rekening houdt met het bijzondere karakter van de extractieve sector en te dien einde voorziet in de flexibiliteit die deze wegens zijn omvang en de aard van het productieproces nodig heeft. Dit is het geval voor de steengroeven waarop Richtlijn 85/337/EEG, gewijzigd bij Richtlijn 97/11/EEG betrekking heeft — Milieu-effectbeoordeling van openbare en particuliere projecten ⁽³⁾ en ontwerp-richtlijn betreffende de afvalstoffen ⁽⁴⁾.

Meer recent heeft de Commissie een mededeling over de concurrentiepositie van de bouwnijverheid goedgekeurd waarin ook de bouwmaterialen aan bod komen ⁽⁵⁾. In deze mededeling worden vier grote strategische doelstellingen en meer dan 60 specifieke acties uiteengezet die ten doel hebben de concurrentiepositie van deze tak van industrie te verbeteren.

⁽¹⁾ SEC(92) 1884 def.

⁽²⁾ SEC(96) 852.

⁽³⁾ PB L 73 van 14.3.1997.

⁽⁴⁾ PB C 156 van 24.5.1997.

⁽⁵⁾ COM(97) 539 def.

(98/C 196/79)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4015/97**van Thomas Megahy (PSE) aan de Commissie***(14 januari 1998)**Betreft:* Misleidende reclame van luchtvaartmaatschappijen

De Britse instantie voor de reclame (Advertising Standards Authority) heeft onlangs bepaald dat luchtvaartmaatschappijen en reisbureaus in hun reclame de reële kosten van alle vluchten voor de reizigers moeten aangeven, inclusief luchthaven- en andere belasting, seizoenpremies en externe kosten. Is de Commissie op de hoogte van de situatie in de andere lidstaten en kan zij overwegen een richtlijn voor te stellen die de met ingang van 1 januari 1998 in het VK geldende praktijk zal generaliseren?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie*(26 februari 1998)*

De Commissie heeft met vreugde kennis genomen van het Britse initiatief om vliegtuigpassagiers beter te informeren over de reële kosten van alle vluchten. Het is de Commissie niet bekend of er soortgelijke initiatieven in andere lidstaten zijn genomen.

Wel heeft de Commissie opdracht gegeven voor een allesomvattende studie om de voorwaarden van de luchtvervoerscontracten te evalueren vanuit het oogpunt van de consument. In deze studie komt met name de vraag aan de orde hoe de passagiers het best over o.a. de prijzen kunnen worden geïnformeerd teneinde over het al dan niet aangaan van het contract te kunnen beslissen; hierover is momenteel overleg met de gehele luchtvaartindustrie gaande. De Commissie zal overwegen of er in het licht van de studie en het overlegproces nieuwe initiatieven nodig zijn.

(98/C 196/80)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4018/97**van Panayotis Lambrias (PPE) aan de Commissie***(14 januari 1998)**Betreft:* Inrichting van een Griekse afdeling aan de in aanbouw zijnde derde Europese school

Hoewel de Griekse gemeenschap in Brussel vele zielen telt, kennen de twee bestaande Europese scholen in Brussel slechts één Griekse afdeling. In de nabije toekomst wordt evenwel een aanzienlijke stijging van het aantal Grieks-taligen in Brussel verwacht door de overplaatsing van de Rekenkamer uit Luxemburg en de toetreding van Cyprus tot de Europese Unie. Afgezien daarvan neemt, ook het normale aantal Grieken dat naar Brussel komt om daar te wonen, steeds toe.

Kan de Commissie maatregelen nemen voor de inrichting van een tweede Griekse afdeling aan de in aanbouw zijnde derde Europese school in Brussel, welk desideratum reeds gesteund wordt door een groot aantal ouders (320 handtekeningen) en waartegen bij de Permanente Griekse Vertegenwoordiging geen enkel bezwaar bestaat?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie*(4 februari 1998)*

De Raad van Bestuur, een intergouvernamenteel orgaan dat verantwoordelijk is voor de Europese scholen, is als enige bevoegd om het lesprogramma en de organisatie van dit programma vast te stellen. Bijgevolg zal hij te zijner tijd moeten beslissen welke taalafdelingen op de derde Europese school van Brussel, die thans in aanbouw is, worden ingevoerd. Bij deze beslissing moet rekening worden gehouden met de beginselen die ten grondslag liggen aan het onderwijskundig systeem van deze scholen.

De Commissie, die deel uitmaakt van de Raad van Bestuur en die een bijzonder groot belang hecht aan het goed functioneren van de Europese scholen, zal erop toezien dat deze beginselen worden nageleefd.

(98/C 196/81)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4019/97
van Panayotis Lambrias (PPE) aan de Commissie
(14 januari 1998)

Betreft: Financiering van onderzoek naar allergische ziekten

Volgens recente ramingen lijdt eenderde van de Europese bevolking aan een of andere allergische ziekte. Hoe denkt de Commissie het in de ontwerpfasen verkerende vijfde kaderprogramma voor onderzoek en ontwikkeling zodanig aan te passen dat aanzienlijke financiële steun kan worden gegeven voor het onderzoek naar de allergische ziekten in Europa, zulks mede met de overweging dat de kosten die deze ziekten veroorzaken, op 30 miljard ecu per jaar worden geraamd?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie
(25 februari 1998)

In het voorstel voor een vijfde kaderprogramma voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1998-2002), als gewijzigd door de Commissie op 14 januari 1998 na eerste lezing in het Parlement ⁽¹⁾, is een van de wetenschappelijke en technische doelstellingen van de eerste activiteit „Verbetering van het leefklimaat en het beheer van de biologische hulpbronnen”, in het kader van de kernactiviteit „Gezondheid, voeding en milieufactoren”, de ontwikkeling van tests voor de opsporing en procedés voor de bestrijding van toxinen, wat ook allergenen omvat, alsmede onderzoek naar door het milieu veroorzaakte of beïnvloede allergieën en de behandeling en preventie daarvan.

Het is de bedoeling dat de onderzoeksactiviteit van de Gemeenschap in de toekomst wordt aangevuld door een actieprogramma voor de volksgezondheid inzake met de milieuverontreiniging samenhangende ziekten, waarin de klemtoon zal worden gelegd op ademhalingsziekten en allergieën. Het desbetreffende voorstel van de Commissie wordt momenteel in het Parlement en de Raad besproken ⁽²⁾.

⁽¹⁾ COM(98)8.

⁽²⁾ PB C 214 van 16.7.1997.

(98/C 196/82)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4020/97
van Panayotis Lambrias (PPE) aan de Commissie
(14 januari 1998)

Betreft: Lood in het drinkwater

De Wereldgezondheidsorganisatie heeft het toegestane percentage lood in drinkwater drastisch verlaagd. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om de lidstaten te helpen bij een zo spoedig mogelijke beperking van de hoeveelheid lood in het drinkwater en hoe denkt zij de plaatselijke autoriteiten — en de Europese burgers in het algemeen — een brede voorlichting ter zake te geven, gezien het gevaar dat lood oplevert voor de menselijke gezondheid, met name voor zuigelingen en kleine kinderen?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie
(18 februari 1998)

In haar voorstel ⁽¹⁾ tot wijziging van Richtlijn 80/778/EEG van 15 juli 1980 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water ⁽²⁾ (de drinkwaterrichtlijn) heeft de Commissie de door de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) voor lood aanbevolen waarde van 10 microgram per liter (10 µg/l) aangenomen. Deze norm werd door het Parlement goedgekeurd (eerste lezing op 12 december 1996) evenals in het op 19 december 1997 vastgestelde gemeenschappelijke standpunt van de Raad over de voorgestelde richtlijn (nr. 12767/97).

Zodra de richtlijn is aangenomen, hetgeen in beginsel in de loop van 1998 zal gebeuren, zijn de lidstaten verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging ervan. Wegens de aanzienlijke financiële en praktische gevolgen beschikken de lidstaten bij wijze van uitzondering voor lood over een periode van 15 jaar, in plaats van de gebruikelijke vijf jaar, om aan de parameterwaarde van 10 µg/l te voldoen. In de periode tussen 5 en 15 jaar zal de tussentijdse norm 25 µg/l bedragen in plaats van 50 µg/l, de huidige norm voor lood.

⁽¹⁾ PB C 131 van 30.5.1995.

⁽²⁾ PB L 229 van 30.8.1980.

(98/C 196/83)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4021/97
van Panayotis Lambrias (PPE) aan de Commissie*(14 januari 1998)**Betreft:* Gevaarlijke levensmiddelen in supermarkten

Niet alleen uit recente studies van consumentenorganisaties, maar ook uit verklaringen van de bevoegde overheidsdiensten voor de controle van de kwaliteit van de levensmiddelen in Griekenland blijkt dat de volksgezondheid aldaar rechtstreeks wordt bedreigd door de verkoop van vervalste, bedorven en vervuilde levensmiddelen, waarbij het gehele gamma in het geding is, van tafelwater en olijfolie tot vlees, vleeswaren en verpakte producten. Het probleem wordt nog verergerd door het ontbreken van een uniforme instantie voor de controle op levensmiddelen: de bevoegdheid ter zake is nu verdeeld over 8 ministeries en ongeveer 50 directoren.

Welke maatregelen denkt de Commissie te treffen opdat Griekenland zich houdt aan de communautaire wetgeving inzake levensmiddelen en opdat het recht van de Griekse burger op gezondheid wordt gerespecteerd?

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie*(19 februari 1998)*

Op grond van Richtlijn 89/397/EEG inzake de officiële controle op levensmiddelen ⁽¹⁾ moeten de lidstaten de levensmiddelen in het meest geschikte stadium van productie, distributie en handel controleren. Controle, in de zin van deze richtlijn, houdt in dat levensmiddelenbedrijven worden geïnspecteerd en dat levensmiddelen worden bemonsterd, onderzocht en geanalyseerd, teneinde te garanderen dat de aan de Europese consument aangeboden levensmiddelen met de nationale en Europese wetgeving inzake levensmiddelen in overeenstemming zijn.

Krachtens artikel 5 van Richtlijn 93/99/EEG betreffende aanvullende maatregelen inzake de officiële controle op levensmiddelen ⁽²⁾ is de Commissie belast met de controle op en de beoordeling van de gelijkwaardigheid en de doeltreffendheid van de methodes die door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten bij de officiële levensmiddelencontrole worden gehanteerd. Met die bedoeling is de Commissie in 1996 en 1997 de situatie in Griekenland en andere lidstaten ter plaatse gaan opnemen. Dit eerste bezoek heeft aangetoond dat een betere communicatie en coördinatie tussen de Griekse autoriteiten de doeltreffendheid van het systeem voor de officiële levensmiddelencontrole zouden verbeteren. Een en ander is in het evaluatieverslag van de Commissie onder de aandacht van de Griekse autoriteiten gebracht. Om de vooruitgang te kunnen evalueren, zijn in 1998 verdere bezoeken aan Griekenland en de andere lidstaten gepland.

⁽¹⁾ PB L 186 van 30.6.1989.

⁽²⁾ PB L 290 van 24.11.1993.

(98/C 196/84)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4022/97
van Panayotis Lambrias (PPE) aan de Commissie*(14 januari 1998)**Betreft:* Maatregelen tegen de verdovende stof Ecstasy

Op het recente congres dat op 27 en 28 november 1997 in het Europees Parlement over synthetische drugs is gehouden, is uit de inleidingen en de gepresenteerde studies gebleken dat het gebruik van de stof „Ecstasy” een groot gevaar voor de jeugd oplevert. Deze stof en ook andere synthetische drugs worden in grote hoeveelheden in laboratoria binnen de Europese Unie vervaardigd; de stof wordt zeer goedkoop aangeboden en is voor jeugdige personen toegankelijk, terwijl het gebruik ervan vernietigende gevolgen voor de lichamelijke en geestelijke gezondheid en de ontwikkeling van de jeugd heeft.

Welke controlemaatregelen denkt de Commissie te nemen om een einde te maken aan het functioneren van illegale laboratoria voor de productie van de stof „Ecstasy” in de Europese Unie; hoe denkt zij de jeugd een brede voorlichting te geven over de gevaren die voortvloeien uit het gebruik van deze stof?

Antwoord van mevrouw Gradin namens de Commissie*(10 februari 1998)*

De Commissie dankt het geachte Parlementslid dat hij heeft gewezen op de resultaten van het congres over synthetische drugs dat op 27-28 november gezamenlijk werd georganiseerd door het Parlement, het Luxemburgse voorzitterschap en de Commissie. In het verslag van het Europese waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving (EWDD) uit 1997 en in het algemeen verslag van de Europol-drugseenheid (EDE) wordt beschreven hoe belangrijk het probleem van synthetische drugs is.

Op dit gebied is samenwerking op communautair niveau een prioriteit. De politiediensten van de lidstaten hebben de taak clandestiene laboratoria te ontdekken en er beslag op te leggen. Op grond van Richtlijn 92/109/EEG van de Raad van 14 december 1992 inzake de vervaardiging en het in de handel brengen van bepaalde stoffen die worden gebruikt voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen ⁽¹⁾ en van Verordening (EEG) nr. 3677/90 van de Raad van 13 december 1990 houdende maatregelen om te voorkomen dat bepaalde stoffen worden misbruikt voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen ⁽²⁾ houdt de Commissie toezicht op de intracommunautaire en externe handel van chemische producten die kunnen worden gebruikt voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen en psychotrope stoffen, in het bijzonder van ecstasy.

Om het door de Raad vastgestelde Gemeenschappelijk Optreden van 16 juni 1997 betreffende de uitwisseling van informatie, de risicobeoordeling en de controle inzake nieuwe synthetische drugs te uitvoeren te leggen zullen het EWDD, de EDE, de lidstaten en de Commissie ten volle moeten samenwerken.

Wat betreft de niet-geregistreerde chemische precursoren die kunnen worden gebruikt voor de illegale vervaardiging van nieuwe synthetische drugs, heeft de Commissie aan de Raad en het Parlement een wijziging van de bestaande gemeenschapswetgeving voorgesteld met het oog op de instelling van een waarnemingsstelsel op grond van vrijwillige meldingen door de bedrijven aan de autoriteiten betreffende verdachte zendingen van niet-geregistreerde chemische stoffen.

De Commissie is het ermee eens dat jongeren moeten worden voorgelicht over de gevaren van het gebruik van ecstasy. Het communautair actieprogramma inzake de preventie van drugsverslaving is gebaseerd op de specifieke vereisten van het EG-Verdrag met betrekking tot bescherming van de volksgezondheid en de preventie van ziekten. Beoogd wordt de samenwerking tussen lidstaten te bevorderen, hun maatregelen te ondersteunen en de coördinatie te bevorderen tussen hun beleid en programma's met teneinde het gebruik van alle soorten verdovende middelen en psychotrope stoffen, met inbegrip van de nieuwe synthetische drugs, en van de hiermee verbonden risico's te voorkomen.

In het kader van het programma worden transnationale partnerschappen ondersteund die gericht zijn op projecten inzake gezondheidsvoorlichting, onderwijs en opleiding, en op een beter begrip van de factoren die samenhangen met de consumptie van synthetische drugs (zoals het sociale imago van deze nieuwe drugs). Beoogd wordt de bundeling van deskundigheid inzake onderzoek, preventie en behandeling van ecstasy-gebruik te bevorderen, een vergelijking van de drugsscenes en de reacties in de verschillende lidstaten mogelijk te maken, na te gaan wat het perspectief van de jongeren is en te zorgen dat in preventief optreden de sociale omstandigheden aan bod kunnen komen.

In deze projecten worden gemeenschappelijke beginselen vastgesteld die de basis vormen voor het bepalen van de onderzoeksmethoden en het opstellen en verspreiden van geschikt voorlichtingsmateriaal ten behoeve van gebruikers en niet-gebruikers van „designer drugs”, evenals voor werk in groepen van leeftijdgenoten, een specifieke benadering van mannen of vrouwen en schadebeperking. Preventie van het gebruik van „designer drugs” in het kader van het drugpreventieprogramma heeft te maken met transnationale projecten die gericht zijn op sleutelfiguren in de jongerenwereld of op gebruikers, maar ook met een ruimere preventieve aanpak, zoals de komende Europese drugpreventieweek (16-22 november 1998). Tijdens deze week met als thema „Pluridisciplinariteit en drugspreventie: bewustmaking van de maatschappij en partnerschappen” zal de aandacht worden gevestigd op inspanningen tot bevordering van de volksgezondheid en tot preventie, de kwaliteit van interventies, de betrokkenheid van lokale deelnemers en de toegevoegde waarde van multidisciplinaire en transnationale partnerschappen.

⁽¹⁾ PB L 370 van 19.12.1992.

⁽²⁾ PB L 357 van 20.12.1990.

(98/C 196/85)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4024/97**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie***(14 januari 1998)*

Betreft: Maatregelen ten behoeve van gehandicapten

Volgens een onderzoek van de afdeling bouwkunde van de Technische Hogeschool van Athene is meer dan de helft van de openbare gebouwen in Griekenland, 91% van de instellingen voor tertiair onderwijs, 67% van de musea en 63% van de theaters ontoegankelijk voor personen die in hun mobiliteit gehandicapt zijn. Volgens hetzelfde onderzoek worden deze personen wegens de heersende omstandigheden ook uit bussen, trolleybussen en de ondergrondse geweerd. Bovendien is de toegang tot telecommunicatie voor dove personen onmogelijk en zijn er geen terminals die geschikt zijn voor personen met gezichtsproblemen.

Kan de Commissie meedelen:

1. welke maatregelen zij denkt te treffen opdat er vanaf de ontwerpfase van een gebouw of product (zoals bussen, liften) rekening wordt gehouden met toegankelijkheid voor gehandicapten;
2. welke acties zij kan financieren waardoor bewerkstelligd wordt dat gehandicapten zich vrij in het bebouwde en natuurlijke milieu kunnen bewegen en gelijkwaardig toegang tot informatievoorziening en telecommunicatie hebben?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(9 maart 1998)*

De Commissie is ervan op de hoogte dat veel vervoerssystemen en overheidsgebouwen nog steeds ontoegankelijk zijn. Vervoer speelt een cruciale rol in het dagelijks leven van de mensen. Het verschaft een vitale levenslijn die de mensen in staat stelt te integreren in alle aspecten van het economisch en sociale leven. Sterker nog, de ontzegging van daadwerkelijke toegang tot vervoer is de ontzegging van een gelijke kans op werk. Ontoegankelijk vervoer heeft daarom rechtstreeks invloed op — en vermindert willekeurig — zowel de inzetbaarheid als de gelijke kansen van werkenden met een handicap, zoals verstaan in de op de Europese Top van Luxemburg goedgekeurde richtsnoeren.

Opgemerkt zij dat de eerste verantwoordelijkheid voor beleid en actie op dit gebied bij de lidstaten berust.

Wat de toegankelijkheid van vervoer betreft, heeft de Commissie in 1993 een actieprogramma goedgekeurd, waarin maatregelen werden beschreven die noodzakelijk zijn om te komen tot een betere toegankelijkheid van alle vervoermiddelen ⁽¹⁾. Daarnaast bevordert de Commissie het concept van ontwerpen voor iedereen en past dit toe bij het ontwerpen van haar eigen gebouwen.

Een voorstel voor een richtlijn inzake minimumeisen voor de verbetering van de mobiliteit en veilig vervoer naar het werk van werkenden met verminderde mobiliteit ⁽²⁾, dat in 1991 door de Commissie werd ingediend, is nog steeds bij de Raad in behandeling.

De COST-actie 322 betreffende bussen met verlaagde vloeren werd in 1996 afgesloten en verschaft informatie en advies inzake bussystemen met verlaagde vloeren en is met succes operatief in alle landen die aan dat project hebben deelgenomen (Duitsland, Spanje, Frankrijk, Nederland, Finland, Zweden, Verenigd Koninkrijk, Hongarije en Zwitserland). De COST-actie 335, getiteld „Passagierstoegankelijkheid van zware railsystemen” maakt vorderingen. Deze zal leiden tot communautaire normen voor toegankelijke treinen en stations en tot richtsnoeren voor het verschaffen van informatie aan gehandicapte en oudere passagiers.

De Commissie heeft de laatste hand gelegd aan een voorstel voor een richtlijn inzake normen voor bussen en constructie ⁽³⁾. Dit bevat bepalingen voor een betere toegankelijkheid voor mensen met een verminderde mobiliteit. Dit voorstel wordt door het Parlement en de Raad bestudeerd.

Wat informatietechnologieën en telecommunicatie betreft, wordt met de behoeften van gehandicapten rekening gehouden in een aantal richtlijnen, zoals het voorstel voor een richtlijn van het Parlement en de Raad inzake aangesloten telecommunicatie-apparatuur en de wederzijdse erkenning van de conformiteit van apparatuur ⁽⁴⁾, dat momenteel in behandeling is.

Ter ondersteuning van deze activiteit en als voorbereiding van het vijfde kaderprogramma vinden in de overgangperiode verscheidene acties plaats. Ten eerste is een aanbesteding van een studie inzake „Beoordeling van de ontwerpen-voor-iedereen-aanpak ten behoeve van de integratie van gehandicapten en ouderen in de informatiemaatschappij” uitgeschreven. Voorts zijn veel onderzoekprojecten en studies uitgevoerd uit hoofde van de Tide-, Telematica- en COST-programma's, waarvan de resultaten zijn verspreid en die een grote bewustwording tot gevolg hebben gehad.

De Commissie heeft voorgesteld het ontwerpen-voor-iedereen op te nemen in het ontwerp-normalisatiemandaat dat is gericht tot alle normalisatie-organisaties op het gebied van informatie- en telecommunicatietechnologieën die zich bezighouden met consumentenbehoeften in de informatiemaatschappij. Toepassingen en diensten voor de internationale standaard (IS) moeten daarom voor iedereen worden ontworpen en gelijke toegang bieden aan alle consumenten met of zonder speciale behoeften.

(¹) COM(93) 433 def.

(²) COM(91) 539 def.

(³) PB C 17, 20.1.1998.

(⁴) COM(97) 257 def.

(98/C 196/86)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4026/97
van Mair Morgan (PSE) aan de Commissie
(14 januari 1998)

Betreft: Agenda 2000

In Agenda 2000 worden door de Commissie drie nieuwe communautaire initiatieven voorgesteld. Is de Commissie voornemens in de kaderrichtlijn te verwijzen naar deze drie initiatieven? Hoewel de Commissie te kennen heeft gegeven de ervaringen van de communautaire initiatieven te willen integreren in de regionale doelstellingen, vertoont de aanpak van de Commissie duidelijke inconsistenties. Terwijl plattelandsgebieden zullen profiteren van Doelstelling 2 en LEADER, zijn er geen communautaire initiatieven op basisniveau ter aanvulling van de andere elementen van Doelstelling 2. Is de Commissie voornemens nader te overwegen de beste praktijken van LEADER uit te breiden tot een vierde initiatief voor stedelijke en industriegebieden?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(4 maart 1998)

In Agenda 2000 (¹) heeft de Commissie inderdaad aangegeven een concentratie op slechts drie thema's te overwegen om de toekomstige communautaire initiatieven doeltreffender, zichtbaarder en innovatiever te maken. Het gaat om de volgende thema's: grensoverschrijdende, transnationale en interregionale samenwerking; plattelandsontwikkeling; de menselijke hulpbronnen in de context van gelijke kansen. De Commissie onderzoekt ook of het wenselijk is deze initiatieven uitdrukkelijk op te nemen in de nieuwe regeling voor de Structuurfondsen die momenteel in voorbereiding is.

Deze thematische concentratie moet het mogelijk maken concrete actie te ondernemen in overeenstemming met het belang dat de Gemeenschap heeft bij samenwerking en innovatie ten behoeve van een harmonische ontwikkeling van het Europese grondgebied, bij het bevorderen van nieuwe benaderingen op het platteland in verband met de beoogde grondige hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tenslotte ook bij een betere benutting van het menselijke potentieel. Dit laatste thema sluit aan bij de inspanningen om de werkgelegenheid in Europa te bevorderen en de toegang tot de arbeidsmarkt te verbeteren.

Dat de Commissie geen specifiek initiatief heeft voorgesteld voor de zones die worden getroffen door de achteruitgang van de industrie, betekent niet dat deze zones minder prioritair zijn. Voor de uitvoering van projecten in industriële en stedelijke zones zal namelijk een beroep kunnen worden gedaan op doelstelling 1 (regio's met een ontwikkelingsachterstand, waar ook problemen op het gebied van de productiesystemen en de werkgelegenheid kunnen worden aangepakt), doelstelling 2 (economische en sociale omschakeling van zones waar de industrie of dienstensector zich voor economische veranderingen geplaatst ziet, van plattelandsgebieden en van in moeilijkheden verkerende stadsdelen) en doelstelling 3 (ontwikkeling van het menselijke potentieel in de andere gebieden) en ook op de nieuwe communautaire initiatieven die worden voorgesteld.

(¹) Doc. COM(97) 2000 def.

(98/C 196/87)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4027/97**van Glenys Kinnock (PSE) aan de Raad***(15 januari 1998)**Betreft:* Landmijnen en EU-steun

Is de Raad ingenomen met het Britse besluit het niveau van de ontwikkelingshulp aan landen die de overeenkomst van Ottawa inzake landmijnen niet ondertekenen, te herzien?

Acht de Raad het derhalve passend de Unie aan te bevelen soortgelijke besluiten te nemen tegen ontvangers van ontwikkelingshulp van de EU die doorgaan met de productie en de export van landmijnen?

Antwoord*(30 maart 1998)*

De Raad kent de inhoud van het door de Geachte Afgevaardigde genoemde besluit nog niet en heeft deze zaak dan ook niet besproken.

De Geachte Afgevaardigde wordt er echter aan herinnerd dat de Raad in zijn op 28 november 1997 aangenomen gemeenschappelijk optreden inzake antipersoneelmijnen heeft verwezen naar zijn resolutie van 22 november 1996 inzake de bestrijding van antipersoneelmijnen, waarin bepaalde maatregelen worden aangegeven die kunnen worden genomen alsmede criteria worden bepaald voor de toewijzing van gelden voor de mijnoprui-mingsoperaties.

Tegelijkertijd heeft de Europese Unie zich ingenomen getoond met elke inspanning om de wereldwijde toetreding tot het Verdrag met betrekking tot het verbod op het gebruik, de aanleg van voorraden, de productie en de overdracht van antipersoneelmijnen en de vernietiging daarvan te bevorderen, en gemeld dat zij haar bijzondere aandacht zou laten uitgaan naar derde landen die voortgaan met het onverantwoord leveren en zonder onderscheid gebruiken van antipersoneelmijnen.

(98/C 196/88)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4037/97**van Joaquín Sisó Cruellas (PPE) aan de Commissie***(14 januari 1998)**Betreft:* Schurft bij schapen

Er bestaat mogelijk verband tussen de runderencefalopathie ofwel gekkekoeienziekte en de schapenkwaal die bekendstaat als schurft of „bibberatie”. Dit verband zou het nodig kunnen maken om voorzorgsmaatregelen te treffen. Het woord schurft wijst op „jeuken” als het meest in het oog springende symptoom van deze ziekte. Schurft wordt gekenmerkt door een intens jeuken, een geleidelijke motorische incoördinatie, verlamming en uiteindelijk de dood ten gevolge hebbend. Deze ziekte is actueel geworden sinds de gekkekoeienziekte zich voordoet die voor de mens besmettelijk is. Beide ziekten worden immers veroorzaakt door een niet-conventionele agens waar zowel mens als dier aan kan lijden. De voornaamste infectiehaard is te vinden bij dieren die afkomstig zijn uit veestapels die geïnfecteerd zijn door direct contact of door overdracht van hun ouders. Schurft ontwikkelt zich heel langzaam, binnen een periode van 2-10 maanden. Het is een kwaal die geleidelijk toeneemt en dodelijke gevolgen heeft. De dieren die worden aangestoken, zijn meer dan een jaar oud, vooral tussen de twee en vier jaar. Zij vertonen een opvallend verlies aan wol. De verwondingen doen zich voor aan de kop, net als bij gekke koeien. Er bestaat nog geen behandeling en evenmin zijn er speciale vaccins, waardoor alle aangestoken dieren en hun nakomelingen moeten worden geslacht.

Gelet op de enorme impact op de gehele Europese samenleving van de gekkekoeienziekte luidt de vraag:

- Heeft de Commissie onderzoek verricht om er achter te komen welke gevolgen schurft heeft voor de Europese schapenteelt? Zo ja, wat waren daarvan de resultaten? En, zo nee, is zij van plan een dergelijk onderzoek in te stellen?
- Welke voorzorgsmaatregelen zijn in de maak om te voorkomen dat deze ziekte verwordt tot een „gekkeschapenziekte”?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie*(17 februari 1998)*

De geachte afgevaardigde legt terecht een verband tussen boviene spongiforme encefalopathie (BSE) en scrapie, een spongiforme encefalopathie bij schapen en geiten. Beide behoren tot de groep ziekten die bekend staan als overdraagbare spongiforme encefalopathieën (TSE's), en als een van de mogelijke oorzaken van het optreden van BSE bij runderen wordt genoemd het voederen met vlees- en beendermeel dat het scrapieagens bevat.

Scrapie bij schapen is al meer dan twee honderd jaar bekend en komt bijna overal in de wereld waar schapen worden gehouden voor. Desondanks is er geen bekend verband tussen scrapie en enige ziekte bij de mens. Bij wijze van proef is BSE echter overgedragen op schapen door ze te voederen met hersenmateriaal van met BSE besmette runderen, waardoor een klinisch op scrapie gelijkende ziekte is ontstaan. Ofschoon het voederen van schapen en geiten met van herkauwers afkomstige proteïne in de Gemeenschap sinds 1994 verboden is, bestaat er een geringe kans dat BSE bij schapen kan voorkomen en verkeerdelijk voor scrapie wordt aangezien.

Daarom heeft de Commissie hoog-risicoweefsels van schapen en geiten opgenomen in haar Beschikking van 30 juli 1997 houdende verbod, in verband met overdraagbare spongiforme encefalopathieën, op het gebruik van risicomateriaal ⁽¹⁾.

Op grond van Richtlijn 91/68/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in schapen en geiten ⁽²⁾ is het verplicht de autoriteiten van de betrokken lidstaten in kennis te stellen van het vermoeden of het voorkomen van scrapie. De lidstaten kennen verschillende nationale voorschriften voor de surveillance van scrapie en de Commissie werkt op het ogenblik aan een voorstel voor communautaire regels inzake de surveillance van TSE's. Dit zal waarschijnlijk in de tweede helft van 1998 aan de Raad kunnen worden voorgelegd en zal, wanneer het wordt goedgekeurd, de door de geachte afgevaardigde bedoelde informatie verschaffen.

⁽¹⁾ PB L 216 van 8.8.1997.

⁽²⁾ PB L 46 van 19.2.1991.

(98/C 196/89)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4038/97**van Joaquín Sisó Cruellas (PPE) aan de Commissie***(14 januari 1998)*

Betreft: Onderzoek naar subsidies voor de scharlakenluiskarmijn

De Europese Unie heeft een onderzoek ingesteld naar de subsidies op de invoer van scharlakenluiskarmijn uit Peru na een klacht die was ingediend door Xantaflor S.A. (Spanje) die het leeuwendeel voor zijn rekening neemt van de communautaire productie van deze kleurstof. Volgens deze klacht hebben de Peruaanse producenten geprofiteerd van verschillende overheidssubsidies waardoor de Peruaanse invoer kon worden vergemakkelijkt en heeft de prijsstelling van hun product de communautaire productie geschaad.

Kan de Commissie medelen wat de eerste uitkomsten zijn van dit onderzoek?

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie*(4 februari 1998)*

Op 22 september 1997 diende Xantoflor SA een klacht inzake subsidiëring in waarin werd betoogd dat de invoer van karmijnzuur uit Peru gesubsidieerd werd en aanzienlijke schade berokkende aan de communautaire bedrijfstak. Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2016/97 van de Raad van 6 oktober 1997 inzake bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ⁽¹⁾, was de Commissie van oordeel dat de klacht in eerste instantie voldoende bewijs van subsidiëring en aanzienlijke schade bevatte en maakte zij via een bericht in het Publicatieblad de inleiding bekend van een anti-subsidieonderzoek ⁽²⁾.

Na de bekendmaking van het bericht van inleiding zond de Commissie alle betrokken partijen vragenlijsten. De antwoorden op deze vragenlijsten worden eind januari 1998 verwacht en deze antwoorden zullen in de loop van februari 1998 worden geverifieerd. Pas na de verificatie en de analyse van de antwoorden op de vragenlijst en in overeenstemming met de gebruikelijke besluitvormingsprocedure kan een eerste beoordeling van dit geval worden gemaakt. Er zij op gewezen dat dit onderzoek wordt uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EG) nr. 2026/97 van de Raad die de omzetting betreft van de Wereldhandelsovereenkomst (WTO) inzake subsidies en compenserende maatregelen in de communautaire wetgeving.

(¹) PB L 288 van 21.10.1997.

(²) PB C 335 van 6.11.1997.

(98/C 196/90)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4039/97

van María Sornosa Martínez (GUE/NGL) aan de Commissie

(14 januari 1998)

Betreft: De achteruitgang van de zoutpannen van Agua Amarga in Alicante

De Zoutpannen van Agua Amarga vormen een bijzonder ecosysteem dat voldoet aan alle voorwaarden die worden gesteld in de Conventie van Ramsar die ook door de Spaanse staat is geratificeerd. Dit natuurgebied heeft een hoge culturele, wetenschappelijke en recreatieve waarde. Het zou een onherstelbaar verlies zijn als het telooring. De Zoutpannen vormen een landschappelijke eenheid met hun fossiele en bewegende duinen en een steil aflopende kust met riffen. Het is een onvervangbaar habitat voor allelei soorten dieren.

In de loop der tijden heeft dit gebied te lijden gehad onder oprukkende urbanisatie waardoor de instandhouding als „wetlands” bedreigd wordt.

In 1994 heeft de gemeenteraad van Alicante met algemene stemmen het besluit genomen om een haalbaarheidsonderzoek te laten verrichten of dit „wetlands” kon worden uitgeroepen tot „beschermd gebied”. Voorwaarde daarvoor is dat, overeenkomstig de bepalingen van artikel 15, lid 2, van Wet 11/94 van 27 december voor de beschermde natuurgebieden van de regio Valencia, de gemeenteraad van Alicante haar ruimtelijke ordeningsplan moet wijzigen dat al geruime tijd in de ijskast is gezet.

1. Kan de Commissie zich wenden tot het gemeentebestuur van Alicante en de aanbeveling doen om richtlijn 92/43/EEG (¹) van de Raad van 21 mei 1992 toe te passen? Kan zij het gemeentebestuur van Alicante er verder op wijzen dat het nodig is om de Conventie van Ramsar na te leven, in artikel 1 waarvan wetlands worden gedefinieerd als oppervlakte van brak of zout water?
2. Kan de Commissie, wanneer haar aanbeveling niet zou worden opgevolgd, op grond van richtlijn 92/43/EEG een deskundige aanwijzen die ter plekke een kijkje neemt naar de geschiktheid als beschermd natuurgebied dat voldoet aan de doelstellingen van deze richtlijn?
3. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen in overeenstemming met de bevoegde administraties om de slepende classificaties van natuurgebieden die speciale bescherming verdienen en die nog steeds niet als zodanig worden beschouwd, eindelijk rond te krijgen?

(¹) PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(18 februari 1998)

1. De Commissie kan zich onmogelijk tot het gemeentebestuur van Alicante wenden met de aanbeveling Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (¹) toe te passen, want voor dergelijke kwesties heeft zij altijd de centrale overheid van de lidstaten als gesprekspartner en niet de plaatselijke overheden.

Wat betreft de Conventie van Ramsar, waarbij de Gemeenschap niet is aangesloten, heeft de Commissie geen bevoegdheden ten aanzien van de toepassing ervan door de lidstaten.

2. Spanje heeft de lijst van de voor het Middellandse-Zeegebied voorgestelde gebieden nog niet ingezonden. Het is dan ook nog niet bekend of dit gebied in het voorstel wordt opgenomen.

De Commissie evalueert tijdens speciale vergaderingen met de lidstaten en met onafhankelijke deskundigen de lijsten met de gebieden die door de lidstaten worden voorgedragen om te worden opgenomen in het netwerk Natura 2000-netwerk.

Aangezien er een groot aantal gebieden wordt voorgesteld (enkele duizenden) kan de eventuele waarde van deze gebieden niet ter plaatse worden gecontroleerd.

3. Gezien de vertraging bij het indienen van de Spaanse lijsten heeft de Commissie een inbreukprocedure tegen Spanje ingeleid wegens het niet naleven van Richtlijn 92/43/EEG.

(¹) PB L 206 van 22.7.1992.

(98/C 196/91)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4045/97
van Raimo Ilaskivi (PPE), Marjo Matikainen-Kallström (PPE)
en Jyrki Otila (PPE) aan de Commissie
(14 januari 1998)

Betreft: De ehc-bacterie en het slachten van runderen

De ontdekking van de ehc-bacterie in Fins rundvee is reden voor het slachten van runderen om de verspreiding van de bacterie te voorkomen. Dit is zonder twijfel een noodzakelijke maatregel, aangezien er reeds mensen zijn gestorven of lijden aan darmbloedingen.

Op welke wijze wil de Commissie voorkomen dat het besmette vlees wordt verwerkt tot voedsel voor mensen of dieren? Het ruimen van de runderen veroorzaakt een omvangrijke economische schade voor de betrokken boeren. Op welke wijze wil de Commissie deze schade compenseren?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(9 februari 1998)

Op de productie en het in de handel brengen van vers vlees zijn de regels van Richtlijn 64/433/EEG inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees („Vers vlees-richtlijn”) van toepassing, zoals geconsolideerd door Richtlijn 91/496/EEG tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG (¹) en zoals gewijzigd bij Richtlijn 95/23/EG betreffende de gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van vers vlees (²). Overeenkomstig deze regelingen moeten de lidstaten ervoor zorgen dat de officiële dierenarts vlees dat is besmet of door een ziekte is aangetast ongeschikt voor menselijke consumptie verklaart. Daarom kan dit vlees niet in de menselijke voedselketen terecht komen. Als dit vlees wordt gedestruëerd en als voeder wordt gebruikt, moet het zodanig worden behandeld dat elke besmetting of verspreiding van een ziekte onmogelijk is.

De voorwaarden voor een eventuele financiële bijdrage van de Gemeenschap staan vermeld in Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied (³), ook wel „veterinair fonds” genaamd.

In de eerste plaats kan op grond van titel III, hoofdstuk 2 (artikelen 29, 32 en 33) van Beschikking 90/424/EEG een financiële bijdrage van de Gemeenschap worden toegekend in het kader van een nationaal plan ter controle van zoönoses. Momenteel is geen enkel plan met betrekking tot „de ehc-bacterie” goedgekeurd.

In de tweede plaats voorziet artikel 4, lid 3, van beschikking 90/424/EEG in een spoedinterventie bij het optreden van een zoönose, als bedoeld in Richtlijn 92/117/EEG van de Raad van 17 december 1992 inzake maatregelen voor de bescherming tegen bepaalde zoönoses en bepaalde zoönoseverwekkers bij dieren en in producten van dierlijke oorsprong ten einde door voedsel overgedragen infecties en vergiftigingen te voorkomen (⁴), op voorwaarde dat dit optreden een onmiddellijk risico voor de volksgezondheid vormt. Op dit moment is nog geen financiering op deze basis toegekend.

(¹) PB L 268 van 24.9.1991.

(²) PB L 243 van 11.11.1995.

(³) PB L 224 van 18.8.1990.

(⁴) PB L 62 van 15.3.1993.

(98/C 196/92)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4047/97**van Antonio Tajani (UPE) en Claudio Azzolini (UPE) aan de Raad***(15 januari 1998)**Betreft:* Autonomie Bank van Italië

De toekomstige Europese Centrale Bank zal berusten op de onafhankelijkheid en autonomie van de centrale banken die steeds meer moeten worden beschermd tegen de inmenging van de politieke macht.

Kan de Raad mededelen,

of hij op de hoogte is van de onrechtmatige druk die de Italiaanse regering en de fracties van de meerderheid uitoefenen, zoals uitgebreid in de pers is bericht, op Antonio Fazio, president van de Bank van Italië, om hem ertoe te brengen de officiële rentetarieven te verlagen,

of de Italiaanse regering hem ooit de mogelijkheid heeft doen blijken dat Antonio Fazio binnenkort wordt vervangen door exponenten van de Bank van Italië die dichterbij de huidige meerderheid in de regering staan,

of hij niet vindt dat soortgelijke initiatieven de autonomie van de Bank van Italië schaden en de deelneming en vervolgens de handhaving van Italië in de Europese gemeenschappelijke munt op losse schroeven stellen,

hoe hij de mening van president Fazio beoordeelt dat, om deel te kunnen uitmaken van de gemeenschappelijke munt, structuurhervormingen en een vermindering van de belastingdruk absoluut noodzakelijk zijn?

Antwoord*(30 maart 1998)*

De Raad wenst geen standpunt in te nemen ten aanzien van de beweringen waarop de Geachte Parlementsleden in hun vraag zinspelen.

De Raad geeft toe dat de lidstaten, om toe te treden tot de gemeenschappelijke munt, belangrijke structuurhervormingen moeten doorvoeren. Sommige van die hervormingen zijn reeds verwezenlijkt, aan andere wordt nog gewerkt.

Wat meer bepaald de situatie in Italië betreft, wijst de Raad erop dat hij het convergentieprogramma van Italië voor de periode 1998-2000 tijdens zijn zitting van 7 juli 1997 en de begroting van dat land voor 1998 tijdens zijn zitting van 19 januari 1998 besproken heeft. De resultaten van zijn beraadslagingen zijn openbaar gemaakt.

(98/C 196/93)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4048/97**van Antonio Tajani (UPE) en Claudio Azzolini (UPE) aan de Commissie***(14 januari 1998)**Betreft:* Autonomie Bank van Italië

De toekomstige Europese Centrale Bank zal berusten op de onafhankelijkheid en autonomie van de centrale banken die steeds meer moeten worden beschermd tegen de inmenging van de politieke macht.

Kan de Commissie mededelen,

of zij op de hoogte is van de onrechtmatige druk die de Italiaanse regering en de fracties van de meerderheid uitoefenen, zoals uitgebreid in de pers is bericht, op Antonio Fazio, president van de Bank van Italië, om hem ertoe te brengen de officiële rentetarieven te verlagen,

of de Italiaanse regering haar ooit de mogelijkheid heeft doen blijken dat Antonio Fazio binnenkort wordt vervangen door exponenten van de Bank van Italië die dichterbij de huidige meerderheid in de regering staan,

of zij niet vindt dat soortgelijke initiatieven de autonomie van de Bank van Italië schaden en de deelneming en vervolgens de handhaving van Italië in de Europese gemeenschappelijke munt op losse schroeven stellen,

hoe zij de mening van president Fazio beoordeelt dat, om deel te kunnen uitmaken van de gemeenschappelijke munt, structuurhervormingen en een vermindering van de belastingdruk absoluut noodzakelijk zijn?

Antwoord van de heer de Silguy namens de Commissie*(23 februari 1998)*

Betreffende de onafhankelijkheid van de centrale bank:

Overeenkomstig de bepalingen van het EG-Verdrag, te weten artikel 109 J, zal de Commissie in haar convergentieverslag nagaan of het statuut van de centrale nationale bank van Italië verenigbaar is met de artikelen 107 en 108 van het Verdrag en met de statuten van het Europees Stelsel van Centrale Banken (ESCB). Volgens het bepaalde in artikel 108 „draagt iedere lidstaat er zorg voor dat haar nationale wetgeving, met inbegrip van de statuten van zijn nationale centrale bank, uiterlijk op de datum van oprichting van het ESCB verenigbaar is met dit Verdrag en met de statuten van het ESCB”.

Onafhankelijk van de momenteel bij de Commissie lopende werkzaamheden over de beoordeling van het statuut van de Italiaanse centrale bank, is de Commissie niet op de hoogte van voor de autonomie van de bank in Italië schadelijke initiatieven, noch van een eventuele wil van de regering de president van de bank van Italië te vervangen.

Betreffende de noodzaak van structuurhervormingen:

In het laatste economisch jaarverslag en de globale richtsnoeren van het economisch beleid heeft de Commissie de idee van een verlichting van de belastingdruk en een versnelde tenuitvoerlegging van structuurhervormingen gesteund. Een dergelijk beleid draagt bij tot de economische groei en aldus tot het scheppen van werkgelegenheid. In de meeste lidstaten zijn deze hervormingen noodzakelijk, onafhankelijk van de invoering van de euro.

De Raad Ecofin van 19 januari 1998 heeft in zijn conclusie over het convergentieprogramma van Italië trouwens verheugd gereageerd op de door Italië gestarte of verwezenlijkte belangrijke hervormingen sinds de bestudering van het convergentieprogramma in juli 1997, die betrekking hebben op belasting en begrotingsprocedures, alsmede op de in de hervorming van het socialezekerheidsstelsel van 1995 aangebrachte wijzigingen.

(98/C 196/94)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4054/97
van Bartho Pronk (PPE) aan de Commissie
(15 december 1997)

Betreft: Netto-betaling Nederland in 1997

Wat zal naar verwachting de netto-bijdrage zijn van Nederland aan de begroting van de Europese Unie in 1997?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie*(19 januari 1998)*

De Commissie stelt geen ramingen op van begrotingssaldi, dat wil zeggen van het verschil tussen de bijdragen van de lidstaten aan de EU-begroting en de financiële middelen die zij uit de EU-begroting ontvangen. Bijgevolg zijn geen gegevens beschikbaar over de netto-bijdrage van Nederland in 1997, waarom het geachte Parlementslid verzoekt. De redenen voor het standpunt van de Commissie in deze kwestie worden gedetailleerd besproken in een document dat de Commissie aan de Ecofin-Raad van 13 oktober 1997 heeft voorgelegd. Dit document is getiteld „Begrotingsbijdragen, EU-uitgaven, begrotingssaldi en relatieve welvaart van de lidstaten” en kan thans op de www-site „Europa” in de 11 officiële talen worden geraadpleegd.

(98/C 196/95)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4062/97
van Fernand Herman (PPE) aan de Commissie
(14 januari 1998)

Betreft: Gezondheidszorg

In verordening 1408/71 ⁽¹⁾ inzake de sociale zekerheid is bepaald dat burgers in de Europese Unie geen betere medische verzorging in een andere lidstaat mag worden geweigerd als deze verzorging in hun eigen land niet kan worden verstrekt binnen een termijn die gezien hun leeftijd en gezondheidstoestand redelijk is. Sinds 1978 heeft het Hof van Justitie deze bepaling bevestigd (zaak 117/177).

Welke stappen onderneemt de Commissie om erop toe te zien dat de bevoegde Franse autoriteiten aan hun communautaire verplichtingen voldoen door hun ingezetenen toestemming te verlenen om in België een behandeling voor geriatrische revalidatie te ondergaan zodat zij binnen drie maanden weer naar huis kunnen, i.p.v. in Frankrijk genegeen te nemen met lapmiddelen die bovendien meer kosten?

(¹) PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2.

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(17 februari 1998)

De Commissie vestigt de aandacht van de geachte afgevaardigde erop dat, ingevolge het arrest van het Hof van Justitie in zaak 117/77 (Pierik) waarnaar wordt verwezen, artikel 22, lid 2, tweede alinea, van Verordening (EEG) nr. 1408/71 (¹) gewijzigd is bij Verordening nr. 2793/81 van de Raad van 17 september 1981 (²) tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen en Verordening (EEG) nr. 574/72 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71.

Op grond van de huidige tekst van deze verordening is voor de vergoeding van (niet onverwijd noodzakelijke) medische kosten die zijn gemaakt in een andere lidstaat dan die waarin de betrokkene verzekerd is, een voorafgaande toestemming vereist (zie artikel 22, lid 1, sub c). Deze toestemming „mag niet worden geweigerd wanneer de desbetreffende behandeling behoort tot de prestaties waarin de wettelijke regeling van de lidstaat op het grondgebied waarvan de betrokkene woont voorziet, en bedoelde behandeling hem, gelet op zijn gezondheidstoestand van dat moment en het te verwachten ziekteverloop, niet kan worden gegeven binnen de termijn die gewoonlijk nodig is voor de desbetreffende behandeling in de lidstaat waar hij woont” (art. 22, lid 2, laatste alinea).

Ten aanzien van het probleem van de toestemming door de Franse autoriteiten voor geriatrische revalidatie in België zal de Commissie alle klachten ter zake in het kader van de thans geldende bepalingen onderzoeken, dat wil zeggen dat zij zal nagaan of de behandeling behoort tot de prestaties waarin de Franse wettelijke regeling voorziet en of zij kan worden gegeven binnen de termijn die gewoonlijk nodig is voor deze behandeling in Frankrijk.

De verenigbaarheid van dit systeem van voorafgaande toestemming met de artikelen 30 en 59 van het EG-Verdrag staat thans evenwel ter discussie bij het Hof van Justitie in de zaken Decker (C-120/95) en Kohll (C-160/96).

De Commissie zal wachten op de arresten van het Hof in deze zaken alvorens, zo nodig, passende maatregelen te nemen.

(¹) Een bijgewerkte versie van deze verordening is goedgekeurd bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996. PB L 28 van 30.1.1997

(²) PB L 275 van 29.9.1981

(98/C 196/96)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4073/97

van Riccardo Nencini (PSE) aan de Commissie

(14 januari 1998)

Betreft: Verzekeringen

De maatschappij Fondiaria Assicurazioni is bezig met een reorganisatieplan dat de takken van het bedrijf betreft, te weten Milano Assicurazioni, Polaris en Previdente. De reorganisatie houdt in dat een onbekend, maar zeer hoog aantal arbeidsplaatsen komt te vervallen, zowel direct als indirect.

Samen met de intrekking van de mandaten van de agenten wordt door Fondiaria aan de cliënten de polis opgezegd waardoor bij de klanten verwarring ontstaat, alsmede een slechte dienstverlening.

Is de Commissie voornemens na te gaan of bovengenoemde maatschappij de anti-trustregels en de rechten van de consumenten heeft geschonden?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(9 maart 1998)*

Op basis van de gegevens waarover zij momenteel beschikt, is de Commissie van oordeel dat de herstructurering van de Fondiaria-groep geen vervalsing van de mededinging inhoudt, zoals bedoeld in de artikelen 85 tot en met 94 van het EG-Verdrag.

Er is geen algemeen geldend antwoord mogelijk op de vraag naar de rechten van de consumenten. Het lijkt geen twijfel dat het algemene beginsel *pacta sunt servanda* moet worden gerespecteerd, maar anderzijds kan de ontbinding van overeenkomsten in bepaalde omstandigheden toelaatbaar zijn. Clausules waarin de mogelijkheid tot ontbinding van de overeenkomst wordt bedongen, kunnen als oneerlijk worden aangemerkt in de zin van Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten ⁽¹⁾, maar dit vereist altijd een diepgaand onderzoek. Het is hoe dan ook niet de taak van de Commissie te onderzoeken of ondernemingen bij de uitvoering van deze richtlijn aan de nationale regels voldoen.

⁽¹⁾ PB L 95 van 21.4.1993.

(98/C 196/97)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4077/97
van Guido Podestà (UPE) aan de Commissie***(14 januari 1998)*

Betreft: Invoering in de Europese Unie van een garantiestelsel „Performance Bond”

Op 21 oktober jl. heeft Mario Monti zich, naar aanleiding van een vraag van ondergetekende tijdens het debat over het verslag van de heer Tappin over de openbare aanbestedingen, namens de Commissie niet afkerig getoond van de invoering van een nieuwe vorm van garantie voor de tijdige uitvoering van aanbestedingen, zoals bijvoorbeeld „Performance Bond”. Hij onderstreepte echter dat het MKB niet gediscrimineerd noch benadeeld mocht worden.

Kan de Commissie mededelen of en binnen welke termijn zij voornemens is nader onderzoek te laten verrichten naar de wenselijkheid en de praktische omzetting van dergelijke garantievormen?

Indien de Commissie niet van plan is zo'n studie te laten verrichten, wat is daarvan de reden?

Indien de Commissie daarentegen wel een dergelijk onderzoek op gang wil brengen, wil zij dan overgaan tot het opstellen van een tekst teneinde in het Gemeenschapsrecht dergelijke garantiestelsels voor de uitvoering van aanbestedingen op te nemen? Binnen welk tijdsbestek zou dit geschieden?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(10 maart 1998)*

Zoals de Commissie heeft aangegeven in haar antwoord op een vraag van het geachte Parlementslid tijdens het debat naar aanleiding van het verslag-Tappin over het groenboek inzake overheidsopdrachten ⁽¹⁾, kunnen uitvoeringsgaranties de openstelling van overheidsopdrachten in de sector „werken” aanzienlijk helpen vergemakkelijken. Uit de studie naar de impact en doeltreffendheid van de interne markt ⁽²⁾, die in 1996 in opdracht van de Commissie werd verricht, is gebleken dat de openstelling van overheidsopdrachten in deze sector nog zeer te wensen overlaat. De Commissie schrijft dit in hoofdzaak toe aan het gebrek aan daadwerkelijke concurrentie en begroet derhalve elke maatregel die de concurrentie kan stimuleren.

Naast de initiatieven van de Commissie, zoals de opdracht aan de Europese commissie voor normalisatie (CEN) en het Europees comité voor elektrotechnische normen (CENELEC) voor de ontwikkeling van een erkenningsnorm, zijn zeker ook particuliere initiatieven noodzakelijk. De ontwikkeling van uitvoeringsgaranties lijkt in dat opzicht veelbelovend. De Commissie volgt dergelijke initiatieven zeer aandachtig, maar meent dat haar tussenkomst in dit stadium niet vereist is. Zij zal deze en soortgelijke ontwikkelingen echter nauwlettend in het oog houden en als blijkt dat zij een belangrijke bijdrage aan het succes van een initiatief kan leveren, dan zal zij op basis van de gegevens waarover zij op dat ogenblik beschikt, passende maatregelen nemen.

⁽¹⁾ COM(96)583 def.

⁽²⁾ COM(96)520 def.

(98/C 196/98)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4078/97
van Monica Baldi (UPE) aan de Commissie
(14 januari 1998)

Betreft: Anti-Italiaanse spots op Channel Four

De anti-Italiaanse spots die onlangs door de Engelse televisiezender Channel Four zijn uitgezonden vóór het begin van de voetbalwedstrijd Italië-Rusland, vormen een ernstige belediging voor ons land en lokken intolerantie en geweld uit.

Welke maatregelen is de Commissie voornemens te treffen om te voorkomen dat de communicatiemediën het recht op vrede en tolerantie schenden dat aan de Europese Unie ten grondslag ligt en ervoor te zorgen dat de nationale identiteit van haar lidstaten wordt geëerbiedigd, zoals in artikel F van het VEU is vastgelegd?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie
(24 februari 1998)

De Commissie was niet op de hoogte van de uitzending van de door de geachte afgevaardigde genoemde spots door Channel Four in het Verenigd Koninkrijk. Zij heeft deze kwestie onmiddellijk opgenomen met de Britse autoriteiten. Deze hebben de Commissie medegedeeld dat dergelijke zaken in het Verenigd Koninkrijk geregeld worden door de Onafhankelijke televisiecommissie (ITC) die verantwoordelijk is voor de toepassing van de nationale voorschriften ter omzetting van Richtlijn 97/36/EG van het Parlement en de Raad van 30 juni 1997 tot wijziging van Richtlijn 89/552/EEG betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake de uitoefening van televisie-omroepactiviteiten (de televisie-zonder-grenzen richtlijn), die op communautair niveau het wettelijk kader voor omroepactiviteiten vormt ⁽¹⁾. Ook de Commissie voor omroepnormen (BSC) onderzoekt klachten op grond van haar gedragscode die door alle Britse omroepen wordt gehanteerd. Beide instanties hebben de zaak onderzocht en zijn tot de conclusie gekomen dat, hoewel de spots een slechte poging tot geestigheid waren, zij volgens de in het Verenigd Koninkrijk geldende normen geen inbreuk vormden op de regels inzake goede smaak en fatsoen. Opgemerkt zij dat de spots alleen voor de eerste wedstrijd werden uitgezonden en voor de tweede wedstrijd niet werden herhaald. Verder is er een correspondentie gevoerd tussen de Britse minister van sportzaken en de voorzitter van het Italiaanse nationale olympisch comité, dat in Italië met sport is belast, waarin de Britse minister verklaart dat hij er volkomen mee instemt dat geen materiaal dient te worden uitgezonden dat beschouwd kan worden als onpassend gedrag onder toeschouwers bij internationale wedstrijden te bevorderen. Gezien deze feiten is de Commissie van mening dat, hoewel dit een ongelukkig incident was, het geen inbreuk lijkt te maken op het Gemeenschapsrecht en zij is ervan overtuigd dat geen herhaling zal volgen.

⁽¹⁾ PB L 202 van 30.7.1997.

(98/C 196/99)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4079/97
van Georg Jarzembowski (PPE) aan de Commissie
(18 december 1997)

Betreft: Grondafhandelingsdiensten

De Raad heeft bij besluit van 15 oktober 1996 de richtlijn 96/67/EG ⁽¹⁾ betreffende de toegang tot de grondafhandelingsmarkt op de luchthavens van de Gemeenschap uitgevaardigd. De termijn voor de omzetting in nationaal recht van de richtlijn was overeenkomstig artikel 23 van de richtlijn een jaar na de datum van publicatie in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen. Deze termijn is op 26 oktober 1997 verlopen. De richtlijn heeft als doel na tientallen jaren waarin de luchthavens een monopolistische positie hadden, de grondafhandelingsdiensten voor de concurrentie te openen en ook nieuwe dienstverleners toegang tot deze markt te verschaffen.

Kan de Commissie tegen deze achtergrond de volgende vragen beantwoorden:

1. Welke lidstaten hebben de richtlijn tijdig of tot op heden in nationaal recht omgezet?
2. Heeft de Commissie reeds onderzocht of de besluiten van de lidstaten die de richtlijn reeds hebben omgezet in concreet opzicht met de bepalingen van de richtlijn stroken? Zo ja, met welk resultaat? Zo nee, voor welk tijdstip zal zij dit doen?

3. Hebben de lidstaten die de richtlijn niet binnen de vereiste termijn hebben omgezet de Commissie reeds medegedeeld wanneer zij hiertoe zullen overgaan? (Graag zonodig een overzicht van de data per lidstaat.)
4. Wat onderneemt de Commissie om de landen die de richtlijn nog niet hebben omgezet hiertoe te dwingen?
5. Op welke wijze kunnen hierbij betrokken ondernemingen na de afloop van de termijn rechtstreeks aanspraken op grond van de richtlijn doen gelden tegenover de lidstaten die de richtlijn nog niet hebben omgezet?

(¹) PB L 272 van 25.10.1996, blz. 36.

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie

(16 februari 1998)

Richtlijn 96/67/EG betreffende de toegang tot de grondafhandelingsmarkt op de luchthavens van de Gemeenschap had uiterlijk op 25 oktober 1997 in nationale wetgeving moeten zijn omgezet. Geen enkele nationale wettelijke maatregel is de Commissie tijdig meegedeeld en daarom zijn op 29 december 1997 aan alle lidstaten aanmaningsbrieven gestuurd.

Vier lidstaten (Duitsland, Frankrijk, Finland en het Verenigd Koninkrijk) hebben de richtlijn nu ten uitvoer gelegd, terwijl de meeste landen (België, Nederland, Luxemburg, Ierland, Denemarken, Zweden, Griekenland en Oostenrijk) die de richtlijn nog niet ten uitvoer hebben gelegd de Commissie hebben meegedeeld dat dit in de eerste drie maanden van 1998 zal gebeuren. Van de overige lidstaten wordt nog een antwoord verwacht.

Tijdens de tenuitvoerlegging wordt de Commissie op de hoogte gehouden van de te verwachten wetsteksten en kan zij haar mening geven over de juistheid en de toepasselijheid daarvan.

Volgens de jurisprudentie van het Hof van Justitie mogen ondernemingen zich rechtstreeks op de bepalingen van een communautaire richtlijn beroepen wanneer een lidstaat de wet niet vóór de uiterste datum ten uitvoer heeft gelegd, op voorwaarde dat deze bepalingen duidelijk, ondubbelzinnig en onvoorwaardelijk zijn en niet afhankelijk zijn van verdere acties door de Gemeenschap of door nationale instanties. Bovendien mogen ondernemingen op bepaalde voorwaarden schadeloosstelling van de lidstaat eisen voor de schade die zij hebben geleden doordat de staat een communautaire richtlijn niet vóór de uiterste datum ten uitvoer heeft gelegd.

(98/C 196/100)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4087/97

van Katerina Daskalaki (UPE) aan de Commissie

(16 januari 1998)

Betreft: Waterkrachtcentrale in archeologisch beschermd gebied

Onlangs hebben de Griekse autoriteiten toestemming gegeven voor de aanleg van twee waterkrachtcentrales bij Dimitsana, in een gebied dat door het Ministerie van Cultuur als aaneengesloten archeologisch beschermd gebied is aangemerkt, aan beide zijden van de mythische rivier de Loussios, waar onder meer de kloosters van Johannes de Doper, de „Filosoof” en Emiala, alsmede de antieke stad Gortys gelegen zijn. De vergunning houdt ook toestemming in voor het trekken van buizen in de rivieroever. In hetzelfde gebied werd overigens onlangs het Openluchtmuseum voor waterkracht geopend, waarvan de bouw door de Europese Unie is medegefinancierd.

Kan de Commissie maatregelen treffen ter bescherming van dit gebied dat zo rijk aan natuurschoon is en waarin zich talrijke monumenten bevinden die tot het Europees cultureel erfgoed behoren?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(4 maart 1998)*

Zoals de geachte afgevaardigde bekend is, valt de bescherming van nationaal archeologisch erfgoed uitsluitend onder de bevoegdheid en de verantwoordelijkheid van de lidstaten. De rol van de Gemeenschap, en die van de Commissie in het bijzonder, is die zoals voorzien in het subsidiariteitsbeginsel en haar optreden is duidelijk omljnd in artikel 128 van het EG-Verdrag. Haar specifieke rol is het bevorderen van samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van bescherming van het culturele erfgoed. Een dergelijke samenwerking kan worden geconcretiseerd door middel van door het Parlement en de Raad gezamenlijk vastgestelde plannen, zoals het Raphaël-programma.

In dit verband is het duidelijk dat de Commissie in de door de geachte afgevaardigde genoemde kwestie, namelijk de bouw van een waterkrachtcentrale in de buurt van Dimitsana, niet tussenbeide kan komen.

(98/C 196/101)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4089/97**van Peter Truscott (PSE) aan de Commissie***(16 januari 1998)*

Betreft: Fondsen voor Hertfordshire (1994-1997) in het kader van de werkgelegenheidsfondsen Adapt, Horizon, Youthstart, Now en Integra

Zou de Commissie mij kunnen meedelen welke bedragen Hertfordshire heeft ontvangen in het kader van de werkgelegenheidsfondsen ADAPT, HORIZON, YOUTHSTART, NOW en INTEGRA gedurende de jaren 1994, 1995, 1996 en 1997?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie*(4 februari 1998)*

De hieronder aangegeven bedragen (in ecu) zijn door het Europees Sociaal Fonds (ESF) uitbetaald aan projecten waarvan de aanvragende organisatie of de contactpersoon een adres in Hertfordshire had:

	1995	1996	1997
ADAPT	14.671	538.677	847.285
Horizon	37.699	121.508	371.503
Youthstart	53.367	68.968	89.713
NOW	27.328	33.709	273.974

De cijfers voor 1995 en 1996 vertegenwoordigen de totale ESF-uitgaven in dat kalenderjaar. Deze bestaan uit een eerste vooruitbetaling van maximaal 50 % van de toegekende ESF-subsidie, en een tweede voorschot van 30 %, die beide gedurende dat jaar worden uitbetaald. Het restant wordt dan in het volgende jaar uitbetaald, na goedkeuring van de eindafrekening. Het cijfer voor 1997 is het bedrag van de gevraagde en voor projecten voor 1997 goedgekeurde subsidie.

Er waren geen organisaties in Hertfordshire die subsidie ontvingen in het kader van Integra (of van de voorganger daarvan, Horizon-kansarmen). Er waren geen projecten die fondsen ontvingen voor 1994, aangezien de eerste oproep tot het indienen van projecten operationele activiteit in de jaren 1995-1997 betrof.

(98/C 196/102)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4093/97**van Peter Truscott (PSE) aan de Commissie***(16 januari 1998)*

Betreft: Gelden voor Hertfordshire (1994-1997) in het kader van de Fondsen EFRO en KONVER

Zou de Commissie mij kunnen meedelen welke bedragen Hertfordshire heeft ontvangen in het kader van de fondsen EFRO en KONVER in de jaren 1994, 1995, 1996 en 1997?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(26 februari 1998)*

Het graafschap Hertfordshire komt niet in aanmerking voor de hoofdmoot van de bijstandsverlening uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) aangezien het niet onder de regionale doelstellingen van de Structuurfondsen valt. Hertfordshire heeft wel bijstand ontvangen voor programma's in het kader van het communautaire initiatief Konver.

De door het EFRO en het Europees Sociaal Fonds (ESF) aan Hertfordshire verleende bijstand in het kader van Konver II (dat betrekking heeft op de periode 1994-1999) bestaat uit:

Project	Aanvrager	Subsidie (£)	Milj. ecu
EFRO			
I. Bevordering van het toerisme	Hertfordshire County Council	107 000	0.161
II. Herts, Beds & Luton Maatregel 1	Herts training and enterprise Council (TEC)	1 151 000	1.732
III. Herts, Beds & Luton Maatregel 2	Herts. TEC	265 000	0.399
		1 523 000	2.292
ESF			
I. Omscholing personeel defensiesector 1996	Herts. TEC	310 770	0.468
II. Omscholing personeel defensiesector 1997	Herts. TEC	444 600	0.667
III. Verbetering opleidings-niveau in de industrie	Herts. TEC	104 850	0.158
		860 220	1.293

Een gedetailleerde uitsplitsing van de aan het Hertfordshire gedane betalingen op jaarbasis kan niet worden meegedeeld. Deze gegevens zijn in het bezit van de Britse regering. Het programma wordt beheerd door het bureau voor de Eastern region.

(98/C 196/103)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4095/97**van Peter Truscott (PSE) aan de Commissie***(16 januari 1998)*

Betreft: Fondsen voor Hertfordshire (1994-1997) in het kader van de fondsen PHARE en TACIS

Zou de Commissie mij kunnen meedelen welke bedragen Hertfordshire heeft ontvangen in het kader van de fondsen PHARE en TACIS gedurende de jaren 1994, 1995, 1996 en 1997?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie*(5 februari 1998)*

De financiering door Phare en Tacis heeft als doel, de Centraal-en Oost-Europese landen respectievelijk de Nieuwe Onafhankelijke Staten en Mongolië steun te verlenen. Er is via deze programma's geen financiering voorhanden voor steun aan gebieden in de Gemeenschap. Organisaties van de openbare en privésector in de Gemeenschap zijn betrokken bij de uitvoering van Phare- en Tacis-programma's. De Commissie houdt bij deze betrokkenheid geen regionale statistieken per land bij.

(98/C 196/104)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4096/97
van Peter Truscott (PSE) aan de Commissie
(16 januari 1998)

Betreft: Fondsen voor Hertfordshire (1994-1997) in het kader van MEDIA II en Jumelage-fondsen

Zou de Commissie mij kunnen meedelen welke bedragen Hertfordshire heeft ontvangen in het kader van MEDIA II en Jumelage-fondsen gedurende de jaren 1994, 1995, 1996 en 1997??

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie
(13 maart 1998)

Daar het programma MEDIA II pas op 1 januari 1996 is ingegaan, is voor deze datum geen steun toegekend.

In 1996 heeft geen enkel bedrijf in Hertfordshire MEDIA-steun ontvangen.

In 1997 heeft het bedrijf „Arrow Film Distributors Ltd” uit Radlett steun ten bedrage van 25 000 ecu ontvangen.

Hertfordshire ontving in 1994 (5 898 ecu), in 1995 (5 427 ecu), in 1996 (14 201 ecu) en in 1997 (11 036 ecu) subsidies in het kader van het jumelageprogramma van de Commissie (begrotingspost A-3021).

(98/C 196/105)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4097/97
van David Morris (PSE) aan de Commissie
(16 januari 1998)

Betreft: Ontwikkeling van menselijk kapitaal en de financiering ervan

De Commissie stelt vier terreinen voor de ontwikkeling van menselijk kapitaal voor in het kader van doelstelling 3. Zullen deze gedupliceerd worden in het kader van de doelstellingen 1 en 2 en zal in de voorgestelde ESF-verordening de financiële toewijzing aan deze terreinen gespecificeerd worden, en, zo ja, voor welke bedragen?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie
(2 februari 1998)

De Commissie is bezig haar voorstellen voor te bereiden voor de verordeningen betreffende de structuurfondsen voor de periode 2000-2006, die naar verwachting voor Pasen 1998 zullen worden goedgekeurd. Deze voorstellen zijn gebaseerd op Agenda 2000⁽¹⁾.

Voorgesteld wordt dat de nieuwe doelstelling 3, die de vier in Agenda 2000 genoemde gebieden omvat, twee hoofdfuncties krijgt:

- een gemeenschappelijk kader te scheppen voor alle interventies van het Europees Sociaal Fonds (ESF) (dat wil zeggen voor de doelstellingen 1, 2 en 3) door te zorgen voor samenhang tussen de Europese en nationale strategieën voor de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen enerzijds en regionale maatregelen anderzijds;
- als een onafhankelijke doelstelling te functioneren, door het financieren van maatregelen voor de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen buiten de onder de doelstellingen 1 en 2 vallende regio's en aldus te zorgen voor een coherente communautaire strategie voor de ontwikkeling van de menselijke hulpbronnen.

De details betreffende de omzetting van doelstelling 3, met inbegrip van de kwestie van de programmering en de financiële prioriteiten moeten nog worden uitgewerkt en de voorstellen van de Commissie zullen in 1998 in de ontwerp-verordeningen worden gepresenteerd.

⁽¹⁾ COM(97) 2000 def.

(98/C 196/106)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4099/97**van Winifred Ewing (ARE) aan de Commissie***(16 januari 1998)**Betreft: Gunning van contracten*

Aan de Belgische onderneming G.I.M., Geographic Information Management, en aan haar dochtermaatschappij G.I.M. — Luxembourg zijn door de Commissie (o.a. GISCO-Luxembourg en Eurostat) en door het Europees Milieuagentschap regelmatig contracten gegund, onder meer voor de programma's Corine en Phare.

De meeste van deze contracten werden gegund zonder enige mededinging.

1. Kan de Commissie een lijst van contracten die gegund werden aan GIM-België en aan GIM-Luxembourg in de afgelopen 5 jaar, verstrekken? Volgens welke procedure, voor welke bedragen en voor welke periodes werden deze toegewezen?
2. Is de Commissie ervan op de hoogte dat 99% van de aandelen van GIM-België in handen zijn van GIM-Luxembourg en dat 75% van de aandelen van GIM-Luxembourg in handen zijn van een onderneming, genaamd KIVAL Consultants, die gevestigd is op de Bahama's?
3. Van de wetgeving van de Bahama's is bekend dat deze het onmogelijk maakt om na te gaan wie de aandeelhouders van ondernemingen zijn. Doel van deze wetgeving is ondernemingen aan te trekken waarvan de aandeelhouders anoniem willen blijven en geheimhouding willen betrachten. Vindt de Commissie ook niet dat het geen aanbeveling verdient om contracten te sluiten met ondernemingen waarvan de meerderheid der aandeelhouders in dergelijke landen gevestigd is?
4. Is de Commissie het ermee eens dat de ondernemingen waaraan zij contracten gunt, de identiteit van hun aandeelhouders bekend dienen te maken, teneinde te voorkomen dat er contracten gegund worden aan ondernemingen die banden hebben met geheime organisaties?

Antwoord van de heer Liikanen namens de Commissie*(18 maart 1998)*

1. De Commissie heeft in de afgelopen jaren inderdaad verscheidene contracten gegund aan de onderneming Geographic Information Management (GIM).

In de afgelopen vijf jaar zijn vier contracten gegund in het kader van de externe steunmaatregelen en meer in het bijzonder van het PHARE-programma. Aangezien de betrokken bedragen kleiner waren dan het minimum van 50 0000 ecu dat is vastgelegd bij Verordening (EEG) nr. 3906/89 van de Raad van 18 december 1989 betreffende economische hulp ten gunste van de Republiek Hongarije en de Volksrepubliek Polen (¹) zijn drie van deze contracten gegund bij onderhandse procedure. Deze contracten hadden betrekking op de productie van kaarten en hadden een looptijd van 1 tot 3 jaar.

Buiten het kader van de externe steunmaatregelen zijn in de afgelopen vijf jaar vier contracten gegund. Drie zijn bekendgemaakt in het Publicatieblad en het vierde, waarvan het bedrag onder het minimum voor publicatie lag, is gegund op grond van een niet-openbare procedure overeenkomstig de bepalingen in het financieel reglement (²). Al deze contracten zijn derhalve gegund overeenkomstig de in het financieel reglement en de desbetreffende richtlijnen vastgestelde procedures voor het plaatsen van opdrachten.

Voor al deze contracten heeft deze onderneming goede diensten geleverd. Bij de planning en de uitvoering van de haar toevertrouwde taken waren er geen problemen.

2. en 3. Op grond van de richtlijnen betreffende overheidsopdrachten en met name de artikelen 29 en 30 van Richtlijn 92/50/EEG betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening (³) kunnen inschrijvers worden uitgesloten die hun verplichtingen met betrekking tot de betaling van belastingen, taksen en sociale bijdragen niet hebben vervuld. Op grond daarvan kan evenwel niet een bedrijf worden uitgesloten omdat zijn maatschappelijk kapitaal in handen is van een bepaalde persoon of een andere onderneming. Krachtens deze richtlijnen zou een dergelijk criterium als discriminerend worden beschouwd.

Om belastingontduiking niet te begunstigen kan de Commissie de desbetreffende bewijsstukken vragen aan de inschrijvers. In het kader van PHARE eist de Commissie dat de adviseurs gevestigd zijn in een lidstaat of in het begunstigde land. Er wordt specifiek onderzoek gedaan naar inschrijvers of contractanten waarvan wordt vermoed dat zij contacten hebben met illegaal geachte organisaties. Het resultaat van dit onderzoek wordt de Commissie medegedeeld.

Nauwkeurige gegevens over de vier contracten voor een bedrag van meer dan 50 000 ecu worden rechtstreeks toegezonden aan het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Parlement.

(¹) PB L 375 van 23.12.1989.

(²) PB L 356 van 31.12.1977.

(³) PB L 209 van 24. 7.1992.

(98/C 196/107)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4106/97

van Konstantinos Hatzidakis (PPE) aan de Commissie

(16 januari 1998)

Betreft: Stand van de uitvoering van communautaire initiatieven en projecten in het kader van het Cohesiefonds in Griekenland

Kan de Commissie op basis van een vergelijkende en gedetailleerde tabel informatie geven over de stand van de uitvoering van de communautaire initiatieven alsook van de projecten in het kader van het Cohesiefonds in elke lidstaat?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie

(6 maart 1998)

Wegens de omvang van het antwoord, dat talrijke tabellen omvat, zal de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlements lid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toesturen.

(98/C 196/108)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4107/97

van Joan Vallvé (ELDR) aan de Commissie

(16 januari 1998)

Betreft: Gebruikmaking van koelmogelijkheden in grensoverschrijdende fruittelende gebieden

In de grensstreken waar fruit wordt geproduceerd, bestaat, al naar gelang de oogst, een tekort aan koelcapaciteit aan de ene kant van de grens, terwijl er aan de andere kant van de grens juist een overschot aan koelcapaciteit bestaat. Hierdoor kan het gebeuren dat op een bepaald moment landbouwers van de ene kant van de grens de koelinstallaties uit het buurland huren.

Houdt de Commissie hiermee rekening, zodat grensoverschrijdende samenwerking kan worden vergemakkelijkt bij het bewerken en op de markt brengen van de landbouwproducten?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(18 februari 1998)

De hervormde marktordening voor groenten en fruit die is vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2200/96 van de Raad van 28 oktober 1996 (¹), bevat maatregelen die het mogelijk maken aan de door het geachte Parlements lid beschreven situatie het hoofd te bieden.

De telersverenigingen kunnen namelijk operationele programma's uitvoeren die vooral tot doel hebben de kwaliteit van de producten te verbeteren en de handelswaarde ervan te verhogen. Hiertoe kunnen koelhuizen in een andere lidstaat worden gehuurd. Binnen de interne markt is de verwerking of afzet niet aan territoriale beperkingen onderworpen.

Deze operationele programma's worden voor 50 % door de Gemeenschap gefinancierd. Als een programma van transnationale acties wordt ingediend door meerdere telersverenigingen die in verschillende lidstaten werkzaam zijn, bedraagt de steun van de Gemeenschap 60 % van de werkelijke uitgaven.

(¹) PB L 297 van 21.11.1996.

(98/C 196/109)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4108/97
van Gianfranco Dell'Alba (ARE) aan de Commissie
(16 januari 1998)

Betreft: Het proces wegens de op 3 september 1995 in Colombia gepleegde moord op de Italiaanse staatsburger Giacomo Turra

Op 15 december 1997 begint bij de militaire rechtbank van Cartagena (Colombia) het proces tegen vijf politiemensen die voor de rechter moeten komen wegens de „moord met voorbedachte rade” op de Europese burger Giacomo Turra die op 24-jarige leeftijd in deze stad is omgekomen.

Aangezien dit proces er uiteindelijk toch is gekomen nadat de Colombiaanse autoriteiten allerlei pogingen hadden gedaan om de zaken te traineren en dit niet alleen te danken is aan demarches van de Italiaanse regering maar ook van allerlei internationale organisaties die opkomen voor de rechten van de mens; aangezien de Europese Commissie de Colombiaanse staat onlangs voor 5 miljoen dollar humanitaire hulp heeft verleend met als voorwaarde dat de mensenrechten in het land beter geëerbiedigd moeten worden en aangezien dit proces duidelijk een bewijs is dat de Colombiaanse staat ernst wil maken met de bestrijding van de straffeloosheid die zo kenmerkend is voor Colombia,

luit de vraag of de Europese Commissie het niet nuttig acht om deze aangelegenheid aan te grijpen om waarnemers te zenden voor de duur van het proces die moeten toezien op een juiste rechtspleging en op eerbiediging van de mensenrechten.

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie
(4 februari 1998)

De Commissie volgt met bezorgdheid de ontwikkeling van de situatie in verband met de mensenrechten in Colombia, die over het geheel genomen onbevredigend blijft. Derhalve is zij voornemens om, via haar delegatie te Bogota en in coördinatie met de diplomatieke vertegenwoordigers van de lidstaten ter plaatse, het proces tegen de van de moord op de heer Turra verdachte personen van nabij te volgen.

Voorts herinnert de Commissie eraan dat zij de allergrootste voorrang verleent aan initiatieven waarmee eventueel tot een vervanging van de regelingen in verband met de bescherming van de mensenrechten in Colombia kan worden bijgedragen, en tot de begeleidende uitoefening van controle op gevallen van schendingen van die rechten. Dit moet hoofdzakelijk via drie kanalen gebeuren: een versterking van de aanwezigheid van de internationale gemeenschap in dit land (verlenging van de financiering van de internationale waarnemers die ter beschikking van het Bureau van het Hoge Commissariaat van de Verenigde Naties voor mensenrechten zijn gesteld om de stand van zaken in verband met de mensenrechten in het gehele land te volgen); de financiering van initiatieven ten behoeve van plaatselijke niet-gouvernementele organisaties (NGO's), die actief zijn op het gebied van democratie en mensenrechten; en de verlening van structurele hulp aan de sector van de gerechtelijke administratie.

Aangaande het programma voor de toegekende humanitaire hulp waarop het geachte Parlementslid doelt, zij eraan herinnerd dat deze hulp, volgens de bepalingen van Verordening (EG) nr. 1257/96 van de Raad van 20 juni 1996 betreffende humanitaire hulp (¹), gezien het doel daarvan, niet ondergeschikt mag worden gemaakt aan overwegingen van politieke aard, die daaraan ook niet ten grondslag mogen liggen.

De andere vormen van steun die Colombia van de Commissie krijgt, zijn voor het overgrote deel voor de allerarmste lagen van de maatschappij in dit land bestemd. Bij de verlening van haar hulp vergewist de Commissie zich ervan, dat een groot aantal plaatselijke en internationale NGO's daarbij hun medewerking verlenen.

Er zij op gewezen dat Colombia een regionale samenwerkingsovereenkomst met de Gemeenschap heeft gesloten, met als voorwaarde voor de communautaire hulp dat de mensenrechten in dit land moeten worden geëerbiedigd.

(¹) PB L 163 van 2.7.1996.

(98/C 196/110)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4109/97
van Mirja Rynänen (ELDR) aan de Commissie
(18 december 1997)

Betreft: Ondersteuning van organisaties die operationele steun ontvangen van de EU

De Commissie verleent aan verschillende organisaties operationele steun. Het probleem daarbij is dat de betreffende organisaties de informatie over de omvang van de operationele steun in een laat stadium ontvangen, vaak in de zomer of zelfs in het najaar van het lopende jaar. Deze situatie maakt een zinnige planning van activiteiten onmogelijk en het starten van projecten waarmee gelden zijn gemoeid onzeker.

Deze situatie zou verbeterd kunnen worden indien aan organisaties die in aanmerking komen voor een duurzaam partnerschap aan het begin van het jaar de helft van de over het voorgaande jaar ontvangen steun verstrekt wordt en aan het eind van het jaar bij het bedrag voor het gehele jaar rekening wordt gehouden met de mogelijke wijzigingen in de steunverlening in dat jaar.

Welke maatregelen gaat de Commissie nemen om ervoor te zorgen dat de organisaties die operationele steun ontvangen hiervan effectiever gebruik kunnen maken?

Antwoord van de heer Pinheiro Namens de Commissie

(18 februari 1998)

De Gemeenschapsbegroting wordt niet uitgevoerd via een voorafgaande verdeling van beleidskredieten over een groot aantal organisaties. Een organisatie kan financiële steun van de Commissie ontvangen op de volgende voorwaarden: ten eerste moet zij een project indienen dat overeenstemt met een maatregel die in het kader van de algemene begroting door de begrotingsautoriteit is vastgelegd en ten tweede dient dat project te voldoen aan de specifieke communautaire voorschriften betreffende de tenuitvoerlegging van die welbepaalde maatregel.

Daaruit volgt dat iedere aanvraag door de Commissie nauwgezet moet worden onderzocht.

Bij een pro rata toewijzing van de kredieten zoals bedoeld door het geachte Parlementslid zou de Commissie niet in staat zijn de eisen (van artikel 2) van het Financieel Reglement na te leven in verband met een goed financieel beheer en met name de nodige zuinigheid en een juiste kosten/batenverhouding bij de besteding van overheidsmiddelen.

In verband met een grotere doeltreffendheid bij de tenuitvoerlegging van de beleidskredieten kan worden aangestipt dat bovengenoemd onderzoek steeds meer gelijkmatig over het gehele jaar wordt gespreid teneinde te zorgen voor een continue begrotingsuitvoering en voor kortere termijnen tussen de indiening van een aanvraag en het antwoord van de Commissie.

(98/C 196/111)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4114/97
van Yves Verwaerde (PPE) aan de Commissie
(16 januari 1998)

Betreft: Het sociaal beleid in het kader van de betrekkingen EU-ACS

Kan de Commissie mij op de hoogte stellen van het beleid dat zij denkt te voeren en de activiteiten die zij wil ondernemen ter ondersteuning van het sociaal beleid in het kader van de armoedebestrijding en de werkgelegenheids groei in de ACS-landen?

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie

(17 februari 1998)

Aangaande het werk dat de Commissie heeft gedaan voor de armoedebestrijdingscampagne in de landen in Afrika, het Caribisch gebied en het Stille Oceaan-gebied (ACS), valt te vermelden dat het recente verslag over de samenwerking tussen de Gemeenschap en de ACS in 1996 rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het secretariaat van het Parlement wordt toegezonden. Hierin wordt een overzicht gegeven van de verschillende soorten acties die op macro-economisch niveau in de diverse sectoren en bij de projecten worden ondernomen. De Commissie is voornemens, de reeds begonnen arbeid voort te zetten, zowel qua beleid als qua maatregelen.

In de voor na Lomé uitgezette koers wordt duidelijk een inzet voor de uitroeiing van de armoede verlangd. Tijdens dit halfjaar worden er twee nieuwe mededelingen aan de Raad opgesteld over microfinanciering en inheemse volkeren. Beide teksten zullen beleidsrichtsnoeren behelzen in verband met bepaalde aspecten van de terugdringing van de armoede. Microfinanciering verschaft de mogelijkheid om werkgelegenheid te scheppen en inkomsten te verdienen voor zeer arme mensen, die van het officiële economische circuit zijn uitgesloten. En een beleid voor inheemse volkeren levert een kader op om op de speciale behoeften van deze kwetsbare groepen in te gaan en hun ontwikkelingskansen te geven.

Het algemene doel van de Nationale Indicatieve Programma's, waaromtrent voor het achtste Europees Ontwikkelingsfonds (EOF) met de ACS-Staten overeenstemming werd bereikt, is een vermindering van de armoede. Daarbij wordt voorrang gegeven aan allerlei verschillende sectoren, waaronder veiligstelling van de voedselvoorziening, sociale voorzieningen en plattelandsontwikkeling. Het personeel zal die maatregelen nu ten uitvoer leggen.

(98/C 196/112)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4119/97

van Marjo Matikainen-Kallström (PPE) aan de Commissie

(16 januari 1998)

Betreft: Door Afghanistan en Pakistan veroorzaakte drugsproblemen

Jaarlijks stromen er over de grenzen van Afghanistan en Pakistan aanzienlijke hoeveelheden drugs naar de markten van Europa en de Verenigde Staten. Zo produceert Afghanistan volgens statistieken van de de UNDP, de ontwikkelingsorganisatie van de VN, jaarlijks 2300 ton opium, waarvan twee derde tot heroïne wordt verwerkt. Een groot deel van de verwerking en van de smokkel naar de westerse markten loopt via Pakistan. Het probleem raakt in het bijzonder de Europese Unie, waar de drugs veel te gemakkelijk op de interne markt kunnen worden afgezet. De controle aan de buitengrenzen van de Unie moet worden aangescherpt, vooral door middel van een intensievere gegevensuitwisseling en geavanceerde technologische hulpmiddelen.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om Afghanistan en Pakistan ertoe te bewegen mede te werken aan een intensievere bestrijding van producenten, verwerkers en smokkelaars van drugs? Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om inzicht te krijgen in de vraag met welke middelen de buitengrenzen van de Unie kunnen worden gecontroleerd om de huidige drugsstromen effectiever tot staan te brengen?

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(17 februari 1998)

De toewijzing van middelen aan post B7-6210 van de Gemeenschapsbegroting is op dit ogenblik bestemd voor de financiering van directe maatregelen zoals de preventie en verlaging van het drugsgebruik en de controle op het aanbod via de preventie van het onrechtmatig gebruik van precursoren en maatregelen tegen het witwassen van geld in ontwikkelingslanden.

In het geval van Afghanistan kan de Commissie gezien de huidige omstandigheden in het land niet meer doen dan steun verlenen voor de beperkte zij het omvattende-behandeling en voor rehabilitatie- en preventieprojecten in de gebieden die het ergst door opiumverslaving zijn getroffen. De Commissie heeft technische bijstand verstrekt aan het programma van de Verenigde Naties voor drugsbestrijding (UNDCP) voor het in kaart brengen van de papaverteelt, wat jaarlijks gebeurt. Aangezien Afghanistan op dit ogenblik niet beschikt over een goed functionerend systeem voor wetshandhaving, is het voor de Commissie onmogelijk in dat land op te treden met het oog op maatregelen tegen producenten, fabrikanten of leveranciers van drugs.

In Pakistan, dat zelf heel wat drugsverslaafden telt (de ramingen spreken van 2 miljoen heroïneverslaafden) heeft de Commissie de communautaire bijstand gericht op de preventie van drugsgebruik, opleiding, behandeling en rehabilitatie via activiteiten van de overheid en van niet gouvernementele organisaties. Bovendien is de Commissie betrokken bij een project voor het toezicht op precursoren ten behoeve van de Zuid-Aziatische organisatie voor regionale samenwerking (SAARC), dat via de UNDCP zal worden uitgevoerd.

In verband met het toezicht aan de buitengrenzen van de Gemeenschap op de illegale handel in drugs, met name van oorsprong uit Afghanistan en Pakistan, ontwikkelt de Commissie via haar regionale en nationale drugsbestrijdingsprogramma's van PHARE de capaciteit van doorvoerlanden zoals Bulgarije, Roemenië en de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië (FYROM) voor de bewaking van hun buitengrenzen en voornaamste toegangspunten (bijvoorbeeld internationale luchthavens en havens langs de Zwarte Zee).

De Commissie is eveneens zinnens om in het kader van het TACIS programma concrete maatregelen te nemen ter bestrijding van de illegale doorvoer van drugs door de landen van het Gemenebest van Onafhankelijke Staten.

In het kader van het OISIN programma voor politie- en douanesamenwerking in de Gemeenschap, dat door de Commissie wordt beheerd, zullen binnenkort concrete projecten worden uitgevoerd ter verbetering van de controle langs de buitengrenzen van de Gemeenschap op de illegale handel in drugs via de Balkanroute.

(98/C 196/113)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4121/97
van Gerhard Hager (NI) aan de Commissie
(16 januari 1998)

Betreft: Verklaring over de sport

Met de verklaring over de sport hebben de lidstaten in Amsterdam voor het eerst uitdrukkelijk de bijzondere betekenis van de sport erkend.

1. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om met deze verklaring rekening te houden?
2. Volgens mijn ervaringen stelt Eurathlon vooral kleinere verenigingen, hoewel juist deze van grote betekenis zijn voor de massasport, dikwijls voor nauwelijks oplosbare organisatorische problemen. Is de Commissie zich hiervan bewust?
3. Denkt de Commissie aan verdere ondersteuningsprogramma's, die het in de zin van ondersteuning van de massasport ook kleinere verenigingen mogelijk maken daaraan deel te nemen?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie
(2 maart 1998)

1. Bij de Commissie wordt een mededeling aan het Parlement en aan de Raad voorbereid betreffende de sport in de Gemeenschap. In deze mededeling wordt niet alleen rekening gehouden met de verklaring over de sport die naar aanleiding van het Verdrag werd aanvaard, maar tevens met het rapport van mevrouw Pack over de sport, dat door het Europees Parlement werd goedgekeurd. Deze mededeling zal een aantal voorstellen bevatten met betrekking tot eventuele acties van de Gemeenschap op dit gebied.
2. De Commissie is zich bewust van de problemen die zich in het kader van het Eurathlon-programma voordoen. Daarom zal dit jaar een onderzoek naar het programma worden verricht waarvan de resultaten aan de Begrotingsautoriteit zullen worden voorgelegd. Daarbij zal zowel aandacht worden besteed aan de financiële als aan de organisatorische aspecten van het programma.
3. Op grond van de conclusies die uit de mededeling en uit het onderzoek kunnen worden getrokken zal de Commissie nieuwe voorstellen formuleren betreffende haar programma's op het gebied van de sport.

(98/C 196/114)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4124/97
van Anita Pollack (PSE) aan de Commissie
(16 januari 1998)

Betreft: Milieuschoonmaak op het Kola-schiereiland

Het is de Commissie bekend dat er op het Kola-schiereiland veel radioactief afval ligt opgeslagen in opslagplaatsen voor de middellange termijn die niet voldoen aan de moderne veiligheidsvereisten, en dat er voor opruimingsprojecten het petieterige bedrag van 5 miljoen ecu is uitgetrokken. Kan de Commissie mededelen of met deze werkzaamheden is begonnen?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie*(17 februari 1998)*

In 1996 is in het kader van een door de Commissie gefinancierd studiecontract de balans opgemaakt van de hoeveelheden afgewerkte splijtstof en radioactief afval die momenteel in installaties in Noordwest-Rusland zijn opgeslagen, alsmede van de voor de komende jaren verwachte hoeveelheden. Er is 5 miljoen ecu van het TACIS-fonds voor nucleaire veiligheid uitgetrokken voor een vervolgonderzoek naar het beheer van radioactief afval in de regio. De vier projecten die deel uitmaken van dit programma gingen in 1997 van start.

Naast deze projecten steunt de Commissie ook een aantal andere activiteiten met betrekking tot het beheer van radioactief afval in de regio. Daartoe behoren de beveiliging van het opslagschip „Lepse”, de verwijdering van afgewerkte splijtstof, de ontwikkeling van een vat voor opslag en vervoer van de verwijderde splijtstof, de evaluatie van de opslagmogelijkheden voor de uit onderzeeërs en ijsbrekers verwijderde afgewerkte splijtstof, en een milieueffectbeoordeling van de in het Karameer gedumpte kernreactoren.

Toch moet er naast deze activiteiten nog veel meer gebeuren. Uit recent internationaal deskundig advies is gebleken dat de toestand in de regio er verder op achteruitgaat naarmate meer nucleaire onderzeeërs worden ontmanteld. In het advies werden de staten aangemoedigd om bijkomende activiteiten in de regio te financieren. De Commissie is het eens met dit standpunt en hoopt haar inspanningen om deze situatie te verbeteren op te kunnen voeren. Zij verzoekt het Parlement om zijn blijvende steun.

(98/C 196/115)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4125/97**van Claude Desama (PSE) aan de Raad***(22 januari 1998)**Betreft:* Situatie Eurocontrol

Eurocontrol verliest gaandeweg het karakter van een internationale publiekrechtelijke organisatie voor openbare dienstverlening. Als zodanig werd zij in 1963 bij verdrag opgericht door verschillende Europese landen, maar tegenwoordig is zij — door de herziening van haar constituerende teksten — het toneel van ernstige ontsporingen in het dagelijks bestuur.

Afgezien van een noodzakelijke aanpassing aan evidente actuele eisen, leidt dit eenvoudigweg tot een machtsovername door particuliere bedrijven, wat in tegenspraak en strijdig is met de traditie en haar taak als internationale publiekrechtelijke organisatie.

Sinds enkele jaren worden de doelstellingen van Eurocontrol vastgesteld en haar middelen beheerd door diverse externe consultants en bedrijven (meer dan 400!), die niet gespecialiseerd zijn in luchtverkeer en die alleen baat hebben bij het produceren van dure vaak nutteloze rapporten en niet bij de invoering van een geïntegreerd en coherent controle- en beheerssysteem voor de luchtvaart.

Deze situatie heeft al geleid tot het ontslag van talrijke ambtenaren van het Agentschap en tot een schuldenlast van in totaal 400 miljoen ecu in een periode van vijf jaar.

Is de Raad voornemens stappen te ondernemen om verbetering in deze situatie aan te brengen en een einde te maken aan de afbraak van een organisatie waarvan de know-how en de middelen worden verspild ten gunste van particuliere belangen en, uiteindelijk, ten koste van de lidstaten en de veiligheid van de Europese burgers?

Antwoord*(30 maart 1998)*

De Europese Organisatie voor de Veiligheid van de Luchtvaart (Eurocontrol) is een internationale organisatie die de lidstaten van de Europese Unie (behalve Finland) en dertien andere Europese staten omvat.

Op 6 november 1996 heeft de Raad van de Commissie een aanbeveling ontvangen die ertoe strekt de Commissie te machtigen te onderhandelen over de deelneming van de Gemeenschap aan deze organisatie. Die aanbeveling is bij de instanties van de Raad in behandeling.

Sinds jaren heeft de Raad voorrang gegeven aan de problemen van de luchtverkeersleiding, onder meer in Resolutie 89/C189/02 van 18 juli 1989 en in de conclusies van 29/30 maart 1990. Die maatregelen hebben geleid tot de toetreding tot Eurocontrol van een groot aantal lidstaten, waaronder Denemarken, Spanje, Italië, Oostenrijk en Zweden.

Op 19 juli 1993 heeft de Raad Richtlijn 93/65/EEG aangenomen betreffende de vaststelling en het gebruik van compatibele technische normen en specificaties voor de aanschaf van apparatuur en van systemen voor luchtverkeersafhandeling.

Op 17 november 1995 heeft de Raad een resolutie aangenomen over congestie en crisissituaties in het Europese luchtverkeer.

Het Geachte Parlementslid kan er zeker van zijn dat de Raad het nog steeds noodzakelijk acht dat de werkzaamheden van Eurocontrol (het Eurocontrol-Verdrag is onlangs (27 juni 1997) herzien) worden voortgezet en geïntensiveerd om de problemen in verband met het luchtverkeer in Europa aan de orde te stellen en op te lossen, waarbij zelfs wordt gedacht aan de mogelijkheid dat de Europese Gemeenschap tot deze internationale organisatie toetreedt.

Inzake de aspecten die te maken hebben met de interne organisatie van Eurocontrol waaraan het Geachte Parlementslid in zijn vraag refereert, mag de Raad geen standpunt innemen aangezien het een gebied betreft waarop alleen sommige lidstaten, en niet de Gemeenschap, tot optreden bevoegd zijn.

(98/C 196/116)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4135/97
van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie

(21 januari 1998)

Betreft: Russisch besluit tot uitsluiting van producten van de TIR-regeling

Rusland heeft een groot aantal producten van de transitoregeling uitgesloten; dit houdt in dat deze producten niet meer met een TIR-document naar dat land kunnen worden vervoerd. De Douanecommissie van de Russische Federatie heeft de desbetreffende lastgeving nr. 513 aan de Internationale Wegvervoerorganisatie (IRU) doen toekomen. Hierbij wordt het transitovervoer van een reeks goederen onder dekking van het TIR-document op het grondgebied van de Federatie verboden. Onder deze producten komen bij uitstek communautaire producten voor als bier uit gerst, suiker, gebak, boter en andere vetten uit melk, chocolade, geneesmiddelen, computers, video's, televisieapparaten, vervoermiddelen, enz.

De gevolgen zijn aanzienlijk, niet alleen voor de Europese producten, maar ook voor de Europese vervoerders. Met name voor de vervoerders in de perifere landen van de Unie, zoals Griekenland, betekent het Russische besluit verlies aan vracht, aangezien Griekse vrachtwagens de gelegenheid hadden bepaalde communautaire producten uit een ander land, met bestemming Rusland, als lading op te nemen, welke mogelijkheid nu volledig is weggefallen.

Welke actie denkt de Commissie tegen het besluit van de Russische autoriteiten te ondernemen, niet alleen om de belangen van de communautaire vervoerders veilig te stellen, maar tevens om voorwaarden te bewerkstelligen voor een gezonde mededinging met hun collega's uit de overige Europese landen, die om financiële en morele steun van de Unie vragen?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie

(26 februari 1998)

De Commissie deelt de bezorgdheid van het geachte Parlementslid in verband met Lastgeving nr. 513 van de Douanecommissie van de Russische Federatie, krachtens dewelke voor 20 categorieën van goederen afzonderlijke regelingen inzake de zekerheidstelling vereist zijn, afgezien van die welke zijn vastgelegd in de Internationale Overeenkomst betreffende het vervoer van goederen over de weg van 1975 (TIR). De Commissie is er zich van bewust dat deze maatregel ernstige gevolgen voor de exporteurs en vervoerders uit de Gemeenschap inhoudt en een potentiële bedreiging vormt voor de toekomst van de TIR-regeling, die van essentieel belang is voor de internationale handel.

De Commissie heeft in alle betrokken sectoren zeer snel gereageerd door directe contacten met de Russische Douanecommissie en via andere vervoers- en handelsconnecties. Voorts heeft zij de kwestie ter sprake gebracht in de desbetreffende bijeenkomsten van de Economische Commissie voor Europa in Genève.

De tenuitvoerlegging van Lastgeving nr. 513 is sindsdien tot 1 april 1998 uitgesteld. De Commissie zet haar overleg met de Russische instanties en andere betrokken partijen op alle niveaus voort teneinde de permanente intrekking van de maatregel te verkrijgen.

(98/C 196/117)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4137/97
van David Bowe (PSE) aan de Commissie
(21 januari 1998)

Betreft: Invoer van primaten uit Indonesië

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen in het licht van het recentelijk door haar ontvangen rapport over de handel in niet-menselijke primaten uit Indonesië, waarin wordt gesproken van inbreuken op de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantesoorten (CITES) en ernstig dierenleed?

(98/C 196/118)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4138/97
van David Bowe (PSE) aan de Commissie
(21 januari 1998)

Betreft: Invoer van primaten uit Indonesië

Denkt de Commissie, gezien de bevindingen van het recente rapport over de handel in niet-menselijke primaten uit Indonesië en in het bijzonder de gemelde ernstige inbreuken op de CITES-bepalingen en het immense dierenleed, een eigen onderzoek in te stellen naar de handel in primaten?

Is de Commissie voorts bereid om hangende de resultaten van een dergelijk onderzoek de instelling te overwegen van een embargo op het gebruik van primaten uit Indonesië voor experimenten in de EU?

Gecombineerd Antwoord
van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie
op de schriftelijke vragen E-4137/97 en E-4138/97
(18 februari 1998)

De Commissie is op de hoogte van het rapport van november 1997 van de British union for the abolition of vivisection (BUAV) over een aantal zendingen primaten uit Indonesië naar de Verenigde Staten. Daar ten minste één van deze zendingen via de Gemeenschap heeft plaatsgevonden heeft de Commissie de terzake bevoegde instanties van de betrokken lidstaat herinnerd aan de bepalingen van Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad van 9 december 1996 inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantesoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 9, lid 5, daarvan.

Voorts heeft de Commissie de Indonesische instantie die belast is met het beheer van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde diersoorten (CITES) verzocht om te reageren op de in het rapport van de BUAV vervatte beweringen en aan te geven welk beleid wordt gevolgd ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de voorschriften van de International Air Transport Association (IATA) en het fokken in gevangenschap.

De Commissie zal in het licht van de resultaten bezien of er maatregelen op grond van artikel 4, lid 6, sub c), van Verordening (EG) nr. 338/97 moeten worden genomen.

⁽¹⁾ PB L 61 van 3.3.1997.

(98/C 196/119)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4142/97
van Francisco Sanz Fernández (PSE) aan de Commissie
(21 januari 1998)

Betreft: Intercultureel onderwijs/SOCRATES-programma

Kan de Commissie mededelen hoe hoog de begroting was die in 1997 is toegekend aan Actie 2 van Hoofdstuk II (COMENIUS) van het SOCRATES-programma? Hoeveel van deze begroting is besteed aan scholing van zigeuners?

Welke projecten op het gebied van onderwijs aan en scholing van zigeuners zijn gedurende 1997 gesubsidieerd?

Zijn er in het kader van dit programma ook andere projecten voor zigeuners gesubsidieerd?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie*(5 maart 1998)*

In 1997 bedroeg de totale aan Comenius (actie 2 van hoofdstuk II van het Socrates-programma) toegekende begroting 4,8 Mecu.

In het kader van Comenius heeft de Commissie verscheidene projecten voor de scholing van zigeunerkinderen gefinancierd:

- in 1997 zijn 13 projecten gefinancierd voor een totaal bedrag van 1.036.000 ecu; bij deze meerjarenprojecten zijn meer dan 120 partners betrokken;
- in 1996 zijn 27 projecten voor een bedrag van 1.119.625 ecu gefinancierd;
- in 1995 zijn 44 projecten voor een bedrag van 1.173.728 ecu gefinancierd.

De projecten worden door de nationale agentschappen aan de Commissie toegezonden. Tijdens de laatste vergadering van de nationale agentschappen heeft de Commissie hun aandacht gevestigd op het aantal ingediende projecten.

In het kader van het project „Jeugd voor Europa” heeft de Commissie voor een bedrag van 310.000 ecu 11 projecten gefinancierd, waarbij jonge zigeuners zijn betrokken.

(98/C 196/120)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4143/97**van Francisco Sanz Fernández (PSE) aan de Commissie***(21 januari 1998)*

Betreft: SOCRATES-programma

Kan de Commissie ons mededelen hoe de gecentraliseerde acties van het SOCRATES-programma in 1997 van land tot land zijn verdeeld?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie*(25 februari 1998)*

De geachte afgevaardigde wordt verzocht de op 14 oktober 1997 aan het Parlement toegezonden studie over de bijdragen aan de communautaire begroting te raadplegen.

(98/C 196/121)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4145/97**van Antoinette Spaak (ELDR) aan de Commissie***(21 januari 1998)*

Betreft: Omzetting van richtlijn 94/80/EG door de lidstaten

Kan de Commissie de balans opmaken van de lidstaten die al dan niet zijn overgegaan tot omzetting in hun nationale recht van richtlijn 94/80/EG⁽¹⁾ van de Raad van 19 december 1994 tot vaststelling van de wijze van uitoefening van het actieve en passieve kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen ten behoeve van de burgers van de Unie die verblijven in een lidstaat waarvan zij de nationaliteit niet bezitten?

⁽¹⁾ PB L 368 van 31.12.1994, blz. 38.

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(16 februari 1998)*

Frankrijk en België zijn de enige lidstaten die tot nu toe nog niet zijn overgegaan tot omzetting in hun nationale recht van Richtlijn 94/80/EG van de Raad van 19 december 1994 tot vaststelling van de wijze van uitoefening van het actieve en passieve kiesrecht bij gemeenteraadsverkiezingen ten behoeve van de burgers van de Unie die verblijven in een lidstaat waarvan zij de nationaliteit niet bezitten ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB L 368 van 31.12.1994.

(98/C 196/122)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4146/97**van Marco Cellai (NI) aan de Commissie***(21 januari 1998)*

Betreft: Herstructurerings- en fusies in de Italiaanse bank- en verzekeringssector

Zoals in vele Europese landen is ook in Italië een herstructurering van het hele verzekeringswezen gaande, die gepaard gaat met opkoppingen en fusies om de verzekeringsmaatschappijen te versterken met het oog op de invoering van de euro en van de mondialisering van de economie, die door de euro ongetwijfeld nog zal worden versneld. Deze maatregelen zijn legitiem en noodzakelijk.

Helaas schijnen met name bepaalde maatschappijen in de autoverzekeringssector herstructureringsmaatregelen te nemen om een monopoliepositie te verwerven of een systeem van vaste inkomsten op te zetten door hun agenten te verplichten om alleen met de maatschappij waarvoor ze werken polissen af te sluiten, ook al weten zij dat andere marktdeelnemers gunstiger voorwaarden bieden.

Dat is wat bijvoorbeeld de Gruppo Fondiaria doet door middel van de fusie van zijn twee verzekeringsmaatschappijen „La Previdente” en „Milano Assicurazione”; de Gruppo Fondiaria maakt deel uit van het financiële imperium rond Mediobanca, het middelpunt van het hele economisch-financiële systeem van Italië.

Zijn de recente fusies en de maatregelen die daarmee gepaard zijn gegaan, met name in het geval van de verzekeringsmaatschappijen „La Previdente” en „Milano Assicurazione”, niet in strijd met de Europese mededingingsrichtlijnen en acht de Commissie het niet noodzakelijk het sociale aspect — het feit dat Mediobanca bijna een monopoliepositie inneemt — van de fusies en opkoppingen in de bank- en verzekeringssector onder de loep te nemen met het oog op de bescherming van de werknemers in die bedrijfstak?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(10 maart 1998)*

De gegevens waarover de Commissie momenteel beschikt, bevatten geen aanwijzingen van een concurrentievervalsing tussen Europese beleggers in de zin van de artikelen 85 tot en met 94 van het EG-Verdrag, noch wat de sociale en economische gevolgen van de herstructurering van de Fondiaria-groep betreft, noch wat de omstandigheden betreft waarin deze herstructurering heeft plaatsgehad.

Wat overnames en fusies betreft, is de Commissie uitsluitend bevoegd om onderzoek in te stellen naar activiteiten die leiden tot concentraties van communautaire dimensie zoals bedoeld in artikel 1 van verordening (EEG) nr. 4064/89, gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1310/97, betreffende de controle op concentraties van ondernemingen ⁽¹⁾. Bij een onderzoek uit hoofde van deze verordening kan het voor de Commissie ook noodzakelijk zijn na te gaan of de concentratie gevolgen kan hebben voor de situatie van de werknemers in de betrokken ondernemingen, waardoor het werkgelegenheidspeil of de werkgelegenheidssituatie in de Gemeenschap of in een wezenlijk deel daarvan ongunstig wordt beïnvloed (arresten van het Gerecht van eerste aanleg van 27 april 1995, zaak T-96/92 (punt 28) en T-12/93 (punt 38), Jur. II-1216 en II-1250). Om te beoordelen of een concentratie al dan niet verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, moet echter in de eerste plaats worden vastgesteld of zij geen machtspositie in het leven roept of versterkt die tot gevolg heeft dat een daadwerkelijke mededinging op de gemeenschappelijke markt of een wezenlijk deel daarvan in aanzienlijke mate wordt belemmerd (artikel 2, lid 2, van verordening (EEG) nr. 4064/89).

Wat de rol van Mediobanca betreft, verwijst de Commissie het geachte Parlementslid naar de conclusies van het onderzoek van de Autorità garante della concorrenza e del mercato, die op 13 oktober 1997 in weekbericht 39 van deze instantie werden gepubliceerd.

⁽¹⁾ PB L 180 van 9.7.1997.

(98/C 196/123)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4147/97
van Gastone Parigi (NI) aan de Commissie
(21 januari 1998)

Betreft: Exclusieve afnameovereenkomsten tussen oliemaatschappijen en exploitanten van tankstations in Italië

De oliemaatschappijen hebben unilaterale economische overeenkomsten (rechtstreekse contracten) opgesteld die vrijwel alle gelijkkluidend zijn en die toegepast moeten worden in de jaarlijkse onderhandelingen met exploitanten van tankstations voor de exclusieve afname van brandstoffen en „non oil”-producten.

Over de legitimiteit van dit systeem is overeenkomstig de communautaire verordening 1984/83 ⁽¹⁾ van 22.6.1983 en de Nationale Wet 287/90 van 10.10.1990 om een uitspraak gevraagd van respectievelijk de communautaire en de nationale anti-trustautoriteiten.

Zonder verder in details te treden vraag ik de Commissie:

1. of zij op de hoogte is van de tankstationcontracten die de oliemaatschappijen uitwisselen voor de exclusieve afname van brandstoffen,
2. en zo ja, of het optreden van de oliemaatschappijen en de afzonderlijke clausules van de rechtstreekse contracten tussen oliemaatschappijen en exploitanten verenigbaar zijn met het mededingingsrecht;
3. of de clausules die in genoemde rechtstreekse contracten zijn vervat ten aanzien van de zgn. „non oil”-producten beschouwd kunnen worden als een inbreuk op het communautaire recht;
4. welke maatregelen de Commissie zal nemen om ervoor te zorgen dat het Gemeenschapsrecht weer correct wordt toegepast?

⁽¹⁾ PB L 173 van 30.6.1983, blz. 5.

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(5 maart 1998)

1. De Commissie is op de hoogte van het bestaan van overeenkomsten tussen oliemaatschappijen en exploitanten van tankstations in Italië (de geachte afgevaardigde wordt verwezen naar schriftelijke vraag nr. E-2249/97 van de heer Caligaris ⁽¹⁾). Deze overeenkomsten zijn het gevolg van het systeem van „rechtstreekse onderhandelingen” dat de vaststelling beoogt van de objectieve economische voorwaarden waarmee rekening moet worden gehouden bij onderhandelingen tussen leveranciers en individuele exploitanten.

2. en 3. In hoeverre overeenkomsten tussen ondernemingen verenigbaar zijn met het Europees mededingingsrecht, wordt beoordeeld aan de hand van een gedetailleerde analyse van de bepalingen van dergelijke overeenkomsten en van een evaluatie van de economische context waarin de overeenkomsten worden gesloten. Bijgevolg kan de Commissie zonder verdere informatie geen uitspraken doen over de door de geachte afgevaardigde gestelde inhoudelijke vragen.

Overigens moet het zogenaamde systeem van rechtstreekse onderhandelingen worden geplaatst in het ruimere kader van de geldende regelgeving op het gebied van de brandstofdistributie in Italië. Dit wettelijk kader wordt momenteel herzien. Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, heeft deze herziening tot doel de bedoelde sector te liberaliseren, met name door de afschaffing van het huidige stelsel van door de Italiaanse overheid toegekende concessies. Dit stelsel zou worden vervangen door een op objectieve criteria gebaseerd stelsel van vergunningen voor de exploitatie van tankstations.

4. De Commissie onderhoudt regelmatige contacten met de „Autorità garante della concorrenza e del mercato”, die ook dit vraagstuk op de voet volgt, om de beschikking te krijgen over de definitieve teksten van de lopende wetswijziging. Deze autoriteit is niet alleen bevoegd inzake de toepassing van de Italiaanse wetgeving, maar ook met betrekking tot de communautaire bepalingen op mededingingsgebied.

Bedoelde Italiaanse autoriteit bevindt zich in de beste positie om te beoordelen of de betrokken overeenkomsten verenigbaar zijn met het mededingingsrecht. De overeenkomsten hebben namelijk hoofdzakelijk gevolgen op Italiaans grondgebied. Bovendien beschikt de Italiaanse autoriteit over een grondige kennis van de betrokken activiteiten en ondernemingen.

In dit geval zou de nationale autoriteit kunnen worden verzocht om Verordening (EEG) nr. 1984/83 van de Commissie van 22 juni 1983 betreffende de toepassing van artikel 85, lid 3, van het Verdrag op groepen exclusieve afnameovereenkomsten te interpreteren en toe te passen.

Bovendien herinnert de Commissie eraan dat de nationale gerechtelijke instanties eveneens bevoegd zijn om de overeenkomsten te beoordelen op grond van artikel 85, lid 1, van het EG-Verdrag en van het afgeleid recht. In voorkomend geval kan de nationale rechter de overeenkomsten nietig verklaren overeenkomstig artikel 85, lid 2, van het EG-Verdrag.

(¹) PB C 102 van 3.4.1998, blz. 19.

(98/C 196/124)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4148/97
van Sirkka-Liisa Anttila (ELDR) aan de Commissie
(5 januari 1998)

Betref: Steun voor voedergras ter compensatie van het grote prijsverschil tussen graan en voedergras ten gevolge van Agenda 2000

De hervorming van het communautaire GLB heeft geleid tot het verlagen van de graanprijs en zo het gebruik van voedergras duurder gemaakt dan het gebruik van graan. Indien de voorstellen van Agenda 2000 worden uitgevoerd in de door de Commissie voorgestelde vorm, zou het prijsverschil tussen gras en graan nog groter worden, met name in de berg- en noordelijke gebieden van de Unie. De productie van voedergras wordt nog minder rendabel door de productieomstandigheden, die ertoe leiden dat de oogsten per eenheid voedergraan in de daarvoor meest geschikte regio's van Midden-Europa veel hoger zijn dan de oogsten per eenheid voedergras in de noordelijke en bergregio's. Kuilvoer afkomstig van gras wordt vooral gebruikt als voer voor koeien. Indien voedergras niet goedkoper wordt ten opzichte van voedergraan zal dit een aanzienlijke verslechtering betekenen van de concurrentiepositie van rundveehouderijen die toch al in een moeilijke positie verkeren. Om de verstoring van de concurrentie op te heffen is er extra steun nodig. Voor het verbouwen van voedergras moet een hoeveelheid steun worden verleend die overeenkomt met de steun die in het kader van het GLB wordt verleend voor voedergraan.

De vermindering van het oppervlakte aan voedergras zou leiden tot een verhoging van het stikstof- en fosforgehalte in het grond- en oppervlaktewater en tevens tot een toename van de erosie. Het risico van eutrofiëring van het oppervlaktewater zou aanzienlijk toenemen in gebieden waar voornamelijk grasland voorkomt. De Commissie zoekt naar manieren om te waarborgen dat ook na de uitvoering van de maatregelen in Agenda 2000 het verbouwen van gewassen in de noordse regio's winstgevend blijft. De productie van voedergras in de EU moet extra gesteund worden om in staat te zijn de concurrentiepositie op de interne markt van de melkproductie in de noordelijke en berggebieden te behouden. Er moet aan de productie van voedergras een hoeveelheid aanvullende steun worden verleend die overeenkomt met de GLB-steun.

Welke maatregelen gaat de Commissie nemen om de winstgevendheid en concurrentiepositie van voedergras op de interne markt te waarborgen? Is de Commissie bereid om een eigen werkgroep in te stellen om zich met deze kwestie bezig te houden?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(3 februari 1998)

Veel van de door het geachte Parlementslid genoemde problemen houden verband met de intensiteit van de veeteelt en het grondgebruik. Deze problemen komen ter sprake in de hoofdlijnen voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid van de Commissie, die zijn vermeld in het document Agenda 2000 (¹) van juli 1997. Hierin worden diverse maatregelen ter bevordering van een extensievere landbouw voorgesteld, met gebruik van grasland. In de rundvleessector wordt het des te belangrijker om de lage maximumveebezetting niet te overschrijden omdat de rundveepremies stijgen. Bepaalde producenten zullen hierdoor zelfs tot een extensivering van hun productie worden aangezet. De doeltreffendheid van de verschillende stimuleringsmaatregelen ten behoeve van een extensivering van de productie, met name de „extensiveringsregeling” in de rundvleessector, zal worden versterkt en verbeterd. De steunregeling ten behoeve van probleemgebieden zal geleidelijk worden ontwikkeld tot een basisinstrument voor het behoud en de bevordering van weinig inputs vergende landbouwsystemen. Doelgerichte milieuvriendelijke landbouwmaatregelen (Verordening (EEG) nr. 2078/92 van de Raad van 30 juni 1992 betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming, en betreffende natuurbeheer (²)) zullen worden uitgebreid door een verhoging van de begrotingsmiddelen en, zo nodig, van de medefinancieringsbedragen. Extensivering is één van de belangrijkste doelstellingen van deze maatregelen.

Aangezien de melkopbrengst van Finse koeien boven het communautaire gemiddelde ligt, zijn de Finse boeren meer op krachtvoer aangewezen en zullen zij dus meer voordeel hebben bij een daling van de voederprijs.

Een sterk gebruik van grasland enerzijds met relatief intensieve productiesystemen anderzijds laten zien dat de zaken niet zo eenvoudig liggen. Sinds de publicatie van de hoofdlijnen voor het GLB 2000 heeft de Commissie alle lidstaten bezocht om er naar de standpunten van de regeringen, het bedrijfsleven en non-gouvernementele organisaties te luisteren. De Commissie doet een inspanning om een beter inzicht in deze kwesties te krijgen en is ervan overtuigd dat dit proces na de publicatie van formele voorstellen zal worden voortgezet.

Deze formele voorstellen zullen binnenkort door de Commissie worden voorgelegd, maar zijn nu nog niet volledig af. Zij zullen evenwel corresponderen met het streven van de Commissie naar een flexibeler steun aan de veeveelt zodat de lidstaten beter rekening kunnen houden met de door het geachte Parlementslid genoemde problemen.

(¹) COM(97)2000 def.

(²) PB L 215 van 30.7.1992.

(98/C 196/125)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4166/97

van Irene Soltwedel-Schäfer (V) aan de Commissie

(21 januari 1998)

Betreft: Brits rundvlees

Wanneer werd het door de EU ingestelde verbod op de export van Brits rundvlees qua uitvoeringsmaatregelen in nationaal (Engels) recht omgezet?

Antwoord van de heer Fischler namens de Commissie

(9 februari 1998)

Beschikking 96/239/EG van de Commissie van 27 maart 1996 (¹), zoals gewijzigd bij Beschikking 96/362/EG van de Commissie van 11 juni 1996 inzake spoedmaatregelen ter bescherming tegen boviene spongiforme encefalopathie (²), stelde een uitvoerverbod in op runderen en rundvlees uit het Verenigd Koninkrijk en op producten van in het Verenigd Koninkrijk geslachte runderen. Deze beschikkingen zijn door de autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk aanvankelijk toegepast aan de hand van een mix van wetgevende en bestuursrechtelijke maatregelen.

Uit de inspecties door de veterinaire inspecteurs is echter gebleken dat de nationale maatregelen ter uitvoering van het verbod in sommige opzichten onvolledig waren.

De Commissie heeft bijgevolg druk op de regering van het Verenigd Koninkrijk uitgeoefend, wat heeft geleid tot de goedkeuring door de laatste in augustus 1997 van meer omvattende nationale regels die in de daaropvolgende maand zijn gevolgd door gedetailleerde circulaires waarin in het bijzonder de tenuitvoerlegging van de nieuwe wetgeving in havens wordt geregeld.

De inspecties door de Commissie hebben ook enige tekortkomingen aan het licht gebracht in de niveaus van de officiële controles in vleesfabrieken en koelhuizen in het Verenigd Koninkrijk, die gevolgen kunnen hebben voor de handhaving van het uitvoerverbod. In verband hiermee is tegen het Verenigd Koninkrijk een inbreukprocedure ingeleid.

(¹) PB L 78 van 28.3.1996.

(²) PB L 139 van 12.6.1996.

(98/C 196/126)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4169/97
van Eryl McNally (PSE) aan de Commissie
(21 januari 1998)

Betreft: SKY-satellietuitzendingen in de EU

Volgens SKY, de maatschappij voor satelliettelevisie, is het Britse burgers die voor SKY-uitzendingen in het Verenigd Koninkrijk hebben betaald, op grond van het Britse auteursrecht verboden bij een bezoek aan of een verblijf in andere lidstaten van de Europese Unie uitzendingen te ontvangen. Veel Britse burgers, die verblijven in of een bezoek brengen aan andere EU-lidstaten zijn zo gedwongen het ofwel zonder SKY te doen ofwel illegaal hun SKY-card mee naar het buitenland te nemen en bij SKY een adres in het Verenigd Koninkrijk op te geven. Geen enkel ander EU-land kent beperkingen wat betreft het kijken naar satellietuitzendingen. Zij zijn in alle Europese landen vrij toegankelijk.

Wat kan de Commissie doen om ervoor te zorgen dat voor Britse abonnees op SKY-satelliettelevisie dezelfde rechten en voorwaarden gelden als voor andere Europese burgers?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(24 februari 1998)

Het is de Commissie bekend dat de ontvangst van bepaalde satellietuitzendingen in de Gemeenschap wordt beperkt om hoofdzakelijk auteursrechtelijke redenen. Dit geldt niet alleen voor de uitzendingen die de geachte afgevaardigde noemt, maar ook voor de uitzendingen van verscheidene andere maatschappijen voor satelliettelevisie die in een van de lidstaten zijn gevestigd.

De Commissie heeft de gevallen waarin consumenten in hun keuze van televisieprogramma's worden beperkt, al onderzocht, maar is tot de conclusie gekomen zij niet kan ingrijpen omdat van inbreuken op het Gemeenschapsrecht geen sprake lijkt te zijn.

Beperkingen ten aanzien van de ontvangst van bepaalde satellietuitzendingen zijn niet afhankelijk van nationale wettelijke beperkingen inzake de doorgifte van televisieuitzendingen, maar zijn een gevolg van commerciële beslissingen van de betrokken omroeporganisaties, die hoofdzakelijk steunen op exploitatie-overeenkomsten met de beheerders van de uitzendrechten. Er is bijgevolg geen sprake van een overtreding van de interne-marktregels.

(98/C 196/127)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4172/97
van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie
(21 januari 1998)

Betreft: Cohesie- en cultuurbeleid

In haar mededeling COM(96)0512 def. „Cohesie- en cultuurbeleid — een bijdrage aan de werkgelegenheid” (met name in de inleiding, blz. 3) verwijst de Commissie naar de verscheidenheid die de term „cultuur” inhoudt, zonder echter te preciseren wat zij hiermee bedoelt.

Kan de Commissie nadere informatie verstrekken over de activiteiten die onder de noemer „cultuur” vallen in het kader van het cohesiebeleid?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie
(17 februari 1998)

In de inleiding van de mededeling wordt de verscheidenheid van de cultuur als volgt toegelicht:

„De culturele sector wordt meer en meer gekenmerkt door nauwe en gevarieerde interrelaties tussen het culturele leven (overheidsinstellingen op cultureel en sociaal-cultureel gebied; theaters, musea, kunstcentra, plaatsen met artistieke waarde in steden en op het platteland, kunst- en muziekscholen, enz.) en de culturele economie (markt voor muziek, kunst, literatuur en boeken, productie van bioscoop- en videofilms en televisieprogramma's; fotografie, vormgeving, plastische kunsten en amusementswereld, architectuur, kunstzinnige beroepen, bescherming van historische monumenten, toerisme).”

In de context van het cohesiebeleid wordt in de mededeling voorts het volgende beklemtoond: „Cultuur is niet uitsluitend iets waarvoor de overheid zorgt en waar geld bij moet, maar levert ook een steeds grotere bijdrage aan de particuliere economie. Het groeipotentieel op dit laatste gebied is groot. Van de cultuur gaan creatieve, innovatieve en productieve impulsen uit voor de regionale en plaatselijke economie.”. De in de mededeling gegeven voorbeelden illustreren een en ander.

(98/C 196/128)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4173/97

van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie

(21 januari 1998)

Betreft: Cohesie- en cultuurbeleid

In haar mededeling COM(96)0512 def. „Cohesie- en cultuurbeleid — een bijdrage aan de werkgelegenheid” (blz. 6) heeft de Commissie opgemerkt dat tijdens de periode 1989-1993 een bedrag van ca. 400 miljoen ecu van de programma's van de structuurfondsen rechtstreeks ten goede is gekomen aan de sector cultuur.

Kan de Commissie medelen welke culturele projecten werden gefinancierd, met opgave van het land, de regionale doelstelling in het kader waarvan het project werd uitgevoerd, alsmede de totale kosten van de uitvoering en de communautaire financiering?

(98/C 196/129)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4174/97

van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie

(21 januari 1998)

Betreft: Cohesie- en cultuurbeleid

Kan de Commissie informatie verstrekken over de culturele projecten die tijdens de huidige programmeringsperiode (1994-1999) in het kader van de Structuurfondsen worden gefinancierd, met opgave van het land, de regionale doelstelling in het kader waarvan het project wordt uitgevoerd, alsmede de totale kosten van de uitvoering en de communautaire cofinanciering?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-4173/97 en E-4174/97
van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie**

(9 maart 1998)

Het door de geachte afgevaardigde genoemde bedrag is gebaseerd op een schatting door externe adviseurs in opdracht van de Commissie. Zoals in de mededeling vermeld staat, zijn alle bedragen die betrekking hebben op culturele activiteiten slechts schattingen. Er dient dan ook behoedzaam mee te worden omgesprongen. Met name is het bijzonder moeilijk om de culturele aspecten van de programma's te bepalen, omdat deze vaak bij andere rubrieken, zoals toerisme, midden- en kleinbedrijf (MKB) of opleiding zijn ondergebracht.

Aangezien de lidstaten zelf verantwoordelijk zijn voor de goedkeuring en de uitvoering van de projecten in het kader van uit de structuurfondsen gefinancierde programma's, wordt de Commissie niet systematisch op de hoogte gebracht van de culturele projecten. De mededeling bevat evenwel een aantal interessante voorbeelden van een innovatieve integratie van cultuur in de regionale ontwikkeling en het creëren van werkgelegenheid.

(98/C 196/130)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4175/97

van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie

(21 januari 1998)

Betreft: Cohesie- en cultuurbeleid

Kan de Commissie informatie verstrekken over de culturele modelprojecten die in de periode 1989-1993 en in de huidige programmeringsperiode (1994-1999) in het kader van artikel 10 van de EFRO-verordening werden gefinancierd, met opgave van het land, de regionale doelstelling in het kader waarvan het project werd gefinancierd, alsmede de totale kosten en de communautaire cofinanciering?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(5 maart 1998)*

Modelprojecten voor interregionale samenwerking op cultureel gebied zijn voor het eerst opgezet in het kader van de programmering voor artikel 10 van de Verordening betreffende het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling ⁽¹⁾ voor de periode 1994-1999.

De belangrijkste reden om modelprojecten voor interregionale samenwerking op cultureel gebied op te zetten is dat zwakkere regio's in de Gemeenschap vaak beschikken over een cultureel erfgoed dat zeer belangrijk is, maar slecht wordt geëxploiteerd. Daarin kan verbetering worden gebracht door met andere lagere overheden een netwerk te vormen dat erop is gericht van elkaar te leren, kennis aan elkaar over te dragen en het culturele erfgoed een rol te laten spelen in de economische ontwikkeling van het betrokken gebied.

De modelprojecten voor interregionale samenwerking met culturele inslag passen dus in het cohesiebeleid.

In september 1995 is in het Publicatieblad ⁽²⁾ een oproep tot het indienen van voorstellen (nr. 95/C 253/11) opgenomen. De Commissie heeft vervolgens 265 voorstellen ontvangen en heeft daaruit 32 projecten geselecteerd.

Van de samenwerkingsnetwerken moesten plaatselijke of regionale overheden uit drie à zes regio's in ten minste drie lidstaten deel uitmaken. Het aantal aan een netwerk deelnemende regio's van doelstelling 1, 2, 5b of 6 mocht geen minderheid van het totale aantal deelnemers uitmaken. Voor deze modelprojecten is in totaal 15 miljoen ecu uitgetrokken. De communautaire medefinanciering bedraagt ten hoogste 600.000 ecu per project.

Tot de belangrijkste thema's voor samenwerking in het kader van de gekozen projecten behoren bijvoorbeeld de valorisatie van het culturele erfgoed, de overdracht van kennis met het oog op restauraties, de realisering van culturele routes en het gebruik van nieuwe informatietechnologie voor het creëren van een virtueel museum.

Op basis van de geografische herkomst van de netwerkcoördinator kunnen de modelprojecten voor interregionale samenwerking op cultureel gebied als volgt worden verdeeld:

België	1
Duitsland	3
Griekenland	4
Spanje	5
Frankrijk	4
Ierland	3
Italië	3
Nederland	1
Oostenrijk	1
Portugal	3
Zweden	1
Verenigd Koninkrijk	3

De 32 modelprojecten voor interregionale samenwerking op cultureel gebied zijn op 1 januari 1997 van start gegaan en hebben een looptijd van twee jaar.

Op initiatief van de Commissie is een Internet-site gecreëerd. Deze geeft een overzicht van de 32 modelprojecten, van de samenwerkings thema's, van de netwerkdeelnemers en van de belangrijkste financiële gegevens. Het adres van deze site is <http://www.aeidl.be/art10/>.

⁽¹⁾ PB L 193 van 31.7.1993.

⁽²⁾ PB C 253 van 29.9.1995.

(98/C 196/131)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4176/97**van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie***(21 januari 1998)**Betreft: Cohesie- en cultuurbeleid*

Kan de Commissie informatie verstrekken over de culturele projecten die in de programmeringsperiodes 1989-1993 en 1994-1999 in het kader van de communautaire initiatieven werden gefinancierd, met opgave van het land, de regionale doelstelling in het kader waarvan het project werd gefinancierd, alsmede de totale kosten en de communautaire cofinanciering?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(6 maart 1998)*

Gezien de omvang van het antwoord, doet de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toekomen.

(98/C 196/132)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4177/97**van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie***(21 januari 1998)**Betreft: Cohesie- en cultuurbeleid*

In haar mededeling COM(96)0512 def. „Cohesie- en cultuurbeleid — een bijdrage aan de werkgelegenheid” (blz. 4) merkt de Commissie op dat culturele activiteiten alleen in aanmerking komen voor financiering uit hoofde van de Structuurfondsen indien zij bijdragen tot duurzame werkgelegenheid en deel uitmaken van plaatselijke of regionale ontwikkelingsstrategieën.

Kan de Commissie medelen in hoeverre de culturele projecten die tijdens de periode 1989-1993 en tijdens de huidige programmeringsperiode 1994-1999 in het kader van de Structuurfondsen werden gefinancierd, hebben bijgedragen tot de werkgelegenheid en de plaatselijke en regionale ontwikkeling?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(17 februari 1998)*

De Commissie heeft in haar mededeling beklemtoond dat de samenhang tussen cultuur en het scheppen van regionale of plaatselijke werkgelegenheid nog onvoldoende bekend is. Dit is hoofdzakelijk hieraan toe te schrijven dat de culturele sector niet homogeen is en dat de betrokken activiteiten tot uiteenlopende programmrioriteiten of statistische categorieën behoren. Bovendien zijn er op cultureel gebied aanzienlijke verschillen tussen de lidstaten wat het begrippenapparaat en de statistische classificatie betreft. Daarom is ervoor gekozen om in de mededeling voorbeelden van succesvolle initiatieven te geven met ramingen van de werkgelegenheidseffecten ervan.

(98/C 196/133)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4185/97**van Bárbara Dührkop Dührkop (PSE) aan de Raad***(22 januari 1998)**Betreft: Verbod op drijfnetten en Brits voorzitterschap*

Welke maatregelen wil het Britse voorzitterschap aan de Raad voorleggen om, overeenkomstig de besluiten van de laatste Raad van visserijministers, een einde te maken aan het gebruik van drijfnetten?

Antwoord*(7 april 1998)*

Het voorzitterschap zal, met de steun van de Commissie en rekening houdend met de standpunten van het Europees Parlement, al het nodige doen om de Raad in de gelegenheid te stellen zo spoedig mogelijk een besluit over deze aangelegenheid te nemen.

(98/C 196/134)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4188/97**van Eolo Parodi (UPE) en Guido Viceconte (UPE) aan de Commissie***(21 januari 1998)*

Betreft: Toewijzing van „slots” op communautaire luchthavens

Op een aantal luchthavens in de Europese Unie, met name de allerdrukste, maakt het ontoereikende aantal „slots” het aan sommige luchtvaartmaatschappijen onmogelijk onder gezonde en billijke concurrentievoorwaarden te functioneren.

Is de Commissie op de hoogte van gevallen van „slot trading”?

Op welke wijze denkt de Commissie ervoor te zorgen dat de toewijzing van „slots” geschiedt volgens doorzichtige criteria en onder naleving van de communautaire regelgeving inzake de mededinging?

Over welke instrumenten beschikt de Commissie om te bewerkstelligen dat „slots” vrijkomen en ter beschikking worden gesteld van de luchtvaartmaatschappijen die hierom vragen?

Antwoord van de heer Kinnoch namens de Commissie*(23 februari 1998)*

De Commissie is zeer bezorgd over het gebrek aan beschikbare „slots” op overbelaste communautaire luchthavens. Verordening (EEG) Nr. 95/93 van 18 januari 1993 betreffende gemeenschappelijke regels voor de toewijzing van „slots” op communautaire luchthavens ⁽¹⁾ stelt de regels vast die gevolgd moeten worden door luchthavencoördinatoren om een onpartijdige, doorzichtige en niet-discriminerende toewijzing van „slots” te waarborgen.

De Commissie houdt toezicht op de juiste toepassing van de bestaande verordening om te garanderen dat met name nieuwe gegadigden kunnen profiteren van de toegang tot overbelaste luchthavens zoals in de verordening is vastgelegd. Onlangs zijn de Commissie bepaalde praktijken betreffende transacties tussen luchtvaartmaatschappijen bekend geworden, waarbij men zich kan afvragen of deze verenigbaar zijn met de verordening en zij heeft de betrokken lidstaten dan ook om nadere informatie gevraagd. De Commissie zal niet aarzelen om, indien dit nodig mocht zijn, actie te ondernemen om de juiste toepassing van de verordening te waarborgen.

De Commissie erkent daarentegen ook, dat de bestaande verordening als instrument niet toereikend genoeg is om doeltreffend aan de behoeften van alle luchtvaartmaatschappijen te voldoen. Hoewel zij hiermee een eerlijke verdeling van de „slots” die beschikbaar komen garandeert, worden geen nieuwe mogelijkheden voor toegang tot de luchthavens gecreëerd. Bovendien zal, in veel gevallen, een vergroting van de luchthavencapaciteit niet voldoende zijn om het probleem van de overbelasting op te lossen of zich eenvoudig niet voor te doen.

Om deze reden bereidt de Commissie een voorstel voor dat de bestaande verordening amendeert met als doel het gebruik van „slots” te optimaliseren, en geeft zij speciale aandacht aan de voor- en nadelen van de introductie van een eerlijk mechanisme met als doel de beweging van „slots” te vergemakkelijken. Tevens worden verschillende middelen om de positie van nieuwe gegadigden te versterken en om de bestaande verordening gemakkelijker te doen naleven, in overweging genomen.

Het Commissievoorstel zal proberen een evenwichtig pakket maatregelen aan te bieden om de situatie, zoals die door de geachte parlementsleden wordt beschreven, op te lossen. Uiteraard kunnen, in gevallen waarin dominante luchtvaartmaatschappijen op overbelaste luchthavens hun positie misbruiken, de mededingingsregels van het EG-Verdrag altijd gebruikt worden als een basis voor verdere actie.

⁽¹⁾ PB L 14 van 22.1.1993.

(98/C 196/135)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4189/97**van Eolo Parodi (UPE) en Guido Viceconte (UPE) aan de Commissie***(21 januari 1998)*

Betreft: Communautaire financiering van de restauratie van het Petruzzelli-theater in Bari

Op 27 oktober 1991 werd het Petruzzelli-theater in Bari, dat tussen 1898 en 1903 is gebouwd, door een uitslaande brand verwoest. Dit theater dat in 1954 werd uitgeroepen tot een cultuurobject van nationaal historisch en artistiek belang en in 1967 tot een traditionele opera, is het enige theater in Europa dat nog in particuliere handen is.

Het beroemde Italiaanse theater „La Fenice” in Venetië werd in 1996 door eenzelfde lot getroffen en volledig verwoest.

Laatstgenoemd theater kreeg, terecht, op Europees niveau aanzienlijke middelen voor zijn gedeeltelijke restauratie toebedeeld. Het Petruzzelli-theater van Bari heeft echter op onverklaarbare wijze slechts 80.000 ecu gekregen voor de gedeeltelijke restauratie van de foyer.

1. Is de bescheiden omvang van de communautaire financiering het gevolg van het feit dat het Petruzzelli-theater, in tegenstelling tot de andere Europese theaters, in particuliere handen is?
2. Vindt de Commissie het niet noodzakelijk en zeer dringend stappen te ondernemen om communautaire middelen ter beschikking te stellen voor de voltooiing van de restauratie van het Petruzzelli-theater, aangezien de familie Messeni Nemagna, de eigenares van het theater, niet over de resterende som beschikt om de laatste hand aan de restauratie te leggen?

Antwoord van de heer Oreja namens de Commissie*(26 februari 1998)*

1. In het kader van steun aan proefprojecten ter conservering van het Europees architectonisch erfgoed voor 1994 — waarvan het onderwerp betrekking had op theaters — heeft het Petruzzelli-theater te Bari, Italië, een bijdrage van de zijde van de Commissie ontvangen van 80 000 ecu.

In 1995, 1996 en 1997 heeft de Commissie, ter voorbereiding van het Raphaël-programma andere acties gelanceerd ter ondersteuning van de conservering van het architectonisch erfgoed, die gewijd waren aan diverse, als prioritair beschouwde, onderwerpen (religieuze en barokke gebouwen, versierde gevels en pre-industriële architectuur).

2. In het kader van de regionale ontwikkelingsacties (Structuurfondsen) vormde de herbouw van het theater een van de interventies van maatregel 6.3 „recuperatie van cultuurgoederen” van het door de structuurfondsen medegefinancierde operationele programma ten behoeve van de regio Puglia voor de periode 1994-1999.

Volgens van de Italiaanse autoriteiten ontvangen inlichtingen is op grond daarvan een verzoek om financiering ingediend, maar is dit in deze fase niet door de Italiaanse regionale autoriteiten ontvankelijk verklaard omdat niet was voldaan aan bepaalde vastgestelde voorwaarden om voor steun in aanmerking te kunnen komen.

Aangezien het hier om particulier bezit gaat, hoewel het van algemeen belang is en winst oplevert, moet, overeenkomstig de reglementaire bepalingen, het niveau van de voorziene medefinanciering beperkt blijven tot een percentage van de voor steun in aanmerking komende kosten.

(98/C 196/136)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4190/97**van Ernesto Caccavale (UPE) aan de Commissie***(21 januari 1998)*

Betreft: Elektriciteitsleidingen en magnetische velden: gezondheidsrisico's

Milieu-organisaties van Europees belang, zoals CODACONS en LEGAMBIENTE, protesteren met klem tegen de verklaringen van Enel, die een monopoliepositie heeft in de elektriciteitsdistributie in Italië, over de bouw van een grote elektriciteitscentrale in Striano.

Volgens de gezaghebbendste oncologen brengen elektromagnetische velden van hoogspanningsleidingen ernstige risico's voor de volksgezondheid met zich mee, aangezien zij kankerverwekkend zijn.

- Bestaan er studies op Europees niveau waaruit een nauwe relatie blijkt tussen de blootstelling aan elektromagnetische velden en een verhoogd risico van lymfeklierkanker, leucemie en tumoren van het zenuwstelsel?
- Is het waar dat Enel de Europese Commissie om informatie heeft verzocht over eventuele richtlijnen of communautaire bepalingen inzake de bouw van centrales voor de transformatie van hoogspanning en de aanleg van bovengrondse elektriciteitsleidingen, waarin naar behoren rekening wordt gehouden met eventuele carcinogene gevolgen van elektromagnetische velden t.g.v. stroomopwekking?
- Kan de Commissie bevestigen dat Enel alle communautaire regelgeving inzake de bescherming van de volksgezondheid daadwerkelijk naleeft?
- Is de Commissie voornemens de Italiaanse staat te verzoeken om nadere uitleg en eventueel alle in de Verdragen vastgelegde procedures op te starten om elk initiatief te verhinderen, dat een gevaar voor de volksgezondheid oplevert?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(11 maart 1998)

Statische elektrische en magnetische velden en elektromagnetische velden van extreem lage frequentie (ELF-velden) ontstaan bij de opwekking, het transport en het gebruik van elektrische energie. Elektrische schokken en verbrandingen door contact met onder spanning staande geleiders zijn al zolang elektriciteit gebruikt wordt een punt van aandacht. Tegenwoordig is het publiek eerder verontrust over langzaam optredende („late”) en vrijwel niet waarneembare effecten van blootstelling aan velden als gevolg van het gebruik van elektriciteit. Enkele epidemiologische studies hebben effecten gerapporteerd bij aan statische en ELF-velden blootgestelde biologische systemen, die optraden bij dusdanig lage veldsterkten dat zij met de bekende mechanismen niet te verklaren waren. Wetenschappelijk gezien is de kernvraag echter of de gemelde biologische effecten nadelige gevolgen voor de gezondheid kunnen hebben. Tot op heden zijn er geen algemeen aanvaarde mechanismen voor het optreden van effecten door blootstelling aan velden met een zo geringe sterkte dat de daardoor opgewekte stromen kleiner zijn dan de lichaamseigen stromen.

In biologische studies konden tot dusverre geen mechanismen vastgesteld worden voor het ontstaan van kanker door ELF-velden. Anderzijds zijn bij epidemiologische studies naar de eventuele gezondheidseffecten van blootstelling in huis aan elektromagnetische velden afkomstig van hoogspanningsleidingen allerlei verschijnselen waargenomen, zoals neurodegeneratieve ziekten, effecten op de voortplanting, leukemie, borstkanker en hersentumoren. Het eerste onderzoek was een in 1979 gepubliceerde Zweedse studie, daarna zijn er een tiental epidemiologische studies naar kanker bij kinderen verricht. In beschouwingen over deze studies is geconcludeerd dat de vraag of er een verband bestaat tussen het wonen in de buurt van een hoogspanningslijn en het risico op leukemie bij kinderen nog onbeantwoord is. De gemiddelde velden die zijn gemeten in huizen waar kinderen wonen, bleken echter niet geassocieerd te zijn met een hogere frequentie van leukemie of andere vormen van kanker bij die kinderen, en er zijn geen factoren gevonden die een verband tussen het wonen in de buurt van een hoogspanningslijn en leukemie bij kinderen zouden kunnen verklaren.

Op dit moment financiert de Commissie epidemiologisch onderzoek naar magnetische velden en kanker in het kader van het programma Biomed 2; de resultaten hiervan worden in de zomer van 1999 verwacht. Het Europese onderzoek naar de biologische effecten van blootstelling aan ELF-velden wordt gecoördineerd in het kader van een COST-actie en zal in het komende Vijfde Kaderprogramma worden voortgezet.

De Commissie is niet op de hoogte van het door de geachte Afgevaardigde genoemde verzoek om informatie van ENEL en kan niet bevestigen dat de activiteiten van ENEL in overeenstemming zijn met de communautaire regelgeving. De Commissie verzamelt informatie die haar door nationale autoriteiten en door klagers wordt verstrekt. Afgaande op de informatie waarover de Commissie thans beschikt, kan geen conclusie getrokken worden over het al dan niet naleven van de communautaire milieuwetgeving door ENEL.

Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten ⁽¹⁾, de zogenaamde MEB-richtlijn, noemt in bijlage II, punt 3, sub b), het „transport van elektrische energie via bovengrondse leidingen”. Volgens de MEB-richtlijn moet voor dergelijke installaties een milieu-effectbeoordeling worden uitgevoerd als zij een significant effect op het milieu hebben, hetgeen voor de in bijlage II genoemde projecten door de lidstaten moet worden uitgemaakt. Als de lidstaat (door het vaststellen van drempelwaarden of criteria of door elk geval afzonderlijk te onderzoeken) heeft vastgesteld dat voor een dergelijke installatie een milieu-effectbeoordeling moet worden uitgevoerd, moeten de effecten op de verschillende milieucompartimenten en op de mens worden vastgesteld, beschreven en beoordeeld. In dit verband kunnen gezondheidseffecten uiteraard een belangrijke rol spelen bij de milieu-effectbeoordeling.

In Richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997 tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG ⁽²⁾, die in 1997 is goedgekeurd en uiterlijk in maart 1999 door de lidstaten moet zijn omgezet, is de aanleg van bovengrondse hoogspanningsleidingen van 220 kV of meer en langer dan 15 km van bijlage II van de MEB-richtlijn naar bijlage I verplaatst. Dit houdt in dat voor dergelijke projecten vanaf maart 1999 een milieu-effectbeoordeling verplicht is.

Gezien de informatie waarover de Commissie thans beschikt, zijn er voor haar geen juridische gronden om stappen te ondernemen, aangezien haar niet ter kennis is gebracht dat de geldende communautaire wetgeving is overtreden.

⁽¹⁾ PB L 175 van 5.7.1985.

⁽²⁾ PB L 73 van 14.3.1997.

(98/C 196/137)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4192/97

van Maria Berger (PSE) aan de Raad

(22 januari 1998)

Betreft: Particulier wapenbezit

Sedert geruime tijd hopen zich de berichten op over amokpartijen in de lidstaten, met vele slachtoffers. De getroffen personen behoren tot geheel verschillende groepen, er worden verschillende wapens gebruikt die echter meestal betrekkelijk gemakkelijk zijn te verkrijgen, en de daders vertonen een onderling sterk verschillend profiel. Dit probleem zou waarschijnlijk alleen kunnen worden aangepakt door een strenge uniforme regeling van het particuliere bezit van, maar vooral van de aankoop van en de handel in wapens voor particulier bezit in de gehele EU.

Overweegt de Raad naar aanleiding van deze voorvallen in de lidstaten een verscherping van de communautaire richtlijn betreffende wapens?

Antwoord

(30 maart 1998)

Zoals het Geachte Parlementslid stellig weet, wordt de controle op de verwerving en het voorhanden hebben van wapens thans geregeld door Richtlijn 91/477/EEG van 18 juni 1991 (PB L 256 van 13 september 1991). Overeenkomstig deze richtlijn worden de individuele wapens onderverdeeld in 4 categorieën: verboden wapens, vergunningsplichtige wapens, aangifteplichtige wapens en wapens die vrij mogen worden verkocht. De lidstaten kunnen voorts, indien ze dat nodig vinden, striktere regelgevingen behouden of invoeren. In de praktijk is de verwerving van wapens door particulieren in de meeste lidstaten verboden of onderworpen aan een vergunningsplicht. De Raad heeft voor het ogenblik nog geen Commissievoorstellingen ontvangen die ertoe strekken deze regelgeving te verscherpen.

(98/C 196/138)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4195/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(21 januari 1998)**Betreft:* Agenda 2000 en doelstelling 1: Staatssteun 1993-1997

De directeur-generaal Regionaal beleid en cohesie, de heer Eneko Landáburu, liet eind november in aanwezigheid van de pers doorschemeren dat volgens de voorstellen van de Commissie elf Europese regio's, waaronder Valencia (Spanje), hun status als doelstelling 1-regio zouden verliezen, om de structuurfondsen te verlagen alvorens er nieuwe landen toetreden.

Hierbij baseerde hij zich op de voorlopige gegevens waarover de Commissie beschikte. In het concrete geval van Valencia blijkt echter uit de officiële statistieken dat deze autonome regio in 1993 een BBP had dat 74,9% onder het Europees gemiddelde lag, en in 1994 was dit percentage nog lager: 73,6%. De drempel om in aanmerking te komen voor de status van doelstelling 1-regio bedraagt 75%, hetgeen inhoudt dat niets erop wijst dat Valencia op korte termijn niet zou voldoen aan de objectieve criteria.

Als het modale inkomen in de regio's in de periode 1993-1997 gehanteerd wordt als criterium voor de berekening van het BBP, is het van belang de macro-economische gegevens van deze regio's van ieder afzonderlijk jaar te kennen.

Hoe hoog was de staatssteun die in de jaren 1993, 1994, 1995, 1996 en 1997 aan de 15 lidstaten en onderstaande regio's werd toegekend:

- Anatolië, Macedonië, Tessalië, Kreta, Peleponessus, Midden-Griekenland, Ipeiros, Atica, Ionische eilanden, Acaya, Grecia Stereo (Griekenland)
- Henegouwen (België)
- Thüringen, Brandenburg, Oost-Berlijn, Sachsen-Anhalt, Sachsen, Munster (Duitsland)
- Galicië, Extremadura, Castalia la Mancha, Castilla y Leon, Ceuta y Melilla, Valencia, Asturië, Andalusië, Canarische eilanden, Murcia (Spanje)
- Valenciennes Avesnes, Douai Corcega, D.O.M. (Frankrijk)
- Ulster, Connaught, Leinster (Ierland)
- Molise, Apulië, Sicilië, Basilicata, Cerdana, Calabrië, Campania (Italië)
- Flevoland (Nederland)
- Burgerland (Oostenrijk)
- Noord-Portugal, Alentejo, Algarve, Lissabon, Vale do Tejo, Centro (Portugal)
- Enterprise eilanden, Highlands, Merseyside, Noord-Ierland (Verenigd Koninkrijk)?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(18 februari 1998)*

De geachte afgevaardigde kan hieronder de beschikbare gegevens vinden over de in het kader van de nationale steunregelingen voor de regio's (artikel 92.3(a) van het EG-Verdrag) toegekende overheidssteun.

Jaarlijks gemiddelde gedurende de periode 1992-1994 in miljoen ecu

B	DK	D	GR	E	F	IRL	I	L	NL	P	UK	EUR12
0	0	11666	217	56	515	343	5742	0	0	151	244	18933

In deze tabel wordt de door de lidstaten aan de regio's (artikel 92.3(a) van het EG-Verdrag) gedurende de periode 1992-1994 toegekende algemene regionale steun weergegeven. De gegevens voor de daaropvolgende jaren zijn nog niet beschikbaar. De geachte afgevaardigde zij erop gewezen dat de Commissie geen uitsplitsing per regio ontvangt van de toegekende steun door middel van horizontale stelsels, zoals onderzoek en ontwikkeling of de kleine en middelgrote ondernemingen (MKB).

(98/C 196/139)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4202/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(21 januari 1998)**Betreft:* Agenda 2000 en doelstelling 1: Ontvangen bedragen 1993-1997

De directeur-generaal Regionaal beleid en cohesie, de heer Eneko Landáburu, liet eind november in aanwezigheid van de pers doorschemeren dat volgens de voorstellen van de Commissie elf Europese regio's, waaronder Valencia (Spanje), hun status als doelstelling 1-regio zouden verliezen, om de structuurfondsen te verlagen alvorens er nieuwe landen toetreden.

Hierbij baseerde hij zich op de voorlopige gegevens waarover de Commissie beschikte. In het concrete geval van Valencia blijkt echter uit de officiële statistieken dat deze autonome regio in 1993 een BBP had dat 74,9% onder het Europese gemiddelde lag, en in 1994 was dit percentage nog lager: 73,6%. De drempel om in aanmerking te komen voor de status van doelstelling 1-regio bedraagt 75%, hetgeen inhoudt dat niets erop wijst dat Valencia op korte termijn niet zou voldoen aan de objectieve criteria.

Als het modale inkomen in de regio's in de periode 1993-1997 gehanteerd wordt als criterium voor de berekening van het BBP, is het van belang de macro-economische gegevens van deze regio's van ieder afzonderlijk jaar te kennen.

Welke bedragen ontvingen onderstaande regio's uit hoofde van doelstelling 1 van het EFRO in de jaren 1993, 1994, 1995, 1996 en 1997:

- Anatolië, Macedonië, Tessalië, Kreta, Peleponessus, Midden-Griekenland, Ipeiros, Atica, Ionische eilanden, Acaya, Grecia Stereo (Griekenland)
- Henegouwen (België)
- Thüringen, Brandenburg, Oost-Berlijn, Sachsen-Anhalt, Sachsen, Munster (Duitsland)
- Galicië, Extremadura, Castalia la Mancha, Castilla y Leon, Ceuta y Melilla, Valencia, Asturië, Andalusië, Canarische eilanden, Murcia (Spanje)
- Valenciennes Avesnes, Douai Corcega, D.O.M. (Frankrijk)
- Ulster, Connaught, Leinster (Ierland)
- Molise, Apulië, Sicilië, Basilicata, Cerdana, Calabrië, Campania (Italië)
- Flevoland (Nederland)
- Burgerland (Oostenrijk)
- Noord-Portugal, Alentejo, Algarve, Lissabon, Vale do Tejo, Centro (Portugal)
- Enterprise eilanden, Highlands, Merseyside, Noord-Ierland (Verenigd Koninkrijk)?

(98/C 196/140)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4203/97**van José García-Margallo y Marfil (PPE) aan de Commissie***(21 januari 1998)**Betreft:* Agenda 2000 en doelstelling 1: Investerings 1993-1997

De directeur-generaal Regionaal beleid en cohesie, de heer Eneko Landáburu, liet eind november in aanwezigheid van de pers doorschemeren dat volgens de voorstellen van de Commissie elf Europese regio's, waaronder Valencia (Spanje), hun status als doelstelling 1-regio zouden verliezen, om de structuurfondsen te verlagen alvorens er nieuwe landen toetreden.

Hierbij baseerde hij zich op de voorlopige gegevens waarover de Commissie beschikte. In het concrete geval van Valencia blijkt echter uit de officiële statistieken dat deze autonome regio in 1993 een BBP had dat 74,9% onder het Europese gemiddelde lag, en in 1994 was dit percentage nog lager: 73,6%. De drempel om in aanmerking te komen voor de status van doelstelling 1-regio bedraagt 75%, hetgeen inhoudt dat niets erop wijst dat Valencia op korte termijn niet zou voldoen aan de objectieve criteria.

Als het modale inkomen in de regio's in de periode 1993-1997 gehanteerd wordt als criterium voor de berekening van het BBP, is het van belang de macro-economische gegevens van deze regio's van ieder afzonderlijk jaar te kennen.

Welke bedragen werden uit hoofde van doelstelling 1 van het EFRO in de jaren 1993, 1994, 1995, 1996 en 1997 in onderstaande regio's geïnvesteerd:

- Anatolië, Macedonië, Tessalië, Kreta, Peleponessus, Midden-Griekenland, Ipeiros, Atica, Ionische eilanden, Acaya, Grecia Stereo (Griekenland)
- Henegouwen (België)
- Thüringen, Brandenburg, Oost-Berlijn, Sachsen-Anhalt, Sachsen, Munster (Duitsland)
- Galicië, Extremadura, Castalia la Mancha, Castilla y Leon, Ceuta y Melilla, Valencia, Asturië, Andalusië, Canarische eilanden, Murcia (Spanje)
- Valenciennes Avesnes, Douai Corcega, D.O.M. (Frankrijk)
- Ulster, Connaught, Leinster (Ierland)
- Molise, Apulië, Sicilië, Basilicata, Cerdena, Calabrië, Campania (Italië)
- Flevoland (Nederland)
- Burgerland (Oostenrijk)
- Noord-Portugal, Alentejo, Algarve, Lissabon, Vale do Tejo, Centro (Portugal)
- Enterprise eilanden, Highlands, Merseyside, Noord-Ierland (Verenigd Koninkrijk)?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-4202/97 en E-4203/97
van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie**

(26 februari 1998)

Wegens de omvang van het antwoord, dat talrijke tabellen omvat, zal de Commissie het rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement toesturen.

(98/C 196/141)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4205/97
van Gerardo Fernández-Albor (PPE) aan de Commissie**

(21 januari 1998)

Betreft: Lessen over de Europese Unie in de studieprogramma's van scholieren

De Europese Unie vertegenwoordigt een werkelijkheid waarin het leven van de burgers van de Gemeenschap en alle facetten daarvan volledig zijn geïntegreerd daar zij de facto en de jure met de onderdanen van de andere lidstaten in de Gemeenschap samenleven.

Daarom is het onontbeerlijk dat de burgers van de Gemeenschap zich vanaf hun schooltijd in hun persoonlijke, professionele en politieke relaties volledig identificeren met datgene wat de Europese Unie inhoudt.

Kan de Commissie derhalve informatie verstrekken over de lesprogramma's van scholen van die lidstaten die de Europese Unie tot verplichte leerstof hebben gemaakt en welk initiatief overweegt zij om ervoor te zorgen dat alle vijftien lidstaten eraan medewerken dat bedoelde lessen voorgoed deel gaan uitmaken van het verplichte studiepakket van alle scholieren in de Gemeenschap?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(24 februari 1998)

De Commissie erkent weliswaar het belang van het onderwijs over de Gemeenschap voor de ontwikkeling van een Europees burgerschap, doch vestigt de aandacht van de geachte afgevaardigde op de inhoud van artikel 126 van het EG-Verdrag dat bepaalt dat de Gemeenschap moet bijdragen „tot de ontwikkeling van onderwijs van hoog gehalte door samenwerking tussen de lidstaten aan te moedigen en zo nodig door hun activiteiten te ondersteunen en aan te vullen, met volledige eerbiediging van de verantwoordelijkheid van de lidstaten voor de inhoud van het onderwijs en de opzet van het onderwijsstelsel en van hun culturele en taalkundige verscheidenheid”.

Niettemin steunt en financiert de Commissie met inachtneming van deze exclusieve bevoegdheid van de lidstaten in het kader van de tenuitvoerlegging van Comenius, hoofdstuk II van het Socratesprogramma, een aantal activiteiten die bijdragen tot een betere integratie van de onderwerpen met betrekking tot de Gemeenschap in het schoolonderwijs. Bovendien is voorzien dat in de loop van dit jaar een thematisch netwerk over het Europees burgerschap tot stand wordt gebracht. Dit netwerk, dat onderwijsinstellingen en andere op dit gebied werkzame instellingen bijeenbrengt, zal met name worden belast met het inventariseren van de op het gebied van het Europees burgerschap relevante gegevens, het organiseren van de verspreiding van goede praktijken inzake het onderwijs over onderwerpen met betrekking tot de Gemeenschap, alsook het organiseren van evenementen die bijdragen tot de ontwikkeling van projecten over deze onderwerpen en een grotere invloed daarvan op de onderwijsstelsels.

(98/C 196/142)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4207/97

van Gerardo Fernández-Albor (PPE) aan de Commissie

(21 januari 1998)

Betreft: Blauwboek over de visserij in de Europese Unie

Verskillende nieuwe ontwikkelingen in de visserijsector van de Europese Unie hebben in feite een geheel nieuwe situatie in deze sector doen ontstaan die overleg en een heroriëntatie voor de gehele communautaire visserij noodzakelijk maakt.

Daarom zijn bepaalde vissersbonden in de lidstaten van mening dat men de blik moet richten op het verleden om aldus voor de toekomst dienovereenkomstige vooruitzichten te kunnen uitwerken.

Is de Commissie derhalve van mening dat een blauwboek over de visserij situatie in de Gemeenschap zou moeten worden opgesteld, met behulp waarvan criteria en vooruitzichten kunnen worden vastgesteld die deze sector sterken zonder vrees voor „ups and downs „, en schokken die negatieve gevolgen hebben voor een zo kwetsbare economische sector als de visserij?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(13 februari 1998)

Zoals de Commissie reeds herhaaldelijk aan het Parlement en aan andere instanties heeft laten weten, zal zij over het na 2002 te voeren gemeenschappelijk visserijbeleid breed overleg plegen met alle betrokken partijen, waaronder met name de hele bedrijfskolom in de visserijsector.

De Commissie is van plan dit overleg te plegen aan de hand van een vragenlijst en door middel van vergaderingen in de lidstaten gedurende 1998 en 1999.

Na dit brede overleg zal de Commissie overeenkomstig artikel 14, lid 2, van Verordening (EG) nr. 3760/92 tot invoering van een communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur ⁽¹⁾ haar verslag aan het Parlement en de Raad over de situatie van de visserij in de Gemeenschap opstellen.

⁽¹⁾ PB L 389 van 31.12.1992.

(98/C 196/143)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4215/97

van Francesco Baldarelli (PSE) aan de Commissie

(21 januari 1998)

Betreft: Eerbiediging van de rechten van de consument en de regels inzake vrije mededinging in Italië

Sinds meer dan zeventien jaar heeft een Italiaanse burger, Gaetano Di Bari, rechtszaken lopen tegen een Italiaans filiaal van een internationale onderneming die kantoormachines fabriceert. De heer Di Bari was verkoopagent van de door die onderneming geproduceerde machines voor een gebied in Midden-Italië.

Oorzaak van dit zeer langdurige geschil was een reeks problemen in verband met het feit dat grote hoeveelheden machineonderdelen, die gratis aan de kopers hadden moeten worden verstrekt ter vervanging van defecte onderdelen, niet werden geleverd. Dat leidde tot vervalsing van de vrije-mededingingsvoorwaarden en berokkende ontegenzeggelijk schade aan detailhandelaren en consumenten, die jarenlang duizenden reparaties moesten betalen voor problemen die in werkelijkheid al door het moederbedrijf waren opgelost. De heer Di Bari achtte het zijn plicht deze feiten aan het licht te brengen. Daarmee begon hij aan een juridische lijdensweg die nog altijd niet ten einde is en die hem aanwijsbare materiële, economische en morele schade heeft berokkend en hem persoonlijk en beroepsmatig gezien problemen heeft opgeleverd. Zo heeft hij, nadat het betrokken bedrijf hem zijn agentschap had ontnomen, zijn zaak moeten sluiten en zware economische verliezen geleden.

Is de Commissie niet van mening dat de betrokken internationale onderneming door zijn verkopers en klanten niet in te lichten over de gebreken van bepaalde onderdelen van de kantoormachines en niet te zorgen voor kostenloze vervanging ervan, objectieve schade heeft toegebracht aan consumenten en verkopers?

Vindt zij niet dat de houding van de onderneming in strijd is met de regels inzake een correcte en tijdige informatie van de consument en een duidelijke aantasting van diens rechten inhoudt?

Hoe denkt de Commissie in dit geval en in andere reeds bestaande of toekomstige gevallen te garanderen dat de communautaire richtlijnen inzake de vrije mededinging worden nageleefd?

Vindt zij niet dat de heer Di Bari objectief gezien benadeeld is en dat hem aanwijsbare economische en morele schade is toegebracht?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(18 februari 1998)

De Commissie merkt voorafgaand op dat ieder standpunt over een eventuele toepassing van de communautaire mededingingsnormen een diepgaande bestudering van het bijzondere geval in zijn juridische en economische context veronderstelt.

Gezien de door de geachte afgevaardigde naar voren gebrachte feiten, kan men zich terecht afvragen of het in dit specifieke geval niet gaat om een geschil dat in de eerste plaats in het kader van het Italiaanse privaatrecht moet worden opgelost. De administratieve procedure, die in principe door de Commissie kan worden gestart, kan namelijk niet leiden tot een veroordeling tot eventuele schadevergoeding en rente. In deze zin constateert de Commissie dat de Italiaanse rechtbanken zich reeds met deze zaak bezighouden en dat verschillende rechtelijke procedures lopende zijn.

Het schijnt dus noch wenselijk noch passend dat de Commissie optreedt om de door de door de geachte afgevaardigde vermelde persoon nagestreefde doelstellingen te verwezenlijken.

(98/C 196/144)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4216/97

van Undine-Uta Bloch von Blottnitz (V) aan de Raad

(22 januari 1998)

Betreft: Verbod op het gebruik van drijfnetten — Uitblijven van het besluit van de Raad — Informatieplicht

In Publicatieblad C 367 van 4 december 1997 worden twee antwoorden van de Raad op vragen van EP-leden gepubliceerd waarover hier verdere inlichtingen worden gevraagd. In vraag P-1212/97 ⁽¹⁾ wordt de Raad gevraagd mede te delen welke lidstaten zich in de Raad hebben uitgesproken tegen een door de Commissie voorgesteld verbod op het gebruik van drijfnetten. Om 'redenen van vertrouwelijkheid' geeft de Raad evenwel geen antwoord.

1. De Raad wordt opnieuw verzocht mede te delen hoe de stemming van de lidstaten over dit onderwerp in de Raad is verlopen? Hoe hebben de diverse vertegenwoordigers in de Raad precies gestemd?

In het genoemde Publicatieblad wordt tevens het antwoord van de Raad gepubliceerd op vraag E-893/97 ⁽²⁾, waarin 'wordt geattendeerd op de bestaande maatregelen, met name wat betreft de bekendmaking van de stemmen en stemverklaringen, het houden van openbare debatten, de toegang van het publiek tot verklaringen en notulen, alsmede de beschikbaarheid voor het publiek van Raadsdocumenten in het algemeen'.

2. Kan de Raad toelichten waarom hij enerzijds doorzichtigheid en openheid toezegt, terwijl in dezelfde publicatie (PB C 367 van 4 december 1997) informatie wordt geweigerd onder verwijzing naar de 'vertrouwelijkheid' ervan?

3. Hoe denkt de Raad in de toekomst zijn besluiten te behandelen: transparant of geheim?

(¹) PB C 367 van 4.12.1997, blz. 99.

(²) PB C 367 van 4.12.1997, blz. 56.

Antwoord

(7 april 1998)

De Raad deelt het geachte parlementslid mee dat hij nog geen definitief wetgevingsbesluit over het Commissievoorstel inzake een verbod op drijfnetten heeft aangenomen. In de Raad is dus nog niet over deze aangelegenheid gestemd.

De bepalingen inzake transparantie bij de uitvaardiging van wetgevingsbesluiten door de Raad (het openbaar maken van stemresultaten, stemverklaringen en verklaringen voor de Raadsnotulen) zijn pas van toepassing in het stadium van de definitieve aanneming van die wetgevingsbesluiten. Zover is het thans nog niet gekomen en de bepalingen in kwestie zijn derhalve niet van toepassing.

Andere transparantiemaatregelen inzake de toegang tot bepaalde Raadsdocumenten zijn neergelegd in Besluit nr. 93/731/EG van de Raad betreffende de toegang van het publiek tot documenten van de Raad (¹).

(¹) PB L 340 van 31.12.1993, blz. 43.

(98/C 196/145)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-4224/97

van **Cristiana Muscardini (NI)** en **Amedeo Amadeo (NI)** aan de Commissie

(21 januari 1998)

Betreft: Genetische afwijkingen

In de huidige wetenschap behoren het genetische onderzoek en de hierdoor verkregen resultaten tot de grootste wonderen van deze eeuw.

Het ontbreken van een reglementering leidt echter tot een ondoordacht gebruik van deze wetenschappelijke vooruitgang met ernstige gezondheids- en ethische problemen die niet meer mogen worden genegeerd of onderschat. In de eerste plaats de mogelijkheid van toekomstige genetische schade die wordt veroorzaakt door paren die, omdat zij niet op de hoogte zijn van het gemeenschappelijke chromosomale erfgoed, kinderen zouden kunnen voortbrengen die zeker genetische afwijkingen bezitten.

Kan de Commissie mededelen,

1. of zij het niet nuttig en wenselijk acht regels voor te stellen die verplichte strenge gezondheidscontroles voorschrijven voor zaaddonors,
2. of zij het bovendien niet absoluut noodzakelijk acht een maximumaantal bevruchtingen met hetzelfde zaad vast te stellen om risico's van ontmoetingen tussen verwanten te beperken?

Antwoord van de heer Flynn namens de Commissie

(11 maart 1998)

Ten aanzien van de in de vraag opgeworpen kwesties kunnen alleen de lidstaten tot wetgeving overgaan.

In het kader van zijn onderzoekactiviteiten inzake biomedische ethiek heeft het onderzoekprogramma op biomedisch en gezondheidsgebied (Biomed) een aantal seminars over de ethische aspecten van spermadonatie gefinancierd. In dit kader is het vraagstuk van beperking van het aantal bevruchtingen per donor besproken.

In sommige lidstaten bestaan gedragsregels, hetzij op nationaal niveau, hetzij op het niveau van de spermabanken, maar het betreft hier geen gebied dat tot de communautaire bevoegdheid behoort.

(98/C 196/146)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4229/97**van Ulf Holm (V) aan de Raad***(15 januari 1998)**Betreft:* Reclamecampagne over het Verdrag van Amsterdam

In het najaar heeft het Ministerie van Buitenlandse Zaken in Zweden een grootschalige propagandacampagne voor het Verdrag van Amsterdam op gang gebracht, die 9 miljoen Zweedse kroon kost. De documentatie bevat echter een groot aantal onjuiste gegevens en in de tekst wordt voornamelijk gewag gemaakt van zogenaamde Zweedse „vooruitgang” op het gebied van werkgelegenheid, milieu en gelijke behandeling van mannen en vrouwen. In de door het Duitse Ministerie van Buitenlandse Zaken uitgegeven brochure „Der Abschluss der Regierungskonferenz — eine Gesamtwertung” komen de vraagstukken die in de Zweedse campagne worden benadrukt, niet eens aan de orde. In plaats daarvan wordt uitvoerig toegelicht wat de bedoeling van het Verdrag van Amsterdam is: uitbouw van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid, meer samenwerking op politiek en justitieel gebied, en een doelmatiger functioneren van de Unie door uitbreiding van de supranationale dimensie en inkrimping van het vetorecht van de lidstaten zodat uitbreiding van de Unie mogelijk wordt. De verschillen in inhoud van de documentatie zijn zo groot dat de lezer zich afvraagt of verwezen wordt naar hetzelfde Verdrag van Amsterdam. In plaats van een openbaar debat krijgen wij dus een eenrichtingsmededeling waarin de overheid de burger vertelt hoe het zit. Kan de Raad, dit alles in overweging nemende, mededelen hoe het mogelijk is dat het officiële „voorlichtingsmateriaal” over het Verdrag van Amsterdam van twee lidstaten zo sterk verschilt? Acht de Raad het ethisch juist overheidsstructuren en belastingpenningen te gebruiken voor onmiskenbaar „politiek” getinte voorlichtingscampagnes over de EU, die bovendien foutieve gegevens bevatten?

Antwoord*(30 maart 1998)*

De Geachte Afgevaardigde gelieve er nota van te nemen dat het niet aan de Raad is om zich uit te spreken over de informatie die de lidstaten verstrekken over het Verdrag van Amsterdam, dat nog door de lidstaten dient te worden bekrachtigd.

Het secretariaat-generaal van de Raad zelf heeft aan de bekendmaking van de tekst van het Verdrag van Amsterdam en geconsolideerde versies van de Verdragen bijgedragen via het Bureau voor officiële publicaties van de Europese Gemeenschappen. Deze publicaties kunnen kosteloos op de internetsite van het secretariaat-generaal van de Raad (<http://ue.eu.int>) worden geraadpleegd. De teksten gaan vergezeld van een samenvattende beschrijving waarvoor noch de instellingen noch de lidstaten aansprakelijk zijn.

(98/C 196/147)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-4230/97**van Pierluigi Castagnetti (PPE) aan de Commissie***(14 januari 1998)**Betreft:* Goedkeuring DOCUP 1997-1999 van de regio Friuli-Venezia-Giulia

De regio Friuli-Venezia-Giulia heeft begin augustus het uniform programmaplanndocument (DOCUP) voor doelstelling 2, periode 1997-1999, bij de Commissie ingediend.

Ondanks het zeer intensieve overleg en de toezeggingen dat de besluitvorming snel zou worden afgerond, is het DOCUP tot op heden nog niet door de Commissie goedgekeurd.

Kan de Commissie de redenen voor deze vertraging toelichten?

Is de Commissie zich ervan bewust dat het regionale bestuur door het ongemotiveerde uitstel van een besluit hieromtrent moeilijkheden ondervindt bij de tenuitvoerlegging van de geplande maatregelen?

Antwoord van mevrouw Wulf-Mathies namens de Commissie*(6 februari 1998)*

De Commissie kan tot haar genoegen meedelen dat het gecombineerde programmeringsdocument in het kader van doelstelling 2 voor Friuli-Venezia-Giulia voor de periode 1997-1999 op 18 december 1997 is goedgekeurd.

De Commissie betreurt de vertraging die in de besluitvorming is opgetreden en die in hoofdzaak was toe te schrijven aan de noodzaak meer duidelijkheid te verkrijgen over bepaalde aspecten van de voorstellen van de regio. Zij zal alles in het werk stellen om de regio te helpen het hoofd te bieden aan de uitvoeringsproblemen die hiervan het gevolg zouden kunnen zijn.

(98/C 196/148)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0001/98**van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie***(15 januari 1998)*

Betreft: Controle op luchtvaartuigen uit derde landen

Op 17 december 1997 is in Griekenland een Oekraïense „Jakovlev” gecrasht en bij deze ramp kwamen alle passagiers en de bemanning om het leven. Ook al zijn de officiële resultaten van het onderzoek naar de oorzaak van het ongeluk nog niet bekend gemaakt, toch kan men zich afvragen of de veiligheidsvoorschriften werden nageleefd, of het vliegtuig voor de vlucht afdoende gecontroleerd werd en of de bemanning voldoende Engels kende.

Op 17 februari 1997 heeft de Commissie een voorstel voor een richtlijn van de Raad ingediend „houdende invoering van een veiligheidsbeoordeling van luchtvaartuigen uit derde landen die gebruik maken van luchthavens in de Gemeenschap” en dit voorstel werd behandeld in de plenaire vergadering van het Europees Parlement in de vergaderperiode van november 1997.

Kan de Commissie op grond van de door haar uitgevoerde studies zeggen welke landen van de Europese Unie reeds controles uitvoeren op vliegtuigen uit derde landen, en wat deze controles precies inhouden? Behoort Griekenland tot de landen die grondige controles uitvoeren? Zal de Commissie, gezien de ernst van de kwestie en de lange periode die nog zal verlopen tot de richtlijn volledig is goedgekeurd en wordt toegepast in de lidstaten, initiatieven nemen om de lidstaten te verplichten onverwijld een pakket maatregelen te nemen inzake de controle op luchtvaartuigen uit derde landen, zodat de risico's op nieuwe ongelukken onmiddellijk worden verminderd?

Antwoord van de heer Kinnock namens de Commissie*(6 februari 1998)*

Volgens het Verdrag van Chicago inzake de burgerluchtvaart hebben staten het recht om een platforminspectie uit te voeren wanneer zij vermoeden dat een buitenlands vliegtuig niet aan de internationale veiligheidsnormen beantwoordt. Het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾ maakt beter gebruik van dit bestaande recht door van de lidstaten te verlangen dat zij dergelijke inspecties onder bepaalde omstandigheden uitvoeren, dat zij informatie verzamelen en uitwisselen, dat zij onveilige vliegtuigen aan de grond houden en dat zij eventueel gezamenlijke maatregelen treffen.

De Commissie heeft begrepen dat de meeste, zij het niet alle, lidstaten al sinds enige tijd op eigen initiatief platforminspecties uitvoeren. De Commissie wordt niet altijd op de hoogte gesteld van deze inspecties en weet niet of dergelijke inspecties ook in Griekenland plaatsvinden.

De Commissie kent daarentegen wel de lidstaten die al informatie uitwisselen en de inwerkingtreding van de voorgestelde richtlijn dus niet hebben afgewacht. Het gaat om België, Denemarken, Duitsland, Frankrijk, Ierland, Luxemburg, Nederland, Portugal, Zweden en het Verenigd Koninkrijk. De Commissie weet dat er ten minste nog twee andere lidstaten zijn die platforminspecties uitvoeren, maar dat zij om juridische redenen nog niet aan de informatie-uitwisseling deelnemen.

Om het de lidstaten mogelijk te maken nog voor de inwerkingtreding van de richtlijn een deel van de maatregelen toe te passen, verleent de Commissie financiële steun voor de opzet en exploitatie van een database waarin al meer dan 1400 inspectierapporten zijn opgenomen, die ten minste in vijf gevallen tot een vliegverbod hebben geleid.

⁽¹⁾ COM(97) 55 def. van 17.2.1997.

(98/C 196/149)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0014/98**van Gordon Adam (PSE) aan de Raad***(28 januari 1998)*

Betreft: Reactie van de Raad op de paper van Greenpeace over energie en milieu

Kan de Raad mededelen hoe het Luxemburgse voorzitterschap heeft gereageerd op de paper van Greenpeace over energie en milieu waarin de Europese Unie wordt verzocht:

„beleidsmaatregelen te formuleren om een verdere winning van alle bestaande olie- en gasreserves in de Europese Unie en de gebiedsdelen van de Europese Unie te beperken...

... om de winning en opsporing van olie en gas in de Europese Unie en in de gebiedsdelen buiten de Europese Unie te voorkomen...

... om de productie en het gebruik van kolen als energiebron geleidelijk te beëindigen.”

Mocht de Raad nog niet hebben gereageerd op dit specifieke punt, kan hij dit dan alsnog doen?

Antwoord*(7 april 1998)*

De Raad memoreert dat hij geen standpunt inneemt over documenten die hem buiten zijn institutioneel kader worden voorgelegd.

De Raad bevestigt dat hij van mening is dat het verband tussen energie en milieu van het grootste belang is en een sleutelement vormt bij de keuzes die op het gebied van energiebeleid worden gemaakt. Hij heeft zich over deze kwestie daarom al grondig beraden op basis van mededelingen en voorstellen van de Commissie.

In deze context heeft hij op 18 december 1997 een resolutie aangenomen betreffende een communautaire strategie voor de bevordering van warmtekrachtkoppeling ⁽¹⁾.

Ook wordt in de Raad nog denkwerk verricht op basis van het Witboek van de Commissie voor een communautaire strategie en een actieplan op het gebied van hernieuwbare energiebronnen. Tijdens zijn zitting van 11 mei 1998 zal de Raad een open debat houden over het thema energie-milieu.

Tevens wordt in de Raad grondig werk gemaakt van de behandeling van het Commissievoorstel betreffende een meerjarig kaderprogramma voor acties in de energiesector, waarin de gehele problematiek van de op energiegebied te voeren communautaire acties aan bod komt.

⁽¹⁾ PB C 4 van 08.01.1998, blz. 1.

(98/C 196/150)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0019/98**van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie***(29 januari 1998)*

Betreft: Bescherming van de Schengen-gegevens

Volgens berichten in de Europese pers wordt een hoge beambte van de Afdeling „Steunpunt” van de Belgische politie na arrestatie door de Belgische autoriteiten in Brussel in hechtenis gehouden op beschuldiging van het laten uitlekken aan criminele groeperingen uit vooral Nederland van geheime gegevens uit het „Europese Schengen-systeem.”

Bij die gelegenheid meldt de Europese pers dat er in dit systeem gegevens voorkomen die niet alleen op ras, seksuele voorkeur en politieke en godsdienstige overtuiging, maar ook op de gezondheidstoestand van de burgers van de Unie betrekking hebben.

Wat is het officiële standpunt van de Commissie in deze en hoe denkt zij te reageren op deze bijzonder ernstige aantijgingen, die raken aan de democratische vrijheden en de noodzaak tot bescherming van het persoonlijk leven van de Europese burger?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(10 maart 1998)*

Het is niet aan de Commissie een oordeel te geven over de door de geachte afgevaardigde genoemde feiten.

Schengen is een intergouvernementele aangelegenheid waarvoor de Europese instellingen geen directe verantwoordelijkheid dragen.

Wat de bescherming van persoonsgegevens in het kader van het Schengen-informatiesysteem betreft, stelt de Commissie vast dat alle verdragsluitende partijen overeenkomstig de artikelen 114 en 115 van de Schengen-overeenkomst een controleorgaan hebben aangewezen dat met inachtneming van de nationale wetgeving onafhankelijk toezicht op het nationale deel van het systeem moet houden en moet controleren of de verwerking en het gebruik van de hierin opgenomen gegevens de rechten van de betrokken persoon niet schenden. Iedereen kan dit orgaan vragen de hem betreffende gegevens in het systeem en het gebruik van die gegevens te controleren.

Er is ook een gezamenlijk controleorgaan opgericht om de werking van het Schengen-informatiesysteem op het gebied van de technische ondersteuning te controleren en op de uitvoering van de desbetreffende bepalingen van de overeenkomst toezicht te houden. Dit orgaan analyseert met name mogelijke toepassings- of interpretatiemoeilijkheden bij het gebruik van het systeem, bestudeert eventuele problemen bij de uitoefening van het onafhankelijke toezicht door de nationale controleorganen van de verdragsluitende partijen of bij de uitoefening van het inzage-recht en werkt geharmoniseerde voorstellen uit voor gezamenlijke oplossingen van de bestaande problemen.

(98/C 196/151)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0027/98**van Christoph Konrad (PPE) aan de Commissie***(29 januari 1998)*

Betreft: Humanitaire hulp van de EU aan Afghanistan

1. Verleent de EU momenteel steun aan humanitaire hulpprojecten in Afghanistan?
2. Zo ja, welke concrete projecten op het gebied van de humanitaire medische hulpverlening aan kinderen worden gesteund?
3. Werkt de Commissie in het kader van haar ontwikkelingshulp op het gebied van de humanitaire steun samen met hulporganisaties en NGO's?
4. Zo ja, hoe ziet die samenwerking er „op het veld” uit, ook uit financieel oogpunt?
5. Aan welke voorwaarden moeten humanitaire organisaties op nationaal vlak voldoen om in aanmerking te komen voor EU-steun?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie*(17 maart 1998)*

De Commissie is in de periode 1996/1997 betalingsverplichtingen aangegaan voor een bedrag van 124 miljoen ecu ten behoeve van humanitaire bijstand in Afghanistan. Zij heeft onlangs een programma goedgekeurd van 17 miljoen ecu voor humanitaire bijstand ten behoeve van slachtoffers van het aanhoudend conflict in dit land. Tevens maakte de Commissie bekend goedkeuring te hebben verleend voor noodhulp aan slachtoffers van de aardbeving die de provincie Takhar trof op 4 februari 1998.

De communautaire bijstand aan Afghanistan wordt uitgevoerd door Europese en Afghaanse niet-gouvernementele organisaties (NGO's), het Rode Kruis en instanties van de Verenigde Naties. Deze humanitaire acties zijn erop gericht fundamentele medische dienstverlening in verschillende gebieden in het land te waarborgen, het net van de sociale zekerheid te versterken, bijstand te verlenen aan humanitaire inspanningen om mijnen te ruimen en beoogt de wederopbouw van de vernielde fysieke infrastructuur. Hierbij wordt prioriteit verleend aan de behoeften van vrouwen en kinderen.

Sommige humanitaire acties hebben specifiek tot doel het sterftecijfer van vrouwen in het kraambed en zuigelingen omlaag te brengen. De Gemeenschap financiert projecten voor het intensief bijvoeden van zwaar ondervoede kinderen, verleent bijstand aan gezondheidscentra voor moeders en kinderen en steunt activiteiten op het gebied van de pediatrie, gynaecologie en verloskundige ingrepen in de verschillende ziekenhuizen in Kaboel.

Humanitaire organisaties moeten uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1257/96 van de Raad van 20 juni 1996 betreffende humanitaire hulp ⁽¹⁾ autonome organisaties zijn zonder winstoogmerk, gevestigd zijn in een lidstaat en onderworpen zijn aan de in die lidstaat vigerende wetgeving en hun hoofdkantoor hebben in een lidstaat van de Gemeenschap of in de derde landen die de communautaire steun ontvangen.

Verder wordt rekening gehouden met de administratieve en financiële beheerscapaciteit, de technische en logistieke capaciteit ten opzichte van de geplande activiteit, ervaring op het gebied van humanitaire hulp, de resultaten van eerdere activiteiten die de betrokken organisatie heeft uitgevoerd en, waar van toepassing, eerdere ervaring in het derde land waar de humanitaire actie moet worden uitgevoerd.

NGO's die in aanmerking komen voor financiële hulp dienen een overeenkomst te ondertekenen voor de tenuitvoerlegging van een specifiek project of een activiteit overeenkomstig de bepalingen van de kaderpartnerschapsovereenkomst voor humanitaire steun die in mei 1993 door de Commissie werd goedgekeurd. Deze kaderovereenkomst legt de financiële voorwaarden vast, zowel de algemene als de specifieke, die worden toegepast op de door de Gemeenschap gefinancierde humanitaire projecten.

⁽¹⁾ PB L 163, van 2.7.1996.

(98/C 196/152)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0030/98

van John Corrie (PPE) aan de Raad

(28 januari 1998)

Betreft: Steunverlening van de EU aan Cyprus

Hoeveel geld is er de voorbije tien jaar van de EU naar Cyprus gevloeid? Hoeveel steun werd aan de Griekse zijde verleend en hoeveel aan de Turkse zijde? Welke projecten werden gesteund?

Antwoord

(7 april 1998)

1. Voor de periode waarvoor de Geachte Afgevaardigde belangstelling heeft moet worden verwezen naar het tweede financieel protocol van 1984 dat liep tot 1988, het derde financieel protocol van 1990 dat liep tot 1994, en het vierde financieel protocol dat van kracht is sedert 1 januari 1996.

Het tweede financieel protocol voorzag in 28 miljoen ecu aan EIB-leningen, 6 miljoen ecu aan gesubsidieerde leningen en 10 miljoen ecu aan steun.

Het derde protocol voorzag in 44 miljoen ecu aan EIB-leningen, 5 miljoen ecu aan risicokapitaal en 13 miljoen ecu aan schenkingen.

Al deze bedragen zijn vastgelegd, met uitzondering van het gedeelte voor de Turks-Cypriotische gemeenschap. Als gevolg van problemen bij de formulering en de uitvoering van projecten voor de twee gemeenschappen konden de fondsen in kwestie niet worden besteed. De Gemeenschap erkent de autoriteiten van Noord-Cyprus niet en deze kunnen niet aanvaarden dat voor hen bestemde financieringsprojecten via de autoriteiten van de Republiek Cyprus lopen.

Wat de lijst van gesteunde projecten betreft, wordt de Geachte Afgevaardigde verzocht zich te wenden tot de Commissie. Zij is verantwoordelijk voor de uitvoering van deze programma's, zodat hij haar de gewenste informatie over de verdeling tussen de Turkse en de Griekse gemeenschap dient te vragen.

2. Het vierde financieel protocol, dat momenteel loopt, voorziet in financiële samenwerking met Cyprus voor een totaalbedrag van 74 miljoen ecu, dat als volgt is opgesplitst:

- 50 miljoen ecu uit de eigen middelen van de EIB voor projecten ten behoeve van de industrie en de verbetering van het milieu;
- 2 miljoen ecu uit de begrotingsmiddelen in de vorm van bijdragen voor de vorming van risicokapitaal (reeds vastgelegd ten behoeve van de ontwikkelingsbank van Cyprus);

- 22 miljoen ecu uit de begrotingsmiddelen in de vorm van schenkingen volgens de volgende verdeelsleutel:
 - 12 miljoen ecu voor de financiering van studies of de ondersteuning van acties die bijdragen tot een beter inzicht in de situatie op het eiland. De besteding van dit bedrag veronderstelt dat de beide partijen bereid zijn om samen te werken;
 - 5 miljoen ecu om de ontwikkeling van het gehele eiland te bevorderen (voorzover de Raad bekend is, zijn er nog voor geen enkel project middelen vastgelegd);
 - 5 miljoen ecu voor projecten die als pretoetredingsprojecten kunnen worden beschouwd. Deze middelen zijn bedoeld om de Cypriotische regering voor te bereiden op de overname van het „acquis communautaire” door middel van technische steun op de volgende gebieden: vervoer, toerisme, statistiek, olie en oliederivaten; tevens strekken zij tot ondersteuning van de deelneming van Cyprus aan bepaalde communautaire programma's (Media II, LEONARDO, SOCRATES en Jeugd voor Europa) en willen zij bijdragen aan de verspreiding van de idee van Europese integratie, met name door middel van steunverlening aan het Europees Instituut op Cyprus.

De Geachte Afgevaardigde wordt verzocht zich eveneens tot de Commissie te wenden om te vernemen hoe het staat met de projecten waarvoor middelen zijn vastgelegd en hoe zij over de beide gemeenschappen van het eiland zijn verdeeld.

3. Voorts profiteert Cyprus nog van de zogeheten horizontale financiële samenwerking waartoe voor alle mediterrane partners in het kader van het vernieuwde Middellandse-Zeebeleid is besloten (met name regionale samenwerking, milieu, deelname aan de programma's MED, LIFE), alsmede van de ECIIP (European International Investment Partners). Cyprus behoort ook tot de begunstigden van de MEDA-verordening voor acties op het gebied van de regionale samenwerking (in hoofdzaak financiering van activiteiten van het proces van Barcelona).

(98/C 196/153)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0037/98
van Bill Miller (PSE) aan de Commissie
(29 januari 1998)

Betreft: Accijnzen

In zijn antwoord op mijn vraag E-3239/97 ⁽¹⁾ wees commissaris Monti erop dat de Commissie zich aan het beraden was over de accijnzen op alcohol- en tabaksproducten en dat zij de Raad en het Parlement hierover verslag zou uitbrengen en voorstellen zou doen.

Kan de commissaris — gezien het feit dat deze toezegging reeds enige tijd geleden werd gedaan — concreet aangeven wanneer hij denkt aan het Parlement en de Raad verslag uit te brengen?

⁽¹⁾ PB C 158 van 25.5.1998

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie
(10 maart 1998)

De Commissie is van plan voor eind maart 1998 aparte verslagen over de sectoren tabaksproducten en alcoholische dranken op te stellen.

Wat het verslag over de alcoholische dranken betreft, is er tussen de lidstaten absoluut geen overeenstemming over de meest fundamentele belastingkwesties waarvoor de Gemeenschap zich gesteld ziet. De Commissie probeert een aanpak te vinden die de vereiste unanieme goedkeuring van de Raad kan wegdragen, terwijl het Parlement in het verleden over alle punten in kwestie in twee ongeveer gelijke kampen verdeeld was. Weinigen zouden echter durven beweren dat het huidige systeem van alcoholaccijnzen in de Gemeenschap in overeenstemming is met de eisen van een interne markt.

De geachte afgevaardigde zal zich herinneren dat de situatie ten tijde van het laatste verslag van de Commissie over alcoholaccijnzen dezelfde was. Toen vond de Commissie het geen goed idee om voorstellen voor verdere harmonisatie te doen (met name niet daar zij kort daarvoor een voorstel had voorgelegd voor de hervorming van de wijnmarkt). Zowel de Raad als het Parlement waren het in het algemeen hiermee eens.

In deze context zal de Commissie proberen haar verslag zo snel mogelijk aan de Raad en het Parlement voor te leggen.

(98/C 196/154)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0042/98**van Heidi Hautala (V) aan de Commissie***(15 januari 1998)*

Betreft: De verenigbaarheid met het EG-Verdrag van de Finse energieheffing voor 1 januari 1997

De advocaat-generaal van het Europese Hof van Justitie heeft zijn standpunt bekend gemaakt in de zaak Outokumpu Oy tegen de Finse staat. Outokumpu Oy is van mening dat de door de Finse staat opgelegde heffing op uit Zweden ingevoerde elektriciteit in strijd is met het Gemeenschapsrecht en eist restitutie van deze heffing. De advocaat-generaal steunt de eisen van Outokumpu Oy niet.

De Commissie heeft Finland op 23 november 1995 meegedeeld dat zij de toenmalige Finse heffing op elektriciteit zag als een vorm van discriminatie die in strijd was met artikel 95 van het EG-Verdrag. Voornamelijk om deze reden besloot men in Finland om vanaf 1 januari 1997 bij de heffing op elektriciteit geen rekening meer te houden met het milieu.

Volgens de advocaat-generaal houdt het EG-Verdrag geen verbod op energieheffingen in als daarmee vormen van energiewinning worden begunstigd die minder schadelijk zijn voor het milieu. Ook in de richtlijn betreffende het vervoer van elektriciteit is bepaald dat het energiebeleid niet alleen gericht moet zijn op kostenverlaging en concurrentieversterking, maar ook op de bevordering van milieuvriendelijke vormen van energiewinning.

Indien het Hof van Justitie het standpunt van de advocaat-generaal overneemt, is de Commissie dan van mening dat de heffing op elektriciteit die in Finland voor 1997 van kracht was in strijd was met het EG-Verdrag of had Finland het recht om de toenmalige energieheffing, gericht op het verminderen van de CO₂-uitstoot, te handhaven?

Antwoord van de heer Monti namens de Commissie*(17 februari 1998)*

Gezien de huidige stand van zaken kunnen wij de geachte afgevaardigde slechts antwoorden de uitspraak van het Hof van Justitie af te wachten. Iedere beschouwing over wat de Commissie zal doen, naar gelang van het resultaat van de dingen, is voorbarig. Na de uitspraak van het oordeel en rekening houdend met de motivering van het Hof van Justitie zal de Commissie de aangelegenheid bestuderen en haar conclusies trekken.

Bij de uitspraak van het oordeel zal het duidelijk worden in hoeverre Finland vanuit het gezichtspunt van de communautaire wetgeving eventueel de toenmalige heffing op elektriciteit mag handhaven. De tweede vraag van de geachte afgevaardigde zal derhalve door de uitspraak van het Hof terzake worden beantwoord.

Voorts zij erop gewezen dat de Commissie het niet in twijfel trekt dat de lidstaat het recht heeft belastingheffing te gebruiken in het kader van de milieubescherming, zolang deze heffing met het communautair recht verenigbaar is.

(98/C 196/155)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0043/98**van Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE) aan de Commissie***(15 januari 1998)*

Betreft: Niet-naleving van de visserijovereenkomst met de EU door het Koninkrijk Marokko

De eenzijdige beslissing van het Koninkrijk Marokko om de periode van biologische rust voor de koppotigen in 1998 tot vier maanden uit te breiden is in strijd met de bepalingen van de geldende visserijovereenkomst met de EU. Het is trouwens bekend dat Marokko de paaipplaatsen van koppotigen binnen de 12-mijlszone niet eerbiedigt, zodat de zogenaamde biologische rust niet meer is dan een pseudo-maatregel voor het behoud van de visrijdommen.

Kan de Commissie medelen welke maatregelen zijn of zullen worden genomen om dit optreden van de Marokkaanse autoriteiten, dat in strijd is met de geldende visserijovereenkomst, te voorkomen?

Kan de Commissie voorts meedelen welke gevolgen een eventuele verlenging van de biologische rust zou hebben voor de politieke, economische en handelsbetrekkingen tussen de EU en het Koninkrijk Marokko, en wat met name de juridische en financiële consequenties zouden zijn in het kader van de visserijovereenkomst?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(12 februari 1998)

De Gemeenschap heeft altijd het grootst mogelijke belang gehecht aan de instandhouding en een rationeel beheer van de visbestanden. In het kader van de overeenkomst met Marokko heeft de Gemeenschap toegezegd in overleg met haar partner een beleid te zullen opzetten dat garanties biedt voor de levensvatbaarheid op lange termijn van de sector, en vooral van de visserij op koppotigen, die bijzonder belangrijk is voor de vloten van beide partijen.

In dit verband is de Commissie van mening dat een periode van biologische rust slechts een onderdeel is van een heel scala van maatregelen om de visbestanden te beschermen. De Commissie heeft geen principiële bezwaren tegen de verdubbeling van de in de overeenkomst afgesproken periode van biologische rust.

Deze maatregel moet echter passen in een operationeel kader dat de instandhoudingsmaatregelen omvat waartoe Marokko zich heeft verbonden en die moeten gelden voor zijn industriële en ambachtelijke vloten die op koppotigen vissen, zulks in het belang van beide partijen. Dit is het standpunt dat de Gemeenschap heeft ingenomen in de vergadering van de Gemengde Commissie op 3 en 4 december 1997.

Wat de unilaterale toepassing door Marokko van de verlengde periode van biologische rust betreft, zet de Commissie overeenkomstig de verklaring die de Raad op 18 december 1997 in dit verband heeft aangenomen, haar inspanningen voort om te verzekeren dat de aangegane verbintenissen worden nagekomen.

(98/C 196/156)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0048/98

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie

(29 januari 1998)

Betreft: Ondersteuning van het vredesproces in Guatemala

Een jaar geleden hebben de regering van Guatemala en de URNG (Guatemalteekse Unie van de Nationale Revolutie) een vredesakkoord ondertekend. Hoe groot is tot nu toe de bijdrage van de Europese Unie aan de tenuitvoerlegging ervan?

Is de hulp van de Europese Unie afhankelijk van de naleving van bepaalde aspecten van het vredesakkoord?

(98/C 196/157)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0049/98

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Commissie

(29 januari 1998)

Betreft: Naleving van het vredesakkoord in Guatemala

Heeft de Commissie reeds een evaluatie gemaakt van de naleving van het vredesakkoord in Guatemala, één jaar na de ondertekening ervan?

Zo ja, wat is dan het resultaat van deze evaluatie en wat zijn de conclusies van de Commissie?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-0048/98 en E-0049/98
van de heer Marín namens de Commissie**

(18 februari 1998)

Het gehele jaar 1997 door heeft de Commissie, via haar Bureau in Guatemala, de wijze waarop de Guatemalteekse regering de in de verschillende deelakkoorden door haar aangegane verbintenissen is nagekomen, van nabij gevolgd. Haar evaluatie stemt grotendeels overeen met die welke onlangs (op 23 december 1997) door de hoofden van diplomatieke vertegenwoordigingen, die met de follow-up van de invoering van het vredesproces in Guatemala waren belast, werd gemaakt.

Ook al erkent zij dat de resultaten tot dusver bevredigend zijn, dan deelt de Commissie de mening van de missiehoofden dat 1998 een kritiek jaar zal zijn. Gevoelige onderwerpen als de aankoop van stukken grond en de verdeling daarvan over de in de akkoorden aangegeven groepen, het probleem van de rechtvaardigheid en de doeltreffendheid van het belastingstelsel, het beheer van de justitie, de stijging van de sociale uitgaven en de opstelling van een nationaal kadaster, zullen voor de regering een moeilijke toetssteen zijn voor haar capaciteit om de structurele problemen van dit land op te vangen.

In het kader van de Gemeenschappelijke verklaring inzake de tenuitvoerlegging van de bijdrage van de Gemeenschap tot het vredesproces in Guatemala heeft de Commissie in 1997 reeds in belangrijke mate bijgedragen tot de totstandkoming van de vredesakkoorden. Zo heeft zij in het bijzonder steun verleend voor de demobilisering en de productieve wederopnemings in de maatschappij van de voormalige strijdkrachten van de Guatemalteekse nationale revolutionaire unie (UNRG), (krachtens de Begrotingslijnen B7-210 „Humanitaire hulp en noodhulp (ECHO)” en B7-217 werden zes projecten uitgevoerd of zijn deze nog in uitvoering, voor een totaalbedrag van 3.440.000 ecu; Begrotingslijn B7-6410 „Herstel”: 1 project van 950.000 ecu, waarvoor kredieten zijn vastgelegd van: Begrotingslijn B7-6410 „Herstel”: 1 project van 5 miljoen ecu voor de definitieve wederopnemings van de voormalige UNRG-strijdkrachten — vaststelling van het nationale kadaster (goedkeuring van een modelproject voor een bedrag van 990.000 ecu), ondersteuning van de oprichting van de nieuwe nationale civiele politiemacht (PNC) (goedkeuring van een belangrijk ondersteuningsproject voor een bedrag van 31,73 miljoen ecu betreffende de opleiding van de leden van de PNC, de levering van outillage, herstel van de politieacademie en oprichting van kleine infrastructuurvoorzieningen (politieposten in verschillende departementen van dit land), evenals steun bij de versterking van het gemeentebestuur (goedkeuring van een eerste modelproject voor een bedrag van 940.000 ecu).

In totaal was met de samenwerking tussen de Gemeenschap en Guatemala in 1997, die rechtstreeks verband hield met de tenuitvoerlegging van de vredesakkoorden, 43 miljoen ecu gemoeid, terwijl de samenwerking in haar geheel (alle instrumenten tezamen) 63 miljoen ecu opeist.

Voor de financiële hulp van de Gemeenschap geldt als algemene voorwaarde dat men zich aan de geest van de vredesakkoorden moet houden. Uiteraard moet bij de toepassing van deze voorwaarden voortdurend worden nagegaan, of er voldoende politieke vastberadenheid bestaat om de aangegane verplichtingen na te komen en toch rekening te houden met de moeilijkheden die dat kunnen vertragen.

(98/C 196/158)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0057/98

van Alex Smith (PSE) aan de Commissie

(29 januari 1998)

Betreft: Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de EU en Zuid-Afrika

De Europese Unie onderhandelt op het ogenblik over een handels- en samenwerkingsovereenkomst met Zuid-Afrika, die essentieel is voor de toekomst van het land. Het is dan ook van belang dat alle onderdelen van de samenleving, en vooral de meest kwetsbare groepen, bij die overeenkomst enig voordeel hebben.

De voornaamste kwetsbare groep zijn de vrouwen. Hoe denkt de Commissie ervoor te zorgen dat de overeenkomst, en vooral het onderdeel over de handel, geen negatieve gevolgen voor de vrouwen in Zuid-Afrika heeft? Zal er studiewerk naar de gevolgen van de overeenkomst voor de vrouwen verricht worden? Is de Commissie bereid om Zuid-Afrika financiële steun te geven om dergelijke studies uit te voeren?

Zal de Commissie meer in het bijzonder nagaan wat de weerslag van de EU-invoer op de plaatselijke produkten is, die ginder dikwijls door vrouwelijke handelaars op kleine schaal verhandeld worden? Komt er een uitzondering voor die produkten, die een groot aantal vrouwen een inkomen in de parallelle-sector bezorgen?

(98/C 196/159)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0058/98

van Alex Smith (PSE) aan de Commissie

(29 januari 1998)

Betreft: Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de EU en Zuid-Afrika

De Europese Unie onderhandelt op het ogenblik over een handels- en samenwerkingsovereenkomst met Zuid-Afrika, die voor de bevolking van Zuid-Afrika van heel groot belang is. Maar de ervaring leert dat het voor vrouwen dikwijls heel moeilijk is om betrokken te geraken bij de maatregelen die in een handelsovereenkomst voorgesteld worden.

Zal de overeenkomst een verplichting bevatten om na te gaan of vrouwen daadwerkelijk toegang hebben tot de ontwikkelings- en economische samenwerkingsmaatregelen in het samenwerkingsgedeelte, en of ze actief deelnemen aan de voorgestelde samenwerking op gebieden als ontwikkeling van het arbeidspotentieel, informatie en media, technologische en sociale samenwerking? Zo ja, hoe denkt de Commissie daar voor te zorgen? Zal ze gegevens verzamelen die uitgesplitst zijn volgens geslacht?

Overeenkomsten worden normalerwijze op gezette tijden geëvalueerd. Hoe proberen de onderhandelende partijen te waarborgen dat de belangen van de vrouwen bij de evaluatie in het oog gehouden worden? Zullen vertegenwoordigers van de vrouwen in de samenleving het recht hebben om aan de evaluatie deel te nemen? Wordt er onderzocht of de vrouwen voordeel hebben bij de overeenkomst?

**Gecombineerd Antwoord
op de schriftelijke vragen E-0057/98 en E-0058/98
van de heer Pinheiro namens de Commissie**

(12 februari 1998)

De gender-problematiek is een prioriteit in het ontwikkelingsbeleid van de Commissie, en de Zuid-Afrikaanse regering zet zich ervoor in dat gender-vraagstukken ter hand worden genomen en volgt de vooruitgang op dit gebied zorgvuldig. Het lijdt geen twijfel dat dit zal worden vermeld en onderstreept in de hoofdstukken Ontwikkelingssamenwerking en Samenwerking op andere gebieden van de overeenkomst. De Commissie zal voorstander zijn van bepalingen die de rol van de vrouw bevorderen op de door het geachte Parlementslid gesuggereerde gebieden. De overeenkomst zal derhalve vrouwen tot voordeel strekken.

De onderhandelaars zijn niet voornemens om in de overeenkomst een verplichting tot het opzetten van studies op te nemen, maar de Commissie is vastbesloten om het effect op vrouwen te beoordelen van ontwikkelingsprogramma's die reeds in het kader van het huidige Europees programma voor de wederopbouw en ontwikkeling in Zuid-Afrika worden uitgevoerd of in de toekomst zullen worden opgezet.

De overeenkomst zal ook bepalingen bevatten omtrent het vervolg op activiteiten in het kader van de samenwerking tussen de Gemeenschap en Zuid-Afrika. Over de ontwikkelingssamenwerking in het kader van het Europees programma voor de wederopbouw en ontwikkeling in Zuid-Afrika voert de Commissie jaarlijks besprekingen met de Zuid-Afrikaanse regering, waarbij de resultaten en successen van de lopende programma's worden beoordeeld; deze gedragslijn zal ook bij de toekomstige overeenkomst worden gevolgd. Bij de beoordeling van specifieke programma's houdt de Commissie gewoonlijk rekening met de mening van de begunstigden. De beoordeling van de uitwerking op vrouwen zal daarom, zo nodig, gebeuren met vrouwenvertegenwoordigers.

(98/C 196/160)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0085/98
van Carlos Robles Piquer (PPE) aan de Commissie**

(30 januari 1998)

Betreft: Financiële situatie in Taiwan en voorlichtingsbureau in Taipei

Bij de enorme crisis die de financiële markten in Azië reeds maanden teistert, ontspringt slechts één land de dans: Taiwan. Het lijkt erop dat de economie van dit land zonder kleerscheuren door deze stormachtige periode is gekomen.

Heeft de Commissie een verklaring voor dit unicum? Vindt zij ook niet dat dit een reden te meer is om — in het belang van Europa — in de begroting voor 1998 de nodige middelen uit te trekken voor de opening van een voorlichtingsbureau in Taipei, een kwestie die ook aan bod komt in de schriftelijke vraag van de heer Dupuis (P-1432/97 van 16 april 1997) en het antwoord van Sir Leon Brittan (van 13 mei 1997), die verschenen zijn in het Publicatieblad van 4 december 1997 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ PB C 367 van 4.12.1997, blz. 125.

Antwoord van Sir Leon Brittan namens de Commissie*(12 maart 1998)*

Hoewel Taiwan niet het enige Aziatische land is dat tot nu toe betrekkelijk weinig heeft geleden onder de financiële crisis in Azië, vertoont het tijdens deze onrustige periode een indrukwekkend grote veerkracht. Daar blijken verschillende redenen voor te zijn. Ten eerste zijn de Taiwanese banken, in vergelijking met die van de buurlanden, betrekkelijk weinig kwetsbaar in Azië. Taiwan's investeringen nemen min of meer de vorm aan van industriële ondernemingen, die voor een groot deel inderdaad voordeel kunnen hebben bij deze crisis door te exporteren vanuit landen waar de munteenheid onlangs is gedevalueerd. Hierdoor zouden Taiwanese bedrijven een eventuele daling van hun concurrentiekracht op het Chinese vasteland kunnen opvangen.

Ten tweede, zal Taiwan het vertrouwen van zijn investeerders hebben kunnen behouden dankzij een verstandig economisch beleid — met daarbij een gezond financieel beheer (dat de schatkist een reserve aan vreemde valuta van 82 miljard US dollar oplevert), doorzichtigheid en toenemende democratische controle.

Bovendien, reageerde Taiwan op de crisis door zijn economie verder open te stellen en niet te isoleren. We mogen echter niet vergeten dat Taiwan niet in alle opzichten ontsnapt is aan de crisis. In vergelijking tot de afgelopen tien jaar bereikte de Taiwanese munt ten opzichte van de US dollar een dieptepunt, terwijl de effectenbeurs gedurende bijna twee jaar tot zijn laagste punt zakte.

De Commissie meent dat de oprichting van een voorlichtingsbureau, dat op dezelfde informele wijze zou functioneren als de commerciële bureaus die de meeste lidstaten daar hebben, de economische en handelsbelangen van Europa in Taiwan zou helpen stimuleren, en niet in het minst met het oog op de aanzienlijke vooruitgang die onlangs geboekt werd tijdens de onderhandelingen tussen de Europese Gemeenschap en Taiwan inzake toegang tot hun markten. Daarom vindt de Commissie het belangrijk dat een dergelijk bureau zo snel mogelijk wordt geopend, hetgeen afhangt van een evaluatie van de prioriteiten van de Commissie inzake netwerkontwikkeling en vertegenwoordigingen in het buitenland. Dit zal dan weer afhangen van de algemene beschikbaarheid van menselijk potentieel en financiële middelen.

(98/C 196/161)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0091/98**van Ernesto Caccavale (UPE) aan de Commissie***(20 januari 1998)*

Betreft: Misbruik van de machtspositie van de RAI in de radiosector

Bij gelegenheid van de recente sluiting van een dienstencontract tussen het Italiaanse Ministerie van Communicatie en de RAI (Radiotelevisione Italiana) heeft laatstgenoemde het recht verworven een speciaal radionet te creëren voor de landelijke uitzending van radioprogramma's die uitsluitend aan de parlementaire activiteiten gewijd zijn; andere radiozenders die belangstelling hadden voor het verlenen van deze dienst, hebben niet de mogelijkheid gekregen concurrerende offertes in te dienen bij het ministerie op basis van een open en transparante aanbestedingsprocedure.

De radio-uitzending van de parlementaire activiteiten in Italië werd tot 21 november 1997 verzorgd door Radio Radicale op grond van een overeenkomst die met het Ministerie Post en Telecommunicatie op 21 november 1994 was gesloten en waarvan de verlenging herhaaldelijk is geweigerd.

Kan de Commissie nagaan of hierbij sprake is geweest van misbruik van de machtspositie door de RAI met het doel haar toch al stevige positie in Italië te versterken en deze uit te breiden tot de naburige Europese markten?

Is de Commissie niet van mening dat er voor de uitzending van de parlementaire activiteiten een openbare aanbestedingsprocedure op Europees niveau gehouden zou moeten worden op basis van de geldende communautaire bepalingen?

Kan de Commissie bovendien nagaan of dit misbruik afbreuk doet aan de belangen van de concurrenten op de radiomarkt op nationaal niveau en aan het recht op pluralistische informatie van de consumenten/luisteraars, die paradoxaal genoeg meer abonnementsgeld zullen moeten gaan betalen voor de RAI?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie*(17 februari 1998)*

De geachte afgevaardigde legt aan de Commissie het probleem voor van de verenigbaarheid van het communautaire recht van de sluiting van een „dienstencontract” tussen het Italiaanse ministerie van Communicatie en de RAI (Radio televisione italiana), waarin laatstgenoemde het recht verworven heeft een „speciaal radionet te creëren voor de uitzending van radioprogramma's die uitsluitend aan de parlementaire activiteiten gewijd zijn”. De Commissie wordt met name verzocht na te gaan of hierbij sprake is geweest van misbruik van de machtspositie door de RAI ten nadele van de concurrenten en luisteraars wier belangen beter zouden kunnen worden behartigd door een via een openbare aanbestedingsprocedure toegekende dienst.

Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, heeft de Italiaanse Raad van ministers op 16 januari 1998 een wetsontwerp goedgekeurd, teneinde Radio Radicale te machtigen gedurende het lopende jaar de radio-uitzending van de parlementaire activiteiten voort te zetten, met het oog op de toekomstige toekenning van deze dienst via een open aanbestedingsprocedure.

In het licht van deze ontwikkelingen, is de Commissie van mening dat in dit stadium de noodzakelijke premissen ontbreken om, zoals de geachte afgevaardigde dit wenst, een onderzoek naar eventueel misbruik van een machtspositie te rechtvaardigen.

(98/C 196/162)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0099/98**van Umberto Bossi (NI) aan de Raad***(30 januari 1998)*

Betreft: Maatregelen tegen de illegale immigratie in Europa

In Italië hebben felle, vaak overbodige en op een ongelofelijke manier gemanipuleerde discussies plaatsgevonden over de Albanese immigratie, die momenteel weer oplaaien naar aanleiding van de vergelijkbare situatie van de Koerden. Volgens internationale bronnen zijn op de kust van Apulië duizenden, in Turkije en Irak vervolgd Koerden geland, waardoor vanuit het oogpunt van de volksgezondheid en de openbare orde een zeer kritische situatie is ontstaan.

Volgens officiële gegevens is er sprake van een zorgwekkende toename van de criminaliteit (vooral in de grote steden en hun achterland van Noord-Italië) ten gevolge van een gedegen organisatie van de Albanese misdaad (prostitutie en handel in verdovende middelen). In iets meer dan een jaar zijn de al dan niet-illegale Albanezen erin geslaagd een heus misdaadimperium op te bouwen.

De rampzalige Italiaanse wetgeving inzake extracommunautaire immigratie (de „wet-Martelli”) staat illegale immigranten toe om vijftien dagen op Italiaans grondgebied te verblijven alvorens dit op eigen initiatief te verlaten. Uiteraard garanderen deze regels de doortocht van illegale immigranten naar andere Europese landen (vooral Duitsland, Frankrijk en Oostenrijk).

Is de Raad voornemens concrete stappen te ondernemen, opdat Turkije, waarmee Europa over toetreding onderhandelt, een einde maakt aan de schendingen van de mensenrechten van het Koerdische volk?

Is de Raad van plan wetgeving goed te keuren om illegale burgers uit derde landen die zich op Europees grondgebied willen vestigen, te ontmoedigen? Is de Raad niet van mening dat de lidstaten de eigen wetgeving moeten aanpassen, opdat zij alleen burgers uit derde landen accepteren, aan wie zij legaal werk, behoorlijke levensomstandigheden en adequate sociale voorzieningen kunnen bieden?

Wat denkt de Raad te ondernemen om te voorkomen dat criminele organisaties uit derde landen in Europa om zich heen grijpen?

Antwoord*(7 april 1998)*

De Europese Unie hecht groot belang aan de naleving van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. In het kader van de dialoog en de samenwerking tussen de EU en Turkije wordt de bevordering van de naleving van de mensenrechten als een essentiële doelstelling beschouwd.

Voor de akten die de Raad heeft aangenomen om de illegale immigratie te ontmoedigen zij verwezen naar het antwoord van de Raad op schriftelijke vraag nr. E-3773/97.

Er is een aantal akten aangenomen betreffende de voorwaarden voor de toelating van onderdanen van derde landen tot het grondgebied van de lidstaten. In hun vergadering van 1 juni 1993 in Kopenhagen hebben de Ministers belast met immigratiezaken een resolutie aangenomen over de harmonisatie van de nationale beleidsmaatregelen inzake gezinshereniging. Sindsdien heeft de Raad de volgende resoluties aangenomen:

- resolutie van de Raad van 20 juni 1994 inzake de beperking van de toelating van onderdanen van derde landen tot het grondgebied van de lidstaten met het oog op tewerkstelling (PB C 274 van 19.09.1996, blz. 3);
- resolutie van de Raad van 30 november 1994 inzake de beperking van de toelating van onderdanen van derde landen tot het grondgebied van de lidstaten met het oog op de uitoefening van een zelfstandige activiteit (PB C 274 van 19.09.1996, blz. 7); en
- resolutie van de Raad van 30 november 1994 inzake de toelating van onderdanen van derde landen tot het grondgebied van de lidstaten voor studiedoeleinden (PB C 274 van 19.09.1996, blz. 10).

In overeenstemming met het besluit van de Raad van 22 december 1995 inzake het volgen van al aangenomen akten betreffende de toelating van onderdanen van derde landen (PB C 11 van 16.01.1996, blz. 1) ziet de Raad regelmatig toe op de uitvoering door de lidstaten van deze akten.

Voorts komt dit vraagstuk aan de orde in het Commissievoorstel voor een akte van de Raad tot vaststelling van een overeenkomst betreffende de regels voor de toelating van onderdanen van derde landen tot de lidstaten (PB C 337 van 07.11.1997, blz. 9), dat thans in de bevoegde groep van de Raad wordt behandeld.

Tenslotte is de Raad zich ervan bewust dat de planning en de ondersteuning van de illegale immigratie grotendeels het werk van misdadigers is, met name de recente toevloed van migranten uit Irak en het omliggende gebied, waarnaar de Geachte Afgevaardigde in zijn vraag verwijst. De Raad is derhalve van mening dat de aanpak van de illegale immigratie ook een doeltreffend middel is om te voorkomen dat criminele organisaties uit derde landen zich over Europa verspreiden. In dit verband zij verwezen naar het EU-actieplan dat op 26 januari 1998 door de Raad is aangenomen als reactie op de recente toevloed van migranten uit Irak en het omliggende gebied. Het actieplan heeft betrekking op verschillende aspecten van deze recente toevloed. Enerzijds omvat het maatregelen die ervoor moeten zorgen dat alle beschikbare inlichtingen over de betrokkenheid van de georganiseerde criminaliteit bij de illegale immigratienetwerken worden verzameld, geanalyseerd en ten nutte gemaakt, anderzijds is het ook gericht op het zoeken naar verbanden met andere terreinen van transnationale georganiseerde criminaliteit waarop de betrokken groepen eventueel opereren.

(98/C 196/163)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0118/98

van Jesús Cabezón Alonso (PSE) aan de Raad

(30 januari 1998)

Betreft: Visserijovereenkomst met Marokko: onderbreking van de visserijactiviteiten

De regering van het Koninkrijk Marokko heeft besloten de periode voor de onderbreking van de visserijactiviteiten te verlengen, hetgeen niet te rijmen valt met de huidige visserijovereenkomst tussen Marokko en de Europese Unie. Hebben alle ministers van Visserij van de lidstaten van de Europese Unie expliciet ingestemd met dit besluit?

Antwoord

(30 maart 1998)

Het antwoord op deze vraag luidt neen.

In zijn zitting van 18/19 december 1997 is de Raad door de Commissie geïnformeerd over de moeilijkheden die bij de toepassing van de visserijovereenkomst met het Koninkrijk Marokko gerezen zijn. De Raad heeft zijn grote bezorgdheid hierover uitgesproken en de Commissie verzocht verder te gaan met haar demarches, zodat de aangegeven verbintenissen nagekomen worden.

(98/C 196/164)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0133/98
van Katerina Daskalaki (UPE) aan de Raad
(23 januari 1998)

Betreft: Moord op een kerkwachter in Istanboel

De laatste tijd is het oecumenisch patriarchaat in Konstantinopel het doelwit van een reeks aanslagen, zoals de bomaanslag waarbij een geestelijke ernstige verwondingen opliep. Onlangs nog was de H. Theraponkerk in Istanboel, waar een bron is met gewijd water, het voorwerp van een aanslag: onbekenden stichtten er brand, roofden er kostbare iconen en liturgisch vaatwerk en vermoordden na een gruwelijke foltering de kerkwachter, V. Havieropoulos.

De daders van de herhaalde aanslagen tegen het oecumenisch patriarchaat zijn nooit gearresteerd en de Turkse autoriteiten hebben de Griekse consul niet toegestaan contact op te nemen met de prefectuur van Istanboel om officieel protest aan te tekenen.

Welke maatregelen kan en zal de Raad nemen, overwegende dat Turkije door een aantal bijzondere overeenkomsten met de EU geassocieerd is en verplicht is de christelijke monumenten te beschermen, om Turkije te dwingen het nodige te doen voor de bewaking van deze monumenten en voor de bescherming van de weinige Grieken die nog in Istanboel zijn overgebleven?

Antwoord

(30 april 1998)

De Raad betreurt en veroordeelt de gewelddadige incidenten waar de Geachte Afgevaardigde naar verwijst, met inbegrip van de bomaanslagen op kerken. Hij neemt er tevens nota van dat de Turkse regering zich er uit hoofde van het in juli 1923 te Lausanne ondertekende Vredesverdrag toe heeft verbonden kerken, synagogen, begraafplaatsen en andere religieuze gebouwen van niet-islamitische minderheden volledige bescherming te verlenen.

De Europese Raad heeft in zijn zitting van 12-13 december 1997 in Luxemburg nogmaals benadrukt dat de Turkse regering haar fundamentele verplichtingen moet nakomen, waaronder bescherming van de minderheden, ook van de religieuze. Hij herinnerde er overeenkomstig het in de Associatieraad met Turkije van 29 april 1997 uitgesproken standpunt van de Raad tevens aan dat het aanhalen van de banden tussen Turkije en de Europese Unie ook afhankelijk is van de voortzetting van de politieke en economische hervormingen door Turkije, met inbegrip van de aanpassing van de normen en praktijken op het gebied van de mensenrechten aan die van de EU. In dit verband is het respecteren en beschermen van alle minderheden van essentieel belang.

Deze kwesties worden nagenoeg bij elke passende gelegenheid bij de Turkse autoriteiten aangekaart.

(98/C 196/165)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0138/98
van Hugh McMahon (PSE) aan de Commissie
(23 januari 1998)

Betreft: Vluchten Brussel-Straatsburg

Is de Commissie op de hoogte van de klachten die zijn ingediend over het feit dat er voor de vluchten van Sabena en World Airlines tussen Brussel en Straatsburg tijdens de vergaderperioden van het Parlement geen „economy class” tarieven bestaan? Zou de Commissie kunnen nagaan of hier sprake is van een inbreuk op de mededingingsregels, gezien het monopolie dat bovengenoemde luchtvaartmaatschappijen op dit traject hebben?

Antwoord van de heer Van Miert namens de Commissie

(18 februari 1998)

De Commissie is niet op de hoogte van klachten over het ontbreken van economy classtarieven voor de vluchten van Sabena Belgian World Airlines tussen Brussel en Straatsburg tijdens de vergaderweek.

Met de goedkeuring van het derde liberaliseringspakket voor de burgerluchtvaart heeft de Commissie het wettelijk kader geschapen binnen welke de luchtvaartmaatschappijen hun tarieven vrij in overeenstemming met hun handelsbeleid kunnen vaststellen. De Commissie is niet bevoegd ondernemingen tarieven op te leggen. De Commissie zal evenwel actie overwegen in geval van schending van de mededingingsregels van artikel 85 van het EG-Verdrag — bijvoorbeeld wanneer luchtvaartmaatschappijen gemeenschappelijke prijzen vaststellen — en artikel 86 van het EG-Verdrag — bijvoorbeeld wanneer luchtvaartmaatschappijen misbruik maken van hun overheersende positie door een concurrent de toegang tot een specifieke route te beletten door verlaagde tarieven buitensporig te verhogen. Het feit dat momenteel slechts één luchtvaartmaatschappij op deze route vliegt, is op zichzelf geen schending van de mededingingsregels. De economy class tarieven op de door de geachte afgevaardigde gemelde route, ontbreken niet alleen in de vergaderweek van het Parlement. Verlaagde tarieven zijn over het hele jaar beschikbaar wanneer de reizigers het weekend overblijven. Dit is op zich geen schending van de mededingingsregels.

De Commissie zal niet alleen krachtens de mededingingsregels actie ondernemen. Krachtens de Verordening (EEG) nr. 2409/92 van de Raad van 23 juli 1992 inzake tarieven voor luchtdiensten ⁽¹⁾ mogen lidstaten van luchtvaartmaatschappijen verlangen dat zij samen met de lidstaten officiële tarieven vastleggen. Wanneer een tarief onredelijk hoog is ten nadele van de gebruikers in verhouding tot de volledig toegerekende relevante kosten van de luchtvaartmaatschappij, kunnen de betrokken lidstaten tegen het tarief protesteren en het basistarief intrekken. De Commissie kan op elk moment nagaan of een tarief beantwoordt aan de in deze verordening vastgestelde criteria, wanneer zij een klacht van een betrokken partij ontvangt.

⁽¹⁾ PB L 240 van 24.8.1992.

(98/C 196/166)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0141/98

van Alexandros Alavanos (GUE/NGL) aan de Commissie

(2 februari 1998)

Betreft: Communautair initiatief „Pesca” voor Griekenland

Het communautair initiatief „Pesca” voor Griekenland omvat vier subprogramma's, plus een vijfde dat betrekking heeft op technische bijstand. Er bestaat tevens een tijdschema voor elk van de eerste vier programma's.

1. Wat is de voortgang met de subprogramma's en welke werkzaamheden zijn in elk van de subprogramma's verricht?
2. Is er vertraging bij de besteding van de middelen opgetreden en zo ja, wat zijn de belangrijkste oorzaken daarvoor?

Antwoord van mevrouw Bonino namens de Commissie

(13 maart 1998)

1. De administratieve voorbereiding van de vier subprogramma's van het communautair initiatief PESCA is nu zo goed als afgerond. Volgens de Griekse autoriteiten moeten, wat de particuliere investeringen in het kader van het programma betreft, de aanvragen van de begunstigen uiterlijk op 31 maart 1998 bij de plaatselijke visserijdiensten zijn ontvangen, terwijl de nationale besluiten met betrekking tot het vastleggen van de middelen voor de acties vóór eind juni 1998 zullen worden genomen. De besluiten over de vastleggingen met betrekking tot de overheidsinvesteringen zijn momenteel in voorbereiding. Zodra deze procedures zijn afgerond, kan met de uitvoering van de acties worden gestart.

2. De vertraging bij het starten van het programma kan grotendeels worden toegeschreven aan een gebrek aan coördinatie ter plaatse: een dergelijke coördinatie is immers noodzakelijk voor de tenuitvoerlegging van een meerfondsenprogramma waarvoor een efficiënte medewerking van verschillende overheidsdiensten is vereist. Deze vertraging heeft ertoe geleid dat de beschikbare kredieten tot op heden nog niet zijn besteed. Nu ter plaatse een aantal administratieve maatregelen zijn getroffen, mag worden aangenomen dat vanaf het tweede halfjaar van 1998 de eerste betalingen aan de begunstigen van de acties in het kader van dit programma zullen worden uitgevoerd.

(98/C 196/167)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0169/98
van Sérgio Ribeiro (GUE/NGL) aan de Raad
(28 januari 1998)

Betreft: Afbeelding van de EU op euromunten waarop Portugal niet duidelijk te onderscheiden valt

In voorlichtings- en propagandamateriaal van het Europees Monetair Instituut over de euro (alook op de recentelijk gedistribueerde kalender van 1998) staat op de munten de EU met haar afzonderlijke lidstaten afgebeeld, met uitzondering echter van Spanje en Portugal die in elkaar overlopen alsof het om één land gaat. In de Portugese pers (zie bijv. „O Independente” van 16.1.1998) is reeds op deze vergissing gewezen, want dat het hier om een vergissing gaat, staat buiten kijf. De Raad is ongetwijfeld gevoelig voor deze ernstige en delicate kwestie.

De samenwerkingsprocedure voor de goedkeuring van een beschikking van de Raad over de munteenheden en technische kenmerken van de euromunten is in volle gang en het Europees Parlement heeft op 6 november en 17 december 1997 twee resoluties goedgekeurd zonder dat deze vergissing is gemaakt of is opgemerkt.

Wat is de Raad van plan te doen om deze fout recht te zetten en eventuele gevolgen ervan te voorkomen? Welke actie(s) zal de Raad ondernemen om het publiek hierover uitleg te geven teneinde de gevolgen die al niet meer te vermijden zijn, op te vangen?

Antwoord

(30 maart 1998)

Niet het EMI, maar de Raad is krachtens het Verdrag bevoegd om de nominale waarden en technische specificaties van de euromuntstukken te harmoniseren (artikel 105 A, lid 2, van het Verdrag).

Bij de afronding van de samenwerkingsprocedure met het Europees Parlement op 19 januari heeft de Raad, na bespreking van de amendementen van het Europees Parlement in tweede lezing, zijn akkoord over het gemeenschappelijk standpunt met het oog op de aanneming van een verordening over de denominaties en technische specificaties van voor circulatie bestemde euromuntstukken bevestigd. De formele aanneming van de verordening volgt na de bevestiging van de lidstaten die de euro aannemen.

Voor het besluit inzake de gemeenschappelijke beeldzijde van de euromuntstukken wordt evenwel een andere procedure gevolgd: alle lidstaten hebben hun goedkeuring gehecht aan het definitieve ontwerp van de gemeenschappelijke beeldzijde in een intergouvernementeel akkoord dat eerst op het niveau van de Europese Raad van Amsterdam en laatstelijk in de marge van de Raad (Economische en Financiële Vraagstukken) op 17 november 1997 is goedgekeurd.

Op de hierboven bedoelde afbeelding vormen Spanje en Portugal twee onderscheiden geografische entiteiten.

(98/C 196/168)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0190/98
van Cristiana Muscardini (NI) aan de Raad
(6 februari 1998)

Betreft: Dubbele nationaliteit voor Italianen in België

Bij de Overeenkomst van Straatsburg van 6 mei 1963 worden de gevallen van dubbele nationaliteit geregeld: in de praktijk houdt de overeenkomst in dat personen die hun nationaliteit al dan niet vrijwillig hebben verloren, deze terug kunnen krijgen, omdat wordt bepaald dat de diverse bepalingen in internationale overeenkomsten onverlet blijven.

Zo heeft het Protocol bij de Overeenkomst van Straatsburg bijvoorbeeld geleid tot de inwerkingtreding van het akkoord tussen Italië en Frankrijk en tussen Italië en Nederland, dat voorziet in de mogelijkheid van dubbele nationaliteit.

Kan de Raad, ten einde de obstakels die het vrije verkeer belemmeren weg te nemen en het vrije verkeer van burgers effectief mogelijk te maken, de nodige maatregelen nemen opdat het Protocol van Straatsburg wordt uitgebreid tot de Europese landen waar veel Italianen wonen?

Kan er, vooral ook gezien de aanzienlijke omvang van de Italiaanse gemeenschap in België, voor worden gezorgd dat het Protocol van Straatsburg met spoed wordt uitgebreid tot de betrekkingen tussen België en Italië, opdat in België wonende Italiaanse burgers de gelegenheid krijgen om, als zij dat wensen, de formaliteiten voor het herkrijgen van hun oorspronkelijke nationaliteit te vervullen en tegelijkertijd ook de via vrijwillige naturalisatie verkregen Belgische nationaliteit te behouden?

Antwoord*(7 april 1998)*

De Raad vestigt de aandacht van het geachte parlementslid op het feit dat de regels voor de toekenning van de nationaliteit door de lidstaten worden vastgesteld. In dit verband zij er op gewezen dat in verklaring nr. 2 bij de Slotakte van het Verdrag betreffende de Europese Unie wordt gesteld dat „telkens wanneer in het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap sprake is van onderdanen van de lidstaten, de vraag of een persoon de nationaliteit van deze of gene lidstaat bezit, uitsluitend wordt geregeld door verwijzing naar het nationale recht van de betrokken staat. De lidstaten kunnen, ter informatie, door middel van een bij het voorzitterschap neder te leggen verklaring, aangeven welke personen voor Gemeenschapsdoeleinden als hun onderdanen moeten worden beschouwd; zij kunnen die verklaring indien nodig wijzigen.”.

(98/C 196/169)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0192/98**van Luigi Florio (UPE) aan de Raad***(29 januari 1998)**Betreft: Pluralisme en vrije meningsuiting in Turkije en Italië*

Het Britse voorzitterschap van de Europese Unie heeft op 16 januari 1998, meteen nadat het vernomen had dat het Hoger Gerechtshof van Turkije de lokale islamitische partij „Refah” onwettig had verklaard, publiekelijk een verklaring afgelegd waarin het verontrust zegt te zijn over „de implicaties van dit besluit voor het democratische pluralisme en de vrije meningsuiting” en waarin het laat weten dat de sluiting van de Refah-partij „binnenkort door de Europese partners bestudeerd zal worden”.

Acht het voorzitterschap het niet wenselijk, in het licht van deze begrijpelijke bezorgdheid over de gebeurtenissen in een land dat niet tot de EU behoort, zo spoedig mogelijk met de Europese partners ook te beraadslagen over „de implicaties voor het democratische pluralisme en de vrije meningsuiting” van de gebeurtenissen die zich sinds ongeveer anderhalf jaar afspelen in een land dat wel tot de EU behoort, nl. Italië?

In dit land speelt zich nl. het volgende af:

1. De RAI, de openbare radio- en televisie-organisatie, wordt voor het eerst in haar geschiedenis volledig bestuurd door personen die uitsluitend deel uitmaken van de meerderheidscoalitie „Ulivo”.
2. Het voornaamste particuliere tv-kanaal wordt geleid door een beroemde journalist waarvan bekend is dat hij de Ulivo steunt.
3. Het tweede particuliere tv-kanaal is het eigendom van een senaatslid van de Ulivo.
4. De voornaamste overheidsmanagers die de afgelopen 18 maanden zijn benoemd, zijn politieke aanhangers van de Ulivo en een groot deel van hen is rechtstreeks afkomstig van de „Nomisma”, een maatschappij voor advies en onderzoek, die door de huidige eerste minister is opgericht.
5. Bij gelegenheid van de recente onderwijshervorming die door de minister van Onderwijs, de heer Berlinguer (PDS), tot stand is gebracht, is de geschiedenis van de twintigste eeuw „herschreven” zonder dat er ooit van communisme wordt gesproken of van de misdaden die onder communistische regimes zijn begaan.
6. Het Hoger Gerechtshof heeft vorig jaar het houden van een groot aantal volksreferenda verhinderd op grond van zuiver politieke overwegingen.
7. Zelfs het Commissielid Emma Bonino heeft in december jl. publiekelijk het feit aan de kaak gesteld dat in Italië een waarachtig „regime” aan het opkomen is.

Antwoord*(30 maart 1998)*

In de namens de Europese Unie afgelegde verklaring waarnaar de Geachte Afgevaardigde verwijst, heeft het voorzitterschap gezegd dat de Unie verontrust is over de implicaties van het verbod van een politieke partij voor het democratische pluralisme en de vrije meningsuiting in Turkije.

Overigens is het niet aan de Raad om commentaar te leveren op benoemingen in leidinggevende functies in de audiovisuele sector van een lidstaat, noch op het onderwijsbeleid van de regering van een lidstaat, de uitspraken van een rechterlijke instantie van een lidstaat of de individuele verklaringen van een Commissielid.

(98/C 196/170)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0203/98

van Gerhard Hager (NI) aan de Raad

(11 februari 1998)

Betreft: Task force Schengen

De laatste tijd waren er berichten te horen over een „task force” die zich bezighoudt met maatregelen voor een betere bescherming van de buitengrenzen van Schengen.

In dit verband wil ik de Raad de volgende vragen stellen:

1. Wat heeft de Europese Unie tot de oprichting van een dergelijke task force bewogen?
2. Waar schieten de huidige controles aan de buitengrenzen naar de mening van de Raad tekort?
3. Welke verbeteringen verwacht de Raad van het inzetten van een dergelijke task force?
4. Denkt de Raad dat de oprichting van de task force een waterdichte controle van de groene en blauwe grenzen kan waarborgen?
5. Is de Raad van mening dat de huidige problemen worden veroorzaakt door problemen bij de nationale omzetting of door tekortkomingen in de regelgeving van Schengen?
6. Acht de Raad de handhaving in enkele lidstaten, die illegale immigranten weliswaar oppakken, maar er vervolgens niet op toezien dat deze het gebied van de Unie daadwerkelijk verlaten, in tegenspraak met de regelgeving van de Unie?

Antwoord

(7 april 1998)

De „Task force Schengen”, waaraan het geachte Parlementslicid refereert, is geen werkgroep van de Europese Unie, maar een Schengen-groep. De Raad is niet bevoegd om deze vraag te beantwoorden.

(98/C 196/171)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0267/98

van Yiannis Roubatis (PSE) aan de Raad

(17 februari 1998)

Betreft: Tragische gevolgen van de politiek van sancties voor de Iraakse bevolking

Het is geweten dat de politiek van sancties tegen het regime van Hoessein in Irak tragische gevolgen heeft voor de bevolking van dit land en met name voor de kinderen, die lijden aan ondervoeding en geen geneesmiddelen kunnen krijgen.

Het is twijfelachtig of de politiek van sancties wel de verwachte resultaten heeft gehad. Bovendien is de toestand van de bevolking naar een voor een beschaafd land onaanvaardbaar niveau gezakt.

1. Kan de Raad in het licht hiervan zeggen wat zijn standpunt is in deze kwestie en
2. of hij van plan is maatregelen te nemen om de situatie van de gepijnigde bevolking te verlichten, en met name voor de kinderen, die aan ondervoeding lijden en geen geneesmiddelen kunnen krijgen?

Antwoord*(30 april 1998)*

De Europese Unie is diep verontrust over het lijden van de Iraakse burgerbevolking en in het bijzonder van de kinderen. Daarom heeft zij van bij het begin krachtig haar steun betuigd aan Resolutie nr. 986 van de Veiligheidsraad, die Irak de mogelijkheid biedt olie te verkopen om humanitaire goederen voor zijn burgers te kopen.

In zijn zitting van 23 februari 1998 heeft de Raad het besluit van de VN-Veiligheidsraad om het olie-voor-voedsel-programma uit te breiden en op te voeren, verwelkomd, en heeft hij Irak opgeroepen om de humanitaire hulpverlening te vergemakkelijken.

De Unie verleent niet alleen haar actieve steun aan het olie-voor-voedsel-programma, maar levert ook de grootste bijdrage aan de humanitaire hulpverlening aan de Iraakse bevolking.

(98/C 196/172)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0286/98**van Ana Miranda de Lage (PSE) aan de Raad***(17 februari 1998)*

Betreft: Mensenrechten op Cuba-comité

Onlangs is bekend geworden dat de Raad van Ministers de bij de regering in Havana geaccrediteerde ambassades instructies heeft gegeven om een comité op te richten dat de mensenrechtensituatie in de republiek Cuba moet volgen en evalueren.

Kan de Raad uitleggen hoe dit netwerk er uitziet en wat precies de doelstellingen zijn?

In verband met het voorafgaande en met de vele intentieverklaringen over mensenrechten, sociale en milieurechten, democratische pluriformiteit enz. luidt de vraag of de Raad overweegt om dit nieuwe veelbelovende initiatief uit te breiden tot landen als China, het GOS, Saoedi-Arabië enz.? In tegenstelling tot Cuba bestaan er met die landen namelijk van oudsher uiterst belangrijke handelsbetrekkingen zonder dat hieraan de voorwaarde is verbonden dat er sprake is van een democratisch staatsbestel.

Antwoord*(30 april 1998)*

De eerste doelstelling die wordt genoemd in het gemeenschappelijk standpunt over Cuba dat de Raad op 2 december 1996 heeft aangenomen, is „het bevorderen van een overgangsproces naar een pluralistische democratie en eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden”.

Ter uitvoering van de opdracht om een meer gecoördineerde dialoog te ontwikkelen met groepen die zich inzetten voor de bevordering van de burgerrechten en de politieke rechten, werd besloten een plaatselijke EU-Werkgroep mensenrechten op te richten, gevestigd in diplomatieke missies van de lidstaten in Havanna. Deze werkgroep heeft twee hoofdtaken: het op de voet volgen van mensenrechtenkwesies en het ontwikkelen van een meer gecoördineerde dialoog met plaatselijke groepen en personen die zich inzetten voor de bevordering van de burgerrechten en de politieke rechten op Cuba. In dit kader zouden tevens contacten met Cubaanse functionarissen kunnen worden gelegd.

Momenteel werkt de EU-Werkgroep mensenrechten aan een analyse van de mensenrechtensituatie op Cuba. Zij zal aanbevelingen doen over de wijze waarop de EU de dialoog op dit gebied moet voortzetten.

De oprichting van een EU-Werkgroep mensenrechten om de mensenrechtensituatie op de voet te volgen is maar één van de methoden die de Raad toepast. Voor de landen waar de Geachte Afgevaardigde naar verwijst, worden andere werkwijzen toegepast, zoals een permanente dialoog over de mensenrechten of toezicht via verslagen van de hoofden van de missies.

De Raad deelt beslist de mening dat de Europese Unie zich bij haar actie ter bevordering van de democratie en de eerbiediging van de mensenrechten in het kader van het samenwerkingsbeleid van de Gemeenschap en haar lidstaten, moet laten leiden door objectieve en billijke criteria, en dat zij haar actie op een samenhangende en consequente wijze moet uitvoeren.

(98/C 196/173)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0299/98
van Leonie van Bladel (UPE) aan de Raad
(17 februari 1998)

Betreft: Speciale Aziatische EU-ambassadeur

1. Kan de voorzitter van de Raad aangeven waarom tot op heden geen enkele uitvoering is gegeven aan het overwegen van de benoeming van een speciale EU-ambassadeur voor de Aziatische regio?
2. Realiseert de voorzitter van de Raad zich aan de vooravond van de Euro-Aziatische Top in Londen dat de benoeming van een speciale EU-ambassadeur op symbolische wijze de eenheid van de EU ten opzichte van de crisis in Azië benadrukt, en als zodanig kan meewerken aan het indammen van de negatieve effecten van de huidige crisis op de economische situatie en de werkgelegenheid, mede in de Europese Unie?

Antwoord

(30 april 1998)

De Raad Algemene Zaken heeft op 23 februari 1998 het antwoord van de Unie op de financiële crisis in Azië besproken. Het voorzitterschap stemde ermee in de aanwijzing van een Speciale Vertegenwoordiger in overweging te nemen die de regio zou kunnen bezoeken ter ondersteuning van de Europese steun aan de door de financiële crisis in Azië getroffen.

Naar aanleiding van die besprekingen heeft het voorzitterschap besloten de heer Derek Fatchett, Onderminister van Buitenlandse Zaken voor Azië, als zijn Speciale Vertegenwoordiger aan te wijzen. De heer Fatchett heeft van 3-7 maart een bezoek gebracht aan Thailand, Maleisië, Indonesië en Singapore in gezelschap van de heer Cloos, vertegenwoordiger van de Commissie.

Dit bezoek was een duidelijk signaal dat de Europese Unie er veel belang aan hecht om de crisis waarmee Azië te kampen heeft, te helpen bestrijden. Het was bedoeld om de indruk weg te nemen als zou de Europese Unie minder betrokken zijn bij het oplossen van de moeilijkheden waarmee veel van onze Aziatische partners geconfronteerd worden, dan bijvoorbeeld de Verenigde Staten. Tevens was het een kans om duidelijk te maken dat de EU de financiële crisis in Azië tijdens de tweede Ontmoeting Azië-Europa (ASEM) in april 1998 wenst te bespreken.

(98/C 196/174)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0310/98
van Magda Aelvoet (V) aan de Raad
(9 februari 1998)

Betreft: Veiligheid in het gebied van de Grote Meren in Afrika

Zal de Raad steun verlenen aan de internationale inspanningen om de Internationale Commissie van de VN voor Rwanda nieuw leven in te blazen en om het mandaat van deze commissie uit te breiden tot een onderzoek naar de wapenleveringen aan het gebied van de Grote Meren, zoals dat door het Europees Parlement is gevraagd? Steunt de Raad de internationale oproepen voor het installeren van VN- of OAE-waarnemers bij de belangrijkste landingsbanen en kruispunten in het gebied van de Grote Meren?

Antwoord*(30 april 1998)*

Het zou de Raad verheugen internationale inspanningen te steunen om de internationale Commissie van de VN nieuw leven in te blazen. De Verenigde Staten hebben voorgesteld het mandaat van deze Commissie uit te breiden, door een verwijzing naar Burundi daarin op te nemen, en met vertegenwoordigers van Afrikaanse landen in de VN punten besproken voor een ontwerp-resolutie van de Veiligheidsraad. Er is evenwel nog geen tekst voorgesteld.

Er zijn geen voorstellen ingediend om VN- of OAE-waarnemers te installeren bij belangrijke landingsbanen en grensposten in de regio. Elk voorstel in die zin zou door de Raad evenwel zorgvuldig worden overwogen.

(98/C 196/175)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0353/98**van Carmen Díez de Rivera Icaza (PSE) aan de Raad***(6 februari 1998)*

Betreft: Nationaal symbool op Euro

De eenheidsmunt vormt een essentiële etappe voor de opbouw van de Europese Unie. Kan de Raad tegen deze achtergrond mededelen of hij de knoop al heeft doorgemaakt ten aanzien van de vraag of biljetten op één van beide zijden een nationaal symbool mogen voeren? Zo ja, is de Raad niet van oordeel dat een dergelijk symbool strijdig is met de idee van de Unie en tot verwarring aanleiding zou kunnen geven?

Antwoord*(7 april 1998)*

Uit de in het Verdrag neergelegde bevoegdheidsverdeling volgt dat de Europese Centrale Bank de exclusieve bevoegdheid zal hebben voor de uitgifte van eurobankbiljetten, met inbegrip van de aspecten in verband met het ontwerp van de biljetten (artikel 105 A van het Verdrag en artikel 16 van het Protocol betreffende de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken en van de Europese Centrale Bank).

Definitieve besluiten terzake moeten dus worden genomen door de Europese Centrale Bank zodra zij operationeel wordt.

(98/C 196/176)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0500/98**van Jaak Vandemeulebroucke (ARE) aan de Raad***(17 februari 1998)*

Betreft: Wapenembargo naar Burundi

In zijn resolutie van 18 december 1997 en op aanbeveling van de speciale rapporteur voor de VN voor Burundi, vraagt het Europees Parlement om een EU-wapenembargo tegen de oorlogvoerende partijen in Burundi.

Is de Raad bereid in het kader van een actief vredesbeleid hieraan gevolg te verlenen en meer algemeen lidstaten van de EU te verbieden om deel te nemen aan de bewapening in derde landen?

Antwoord*(30 april 1998)*

Het is de Raad bekend dat het Europees Parlement op 18 december 1997 een resolutie over Burundi heeft aangenomen. De Raad verwelkomt de daarin vervatte veroordeling van de wreedheden en de schendingen van de mensenrechten ten opzichte van de burgerbevolking en van de aanhoudende wapenleveringen aan de strijdende partijen in het conflict.

Hoewel er geen EU-wapenembargo als zodanig tegen Burundi is ingesteld, handelen de lidstaten overeenkomstig de in de conclusies van de Europese Raden van 29 juni 1991 en 26-27 juni 1992 omschreven gemeenschappelijke criteria. De Europese Raad van Amsterdam (16-17 juni 1997) heeft erop aangedrongen dat er in het kader van het gemeenschappelijk buitenlands- en veiligheidsbeleid opnieuw en aanhoudend aandacht wordt geschonken aan de ontwikkeling van een verantwoord, coherent beleid voor de beheersing van de uitvoer van wapens in de gehele Unie op basis van die criteria. In het geval van Burundi verlenen de bevoegde nationale autoriteiten geen vergunningen voor wapenuitvoer. Indien er vanuit of via een lidstaat toch wapens Burundi bereiken, wordt door de betrokken nationale autoriteiten een onderzoek ingesteld.

De Raad zal de situatie in Burundi en in het gebied van de Grote Meren, met inbegrip van de kwestie van de wapenhandel, van nabij blijven volgen.

(98/C 196/177)

SCHRIFTELIJKE VRAAG P-0501/98
van Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) aan de Raad
(17 februari 1998)

Betreft: Aftappen van Europees telefoon-, fax-, en e-mailverkeer door de VS

1. Is de Raad bekend met de inhoud van het rapport „An Appraisal of Technologies of Political Control” opgesteld in opdracht van het Europees Parlement?
2. Is de waar dat de Verenigde Staten stelselmatig al het telefoon-, fax-, e-mail- en telexverkeer in de lidstaten van de Europese Unie aftappen?
3. Is het waar dat het Verenigd Koninkrijk hierbij als tussenstation fungeert? Zo ja, is dit met medeweten en instemming van de andere lidstaten van de Europese Unie. Kan de voorzitter van de Raad wellicht opheldering hierover verschaffen?
4. Heeft het op grote schaal afluisteren van communicatiekanalen plaatsgevonden tijdens de onderhandelingsronden in het kader van GATT en WTO en tijdens het afsluiten van het Basic Telecoms Agreement? Zo ja, in hoeverre heeft dit negatieve gevolgen gehad voor de positie van de Europese Unie en in hoeverre heeft dit de commerciële belangen van Europese bedrijven geschaad?

Antwoord

(30 april 1998)

Het in punt 1 genoemde rapport is niet officieel aan de Raad toegezonden. De Raad is niet op de hoogte van de zaken die het geachte parlementslid in de punten 2, 3 en 4 noemt.
